

3323
பகவத்கதை
வெண்பா

LOCAL GOVT DEPT. JAFFNA

377

பகவத்கீதை வெண்பா

முதலாம் பாகம்

13

கருமயோகம்
விளக்கக் குறிப்புடன்



ஆக்கியோன் :

மட்டக்களப்பு, புலவர்மணி
ஏ பெரியதம்பிப்பிள்ளை



அரசு வெளியீடு

231, ஆதிருப்பள்ளித் தெரு.

கொழும்பு-13.

அரசு வெள்
முதற்பதிப்பு: நவம்பர்
உரிமை ஆக்கியோலு

விலை ரூ. 3.5

Acc 3323
Cl 22311
விலை

நிபனையாளர்கள்:

பாரதி புத்தகசாலை
66, முதலாம் குறுக்குத் தெரு,
கொழும்பு 11.

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை
27, பெரிய கடை,
யாழ்ப்பாணம்.

கலாநிதி புத்தகசாலை
பிரதான வீதி,
மட்டக்களப்பு.

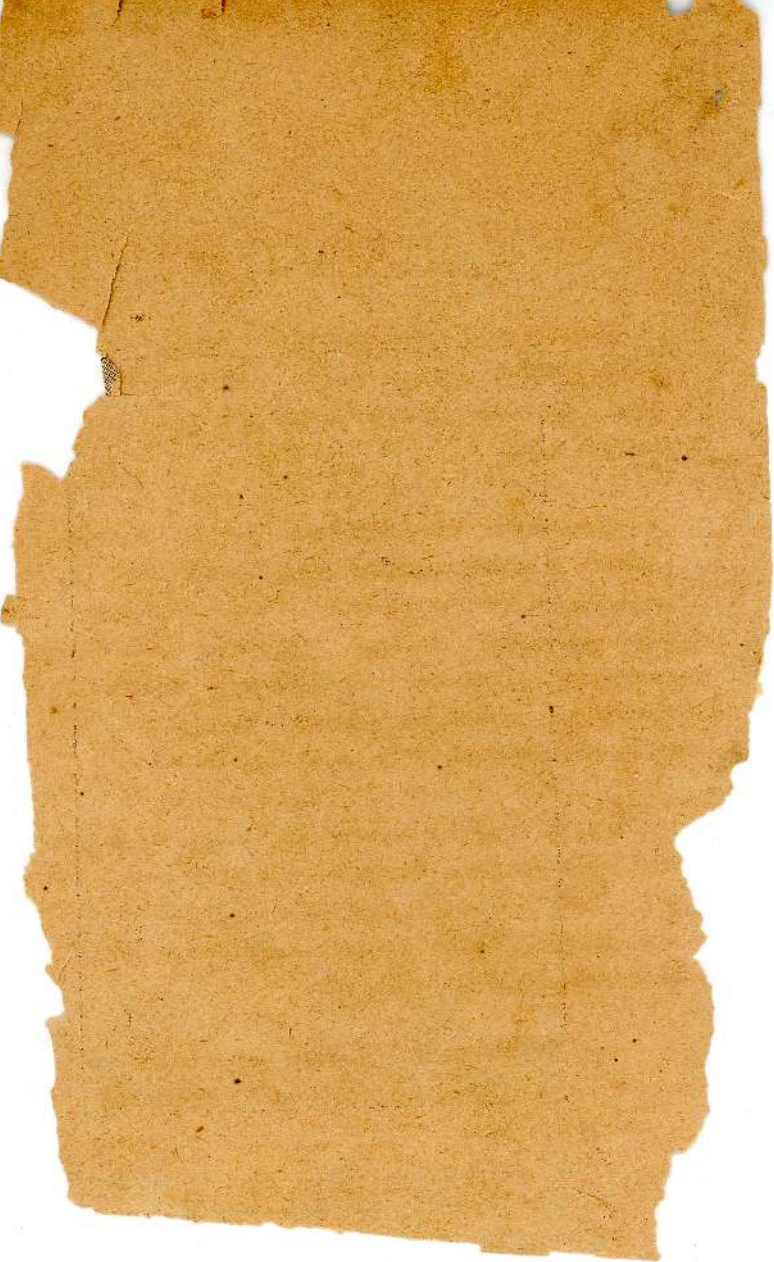
தமிழ்ப் புத்தகாலயம்
393, பைகிராப்ட்ஸ் ரோடு,
சென்னை 14.

Acc. 332
Class - 294's

ச ம ர் ப ண ம்



சங்கத் தமிழ்மதுரைச் சத்திரத்தில் வைத்தெம்மை
அங்குவச மாக்கி யருள்செய்தே — தங்கியெயர்
புத்தி புகுந்தலிய



பதிப்புரை

பகவத்கீதை பரமத்துமாவின உபதேச சுலோகங்கள். இவை இறவாத ஆழ்ந்த கருத்து நித்திலங்களைக் கொண்டுள்ளவை. இவற்றைப் படிக்குந்தோறும் இன்பமும் பக்தியும் பெருக்கெடுத்து ஓடும்.

இறைவனின் பாடல்களுக்குத் தமிழில், செம்மை சார்ந்த வெண்பா உருவில், அழகிற்கு அழகு செய்துள்ளார் புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை யவர்கள். ' வெண்பாவிற் பெரிய தம்பி' எனத் தமிழறிஞர் பலராலும் ஒருமுகமாக வியந்தோதப்படும் புலவர்மணி அவர்களே, பகவத்கீதையை வெண்பாவிற் பாடி அவற்றிற்கு விளக்கமுந் தந்தமை ஈழத்துக்கும், தமிழுக்கும் இந்து சமயத்துக்குஞ் செய்த அருந் தொண்டாகும்.

கால வெள்ளத்தின் சுழியில் அகப்படாது, நித்தியமாக நிலை கப்போகும் இக்கீதை வெண்பாக்களை நூல் வடிவிற்கு கொணர்வதில், சேது அணையைக் கட்டுங்காலை குறுணி மணல் சுமந் விய அணிலைப் போல வேனும் பங்கு கொண்டமையில் பேருவகையடைகிறோம்.

நமது வெளியீடுகளைப் பெரிதும் ஆதரிக்கும் வாசக மக்கள், இந்நூலுக்கும் ஆதரவு நல்கிப் பயனெய்துவ பது நமது நம்பிக்கை.

வணக்கம்,

அரசு

சாற்று கவி

16-12-51-ல் பகவத்கீதை வெண்பா
அரங்கேற்று விழாவில், உடுவில்
பண்டிதர் வ. மு. இரத்தினேசுவர ஐயரவர்கள்
பாடியளித்தது.

நேரிசை வெண்பா

செஞ்சொல்லும் செம்பொருளும் சேர்ந்து மிளிர்வடைய
மிஞ்சுமிசை வீறுகொள வெண்பாவால்-தஞ்சமென
நற்பகவற் கீதை நவின்றிட்டான ஆரமீர்தாயச்
சொற்பெரிய தம்பியெனச் சொல்.

Acc 3323
Class 294.5

மு க வு ரை

இஃது எதிர்பாராத சம்பவம். 1943-ம் ஆண்டு, கொழும்பு மாநகர் இருளில் மூழ்கிக் கிடந்த காலம். இரண்டாவது உலக மகா யுத்தம் உச்சநிலை யடைந்துள்ள நிச்சய மற்ற நிலை. பெரும்பாலான மக்களின் மனத்தை அச்சமாகிய இருள் சூழ்ந்துள்ள அல்லற் காலை. பலநாட்டு மக்கள் தங்கள் உயிருக்கும் உடைமைக்குமாகத் துடித்துக்கொண்டிருந்த துன்பக் காட்சி ஒருபுறம்; சுதந்திரம் பறிபோவது குறித்த கவலை மறுபுறம்; சுதந்திர தாகம் இன்னொரு புறம். எங்கும் ஒரே பரபரப்பு. யப்பானியரின் குண்டு வீச்சுக்கு இலங்கையும் ஒருசிறிது இலக்காக நேர்ந்த இடுக்கண் நிறைந்த காலம்.

இந்தக் கலக்கம் நிறைந்த போராட்ட காலத்தில் எனது மனைவியாரின் உடலானது நோயோடு போராடிக்கொண்டு கிடந்தது. வைத்திய நிபுணர்கள் இருவரின் ஆலோசனையின்படி இந்தப் போராட்டத்துக்கு ஒரு முடிவு காண்பதற்காகக் கொழும்புக்குப் போகவேண்டிய சந்தர்ப்பம் வந்துசேர்ந்தது. பெரிய சத்திர சித்சையாம். இளஞ் சிரூர்களைத் தாயினின்றும் பிரித்துவைக்குங்கொடுமை; குழந்தைகளைப் பிரிவதால் தனது நோயையும் மறந்து தாயடைந்துள்ள வருணிக்க முடியாத மனத் துன்பம். இத்தனைக்கும் மத்தியில் எனது திடசித்தம் மாத்திரம் வலுப் பெற்று நின்றது.

ஒரு நாள் மாலையில் மனைவியாரைப் புகையிரதத்தில் ஏற்றிக்கொண்டு புறப்பட்டேன் கொழும்புக்கு. விடியக் கொழும்புக் கோட்டையில் வந்து நின்றது புகையிரதம். மறக்கமுடியாத மட்டக்களப்பு நண்பர் இருவர்; கொழும்பில் உத்தியோகம் பார்க்கும் உபகாரிகள் திரு. ஆ. தெட்சணமூர்த்தியும், திரு. க. ஞானசெல்வமும் அங்கே எங்களைக் காத்து நின்றனர். இவர்களின் ஆதரவுடனும், வைத்திய நிபுணரின் ஆலோசனையுடனும் மனைவியாரைப் பெரியாகுபத்திரியிற் சேர்த்துவிட்டுச் சற்று வெளியே சென்ற நான் மதியம் பன்னிரண்டு மணிக்குத் திரும்பி வந்தேன். அப்போது அங்கு கண்டகாட்சியை என்னென்பேன்! மனைவியாரின் உடல் நிலையிலே புதிய தோர் மாற்றம். எதிர்பாராத இம்மாற்றத்தை யார்செய்தாரோ?

மூன்று மாத காலமாக வைத்திய நிபுணர்களை ஏமாற்றிய சலப்பைக் கோளாறு கொழும்பு வைத்தியசாலையி லிருந்த சத்திர சிகிச்சைக் கருவிகளுக்குப் பயந்ததுபோலத் தானே ஓடிஓளித்து விட்டது. உடல்நிலை சமனாயிருக்கக் கண்டேன். வருணிக்க முடியாத துன்பம், வருணிக்க முடியாத இன்பமாயிற்று. இவ்வுலக இன்ப துன்பங்கள் நிலையில்லாதன அல்லவா?

அன்று மாலை வைத்திய நிபுணரை மீண்டும் சந்தித்தேன். உமது மனைவியாருக்கு ஒருவருத்தமுமில்லை; நன்றாகப் பரிசோதித்துப் பார்த்தேன்; கொழும்புக்கு வந்த நீங்கள்தானே; சில நாள் ஆசுபத்திரியிலே தங்கியிருக்கட்டும்; அவசரப் படவேண்டாமென்று அவர்சொன்னார். வயித்திய ஆலோசனைச் சலாரையும் திருப்பித் தந்துவிட்டார். எதிர் பாராத சம்பவம்.

இருபத்தெட்டு நாள்வரை மனைவியார் ஆசுபத்திரியில்; நாள் ஞானசெல்வம் வீட்டில். அங்கே எனது மன அமைதிக்கு வாய்ப்பான புத்தகம் ஏதும் இருக்குமோவென ஞானசெல்வத்தின் மேசையிலே பார்த்தேன். தெய்வக் குறிப்பால் ஒன்று கிடைத்தது. அது பகவத் கீதை; பாரதியாரின் மொழிபெயர்ப்பு. ஞானசெல்வத்தின் வீட்டிற் கிடைத்த மெய்ஞ்ஞானச் செல்வமாகிய அந்நூல், இருளிலும், துன்பச்சூழலிலும் எனக்கோர் இன்ப ஒளியாய் அமைந்துவிட்டது.

சுலோகங்களைப் படித்துக்கொண்டே சென்றேன். மனம் அதிகம் பதிந்து கொண்டது. மனைவியாரின் உடல் நிலை போன்று எனது மனநிலையும் சமனாயிற்று. ஒவ்வொரு சுலோகத்தையும் ஒவ்வொரு வெண்பாவாகப் பாடிப் படித்தா லென்ன? அது வருமோ? வராது? என நினைந்துபார்த்தேன். செய்யுள்கள் இலேசாக வெளிவரத் தொடங்கின. மொழி பெயர்ப்பைப் படிப்பதும், வந்த வெண்பாக்களை அப்போது கிடைத்த சிறு கடதாசித்துண்டுகளிலே எழுதுவதுமாகப் பொழுது போய்க் கொண்டிருந்தது.

நாட்கள் கழியக் கழிய நாலேழு நாளில் ஆறு அத்தியாயங்கள் வெண்பா வடிவில் வெளிவந்துள்ளதைக் கண்டு என்னுள்ளே ஒரு நிறைவு கொண்டேன். பகவத் கீதையைப் படித்தது எனது மன அமைதிக்கு; வெண்பாவாகப் பாடியதும் மன அமைதிக்கே இதைப்பற்றி நான் வேறு எதுவும் நினைக்கவில்லை. சிறு துண்டுகளில் எழுதிய பாடல்களை வரிசைப் படுத்தி ஒரு கொப்பிப்

புத்தகத்திலே திருத்தமாக எழுதிக்கொண்டு அவற்றை அடிக்கடி படித்து இன்புறலானேன்.

இதற்கிடையில் மனைவியாரின் உடல் நிலையும் இயல்பாகவே சம நிலை அடைந்துவிட்டது. இயல்பாகக் கண்டு, இயல்பாகப் படித்து, இயல்பாகப் பாடிய பகவத்கீதை வெண்பாக்களால் என்மனமும் இயல்பாகவே சாந்தியடைந்துவிட்டது.

ஆறு அத்தியாயங்களை இயல்பாகவே பாடி முடித்த எனக்கு ஏனைய அத்தியாயங்களையும் பாடவேண்டு மென்னும் விருப்பம் உண்டாவதும் இயல்பே. அவ்வப்போது பாடிய மற்றை அத்தியாயங்கள் சிலவற்றையும் அதே கொப்பியில் எழுதிக் கொண்டு அதே தியானமாக இருந்து வருகையில் ஒருநாள் கொழும்பு மாநகருக்குச் செற்றிருந்தேன். வழக்கம்போல வீரகேசரி ஆசிரியர் அன்பர் கே. பி. ஹான் அவர்களின் இல்லத்துக்குச் சென்று சுகம் விசாரித்து உரையாடிக்கொண்டிருக்கும் போது பகவத்கீதை வெண்பா இயல்பாகவே அங்கு வெளிவந்துவிட்டது. அறிவும் பண்பு முள்ள ஹான் இயல்பாகவே அமைந்துகிடந்த பகவத்கீதை வெண்பாக்களை 1944-ம் ஆண்டு வீரகேசரியில் வெளிவந்து உலாவச் செய்தார். இதனால், அன்பர் பூபதிதாசரின் அருள் நோக்கமும் இவ் வெண்பாவுக்குக் கிடைக்கலாயிற்று.

ஞாயிறுதோறும் வெளிவந்து கொண்டிருந்த பகவத்கீதை வெண்பாக்களை எனது தமிழ்ப்பெருங் குரவரும், இருபதாம் நூற்றாண்டின் சழநாட்டுச் சோதியுமான தவப்பெருந் திரு விபுலானந்த அடிகளார் கண்டு, இயல்பாகவே என்மீது கொண்ட கருணை காரணமாக என்னைக் கொழும்பு ஸ்ரீராம கிருஷ்ண சங்கத் திருமடத்துக்கு வருமாரு பணித்து, அங்கே நல்லறிவாளர் சபைமுன் தமது தலைமையிலே வெண்பாக்களை விரித்துரைக்கச் செய்து உள்ளங் குளிர ஆசீர்வதித்தார்கள்.

“அடிகள் முன்னர் யானடி வீழ்ந்தேன்”

1947-ம் ஆண்டு அடிகளார் மறைந்து நம்முள்ளங் கலந்த பின்பு, யாழ்ப்பாணம் ஆரியதீராவிட பாஷா விருத்திச் சங்கத்தின் கௌரவ செயலாளரும், மட்டக்களப்பு மாவட்ட வித்தியாதரிசியும் தமிழ்ப்பேரன்பருமாகிய திரு. அ. சாவணமுத்து அவர்களின் நல்லாதரவோடு கூடிய சிறந்த முயற்சியின் பயனாக 1951-ம் ஆண்டு வண்ணை வைத்தீசுவர வித்தியாலயத்திலே,

பேரறிவாளரின் அவைக் குழாத்திலே, சைவத் திருவும் பல்கலைத் திருவுமுடைய பண்பாளர் தீரு. சு. நடேசபிள்ளை அவர்களின் தலைமையிலே பகவத்கீதை வெண்பாவானது அரங்கேறி அந்நாட்டு அறிஞரின் உடன்பாடும் பெறலாயிற்று.

என்னைப் பெற்ற தாய்நாட்டிலே, இயலிசை நாடக அமைதிகள் இயல்பாகவே அமைந்துள்ள இனிய நாட்டிலே, நிலவளம் போல் மனவளமும் வாய்ந்த மக்கள் வாழ்கின்ற மட்டக்களப்பு மாநாட்டிலே, பகவத்கீதை வெண்பா அடியெடுத்து வைக்கவில்லை. தெற்றித் தெற்றி நடந்து சென்று இந்நாட்டு நல்லோரின் அன்பில் மலர்ச்சியடையாமல் அது ஒரு மூலையிலே ஒதுங்கிக் கிடந்தது. உணர்ச்சியுள்ள அன்பர்கள் பலர் பகவத்கீதை வெண்பாவை ஒரு நூல் வடிவிற்கு காண்பதற்கு விருப்பங்கொண்டு என்னைப் பலதரமும் தூண்டி வந்தனர்.

எனக்கோ வடமொழிப் பயிற்சி சிறிதுமில்லை. இவ்வெண்பாக்களை ஒரு நூல் வடிவில் வெளியிடத் துணிதல் எவ்வளவு நகைப்புக்கிடம்? எனினும், பகவத்கீதையில் எனக்கு ஏற்பட்டுள்ள ஆராத ஆசையும், எனது குரவரின் நல்லாசியும், அன்பர்களின் விருப்பமும் இந்நாட்டு நல்லறிஞரின் நன்கு மதிப்பும், ஈழத் தமிழ் மக்களின் இனிய ஆதரவும் துணையாக இப்பணியை நிறைவேற்றுதற்கு முன் வந்தேன்.

பாரதியாரின் மொழி பெயர்ப்பைத் துணையாகக் கொண்டு பாடிய இவ் வெண்பாக்களை, வசதி வந்த போதெல்லாம் பலருக்குப் படித்துக் காட்டினேன். சில சில திருத்தங்கள் செய்வது அவசியமெனக் காணப்பட்டது. இதனால், பாரதியாரின் மொழி பெயர்ப்பையும், ஈழநாட்டு மாப்பெருங் கிழவரும், அரசியல் ஞானியும், அருங்கலை வினோதரும், பரோபகாரியுமாகிய சேர். போன். இராமநாதன் அவர்களின் மொழி பெயர்ப்பையும், ஸ்ரீராம கிருஷ்ண சங்கத்தின் தமிழ் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்புகளையும், வேதாந்தச் செல்வர் தீரு. மு. குமாரசுவாமி அவர்களின் பகவத்கீதை வசனத்தையும் உடன் வைத்துக்கொண்டு ஒப்ப நோக்கிப் படித்துப் படித்துச் சிந்தனை செய்தேன். அவ்வப்போது தோன்றிய சில சில திருத்தங்களையும் அங்கங்கே செய்து கொண்டேன். எனது சிந்தனைக்கு எட்டாத திருத்தங்களை யான் எவ்வாறு செய்ய முடியும்? அவைகளெல்லாம் அறிஞரின் சிந்தனைக்கே அமைவனவாம். எனது அறிவு வளர்ச்சியடைந்துகொண்டு போகுமேல், அவைகள் எனக்கும் புலனாகலாம்.

மேலே குறிப்பிட்ட நூல்களைத் துணையாகக் கொண்டு முதல் ஆறு அத்தியாயங்களுக்குப் பொழிப்புரையும், ஆங்காங்கு விளக்கக் குறிப்புகளும் எழுதிச் சேர்த்தும் ஒவ்வொரு அத்தியாயத்தின் முதலிலும் அத்தியாயப் பொருளைத் தொகுத்து அமைத்தும் ஒருவாறு பூர்த்தி செய்துள்ளேன். கருமயோக மென்னும் தலைப் பெயருடன் இவ்வாறு அத்தியாயங்களும் முதலாம் பாகமாக இன்று வெளிவருகின்றன. அதிகம் அனுபவ சாதனம் பெறவேண்டியிருப்பதால், ஏனைய அத்தியாயங்களை வெளியிடும் முயற்சியை இப்பொழுது மேற்கொள்ள என்னால் முடியவில்லை. திருவுளம் எதுவோ? இது தான் பகவத்கீதை வெண்பாவின் வரலாறு.

*

*

*

இனி, பகவத்கீதையின் வரலாறும் ஒரு சிறிது காண்போம். பாரதப் போரின் ஆரம்பத்திலே குருநிலத்து யுத்த களத்திலிருந்து வெளி வந்ததோர் அறிவு நூலாகும் இது. உபதேசித்தவர் கண்ணபிரான். கேட்டுத் தெளிந்தவன் அருச்சுனன். நமது முன்னோர் புரிந்த யுத்தமுமே அறிவு நூல் தோன்றக் காரணமாயிற்றென்றால், அவர்களின் சமாதான வாழ்வில் எத்தகைய உயர்வுகள் தோன்றியிருக்கும் என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமா? அவற்றையெல்லாம் நாம் அனுபவிக்க வேண்டும்.

பதின்மூன்று ஆண்டுகள் ஒரு நாட்டின் வரலாற்றில் நெடுங் காலமல்ல. இக்கால எல்லையுள் வட பாரத நாடும் அந்நாட்டு மக்களும் பெரிய இடையூறுகளுக்கு இலக்காகிக் கிடந்தபோது தரும் தலைதூக்க முடியாமல் தளர்ச்சியடைந்தது. பஞ்சபாண்டவரும், திரௌபதியும் அளவில்லாத இன்னல்களுக்கும், அவமானத்துக்கும் ஆளாகியுள்ளனர். தருமத்தை நிலைநாட்டுவதற்காகவே இத்தனை இன்னல்களும், அவமானமும், இவற்றைப் பொறுமையுடன் தாங்கினார். காலம் வந்தது. விடுதலைப்போரும் வலிய வந்து வாய்த்தது. சமாதானக் கதவை அடைத்துவிட்ட துரியோதனன் தொடங்கிய யுத்தத்திலே கண்ணபிரான் பாண்டவருக்குப் படைத்துணையானார்.

விடுதலை வெறிகொண்ட வில்விசயன் வீறுகொண்டு எழுகின்றான்; போர்க்கோலம் பூணுகின்றான்; தேரேறிப் போர் முனைக்கு வருகின்றான்; கண்ணபிரான் தேர்ப்பாகன். ஆராய்ந்து முடிவுசெய்த பின்பு தனது கடமையை நிறைவேற்றுதற்கு யுத்தகளத்துக்கு வந்த வில்விசயன் படைமுகத்தைப் பார்க்கின்றான்.

இதோ ஆசிரியன்மார்; அதோ பாட்டன்மார்; இவர்கள் இனசனம்; அவர்கள் சிநேகிதர். இதென்ன தருமசங்கடம்? இவர்களுக்கு எதிராக அம்பு தொடுக்கலாமா? கொலைப்பாவம் என்னைப் பற்

றுமே! என்று இரங்குகின்றான். இரக்கம் மிஞ்சிவிட்டது; கண்கலங்குகின்றது; புத்தி தடுமாறுகின்றது. மனக் கலக்கத்தாற் கடமை செய்வதில் நிச்சய புத்தியை இழந்து விடுகின்றான். செய்வது இன்னதென்று தெரியவில்லை. கண்ணபிரானைக் குருவாகக் கொண்டுதான் மாணக்கனாக அவரைச் சரணடைகின்றான். நிச்சய புத்திக்கு வழிகாட்டுமாறு பணிந்து கிடக்கின்றான்.

இந்நிலையிலே, கண்ணபிரான் அருச்சுனன்மீது கருணை நோக்கஞ் செய்து, திருவருட் புன்னகைபூத்து அவனது மனக்கலக்கத்தை நீக்கத் திருவுளம் கொண்டு விட்டார். இருவருக்குமிடையில் நிகழ்ந்த சம்பாஷணையே பகவத்கீதையாகும்.

இந்நூலானது சைமினி முனிவர் தந்த கருமதருமத்துக்கும், அவர்தம் குரவர் வேதவியாசர் அருளிய ஞான தருமத்துக்கும், இனியதோர் தொடர்பு காட்டி இணைத்துச் செல்லுகின்றது. வேத உபநிடதங்களின் சாரமாக அமைந்துள்ளது. இவ்வுலகையும், மறு உலகையும் அடைதற்கு வழி செய்வது; கருமத்தின் தன்னியல்பையும், ஞானத்தின் தன்னியல்பையும் படிமுறையாகப் பகர்ந்து செல்கின்ற இந்நூலானது பக்தியாகிய நிலைக்களத்தினின்றும் அவை பாங்காக்க வளம்பெற்றுப் பயன்தரும் பான்மையினைத் தெளிவும் இனிமையும் பொருந்தச் செம்மையாக விளக்குகின்றது.

அருச்சுனனின் பண்பட்ட உள்ளமாகிய நிலத்திலே பக்குவமறிந்து பரந்தாமனாற் பக்குவமாக விதைக்கப்பெற்ற கரும ஞான உபதேசமாகிய வித்து முளைத்து வளர்ந்து தளிர்ந்துச் செழித்து அரும்பி மலர்ந்து காய்த்துக் கனிந்து தெவிட்டாத தெய்வீகக் கனிரசம் பொழியும் திருத் தருவாக உலகத்தில் என்றும் நிலைபெற்று நிற்பதாயிற்று.

தீர்த்தனது திவ்விய உபதேசத்தாற் பார்த்தன் தெளிந்து நல்லறிவு பெற்று உண்மையுணர்ந்தான். கடமையை நடுநிலையில் நின்று செய்யும் மனவுறுதி அவனுக்கு உண்டாயிற்று. கடமையால் மீட்சி கண்ட பார்த்தன் பாரதத்துக்கு ஏன்? பாரதத்துக்கே ஓர் எடுத்துக்காட்டாக இலங்குகின்றான்.

கடமை புரியும் மக்களுக்கெல்லாம் பகவத்கீதை ஓர் உத்தம வழிகாட்டி; மனக்கவலைக்கு மருந்து; அறியாமை இருள் நீக்கும் அறிவொளி; இகபரசாதனமாய் அமைந்த இனிய தத்துவம்; சாதி சமயப் பொது நிதி; கால தேசங் கடந்த ஞானக் கருவூலம்.

பகவத்கீதை என்னுந் தொடர்மொழி பகவானுடைய திருமொழிகளெனப் பொருள் தரும். பதினெட்டு அத்தியாயங்களால் அறுநூற்றுத் தொண்ணூற்றெட்டுச் சுவோகங்கள் கொண்டு நடைபெறும் இந்நூல், முதலாறு அத்தியாயமும் கருமயோகம் எனவும், அடுத்துவரும் ஆறும் பக்தி யோகம் எனவும், ஏனைய ஆறும் ஞானயோகம் எனவும் நல்லோராற் பகுக்கப்பெற்று வழங்கி வருகின்றது.

பகவத்கீதை தருகின்ற திருச்செல்வம் சமத்துவ புத்தியே. இது நூல் முழுவதிலும் பரந்து கிடக்கும் செழும் பொருளாகும். கருமயோகம் ஞானயோகம் என்னும் இரண்டும் இதையே நிலைக்களமாகக் கொண்டுள்ளன.

கருமயோக மென்பது ஒருவன் நடுநிலையில் நின்று ஈசுரார்ப்பணமாகத் தனது கடமையைச் செய்வதாகும். பலனை ஈசுரார்ப்பணமாக்குவது ஒரு நிலை. கடமையையும் பலனையும் ஈசுரார்ப்பணமாக்குவது இன்னொரு நிலை. இது கரும சமத்துவமெனவும், சமத்துவ புத்தி யோகம் எனவும், நிஷ்காம கருமம் எனவும் வழங்கப்பெறும்.

இவ்வுலக வாழ்க்கையை ஒழுங்காக நடத்துவதற்குக் கருமயோகமே கைக்கொள்ளத் தக்க அறமாகும். கருமயோகத்தாற் கருமமும் புனிதமாகி மனப் பரிசுத்தமும் வாய்க்கின்றது. இதனால் கருமம் ஞானத்துக்குப் படியாக அமைகின்றது. ஞானயோகத்தை முன்னிட்டுக் கைக்கொள்ளப்படுவது கருமயோகம் என்பதும் பொருந்தும். கருமயோகி கருமத்தால் மீட்சியடைகின்றான். ஞானயோகி ஞானத்தால் மீட்சியடைகின்றான். இரண்டையும் வளர்ப்பது பக்தியே. கருமயோகத்துக்கும், ஞானயோகத்துக்கும் நடுநாயகமாக நிற்பது பக்தியோகமே எனினும் அமையும். பக்திமான் எல்லா யோகிகளிலும் மேலானவன் என்பது பகவான் சம்மதம். எது எவனுக்கு உரிமையோ அதுவே அவனுக்குக் கடமையாம். அது அவனுக்குத் தகுதியுமாம்.

இல்லற வாழ்வுக்கும், துறவற வாழ்வுக்கும் பொதுவாக நிற்கின்ற கருமயோகம் எல்லாரும் அனுசரிக்கத் தக்கது என்னுங் காரணத்தால், பகவத்கீதை வெண்பாவின் கருமயோகப் பகுதி முதல் வெளிவருகின்றது.

“பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும் தத்தம்
கருமமே கட்டளைக் கல்.”

கருமமே மக்கள் வாழ்வின் உரைகல். பிறப்பின் அத்திவாரமும்

அதுவே. முற் பிறப்புக்கும் கருமம் உரைகல்; இப் பிறப்புக்கும் உரைகல்; இனிவரும் பிறப்புக்கும் உரைகல்; இனிப்பிறவா நிலைக்கும் உரைகல்.

பல குறைகள் நிரம்பியுள்ள இவ்வுலகிலே குறைகள் நிறைவுற்றுச் சமமடைவதற்குக் கருமமே கருவியாம். உலகிலே கவர்ச்சி தரும் நன்மார்க்கமா யமைந்துள்ளதும் கருமயோகமே. சாதி, சமயம், தேசம், மொழி முதலிய ஒடுக்கமாள் பிரிவினைச் சுவர்களை யெல்லாம் உடைத்தெரிந்து உலக மக்கள் அனைவரையும் ஒன்று படுத்தும் உயர் கருவியும் கருமயோகமே.

மக்கள் யாவரும் கருமம் என்கின்ற கடமையின் நுட்பத்தை உணர்தல் வேண்டும். கருமமே கரைசேர்க்கும்; அது எளிதிற்கரை சேர்க்கும்; எல்லாச் சமயவாதிகளையும் கரை சேர்க்கும். பக்தி, விசுவாசம், தியானம், பயிற்சி, முயற்சி என்பவற்றிற்கு கடமை நிறைவுறுகின்றது. அங்கே மனம் புனிதமாம். அது ஆன்ம சுதந்திரத்துக்கு வழியாகின்றது.

சமய சுதந்திரம், சமூக சுதந்திரம், அரசியல் சுதந்திரம், பொருளாதார சுதந்திரம் முதலிய எல்லாச் சுதந்திரங்களும் கடமை மூலமே சித்தியாகின்றன. பகவத்கீதா சாத்திரமே இதற்கு வழி காட்டுகின்றது. நமது வாழ்க்கை எளிதாக நடைபெறுவதற்குப் பகவத்கீதை நல்லதோர் ஒளிவிளக்காய் அமைக.

* * *

பகவத்கீதை வெண்பாவின் இந்தக் கருமயோகப் பகுதியைத் தமது சமத்துவ புத்தியால் ஒரு நூலாக மதித்துத் தமது மதிப்புரையால் ஆசீர்வதித்தார் உயர்திரு சுவாமி ஈடராஜாநந்தா அவர்கள். இந்நாட்டுத் தவப் புதல்வர்; விபுலானந்தர் பரம்பரை; ஸ்ரீராம கிருஷ்ண சங்க சந்நியாசி என்னும் இயைபு சான்ற அன்னார்க்கு எனது பணிவான வணக்கம் என்றும் உரித்தாகுக.

அன்பும் பண்பும் கனிந்து, அறிவும் திருவும் அமைந்த திரு. சு. ஈடேசபிண்டி அவர்கள் சேர். பொன். இராமநாத வள்ளலின் பரம்பரை; பகவத்கீதை வெண்பாவினைத் தமது தலைமையில் அரங்கேற வைத்த பெருந்தகையாளர். இவ்வெனியீட்டினையும் தமது முன்னுரையால் அணிபெறச் செய்துள்ளார். அன்னார்க்கு எனது மனங்களிந்த நன்றியைச் செலுத்துவதில் யான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

எனது ஒருசாலை மாணாக்கர்; நைட்டிகப் பிரமசாரி; நாவலர் பரம்பரை; அன்றும் தோழர்; இன்றும் தோழர் பண்டிதமணி

சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள். அன்றும் அரங்கேற்று விழாவில் என்னைப் பாராட்டி அன்புரிமை செய்த இப்பேரறிஞர், இன்றும் அரியதோர் ஆராய்ச்சி முன்னுரை இயற்றி இவ்வெளியீட்டுக்கு மங்கலவணி சூட்டி மகிழ்ந்தார். அம்மகிழ்ச்சியில் நான் மலர்ந்தேன்.

பண்டிதர் வ. மு. இரத்தினேசுவர ஐயர் அவர்கள் அரங்கேற்றுச் சபையில் இனியதோர் சாற்று கவிபாடித் தமது உள்ளன்பால் வாழ்த்தினார்கள். பழம் பெருங் கிழமையினர் அவர். எனது உளங் கனிந்த நன்றி அன்றோக்கு உரியதாகுக.

இந் நூலானது அச்சவாகன மேறி அழகாக வெளிவருவதற்குப் பல வழியானும் அயராது உழைத்த அன்பர்கள் பலர். அவருள்ளே ஒரு சிலரையேனும் குறிப்பிடா தொழிந்தால் இம்முகவுரை நிரம்பாது.

ஓய்வு பெற்றும் ஓய்வறியாப் பொதுத் தொண்டர்; மட்டக்களப்பு மாவட்ட இந்து கலாசார சபை இணைச் செயலாளர்; திரு. பெ. ஏம்பழார்த்தி அவர்கள்.

எனது மாணுக்கர்; அறிவும், ஒழுக்கமும் நிரம்பியவர்; மாவட்ட வித்தியாதரிசி; திரு. அ. சந்திரசேகரம் அவர்கள்.

குருசீட பரம்பரையைப் பாதுகாக்கும் கொள்கையுடையார்; சிறந்த ஆராய்ச்சியாளர்; அரசகரும மொழி அலுவலகத்து ஆய் கலைத் துணைவர்; வீத்துவான் எஸ். எக்ஸ். சீ. நடராசா அவர்கள்.

தமிழ் இளங்கொழுந்து; குருபக்தியின் வடிவம்; 'வாழையடி வாழை.' வீத்துவான் க. செபரெத்தினம் அவர்கள்.

எனது இளந் தமிழ் மாணுக்கர்; அன்பும் பணிவும் வாய்ந்தவர்; கூட்டுறவுப் பரிசோதகர் திரு. க. சந்திரமூர்த்தி அவர்கள்.

—என்போர் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள். இவர்களுக்கெல்லாம் தமிழன்னையின் நல்லாசி கிடைப்பதாக.

பதினெட்டு வருட அஞ்சாத வாசத்திலிருந்து இந்நூல் அச்சேறி வெளிவருவதற்குத் தாராளமாகப் பொருளுதவி புரிந்த உபகாரிகளுள்ளே மட்டக்களப்பு மாநாட்டு நல்லாசிரியர் உலகம் முதலாவதாகக் குறிப்பிடத் தக்கது. இந்நாட்டிலும் ஈழநாடு முழுவதிலுமுள்ள தமிழ் அன்பர்களுள்ளே இந்நூற் பதிப்புக்கு நிதி உதவிய பெருமக்களின் தமிழ்ப் பற்று என்றும் என் மனதை விட்டு

அகலாது. தமது அன்புரையால் எனக்கு ஊக்கமளித்தவர்களும் தமிழ்ப்பணிக்கு உதவியவர்களே. இவர்களெல்லார்க்கும் நன்றி பாராட்டும் கடமைப்பாடு உடையேன்.

மேலும் கொழும்பு மாநகர் அரக வெளியீடு நிர்வாகி பழைமையிற் புதுமை காணும் மறுமலர்ச்சியாளர் ஜனாப் எம். ஏ. ரஹ்மான் அவர்களும், வித்துவான் எவ். எக்ஸ். சீ. நடராசா அவர்களும், தமது கூர்மையான பார்வையால் சீர்மையான அமைப்புப் பொருந்திப் பிழையின்றி, வனப்பு மிளிர் இந்நூலைப் பதிப்பித்து வெளிவரச் செய்தமைக்கு எனது நன்றியைத் தெர்வித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

இன்னும், இதன் அட்டைப் படத்தினை நன்கு வரைந்துதவிய ஓவிய நண்பருக்கும் எனது பாராட்டும் நன்றியும் உரியனவாகுக.

பகவத்கீதை வாழ்க. சமநோக்கம் வளர்க. சமத்துவ புத்தி நிலைக. எல்லாரும் சம சந்தர்ப்பம் பெறுக. அன்பு, நம்பிக்கை, நன்றி, முயற்சி, தியானம் என்பவற்றால் கரும சித்தியும் ஞான சித்தியும் கைகூடுக. எல்லாரும், எல்லாமும் இன்புற்று வாழ்க.

ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை

குருக்கள் மடம்,
மட்டக்களப்பு,
இலங்கை,
15-11-62.

அணிந்துரை

மட்டக்களம்பு இராமகிருஷ்ண மிஷன்

உயர்தீநு

சுவாமி நடராஜாநந்தா அவர்கள்

அளித்தது

உலகிலுள்ள பெரிய மதங்களெல்லாம் சிலபுத்தகங்களைச் சார்ந்திருக்கின்றன. அப்புத்தகங்கள் கடவுள் அல்லது கடவுளின் அருள் பெற்ற மகான்களால் அருளப்பட்டவை என அவ்வம்மதத்தினர் நம்பி வருகின்றனர். அந்நூல்களே அம்மதங்களுக்கு அடிப்படையாக இருந்து வருகின்றன. அவைகளைத்திலும் மிகப்பழைமையானது இந்துக்களுடைய வேதங்கள் என்பது தற்கால மேல்நாட்டு மேதைகளின் கருத்தும் ஆகும். அத்தகைய பெருமைவாய்ந்த வேதங்களைப்பற்றி நாம் சிறிது அறிந்து கொள்வது அவசியமாகிறது. ஆனால் வேதப் பொருளைப் போதிக்கும் நூல்களோ பல இருக்கின்றன. அவற்றுள் எந்த நூலைப்படித்தால் அவ்வறிவைப் பெறலாம் என்பதில் அறிஞரிடையே கருத்து வேற்றுமை காணப்படுகிறது. ஆயினும் வேத உபநிடதங்களின் சாரமாக விளங்கும் பகவத்கீதை என்னும் நூலானது இந்து மதக்கோட்பாடுகளைத்தையும் ஒருவாறு விளக்குகின்றது என்பதில் கருத்து வேற்றுமை கிடையாது. ஆகையினாலே, இந்து சமயத்திற் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் பகவத்கீதையைப் படிக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியமான சமயத்தொண்டாகும்.

இந்தச் சிறந்த நூலானது முதன் முதலாகச் சமஸ்கிருத மொழியிலே எழுதப்பட்டது. ஆங்கில மொழியில் இதன் மொழி பெயர்ப்புண்டு. இப்பொழுது உலகிலுள்ள பிரதானமான பாஷைகளில் இதன் வெளியீடுகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆயினும்,

தமிழ்ப்பாஷையில் வெளிவந்த மொழிபெயர்ப்புகள் மிகக்குறைவான தென்றே கூறவேண்டியிருக்கின்றது. மட்டக்களப்பு அரசாங்கக் கல்லூரியின் முன்னாள் தமிழ் விரிவுரையாளர் புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் இயற்றிய "பகவத்கீதை வெண்பா" என்னும் புதிய வெளியீடு நவயுக இலக்கியத்தில் இடம் பெறத்தக்கதொன்று. தமிழிலே கீதையின் சிறந்த மொழிபெயர்ப்பில்லாக்குறையை இந்நூல் நிறைவேற்றுகின்றது அரிய விஷயங்களை எவரும் எளிதாக விளக்கக் கூடிய முறையில் இனிய வெண்பாக்களில் அமைத்துள்ளார் ஆசிரியர். சிற்சில சந்தர்ப்பங்களில், தற்காலத்து இளைஞர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க முறையில் விஞ்ஞானரீதியான விளக்கங்களும் இடம் பெறுகின்றன. மாணாக்கர்கள் ஞானப்பொருளைக் கிரகிக்கக் கூடிய அளவிற்குத் தேவையான குறிப்புகள் மட்டும் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது இந்நூலின் சிறந்த அம்சமாகும். கல்விப் பொதுத்தராதரப் பத்திர பரீட்சைக்கு இந்து சமயம் எடுக்கும் மாணவர்களுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதம் போன்று அமைந்துள்ளது இந்நூல். இதை வரவேற்றுப் போற்றுதல் இந்துக்கள் அனைவரினதும் கடமையாகும்.

சுவாமி நடராஜாநந்தா

இராமகிருஷ்ண மிஷன்,
மட்டக்களப்பு, 26-8-62

ஆராய்ச்சி முன்னுரை

திருநெல்வேலி, சைவாசிரியர் கலாசாலையின் முன்னாள்
தலைமைத் தமிழ் ஆசானும், இந்நூலாசிரியரின் உடன்
மாணக்கனுமான

பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்

அளித்தது

ஒருமுறை மகான் ஒருவர் 'ஞானத்துக்குத் தவணையிடலாம்; தருமத்துக்கு அப்படிச் செய்யலாகாது' என்றார். அப்பொழுது என் மனசில் 'அன்றறிவாம்' என்னுது அறஞ்செய்க' என்ற தொடர் நினைவுக்கு வந்தது.

ஞானம் என்கின்ற விருட்சத்தின் மூலாதாரவேர் தருமம். ஞானம் முளைகொள்ளும் பரிசுத்த நிலம் தருமம் எனினும் அமையும்.

ஒருவன் சுவதருமத்தை விசாரித்துணர்ந்து, கர்மானுஷ்டானங்களை அநுட்டித்து வருவானாயின், பற்றுக்கள் அடங்கும் முறையில் அடங்கும். 'மனத்துக்கண் மாசு இவன்' ஆவன். அந்தக் கரணங்கள் தூய்மையுறும். அமைதிநிலவும். அந்நிலையில் ஞான சூரியன் உதயம் ஆம்.

வேதம் ஞானகாண்டமும், ஞானகாண்டத்துக்கு நிமித்தமான கரும காண்டமும் என இருவகைத்து. கரும காண்டத்தை ஆராய்ந்து நூல் செய்தவர் சைமினி. அந்நூல் பூர்வமீமாம்சை எனப்படும் ஞானகாண்டம் உபநிடதம். ஞானகாண்டத்தை ஆராய்ந்து நூல் செய்தவர் வியாசர். அந்நூல் உத்தர மீமாம்சை எனப்படும். அதற்குப் பிரமமீமாம்சை வேதாந்த சூத்திரம் என்ற பெயர்களும் வழங்கும். வியாசரின் சீடர் சைமினி.

சைமினி செய்த பூர்வமீமாம்சை 'தருமத்தை அறிய ஆசை' என்று தொடங்குகிறது. கருமம் சுவதரும விசாரத்திலேயே தொடங்குவது. ஆதலினாலேதான் கருமம் பேசுவந்த பூர்வமீமாம்சை 'தருமத்தை அறிய ஆசை' என்று தொடங்கியது.

வியாசர் செய்த உத்தர மீமாம்சையாகிய வேதாந்தம் 'பிரமத்தை அறிய ஆசை' என்று தொடங்குகிறது. பிரமம் என்பது பிரம ஞானம்.

சைமினி சுவதருமத்தில் தொடங்குங்கரும சுத்தியைச்சொல்ல' கரும சுத்தியில் உதயமாகும் ஞானத்தைப் பேசுகின்றார் வியாசர். குருவும் சீடருஞ் செய்த இருமீமாம்சைகளும், ஞானமும் ஞான நிமித்தமும் பேசும் ஒரு முழுநூலேயாம். இரு பகுதியாய இந்நூல் வேதசமுத்திரத்தைக் கடப்பதற்கு வாய்ப்பாயதொரு தெப்பமாம்.

ஞானத்துக்கும் ஞானத்துக்கு நிமித்தமாய கருமத்துக்கும் உள்ள தொடர்பு பெரிதும் விசாரிக்கற்பாலது. கருமம் ஞானம் என்பவற்றின் தொடர்பைத் திருட்டாந்த பூர்வமாக விசாரஞ் செய்து எழுந்ததுதான் பகவத்கீதை. இருமீமாம்சைகளையும் பக்தி என்கின்ற பசையிலே இணைத்து அமைத்ததொரு அழகிய சேது பந்தனம் பகவத்கீதை.

பாண்டவர்கள் பன்னிரண்டு வருடம் வனவாசம் செய்தபிறகு, ஒருவருடம் விராடபுரத்தில் அஞ்ஞாதவாசம் செய்துவிட்டு, அதன் மேல் உபலாபியம் என்கின்ற நகரத்தில் வெளிப்பட்டிருக்கின்றார்கள். கண்ணபிரானும் அங்கேவந்து அவர்களுடன் இருக்கின்றான். அப்பொழுது துரியோதனாதிகளின் சூழ்ச்சியின் விளைவாய்ச் சஞ்சயர் என்கின்ற குரு அங்கேவந்து, தருமருக்கு வேதாந்த ஞானம் போதிக்கின்றார். 'மித்தை ஆகிய மண்ணுசையைத் தவிர்ந்து, மீண்டுங்காட்டுக்குப் போய்த் தவஞ்செய்து வீடு அடைவதே புண்ணியர்களாகிய உங்களுக்கு மேலான செயல்' என்கின்றார் அவர்.

குருவாகிய சஞ்சயரின் போதனையைத் தருமர் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. குருமீது சிறிதே சீற்றமுந் தருமருக்கு உண்டாய்விட்டது. 'குருவே, எங்கள் மனம் கொதித்துக் கொண்டிருக்கிறது. துரியோதனாதிகள் செய்த அவமானங்களை மறக்கமுடியவில்லை. அரச தரும நெறியில் போர் தொடுப்பதே இப்பொழுது செய்யத்தக்கது. அதன் பிறகுதான் எங்கள் அந்தக்கரணங்கள் அமைதியுறும். அப்பொழுது வேதாந்த ஞானத்தைப் போதித்தால் பயன்செய்யும், என்றார் தருமர்.

“என்னறத்தினில் நின்று தெவ்வரை

இருவிசும்பினில் ஏற்றினால்

பின்னறத்தினில் நினைவு கூடும்

எனக்கனன்றிவை பேசினான்”

என்பது வில்லிபாரதம்.

இந்நிகழ்ச்சியைக் கண்டுகொண்டிருந்த கண்ணன், 'சுவாமீ, அருமந்த வேதாந்த முத்தை இந்த அபக்குவர்கள் முன்னிலையிலா

வித்துவது' என்று உபசார மொழி பகர்ந்து சஞ்சயரை வழியனுப்புகின்றான்.

இச்சம்பவம் ஞானம் உதயமாதற்குச் சுவதருமத்தில் தொடங்குவதாய கருமத்தின் சுத்தி எத்துணை இன்றியமையாத தென்பதை நன்கு காட்டுகின்றது.

மனிதருக்கு நோக்குவேறு; நிலைக்களம்வேறு. ஒருவன் உயர்ந்த நோக்குடையவனாயிருக்கலாம். ஆனால், அதே சமயம் அவன் நிற்கும் நிலைக்களம் மிகத்தாழ்ந்ததாகலாம்.

'இந்தச் சரீரம் நமக்குக்கிடைத்தது நாம் கடவுளை வணங்கி முத்தியின்பம் பெறும் பொருட்டேயாம்.'

இது நாவலர் எழுதிய இரண்டாம் பால பாடத்து முதல் வசனம். இவ்வசனம் நாவலரின் உயரிய நோக்கைக் காட்டுவதாயிருக்கின்றது.

'நிலையில்லாத என்சரீரம் உள்ளபொழுதே என்கருத்து நிறை வேறுமோ நிறைவேறாதோ என்னுங்கவலை என்னை இரவும் பகலும் வருத்துகின்றது. அக்கருத்து இது. தமிழ்க் கல்வியும் சைவசமயமும் அபிவிருத்தியாதற்குக் கருவிகள் முக்கியஸ்தலந்தோறும் வித்தியாசாலை தாபித்தலும் சைவப்பிரசாரணஞ் செய்வித்தலுமேயாம்.'

இந்த வசனம் நாவலர் தம்நிலையை எடுத்துச் சொன்ன வசனம். இவ்வசனத்தால் நாவலரின் நிலைக்களம் நன்கு விளங்குகின்றது. நிலைக்களம் விடப்படவேண்டியது. அதை விடுகிறமுறையில் விடுவது, பற்றுக்களைப் பெறுகிறமுறையில் பெறும் வகையிலேதான் தங்கியிருக்கிறது.

சைவவிருத்தி தமிழ்விருத்தி செய்யவேண்டும் என்பதும் பற்றே. இப்பற்றைப் பெறுகிற முறையில் பெறும்பொருட்டு, ஒரு நாள் சிவபூசை முடிவில், தம்உடையவரை நோக்கி உருகி நின்று, தாம் விரும்பிய விருத்திகள் நிறைவுறும் பொருட்டுப் பொருள் தாராயாயின், உன் முன்னிலையில் 'உயிர்விடுதல் திண்ணம் யான்' என்று ஒருபாட்டுப்பாடி அழுதவர் நாவலர். ஆனால், நாவலரின் ஐம்பதாம் வயசில் அந்நிலை மெல்ல மெல்லத் தளர்ந்து தணிந்துவிட்டது. ஒருநாள் 'அல்லிக்கமலம்' என்ற திருவாசகத்தை ஓதியவாறு, தம் வசம் இழந்து, 'புல்லிப் புணர்வதென்று கொல்லோ என் பொல்லா மணியை' என உருகி நின்றார் நாவலர்.

ஒருநாள் நோக்காயிருந்தது. மற்றொருநாள் நிலைக்களமாய் மாறுவதற்கு அரும்புவதை நாவலரின் சரித்திரத்திற் காணலாம். இது நிலைக்களம் உயர்ந்து, நோக்கும் இடம் நிலைக்களமாய் அமைவதோர் உயர்நிலை.

கீழே நிற்பவர்கள் சிவசந்தர்ப்பத்தில் தம் நிலையை மறந்து, தமது உயர்ந்த நோக்கே தம் நிலைக்களமும் என்றெண்ணி மயங்கி விடுவதுமுண்டு. தக்கருகு, புண்ணிய விசேடத்தால் வாய்க்கப் பெற்றவர்கள், மயக்கம்போய்த் தம் நிலைக்களத்தை உணர்ந்து, அதனைச் சுத்திசெய்து முன் நோக்கு ஆகி இருந்தது எதுவோ அது நிலைக்களமாகும் நிலையை அடைந்து உய்வார்கள்.

நமக்கு நூல்வழியாகவும் கேள்விவழியாகவும் உயர்ந்த நோக்கு உண்டாகலாம். நமதுவாய் அந்நோக்குப்பற்றிச் சொற்பொழிவுகள் ஆற்றலாம். ஆனால், நமது நிலைக்களம் அதுவேதான் என்று சொல்லமுடியாது. நிலைக்களம் மிகமிகக்கீழே நிறைந்த பற்றுக்களின் மத்தியிலே குடியிருப்பதாயிருக்கலாம். அக்குடியிருப்பின் சுத்தியே இன்றியமையாதது. அதனை உபகரிப்பதே பூர்வமீமாம் சை. அஃதாவது கருமசுத்தி.

அருச்சுனனின் ஐம் புலக்குதிரைகளை வழிசெய்பவன் போன்று, பார்த்தசாரதி தேரில் வீற்றிருக்கின்றான்.

'உற்கைதரும் பொற்கை உடையவர்போல் உண்மைப்பின்
நிற்க அருளார் நிலை' என்பது திருவருட்பயன்.

உண்மையை முன்னிட்டுச் செல்பவன்போன்று, பார்த்தசாரதியை முன்னிட்டுக்கொண்டு, அவனைப் பின் தொடர்ந்து, பூட்டியவில்லுங் குறிவைத்த பாணமுமாய்க் கெம்பீரமாக இருக்கின்றான் பார்த்தன். போர் முனையில் தேர்நிறுத்தப் பட்டது. போர்க்களத்தை எட்டிப்பார்த்தான். பார்த்தது பார்க்கமுன்னமே ஓர் அசோகனாய் விட்டான் பார்த்தன். அவன்பால் இரக்கங் குடிபுகுந்தது. மேலாகிய ஞானம் மேலோங்கியது. பற்றுக்களனைத்தும் பற்றறக் களைந்த பரமஞானி போலாய் விட்டான் அவன். பூட்டியவில்லுங் குறிவைத்தபாணமும் அவனையறியாமலே கீழே வழி விழுந்து துயில் கூடுகின்றன. நோக்காயிருந்த உயர்ந்த ஞானம் தனக்கு நிலைக்களமாய்விட்டதென்றே எண்ணிவிட்டான் அவன். அவனுடைய வாய் உயரிய மெய்ஞ்ஞான போதனைகளை விளம்பத் தொடங்கிவிட்டது. எவன்குருவோ அவனுக்கே போதிக் கத் தொடங்கிவிட்டான் சீடன்.

அருச்சுனன் நிலையை அப்படியே எடுத்துக்காட்டுகின்றது வில்லிபாரதம்.

‘நின்றமர் தொடங்கநினை சிற்பவர் பிதாமகனு
நீள்கினை ருருந்துணைவருங்
கொன்றிவரை வாகுவலி யிற்கவர்வ தித்தரணி
கொள்பவனு மென்றுணைவனே
யென்றுபல பேசியதி பாதக மெனக்கருதி
யான்மலைவு நேனிநீயென
வன்றுவசு தேவன்மக னேடுரைசெய் தானமரி
லவனுயிவ னேடுரைசெய்வான்.’

அருச்சுனனின் மனக் கொதிப்புக்கள் அபிமானங்கள் அடங்கிவிட்டனவா? வாய் பொழிகின்ற வாசாஞானத்தில் அவனுடைய உட்கரணங்கள் நிலைத்து நிற்குமா? முதலாள் சஞ்சய சூனிவருக்குத் தருமர் சொன்னதென்ன? அதனை அடுத்து, ‘ஐந்தூர் வேண்டு அவை மறுத்தால் ஐந்து இல்லமாயினும் வேண்டு’ என்று கண்ணனுக்குத் தருமர் தருமங்கரைந்தபோது, அக்கண்ணன் முன்னிலையிலேதானே,

“எக்காலம் பகைமுடித்துத் திரௌபதியுங்
குழன் முடிக்க இருக்கின்றானே”

“மாண்டார்போ லதுகண்டும் மன்னவையில்
யாம் இருந்த மாசுதீர்
வேண்டாவோ”

என்று வெகுண்டு எழுந்தவன், இப்பொழுது போரை வெறுத்து அகிம்சை பேசுகின்ற இந்தப் பரமஞானிதானே. இவனுடைய சுடலை ஞானத்தை நம்பி, இவனுடைய பற்றுக்கள் பற்றறத் தொலைதற்கு வழிசெய்யாமல், பரமருவான கண்ணன் தன்சீடனை அருமைத் தோழனைக் கைவிட்டு விடுவானே!

‘அவனும் இவனோடு உரை செய்வான்.’

அவன் கண்ணன். இவன் அருச்சுனன். கண்ணன் போர் முனைக்கு ஓர் அளவு முதுகு காட்டி, அருச்சுனனை முன்னிலைசெய்து, அவனுக்குக் கீதா போதஞ் செய்வானாயினான்.

‘என்னறத்தினில் நின்று தெவ்வரை இருவிசும்பினில் ஏற்று தலே இப்பொழுது எதிர்நிற்கும் எனது சுவதருமம்’ என்று, அன்

ரெருநாள் சஞ்சயருக்குத் தருமர் கூறிய அதனையே, இன்று போர் முனையில், 'அருச்சுனா உன்தருமம் களைகட்டல்' என்று ஓதினான் கிருஷ்ணபகவான்.

“கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ் களைகட்டதனெடு நேர்.”

பகைவர்களைக் கொன்றுகொவித்தலே பற்றுக்கள் அறுதற்கு அருச்சுனனுக்குச் சுவதருமமாயமைந்தது. 'கொல்' என்பதே ஈண்டுப் பகவானின் தருமோபதேசம் அதனாலேதான் 'கொல்லச் செப்பும் வார்த்தை' கீதோபதேசம் என்றது சிவஞான சித்தியார். கொலையிற் கொல்லாமையுமுண்டு. கொல்லாமையிற் கொலையுமுண்டு. கொலையிற் கொல்லாமை கீதை ஈண்டுக் கொலை களைகட்டல். அது தருமம்.

கருமத்தொடக்கமும் ஞானமூலமுமான சுவதருமம் இரண்டொரு வார்த்தையிற் சொல்லக்கூடியது. அப்படியிருந்தும் அதைப் பற்றிய உபதேசம் பதினெட்டு அத்தியாயங்களாய் விரிந்திருக்கிறது. இந்த விரிவு ஏன் என்பது விசாரிக்கற்பாலது.

ஞானம் பேசும் அருச்சுனனுக்கு உண்டாயிருக்கும் கலக்கம், சுவதருமம் இது என்று இரண்டொரு வார்த்தையிற் சுட்டிச் சொல்வதனாலே மாத்திரம் நீங்கிவிடாது. குரவர்களைக் கிளைஞர்களை மூத்தோரை நண்பரைக்கொன்று குவிப்பதா என்று அவன் கலங்கிப் போனான். அவனுடைய அபிமானங்களையும் பற்று களையும் மறைத்து, அக்கலக்கம் மேற்பட்டு, ஞான வாய்பாட்டில், அது பிரவாகிக்கின்றது. அதனாலேதான் சுவதருமத்தை விரித்து 'ஞானமெங்கே அதன் மூலமெங்கே பார்' என்று விரித்துக் காட்டவேண்டியதாயிற்று.

“இஃது உன்சுவதருமம். இது கருமத்தின் தொடக்கம். கருமமாவது செயல். அது காமியம் நிஷ்காமியம் என இருவகைத்து. காமிய கருமத்தைச் செய்யும்போதுகூடப் பயன் விஷயத்திற் சமபுத்திவேண்டும். பயன் கருமத்தைச் செய்வோன் வசத்தில் இல்லை. அது ஊட்டுவோன் வயத்தது. சமபுத்தியின்றேல் கலக்கம் துக்கம் ஆதியன அதிகரிக்கும்.

'இன்பத்துள் இன்பம் விழையாதான் துன்பத்துள் துன்பம் உறுதல் இலன்.'

நிஷ்காமியம் பயனிற் பற்றின்றியே செய்யாமலிருக்க மாட்டாமையாற் செய்துகொண்டிருப்பது. ஒருதாய் பலன்கருதாமலே தன் குழந்தைக்கு இரங்காமலிருக்க மாட்டாமையால் இரங்கியபடி இருக்கின்றாள்; பால் சுரக்கின்றாள். அருச்சுனா, இந்தக் கரும விரிவுகளை அறிவாயா? இந்த நிஷ்காமியம் ஒருநாளைக்குச் செய்யாமையாய்ப் பரிணமிக்கும். இது கரும சிகரம்; ஞான நிலை.

செயலிற் செயலின்மையும் செயலின்மையிற் செயலும் எனச் செய்யாமை இருவகைத்து. சண்டீசர்தாதையைத் தாளறத் தடிந்தார். ஆனால், அவர் தடியவில்லை. இது செயலிற் செயலின்மை. சாக்கிய நாயனார் சுவாமிக்குப் பூசைசெய்யாமலே மனசால் வணக்கஞ் செய்தார். ஆனால், கல்லாலெறிந்து பூசையொன்று நடந்து விட்டது. இது செயலின்மையிற் செயல். இந்த இருவகைச் செய்யாமையும் பிறந்தவன் பரம ஞானி. அவன் கருவி கரணங்கள் னைத்தையும் எடுத்துச் சுமப்பானிடம் ஒப்படைத்தவன்; இருள் சேர் இருவினையினீங்கினவன்; பொறுப்பின்றிச் சும்மா இருப்பவன். 'சும்மா இரு' என்பது கந்தரநுபூதி. 'சும்மா இருக்குந்திறம் அரிது' என்பது தாயுமானவர். அருச்சுனா, சுவதர்மம் விரிந்து சும்மா இருப்பதாகிய செய்யாமை என்கின்ற ஞான முதிர்வாதலை அறிவாயா?'

'செய்யாமற் செய்த உதவிக்கு வையகமும்
வானகமும் ஆற்றல் அரிது.'

என்றிங்ஙனம் வினவி வினவி, அருச்சுனனைத் தட்டி எழுப்பி எழுப்பி விடைபகர்ந்து தெளிவிக்க வேண்டியதாயிற்று. அதனால் கீதை விரிந்தது. மகாபாரதம் பதினெட்டுப் பருவம். கீதை பதினெட்டு அத்தியாயம்.

பதினெட்டாம் அத்தியாயத்தில், சுவதருமத்தில் தொடங்கும் கருமப்பரப்பு, இறுதியிற் செய்யாமையாய் ஞான நிலையாய் முதிர்வதைக் காணுகின்றான் அருச்சுனன். அவனுக்கு நாண்தலைக்கேறுகின்றது. கலக்கம் போய்த் தெளிவு பிறந்து தன் நிலைக்களந்தோன்றுகின்றது. மனக்கொதிப்புக்கள் பற்றுக்கள் படலம் படலமாய் அகத்தினடியில் இருப்பாயிருப்பதை அவன் காணுகின்றான். தலைகுனிந்தது. குனிந்தவன் பூட்டிய வில்லுங் குறிவைத்த பாணமுமாய்த் தலை நிமிர்ந்தான். பார்த்தசாரதி தடைநேர்ந்தவன் போலாகாதே குதிரைகளைத் தூண்டினான். அவன்மாயன்.

“வில்லினை யெட்டா! கையில்
வில்லினை யெட்டா! அந்தப்
புல்லியர் கூட்டத்தைப் பூழ்திசெய்தீட்டா!

[வில்]

வாடி நிலலாதே; மனம்
வாடி நிலலாதே; வெறும்
பேடியர் ஞானப் பிதற்றல் சொல்லாதே.”

[வில்]

என்று பாடுகின்றான் சுப்பிரமணிய பாரதி.

ஒருநாள் அருச்சுனன் தந்தையாகிய தேவேந்திரனுக்கு அசுரர்கள் இடை இடையே இடையூறு வினைக்கும் அச்சத்தினால், ஒரு துறவு ஞானம் பிறந்தது. அதனால் இந்திராணியையும் கற்பகதரு வாழ்க்கையையும் அவன் வெறுத்தான். அப்பொழுது குருவாகிய வியாழ பகவான் தோன்றி,

“ஆண்டோர் பேரீன்பம் உண்டென்றறையவர்
அதனை ஆரறிவார்.”

‘கிடைத்ததை எறிந்துவிட்டு எங்கே போகிறாய்’ என்று உபதேசம் தொடங்கினார். இந்திரனுக்கு அச்சத்தால் மூடுண்டு கிடந்த தன் நிலைக்களந் தோன்றியது. இரண்டாவது வார்த்தையின்றித் துறவைத் துறந்து இந்திராணியின் வயத்தன் ஆயினான் இந்திரன்.

அவ்வாறே இந்திரகுமாரனான அருச்சுனனுக்கு இனசனப் பற்றுக்களால் மூடுண்டு கிடந்த அவன் நிலைக்களத்தைக் கிருஷ்ண பகவான் தொட்டுக் காட்டினான். காட்டிய அக்கணமே அருச்சுனன் மௌனியாய்ப் போர்தொடங்கினான்.

மனிதன் நாள்தோறும் கணந்தோறும் தன் நிலையை அறியாது தன் தருமத்தை உணராது தடுமாறுகின்றான். அப்படிப்பட்ட மனிதனுக்கு அருச்சுனனில் வைத்து விரித்து ஓதிய சீதை அமிர்த சஞ்சீவி. ஒவ்வொரு சுலோகமும் ஒவ்வொரு மாத்திரை.

இங்கே குறிப்பிட்ட அமிர்த சஞ்சீவி மாத்திரைகள் வடமொழியில் உள்ளவைகள். அவைகளைத் தமிழ் தெரிந்தவர்களுக்குப் பயன் செய்யும் பொருட்டு அறிஞர் சிவர் தமிழில் வசனவடிவிற்பெயர்த்திருக்கின்றார்கள். அருமந்த இந்த அமிர்த சஞ்சீவி மாத்திரைகளை வைத்துப் பேணுதற்கு வசனவடிவு பொருத்தமான செப்பு அன்று வாக்குண்டாம் ‘நல்வழி’ திருக்குறள் எந்தயாப்பில் பொருத்தமுற

அமைக்கப்பட்டனவோ அந்தயாப்பில் கீதாமாத்திரையை அமைப்பதே பொருத்தம். ஒவ்வொரு மாத்திரையும் ஒவ்வொருவர் இருதயத்திலும் நாவிலுந் தவழ்ந்து கொண்டிருக்கவேண்டும். உற்றுழி உதவுங்கோல் உதவக்கூடிய இடத்தில் இருக்கவேண்டும். அது போல உற்றுழி உதவுங் கீதாமாத்திரை அதற்குரிய யாப்பில் அமையவேண்டும். இதனைப் பிறப்பிலேயே செய்யுள் செய்யும் ஆற்றல் படைத்தவரான புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களுடைய மனசில் உணர வைத்தது தெய்வம்.

ஒரு காலத்தில் 'வெண்பாவிற் புகழேந்தி' என்றிருந்தது, இக் காலத்தில் 'வெண்பாவிற் பெரிய தம்பி' என்று வழங்குவதைக் கவிதை உலகு அறியும். புலவர்மணியின் குருபரம்பரை வெறும் உடலைப் பொருள் செய்யாது, உயிர்ப்பைத் தொடுவதொரு பரம்பரை. அந்த விசேடத்தினாலே, அரிட்ட தோஷங்கள் நிறைந்த பொருளற்ற கவிதைகள் புனைந்து, பொழுதை நாசஞ் செய்யாது, தமது கவியாற்றலைப் பயன் செய்யும் முறையிற் பயன் செய்து கொண்டார்கள் புலவர்மணி அவர்கள். கீதையிலுள்ள ஒவ்வொரு சுலோகத்தையும் ஒவ்வொரு வெண்பாவாக அமைத்திருக்கின்றார்கள். வெண்பாக்கள் புகழேந்தியின் வெண்பாக்களே போன்று தெளிவும் சொல்லின் செல்வாக்கும் நிறைந்தவைகள். சாத்திரக் கருத்துக்கள் செய்யுள் வடிவு பெறும்போது, தெளிவு பிரதான அம்சம். அது, அநாயாசமாகவே சொற்கள் எழுந்து குதிகொண்டு நடக்கின்ற செந்நாப்படைத்த செம்புலச் செல்வர்களுக்கே அமைவது; கைவருவது. இதனைப் புலவர்மணியின் வெண்பாக்களில் நன்கு காணலாம்.

வண்மைத் தமிழ்க்கு வரம்பு; வடமொழியின்
உண்மைத் தெளிவுக் குரையாணி—கண்மணியென்
சுண்ணைக் குமார சுவாமிப் புலவனடி
சென்னிக் கியான்செய் சிறப்பு.”

என்பது ஆசிரிய வணக்கத்தில் வருவதொரு வெண்பா. இதனை ஒருமுறை படித்துப் பார்த்தால் புலவர்மணிக்கும் வெண்பாவுக்கும் உள்ள பொருத்தம் புலனாகும்.

“முச்சுவிடு முன்னே முந்நூறும் நானூறும்
ஆச்சென்றால் ஐந்நூறும் ஆகாதோ”

என்ற வகையில், தங்குதடையின்றி, இருடிகர்ப்பம் போன்று, கருத்துக்கள் உருண்டு புரண்டு புலவர்மணியின் வாய்வழியே ஒழுகி

வழிவதைக் காணலாம். வெண்பாக்களைத்தும் மனனஞ்செய்ய வேண்டியவை. சிந்தனையாளர்கள் சிந்தனைக்குரிய வெண்பாக்களைக் குறியீடு செய்து வைத்துக்கொண்டு, மீண்டும் மீண்டும் படித்துச் சிந்தனையைப் பெருக்கலாம்.

கீதைக் கருத்துக்கள் புணர்ந்தாற் புணருந்தொறும் புரியவாய் ஆழ்ந்து நடப்பவைகள்; அதியற்புத விவேகமும் சமஸ்த சாஸ்திர ஞானமும் படைத்த சங்கரரையும், மற்றும் மகா புத்திமாண்களையும் வசீகரித்தவைகள். மகாத்மாவாகி மகான்களுக்கு அநுபவக் கனிகளாய் அமைந்தவைகள் அக்கருத்துக்கள்.

சமத்துவ புத்தி பயன் கருதாத பற்றற்ற செயல், நிஷ்காமியம், செய்யாமை என்றின்றோரன்னவைகள், தவம் ஞானம் விவேகம் கல்வி என்னும் இவற்றுக்குத் தக்கவாறு சிந்தித்து அடங்குதற்குரிய அரிய பொக்கிஷங்கள்.

புலவர்மணி அவர்கள் சுலோகக் கருத்துக்களை இனிக்கின்ற வெண்பாக்களில் அமைத்து உதவியதோடமையாது, சிந்தனைக்கு உபகாரமாக, விஷயச் சுருக்கம், பொழிப்பு விளக்கம் என்னும் உரைக்குறிப்புகளும் உதவியிருக்கின்றார்கள். அவைகள், அமிர்த சஞ்வேவி மாத்திரைகளாகிய கீதை வெண்பாக்களுக்கு, ஆசிரியர் உதவிய அநுபானங்கள்.

கீதை கவிசெய்து கீர்த்தி மிகப்பெற்றான்
ஏபெரிய தம்பி எனதன்பன்—ஓதக்கேள்
பாட்டுக் கொருபுலவன் பாரதியென் ருரொருவர்
பாட்டுக் கிவனென்பன் யான்”

சி. க.

கலாசாலை வீதி,
திருநெல்வேலி.

7-11-62

முன்னுரை

பரமேஸ்வராக் கல்லூரி முகாமையாளரும்,
முன்னுரை தபால், தந்தி ஒலிபரப்பு அமைச்சருமாகிய

க. நடேசபிள்ளை அவர்கள்

அளித்தது

உலகப் பிரசித்தம் பெற்ற சமய நூல்களுள் பகவத்கீதை ஒன்றாகும். மகாபாரத யுத்தகளத்தில் அருச்சுனனுக்குக் கண்ணபிரான் அருளிச் செய்த உபதேசமாக அமைந்துள்ள இந்நூல். ஆன்ம ஈடேற்றத்துக்குப் பெரிதும் பயன்படுஞ் சிறப்பு வாய்ந்தது. வேத முடிபைக் கூறும் உபநிடதங்களைப்போல் இது போற்றப்படுகின்றது. இகபர வாழ்வுக்குத் துணையான சாதனங்களை இது விளக்கிக் கூறுகின்றது. இதில் விரிவாகக் கூறப்படும் சாதனங்கள் கர்மயோகம், ஞானயோகம், பக்தியோகம் என்பனவாகும். நமது வாழ்க்கையில் கர்மம் அடிப்படையாகவுள்ளது. கர்மத்தினால் நாம் பந்தமுறுகிறோம். கர்மத்துக்குரிய பலனைத் தனதென்று ஆன்மா கவிகரிப்பதால், பந்தம் உண்டாகிறது; பிறவித் தொடர்பு ஏற்படுகின்றது. கர்மபலனை இவ்வாறு யாம் கவிகரிப்பதை விடுத்து, அதை இறைவனுக்கு அர்ப்பணித்துக் கர்மத்தைச் செய்வது, கர்மபந்தத்தைத் தவிர்க்கும் வழியாகும். இது கர்மயோகம் எனப்படும். ஆன்மா பொய்ச் சார்பாகிய பாசத்தை விடுத்து, இறைவனே தனக்கு உறுதுணையான மெய்ச்சார்பென்று அறிதல் ஞானயோகமாகும். மெய்ச்சார்பாகிய இறைவனையே இடையறாது பற்றுதல் பக்தியோகம் எனப்படும். பகவத்கீதையின் உபதேசம் வேதாகம சாரமாகக் கொள்வதற்குரியது. சைவசித்தாந்தத்தில் இவ்வுபதேசம் இறைபணி நிற்பதல் என்று குறிக்கப்படும்.

வடமொழியிலுள்ள பகவத்கீதை பலரால் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. அம்மொழி பெயர்ப்புகளுள் ஒரு சிலவற்றைத் தவிர்த்து ஏனையவை உரைநடையில் அமைந்தனவாகும். ஒரு மொழியிலுள்ள நூலைப் பிறிதொரு மொழியில் செய்யுள் வடிவில் மொழி பெயர்ப்பது எளிதன்று. பகவத்கீதையைத் தமிழ்ச் செய்யுள் வடிவில் மொழி பெயர்ப்பதற்கு அந்நூலின் செப்பலோசையோடு இயைந்த வெண்பா யாப்பு மிகவும் பொருத்தமானது. இலங்கையில் ஒரு சிறந்த தமிழ்க் கவிஞராக விளங்கும் புலவர்மணி ஏ, பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் பகவத்கீதையின் ஒரு பகுதியை வெண்பா யாப்பில் மொழி பெயர்த்து, பகவத்கீதை வெண்பா என்ற பெயருடன் அதனை இப்பொழுது வெளியிடுகின்

ரூர்கள். இந்நூல் அவர்களது மொழி பெயர்ப்புத் திறனையும், இன்கவி இயற்றுவதில் அவர்களுக்கிருக்கும் ஆற்றலையும் ஒருங்கே புலப்படுத்துகின்றது. அவர்களின் மொழிபெயர்ப்பு மூலகலோகங்களின் பொருளைச் சிதைக்காமல் அமைத்துக் காட்டுகிறது. அவர்கள் இயற்றியுள்ள வெண்பாக்கள் யாப்பமைதியுடையனவாய், ஓசைநயம் பெற்றனவாய், எளிதிற் பொருள் விளங்கக் கூடியனவாய்ப் பலவகையிலும் பாராட்டத் தக்கனவாயிருக்கின்றன. பகவத்கீதையில் ஆன்மாவின் அழியாத் தன்மையைக் கூறும் சுலோகங்கள் மிகப் பிரசித்தம் பெற்றவை. அவற்றைப் புலவரவர்கள் மொழி பெயர்த்து அமைத்திருக்கும் வெண்பாக்கள் அவர்களது நூலின் சிறப்பைத் தெற்றெனக் காட்டத்தக்கனவாகும். அவற்றுள் இரண்டை ஈண்டுக் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். அவை வருமாறு :

ஆதலழிவதற்றே ஆன்மா அனாதியாய்
ஏதும் விகாரமில் தென்றுணர்ந்த—மூதறிவோன்
எவ்வண்ணங் கொல்வானெவனை எவனைத்தான்
எவ்வண்ணங் கொல்விப்பா னிங்கு.

ஆயுதத்தால் அக்கினியால் அப்புவால் வாயுவினால்
ஏயும் விகாரமுணு தீவ்யயிர்தான்—நேயகேள்
என்றுமுள தெங்குமுள தென்றுநிலை பெற்றழித
லின்றியசை வற்ற பொரு ளீது.

பகவத்கீதையின் முதல் ஆறு அத்தியாயங்களின் மொழி பெயர்ப்பு இப்பொழுது வெளியிடப்படுகின்றது. இப்பகுதி கர்மயோகத்தைப் பற்றிக் கூறுவதாகும். ஏனைய பகுதிகளின் மொழி பெயர்ப்பும் விரைவில் வெளிவருமென்று ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கிறோம்.

புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் இப்பொழுது வெளியிடும் நூலில், ஒவ்வொரு வெண்பாவின் பொருளை விளக்கும் வகையில் ஓர் அரிய விரிவுரையும் எழுதிச் சேர்த்துள்ளார்கள். இது மிகவும் பயன் தரும் வகையில் அமைந்துள்ளது. நுட்பமான குறிப்புகள் இதிற் காணப்படுகின்றன. நூலாசிரியரின் தெளிந்த உரை நடைத்திறனும் இவ்விரிவுரையினின்று நன்கு புலனாகும்.

சு. நடேசபிள்ளை

இராமநாதனகம்,

சுன்னாகம்.

23-11-62.

பகவத்கீதை வெண்பா

கடவுள் வணக்கம்

எழுத்தாய் மொழியாய் இயைபொருளாய் அன்பிற்
பழுத்தா னருளைப் பராவ—விழுத்தமிழின்
தூயமுதற் பாவினாற் சொல்பகவத் கீதைமொழி
வாயமுத ஊற்றாய் வரும்.

ஆசிரிய வணக்கம்

அன்னை நிகரன்பின் ஆசா னெனவந்தே
என்னைத் தமிழ்த்தாய் இணையடியில்—மன்னுவித்த
சந்திர சேகரனார் தாட்கமல நாட்போதெம்
சிந்தை மலர்க தினம்

வண்மைத் தமிழ்க்கு வரம்பு வடமொழியின்
உண்மைத் தெளிவுக் குரையாணி—கண்மணியென்
சுன்னைக் குமார சுவாமிப் புலவனடி
சென்னிக் கியான்செய் சிறப்பு.

பண்டித சிரோமணிகற் பாலியசன் யாசிசெஞ்சொற்
கொண்டல் கவியின்பம் குணக்குன்றம்—மண்டழல்போல்
தூயவிபு லானந்தர் சோதி மலரடிக்கே
நேயமெலாம் வைத்தேனென் நெஞ்சு.

அவையடக்கம்

தொல்லா சிரியர் மரபுணர்ந்தோர் சொற்பொருள்தேர்
வல்லா ரெனதுபிழை மன்னிக்க—நல்லார்
தொழும்பகவத் கீதைவெள்ளம் தோய்ந்தேயென் னுள்ளம்
அழுந்தியதாற் பாடு மவா.

முதலாம் அத்தியாயம்
அருச்சுன விஷாதயோகம்

அருச்சுன விஷாதயோகம்

(அருச்சுனன் துயரடைதல்)

பொருட் சுருக்கம்

இனைய ரினமுறைய ரென்றெண்ணிப் பார்த்தன்
மனதுயிகச் சோர்ந்து வருந்தி—முனைமுகத்தே
கைகலக்குங் காலைக் கலங்கியே யாங்கிருந்தான்
செய்கடமை விட்டே தீகைத்து.

பொருளடக்கம்

செய்புள் 1: குருநிலத்து நிகழ்ச்சிகளை யறிந்து தனக்குச் சொல்லும்படி திருதராட்டிரன் சஞ்சயரைக் கேட்டல். 2-11: துரியோதனன் இருபக்கத்துப் படைகளின் அமைப்பும் பற்றி ஆசிரிய துரோணருக்குக் கூறல். தனது படை பொலிவிழந்திருப்பது குறித்து மனம்தளர்தல். 12-19: இரு நிறத்தாரும் வீரமொழி கூறிச் சங்கு முதலியவற்றை ஒலித்தல். 20-24: எதிர்ப்படையில் நிற்கும் வீரரை அருச்சுனன் பார்க்கத் தக்கதாடக் கண்ணபிரான் இருபடைக்கு மிடையே தேரை நடத்தி நிறுத்துதல். 26-47: அங்கே ஆசிரியர், பாட்டன், இளசனம், நண்பர் முதலியோர் நிற்பதைக் கண்டு அருச்சுனன் இரங்கிக் கலங்குதல். இவர்களைக் கொல்வது பாவம்; கொலைத்தொழிலாற் குலமழியும்; குலவொழுக்கம் கெடும்; ஒழிக்கக் கேடு குலக்கலப்புக்குக் காரணமாகும்; குலக் கலப்பால் கடமைகள் தவறும்; பின்பு நரகமாம்; புத்தம் புரிதல் அறமன்று எனக் கூறிக்கொண்டே அம்பையும், வில்லையும் எறிந்துவிட்டு அருச்சுனன் தேர்த்தட்டில் இருந்து கொள்ளுதல்; அருச்சுனன் அடைந்த கலக்கம் பகவத கீதையாகிய அறிவுநூல் தோன்றக் காரணமாயிற்று. யோகமென்பது கூடுதல், பெறுதல், அடைதல் எனப்பொருள் தரும். இங்கே துயர் கூடிற்று.

திருதராட்டிரர்—

சீரறஞ்சேர் தெய்வத் திருவார் குருநிலத்திற்
போரறைந்தே புக்க புதல்வோரும்—நேரறைந்த
பஞ்சவரு மென்செய்தார்? பாங்கா யறிந்ததனைச்
சஞ்சயநீ யிங்கெனக்குச் சாற்று.

1

சஞ்சயரே, அறநிலமாகிய குருபூமியிலே அமர்புரியச் சென்ற
என்மக்களும், அமரை எதிரேற்ற பாண்டு புத்திரரும், இதுவரை
யில் அங்கே என்ன செய்தார்கள்? அதனை முறையா யறிந்து எனக்
குச் சொல்லுக.

நில நலத்தால் என்மக்கள் மனத்தில் நல்லறிவு பிறந்து, பாண்டு
புத்திரருக்கு அவர்தம் நாட்டுரிமையை நல்கிப் போரொழிந்
தனரோ? அல்லது, பாண்டுபுத்திரர்தாமே, இவ்வுலகம் நிலையற்றது
என்னும் உண்மை யுணர்வு உதிக்கப்பெற்றுத் தமது நிலவுரிமையை
யும் என் மக்களுக்கே கொடுத்துவிட்டுத் துறவு பூண்டனரோ? அல்
லது இரு திறத்தாரும் போர்புரிகின்றனரோ? என்னும் குறிப்புகள்
தோன்ற வினாவுகின்றன திருதராட்டிரன். ஐவரும் துறவு பூண்டு
விட்டால் ஆக நல்லதென்பது அவன் கருத்து.

குருநிலமானது பண்டை நாளில் *நல்லோரிருந்து நற்றவஞ்
செய்த புண்ணிய பூமியாகும். இதனால், அங்கு செல்வோரின் மன
நிலை புனித மடைதல் கூடும். சுதிர்சாமம் முதலிய திருத்தலங்க
ளுக்கு யாத்திரை செய்தலும் இப்பயன் கருதியே. அங்குசென்ற
தும் அங்குள்ள தெய்வீகச் சூழ்நிலைகள் புதியதோர் மனமாற்றத்தை
யுண்டாக்கிவிடுகின்றன.

நிலநலம் மனநலமாகிய ஆக்கத்தைத் தருகின்றது. மனநலம்
ஏனைய நலன்களுக்கெல்லாம் காரணமாம்.

“மனத்துக்கன் மாகில னாதல்; அனைத்தறன்”

என்னும் திருவள்ளுவர் திருவாக்கும் இவ்வுண்மையை விளக்கு
கின்றது. குருநிலத்தின் நில நலத்தால் தன்மக்களின் தீய மனமும்
ஒருகால் நலன்பெறுதல் கூடுமோவெனத் திருதராட்டிரன் எண்ணு
கின்றான். ஒருதலைச் சார்பான மனத்திலே பலதலைப்பட்ட எண்
ணங்கள் உதிக்கின்றன.

சஞ்சயர்—

ஆண்டகைநின் மைந்தன் அணிவகுத்தங் கேரின்ற
பாண்டவர்தம் சேனைதனைப் பார்த்தேபின்—மீண்டுபோய்
வில்லா சிரியன்பால் மேவியே யிவ்வண்ணம்
சொல்லாட லுற்றான் தொகுத்து.

2

அரசர் பெரும், துரியோதன ராசர், அங்கே அணிவகுத்து நின்ற
பாண்டவர் படையைப் பார்த்துவிட்டுத் துரோணசாரியரிடம்
போய்ப் பின்வரும் வார்த்தைகளைச் சொல்ல லுற்றார்.

துரியோதனன்—

குருபதிநின் சீடன் குருவையிஞ்சு மூடன்
துருபதன்மைந் தன்திட்டத் துயம்மன்—பெருமீதமே
பூண்ட மதியாற் பொலிய அணிவகுத்த
பாண்டவர்தம் சேனையிதைப் பார்.

3

குருகிரேட்டரே, துருபதன் மகனும், உமது மாணுக்கனும்,
குருவை மிஞ்சும் மூடனுமாகிய திட்டத்துயம்மனால் அணிவகுக்கப்
பட்டுள்ள இந்தப் பாண்டவர் படையைப் பார்ப்பீராக

உமது மாணுக்கன்; நீர் புகட்டிய கல்வி; உம்மையும் மிஞ்சிய
நிபுணத்துவம்; ஆனால், தலைச் செருக்கு; நீர் கற்பித்த கல்வியைக்
கொண்டு உமக்கெதிராகப் படையை அணிவகுத்தானே! இவன்
நன்மாணுக்கன் அல்லாதவன். இவனுக்குக் கல்வி கற்பித்தமையால்
இது நிகழ்ந்திருக்கிறது; உமக்கும் இகழ்ச்சி; எல்லார்க்கும் தொல்லை.
நன்மாணுக்கரல்லாதோர் திறமைசாலிகளாயிருந்தாலும், நல்லா
சிரியரின் மனவியல்பு அவர்களுக்கு அமையுமா? ஆசிரியரை மதிக்க
கும் உளப்பாங்கு உண்டாகுமா? இக் குறிப்புகள் தனது பேச்சிலே
தோன்றுமாறு துரோணருடன் பேசுகின்றான் துரியோதனன்.
தன்னை மறந்த பேச்சு. “வெந்த புண்ணிலே வேலெறிந்தது”
போன்ற சொற்குறிப்பினால் பழம்பகையைப் புதுப்பிக்கின்றான். ஆத்
திர மூட்டும் சொற்களால் ஆசாரிய துரோணருக்குக் கோப மூட்ட
முயல்கின்றான். ஆத்திர மூட்டுவதிலும் அறிவூட்டுதல் ஆக்கம்
பயக்குமென்னும் உண்மையினைத் துரியோதனன் போன்றோர்
உணர்வதில்லை.

வீரர் வீறல்வாய்ந்த வில்லா ளீகள்வெய்ய
போரிலடல் வீமனையும் போல்வார்கள்—தேருங்கால்
பார்த்தனையு மொப்பார் பலசமர்த்தர் நிற்கின்றார்
பார்த்தருளிச் சேனைப் பரப்பு.

4

மிக்கபோர்ச் சாத்தகியும் வெங்கண் விராடனுடன்
தொக்கனர்காண் மாதேர்த் துருபதனும்—தக்கதிறற்
காசிரா சன்புருசித் சேகிதா னன்குந்தி
போசரா சன்களத்தே போந்து.

5

வன்மையுதா மன்னுத்த மௌச னபிமன்னன்
தன்னிகரில் மன்னனான சைப்பியனும்—துன்னினார்
போர்க்களத்தே பாஞ்சாவி புத்திரரு மெல்லாரும்
தேர்ச்சமரின் மிக்கார் திறன்.

6

இங்கே பெரிய வில்லாளிகளும், போரில் வீமனையும், அருச்சுன
னையும் நிகர்த்தவர்களுமாகிய சூரர்களும் வீரர்களும் பலர் நிற்கின்
றார்கள். இவர்களுள்ளே சாத்தகி, விராடன், துருபதன், காசிரா
சன், புருசித்து, சேகிதானன், குந்திபோசன், யுதாமன்னு, உத்தம
வுசன், அபிமன்னன், சைப்பியன், திரௌபதியின் புதல்வர்கள்
என்போர் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள். இவர்க ளெல்லோரும் தேர்ப்
போரிலே திறமை படைத்தவர்கள்.

பாஞ்சாவி புத்திரர் பிரதிவிந்தியன், கருதசோமன், கரு த
கீர்த்தி, சதாநீகன், கருதசேனன் என்போர். இவர்கள் உபபாண்
டவர் எனவும் வழங்கப்பெறுவர். பாண்டவர் படையிலுள்ள இவ்
வீரர்களின் ஆற்றல் துரியோதனனுக்குக் கவலை தருவதுபோல்
தெரிகின்றது.

அந்தணர்தம் கோவே அறிவீ ரெனினும்நீர்
நந்தம் படைத்தலைவர் நாமமுடன்—முந்துதிறல்
மிக்கோர் பெயரும் விளம்புவே னுங்கதுபோல்
தக்கோய் குறிப்பளவே சற்று.

7

அந்தணர் திலகரே, நமது படைத்தலைவர்கள் பெயரையும்,
முதன்மை பெற்ற வீரர்கள் பெயரையும், நீர் அறிவீரெனினும்,
பாண்டவர் படையிலுள்ளோரைக் குறிப்பிட்டுக் கூறியதுபோல,
அவர்கள் பெயரையும் சற்றே குறிப்பிட்டுக் கூறுகின்றேன்.

அந்தணரென்போர் மெய்யுணர் வுடையோர். மெய்யுணர்வு
ஆத்தும ஞானம். இவர்களுள்ளே போர்க்கலையில் நன்கு தேர்ச்சி
பெற்று நாடுகாவற் கடமை பூண்டோரும் பலர் அக்காலத்தில்

இருந்தனர். யுத்த சாத்திரப்பயிற்சிச் சாலைகளிலே ஆசிரியர்களாகக் கடமை புரிந்தோரும் சிலர் உளர். துரோணசாரியரும் இவ்வகுப்பைச் சேர்ந்தவரே. போர்க்களையில் எத்துணை நுட்பமுடையோராயினும், படைநிருவாகத் திறமையில் அரசரினும் பார்க்கக்குறைவுடையோரென்னும் அபிப்பிராயத்துக்கும் இவர்கள் இலக்காகியுள்ளனர். இச் செய்யுளிலே தன் படையமைப்பைப் பற்றிக் கூறுகின்ற துரியோதனன், துரோணசாரியரை “அந்தணர்தம் கோவே!” என விளித்துக் கூறியதும் இவ்வபிப்பிராயம் பற்றியேயாம். “குலவித்தை கல்லாமற் பாதி” யென்பர். அது பரம்பரையாக விருத்தியடைந்த அறிவாற்றல். அந்தணர் பரம்பரையில் அறிவு நூல் வளர்ச்சி; அரசர் பரம்பரையில் அரசியல்நூல் அறிவு வளர்ச்சி. குலந்தோறும் இவ்வாறே. வெறும் அறிவு மாத்திரம் ஒன்றைச் சாதிக்க உதவாது. பரம்பரை அமைதியும் வேண்டும்.

வெற்றி பெறுகருநீர் பாட்டனார் வீட்டுமான்
புற்றகன்ன னென்னும் உரவோரும்—செற்றவரை
வெல்லுங் கிருபன் விறலசுவத் தாமன்போர்
வல்ல சயத்திரத மன்.

8

தாங்கள் நிற்கின்றீர்கள். வீட்டுமர், கன்னன், கிருபாசாரியர், அகவத்தாமன், சயத்திரதன் என்போரும் இங்கே நிற்கின்றார்கள்.

நேரில் விகர்ணன்போர் நேர்சோம தத்தன்சேய்
பூரி சிரவனொடு பூவேந்தர்—போரிலடல்
மிக்கார் படையெண்ட வீரர் பலரெனக்காய்த்
தொக்கார்தம் வாழ்வு துறந்து.

9

விகர்ணனும், பூரிசிரவனும் முதலிய வீரர் பலர் இங்கே யுளர். யுத்தத்திற் கைதேர்ந்தவர்களாகிய இவர்களெல்லாரும் என்பொருட்டுத் தங்கள் வாழ்வைத் தியாகம் செய்து இங்கே திரண்டு நிற்கின்றார்கள்.

இங்கே துரியோதனன் வாயில் அமங்கலம் பிறந்துவிட்டது. இவர்களெல்லாம் தனது வெற்றிக்காகத் திரண்டு நிற்கின்றார்கள் என்று கூறாமல், தங்கள் அழிவுக்காகத் திரண்டு நிற்கின்றார்களென்று அவன் கூறுகின்றான். தன்னை யறியாமல் தானே தனது தோல்வியைக் குறிப்பிடுவதுபோல் இச் சொற்கள் அவன் வாயில் வந்துவிட்டன.

எண்ணிற் பெரிதா மெனினு மெமதுபடை
கண்ணுக் கழகாகக் காணவில்லை;—எண்ணுங்கால்
எண்ணளவீற் றேனு மெதிர்வீமன் தன்படைதான்
கண்ணளவு கொள்ளாக் கவின்.

10

வீட்டுமராற் காக்கப்படும் நமது படை பெரிதாயினும், கண்ணுக்குப் பொலிவாகக் காணப்படவில்லை. வீமனாற் காக்கப்படும் பாண்டவர் படை சிறிதாயினும் கண்ணுக்குப் பொலிவாகக் காணப்படுகின்றது.

பொலிவுக்குக் காரணம் அறிவும் ஆற்றலுங் கொண்டு வகுக்கப்பட்டுள்ள அணியின் அழகு. பொலிவின்மைக்குக் காரணம் அணிவகுப்பு அழகாக அமையாதிருத்தல். அறிவீருந்தும் ஆற்றலின் றேல் நிருவாகம் அமையாது. பாண்டவர் படையின் காட்சிப் பொலிவு துரியோதனனுக்கு மனமெலிவை யுண்டாக்கிவிட்டது. மனமெலிவினால் நினைவுகள் சிதறும்; புத்தி தடுமாறும்; கருமங்கள் பாரமாம்.

தனது படையின் பொலிவின்மை காரணமான மனமெலிவு ஒரு புறம்; தனது படைத்தலைவர் மாப்பெருங் கிழவர்; இருபக்கத்திலும் சமமான மனப்பற்று உடையவர்; இதுவும் தனது தோல்விக்கு வழியாகலாம் என்னும் கவலை மறுபுறம்; துரோணரைப் பற்றிய கவலை; வீட்டுமரைப் பற்றிய கவலை; தனது படையின் பொலிவின்மை பற்றிய கவலை; பாண்டவர்படையின் பொலிவு குறித்த கவலை; வீமனின் படைத்தலைமை குறித்த கவலை; அடுக்கடுக்கான கவலைகள் துரியோதனனின் மனத்தைச் சூழ்ந்துகொண்டன. கவலைகளுக்கு அடிமைப்பட்ட மனம் காரியசித்திக்கு உதவுமா? இன்னும் பல கவலைகளுக்கே அது காரணமாகும்.

ஆதலா லெல்லீரும் ஆங்காங் கணிவகுப்பிற்
கோதிலீர் நின்றும் குறியிடத்தே—மாதலைவன்
கங்கை மகனையே காப்பீ ரெனவுரைத்தான்
எங்கோன் துரோணர்க் கிது.

11

நீங்களனைவரும் வகுப்புகளின் படி எல்லா இடங்களிலும் நின்று கொண்டு வீட்டுமரையே காக்கக் கடவீரென்று நமது அரசர் இதனைத் துரோணருக்குச் சொன்னார்.

துரியோதனன் மனம் தளர்ந்து கூறிய சொற்களைப் படைத்தலை வராகிய வீட்டுமர் நன்கு தெரிந்து கொண்டு அவனுக்கு மகிழ்ச்சியூட்டும் நடவடிக்கையைத் தொடங்குகின்றார்.

சஞ்சயர்—

குருகுலத்து மூத்தோன் குரலெடுத்தப் போதெம்
நரபதிக்கங் கேமகிழ்ச்சி நல்கப்—பொருமுகத்தே
சிங்கநா தஞ்செய்து திண்பேர் முழக்கெழவே
சங்கநா தஞ்செய்தான் தான்.

12

அப்போது குருகுலத்தில் மூத்தோராகிய வீட்டுமாசாரியர் துரியோதனனுக்கு மகிழ்ச்சியூட்டுமாறு உயர்ந்த குரலிலே சிங்கநாதஞ்செய்து சங்கை யூதினார்.

துரியோதனனின் தளர்ச்சியை யுணர்ந்த சேனாபதியாகிய வீட்டுமர் அவனுக்கு உள்ளக் கிளர்ச்சியை உண்டாக்கும் பொருட்டு இதனைச் செய்யலானார். சிங்கநாதம் சிங்கம் கர்ச்சிப்பதுபோல உயர்ந்த தொனியிற் குரலெடுத்து வீரமொழி கூறுதல். தன்மேம்பாட்டுரை. இது எதிரிகளின் முன்னிலையிலே சொல்லத் தக்கது. தோள்கொட்டிக் கைபுடைத்து ஆரவாரித்துக் கூறுகின்ற சிங்கநாதம் தன்னரசின் வீரத்தையும், மாற்றரசின் சரணுகதியையும் பொருளாக வுடையது. இதைக் கேட்டால் ஏழைநெஞ்சிடிக்கும். போர் தொடங்கும் முதல்முயற்சி இது.

சங்குகளும் பேரிகளும் தம்பட்ட மும்பறையும்
பொங்கு நெடுங் கொம்புமிசை போரோசை—எங்குநிறைந்
தோரோசை யாக ஒலித்த ஒலிதிரண்டு
பேரோசை யாயிற்றே பின்பு.

13

சங்குகளும், பேரிகைகளும், தம்பட்டங்களும், பறைகளும், கொம்புகளும் உடனொலித்தன. அவ்வொலிகள் திரண்டு பேரோசை யாயிற்று.

கொம்பு-நெடுங்குழல்.

பூண்டுநின்ற வெள்ளைப் புரவித்தேர் மீதொன்றாய்
ஆண்டு நின்ற மாதவனும் அர்ச்சுனனும்—காண்டகுசீர்ச்
செய்ய மணித்திருவாய் சேர்த்துதி னார்தமது
தெய்வ லளைமுழக்கஞ் செய்து.

14

பின்பு வெள்ளைக் குதிரைகள் பூட்டிய தேரில் இருவரும் ஒருவர் போல் இணைந்து நின்ற கண்ணபிரானும், அருச்சுனனும் தம்முடைய தெய்வச் சங்குகளை நன்றாக ஊதினார்கள்.

தேருக்குப் பொலிவு குதிரைகள்; குதிரைக்குப் பொலிவு சாரதி; சாரதிக்குப் பொலிவு வீரவான். குதிரைகள் ஒன்றுக்கொன்று இணை; இது ஓரழகு. சாரதியாகிய மாதவனும், வீரனாகிய தனஞ்சயனும் பழைய அன்புரிமையினால் ஒன்றாய் இணைந்து நிற்கின்ற தோற்றம் கண்கொள்ளாப் பேரழகு. உள்ளும் புறமும் ஒன்றாய் இணைந்த இவ்வுருவழகு உயிரழகு. திருவிழி கமலம்; திருவாய் கமலம்; திருக்கரம் கமலம்; திருவடி கமலம்; திருமேனியென்றால், அது மையோ? மரகதமோ? மறிகடலோ? மழைமுகிலோ? என ஐயுற்று நிற்கும் உவமைகாணத் திருவடிவம். வடிவே அழகு; அழகே வடிவு என்று சொல்லத் தக்க பிரிப்பற்ற நிலை. இவ்வளவும் மாதவன் தோற்றமென்றால், அவ்வளவே தனஞ்சயனுக்கும் தோற்றமாக அமைந்து விட்டது. இது அவனருள். இருவரும் ஒருவர் போன்ற உருவழகில், புறவழகில் நாமும் ஒன்றாய் இணைந்து நின்று இன்புற்று, அப்பால் உள்ளழகிற் புகுவோம்.

உள்ளழகு பகவானுடைய புனிதமான வெள்ளை யுள்ளம். இந்தப் புனிதமான உள்ளத்தோடு பலபிறவிகளிற் பழகும் பண்பு பெற்ற பார்த்தனுக்கும் தூய்மையான வெள்ளை யுள்ளம். இதனால், இருவர் மனமும் ஒன்று கலந்த அன்பின் பிணைப்பு. இருவரும் ஒருவராய் நிற்கின்றார்கள். இது அன்புருவான உள்ளழகு; திவ்வியமானது. கண்ணன் வழிகாட்டக்கருமம் புரியும் பேறு பெற்றுவிட்டான் காண்மவன். இப்பேறு எளிதிற் கிடைப்பதன்று; எல்லார்க்கும் கிடைப்பதன்று. பார்த்தன் பாக்கியவான். கண்ணபிரானின் படைகள் துரியோதனனுக்குத் துணை; அருச்சுனனோ கண்ணபிரானை மாத்திரம் துணையாகத் தெரிந்துகொண்டான் பழம்பெருந்துணைவன்.

தீர்த்தன்தன் பாஞ்சசன்யம் செவ்வாய்வைத் தூதினான்
பார்த்தன்தன் தேவதத்தம் பாரித்தான்—வேர்த்தெவரும்
அஞ்சு செயல்வீமன் ஆங்கே பவுண்டரம்பார்
விஞ்சு முழக்கெடுத்தான் மேல்.

15

கண்ணபிரான் தமது பாஞ்சசன்னியத்தை ஊதினார். தேவதத்தமென்னுஞ் சங்கைத் தனஞ்சயன் முழக்கினான். அஞ்சுதற்குரிய செயல்களைச் செய்யும் வீமன் பவுண்டரம் என்ற சங்கை ஒலித்தான்.

தீர்த்தன் பரிசுத்தன். பாஞ்சசன்வீயம்-பஞ்சசன் என்னும் அசுரனின்
எலும்புகளாற் செய்த சங்கு. தேவதத்தம்-தேவர்களாற் கொடுக்கப்
பெற்றது.

தனஞ்சயன்—செல்வச் செருக்கை வென்றவன். செல்வம்
நன்று; அது தன்னையும் பிறரையும் வாழ்விக்கும். செல்வச்
செருக்குத் தீது; அது தன்னையும் பிறரையும் கெடுக்கும். செல்
வர்கள் தனஞ்சயனைப் பின்பற்றுதல் நலம்.

அறன்மைந்தன் தன்கை அனந்த விசயம்
திறன்மிஞ்சு பேர்முழக்கஞ் செய்தான்—மறன்சேர்
அணிநகுவ சாதேவர் ஆர்த்தே சுகோஷம்
மணிபுட்ப கம்வைத்தார் வாய்.

16

தரும புத்திரர் அனந்த விசயமென்னுஞ் சங்கை ஊதினார்.
நகுலன் சுகோஷம் என்னும் சங்கையும், சகாதேவன் மணிபுட்
பகமென்னும் சங்கையும் ஒலித்தனர்.

அனந்த விசயம்-அளவில்லாத வெற்றிகளைத் தருவது. சுகோஷம்-இளிய
கோஷ முடையது. கோஷம்-ஒலி, நாதம். மணிபுட்பகம்-இரத்தினம்
படுத்தது.

வில்வீர மிக்க விற்றகாசி மன்னெங்குஞ்
செல்வீர மாதேர்ச் சிகண்டியுடன்—வெல்வீரம்
தோல்வியிலாச் சாத்தகியும் சொற்துருப தன்மகனும்
வால்வளைவைத் தூதினார் வாய்.

17

வில்லாளிகளில் மிகச் சிறந்த காசிராசன், மகாரதனாகிய
சிகண்டி, வீரத்திலே தோல்வி யடையாத சாத்தகி, திட்டத்துய்யம்
மன் என்போரும் தத்தம் சங்குகளை ஊதினார்கள்.

மகாரதன்—பெரிய தேருடையவன். தான் பதினாயிரம் குதிரை
வீரராற் சூழப்பட்டுத் தன்னையும், தன் சாரதியையும் தான் ஒரு
வனே காத்துப் போரை வெல்லுந் திறமை படைத்தவன்.

மேதினியாள் வேந்தே விராட துருபதரும்
மாதினியாள் பாஞ்சாலி மைந்தருடன்—யாதிணிதோள்
துங்கனி மன்னும் சுரிமுகஞ்சேர் தத்தம்போர்ச்
சங்க முழக்கெடுத்தார் தாம்.

18

அரசே, விராடனும், துருபதனும், திரௌபதியின் மைந்தரும், அபிமன்னனும் தத்தம் சங்குகளைத் தனித்தனியே முழக்கினார்கள்.

நீடுதிசை யெங்கும் நிறைபாண்ட வப்படையின்
உடெழுந்த சங்கி னொலியொன்றாய்க்—கூடியே
விண்மண் ணெதிரொலித்தெம் வேந்தர்குழாம் நெஞ்சுடையத்
திண்ணென்று தாக்கிற்றே சென்று.

19

அந்தப் பெருமுழக்கம் விண்ணையும் மண்ணையும் எதிரொலிக்கச் செய்து துரியோதன கூட்டத்தாரின் நெஞ்சுகளையும் பிளந்தது.

எதிரிபடையின் அணிவகுப்பைக் கண்டு முன்பே தளர்ந்திருந்த மனம் சங்கொலியால் உடைந்துவிட்டது. படைகண்டு மனமெலிவு; சங்கொலி கேட்டு மன உடைவு. இனிமேல் இதிலும் பெரிய விளைவுகள் உண்டாகலாம்.

அப்பா லிருபாலா ரம்பும் முனைமுகத்தே
தப்பாம லேவுந் தருணமுற—அப்போது
பார்த்தான் துரியோ தனன்படையைப் பார்த்தன்நான்
கோத்தா னுரைப்பான்வில் கொண்டு

20

அப்பால் இருதிறத்தாரும் அம்பு தொடுக்கும் தருணம் வந்ததும், அருச்சுனன் துரியோதன கூட்டத்தாரைப் பார்த்து வில்லையேந்திக்கொண்டு சொல்லுகின்றான்.

மானமுள்ள துரியோதனன் மனமுடைந்த செய்தி கேட்டோம். இனி, வில்விசயன் செய்தியும் கேட்போம்.

அருச்சுனன்—

தண்ணூர் நறுந்துளவத் தாமா இனிய முகில்
வண்ணு நமது மணித்தேரை—நண்ணூர்
படைக்கு மெமது படைக்கு மிடையே
நடத்தி நிறுத்திகே நன்று.

21

கண்ணு, படைக ளிரண்டுக்கு மிடையே நமது தேரை நடத்தி நிறுத்துக.

எல்லா மறிந்த கண்ணபிராணை ஏவுகின்றான் பார்த்தன். இது அன்பின் பிணிப்பு.

இக்களத்தே போர்வேட் டெழுந்து திரண்டுள்ள
மக்களையான் பார்க்கும் மனமுடையேன்—மிக்கமரில்
இங்கென் முதற்போர்க் கிலக்காக நிற்கின்றூர்
தங்களையும் யான்காண்பேன் சற்று.

22

இங்கே போரை விரும்பித் திரண்டு நிற்கின்ற மக்களை நான்
பார்க்கவேண்டும். இந்தப் போர்த்தொடக்கத்தில் என்னுடன்
போர்செய்தற் குரியோரையும் நான் காணவேண்டும்.

துன்மதியீ லேநெஞ்சு தோய்ந்த சுயோதனனார்
தன்மனம்போ லிங்கு சமர்செய்வான்—துன்னினார்
யார்யா ரெனவவரை யான்காண வேண்டுமெனத்
தேர்வலா னுக்குரைத்தான் தேர்ந்து.

23

கெட்ட புத்தி யுடைய துரியோதனனின் மனவிருப்பத்தை
நிறைவேற்றும் வண்ணம் இங்கு போர் செய்யத் திரண்டு நிற
போரை நான் பார்க்கவேண்டுமெனக் கூறினான் பார்த்தன்.

துன்மதியாகிய நஞ்சிலே தோய்ந்து ஊறிய வன்னெஞ்சன் துரி
யோதனன். அவன் நினைக்கும் தீயசெயலைக் குறிப்பறிந்து சாதிப்
பவன் அவன் தம்பி துச்சாதனன். இவர்களைப் பார்க்கவேண்டிய
அவசியமில்லை. வடிகட்டிய தீமைசெய்யும் இப்பாதகர்களை ஆத
ரிப்போரும் மனிதவர்க்கத்தில் இருக்கின்றார்களே! அந்த மகாபாத
கர்களைத்தான் நான் பார்க்கவேண்டும். நூதன சிருட்டிகளல்
லவா அவர்கள்? உலகத்திலே தீமை செய்வோர்களை முகம் முறிக்க
அஞ்சி அவர்களின் தீமைக்கு உதவி செய்கின்ற மனவலிமை யற்ற
மாக்களும் உளரன்றோ? தம்மீது பொறுமையும், பகைமையும்
இல்லாதவர்களையும் கூடத் தீயோரின் தூண்டுதலால் அவமதித்
துத் துன்புறுத்தும் அல்லல் மாக்களும் இந்த அவனிக்குப் பார
மாய்த்திரிகின்றன ரல்லவா? தீயோரின் தீய மனத்தைத் திருப்தி
செய்தற்காக நல்லாரை நலிகின்ற பொல்லாரையும் அத்தீயோரு
டன் அழித்தொழித்தல் அரச தருமமாகும். இப்போர்த் தொடக்
கத்தில் அவர்களை நான் பார்க்க விரும்புகின்றேன்.

ஆர்-இஷ்சிக் குறிப்பு.

சஞ்சயர்—

பார்த்தீபா கூர்மைமிகு பார்த்த னுரைப்படியே
தீர்த்தனார் தேரைச் செலுத்தியே—ஆர்த்தெழுந்து
முட்ட வருபகைத்தீ முண்ட படைநடுவே
இட்டனன்காண் கேளா யிது.

24

பாரதநாட் டரசரே, இங்ஙனம் பார்த்த னுரைத்ததைக் கேட்ட கண்ணபிரான் தேரைச் செலுத்தி இரண்டு படைகளுக்கு மிடையே நிறுத்தினார்.

வீடுமர்வில் லாசிரியர் வேந்த ரெவர்க்குமெதிர்

நீடுமீர தத்தை நிறுத்தியே—கூடுபடை

பாராய் கவுரவரைப் பார்த்தா வெனவுரைத்தான்

தேராளி யானதிரு மால்.

25

வீட்டுமருக்கும், துரோணருக்கும், மற்றெல்லா வேந்தருக்கு மெதிரே தேரை நிறுத்திக்கொண்டு, பார்த்தா, இங்கே கூடிநிற்கும் கவுரவர்களைப் பார்ப்பாயாக என்று கண்ணபிரான் கூறினார்.

கவுரவர்-துரியோதன கூட்டத்தார். துரியோதனனுக்குப்படைத் துணையாக வந்து நிற்கின்ற ஏனையோரை யார்யாரென்று அறிதற் காகப் பார்க்க விரும்புகின்றான் பார்த்தன். கண்ணபிரானே துரியோதன கூட்டத்தாரைப் பார்ப்பாயாக எனக் கூறுகின்றார். பார்த்தன் நினைத்தது ஒன்று; கண்ணபிரான் சொன்னது வேறொன்று. படைத்துணையாய் வந்தவர்கள் இருக்கட்டும். நேரடியான பகைவர்களையே முன்பு பார். இவர்களுடன் போர் புரிவது நிச்சயமோ என்பதை அறிந்த பின்புதான் மற்றவர்களைப் பார்ப்பது அவசியமாகுமெனக் குறிப்பது போன்றுள்ளது மாயோனுடைய சொல். இச் சொல் அருச்சுனவின் கடமை பற்றிய ஒரு பரிசோதனை போலும்.

கவுரவரைப் பாரென்று கண்ணபிரான் கூறிய சொற்களைச் சஞ்சயர் திருதராட்டிரனுக்குச் சுட்டிக்காட்டுகின்றார். போர்முனையிலே கண்ணபிரானது பார்வை முதல் முதல் உம்முடைய புதல்வர்கள் மீதுதான் விழுந்திருக்கிறது. பூபாரந் தீர்க்க வந்த திருமால் தமது முதற்பார்வையாலே துரியோதன கூட்டத்தாரை இறந்தவர்களாகப் பாவித்துக்கொண்டு அந்தப்பாவனையோடு நின்று, விசயா, கவுரவரைப்பார் என்று கூறினாரென்பது சஞ்சயர் குறிப்பு. முப்புரங்களையும் எரித்தது ஒரு சிரிப்பு; அந்தச் சிரிப்பில் ஆண்மைச் சக்தியாக நின்ற கண்ணனது பார்வை இங்கு கவுரவர்மேல் விழுந்து விட்டது. வினாவாயர்தாகுமோ?

தாதைழு தாதையரைத் தக்க குரவர்தமை
 மாதுலர்மா மன்மாரை மக்களொடு—சோதரரைப்
 பேர்களைத் தோழர்களைக் கண்டான் பெரும்படையுள்
 ஆரமர்க்கோ வத்தி னவன்.

26

அங்கே தன்னுடைய தந்தையரும், பாட்டன்மாரும், குரு
 மாரும், மாதுலரும், மாமன்மாரும், அண்ணன் தம்பிகளும், மக்
 களும், பேரரும், தோழரும் வந்து நிற்பதைக் கண்டான் பார்த்தன்.

மாதுலர்-மாதாவழி மாமன்; தாய்மாமன்.

அருச்சுனன் தரும யுத்தம் செய்வதற்காக யுத்த களத்துக்கு
 வந்தவன். தரும யுத்த மென்பது கடமை சம்பந்தமாக வலிய
 வந்த சண்டை. கடமைசெய்யும்போது உறவுமுறை பற்றிய இரக்
 கமோ பகைமை பற்றிய கோபமோ தோன்றுதல் தகாது. இவை
 நடுநிலை தவறுதலுக்கு வழியாகும். அருச்சுனன் இனசனத்தாரைப்
 போர்க் கோலத்திற் கண்ட காட்சி எதிரிகளைத் தாக்க முன்பு அவ
 னது மனத்தைத் தாக்கிவிட்டது.

மாமன்மார் நண்பர்சுற்றம் மன்னித் திரண்டெழுந்தே
 ஏமமார் போரே றிருபடையில்—தாமடைவே
 வந்துநின்றல் கண்டு மனஞ்சோர்ந்தான் துன்புற்றான்
 குந்தி மகன் பேரிர்க்கங் கொண்டு.

27

அருச்சுனன் அங்கே நின்ற எல்லா உறவினர்களையும் பார்த்து
 விட்டு அளவிறந்த இரக்கத்தால் மனஞ்சோர்ந்து துன்ப மடைந்
 தான்.

ஏமம்-பாதுகாப்பு. அடைவு-சேர்க்கை.

யுத்த முனையில் வன்கண்ணனா யிருக்கவேண்டிய பார்த்தன்
 மென்கண்ண னாகிவிட்டான். இது அரச தருமத்துக்கு ஏற்ற தன்று.
 குடிகளைக் காக்குங் கடமை பூண்ட புரவலன், அக்குடிகளுக்குத் தன்
 னாலும், தன் அதிகாரிகளாலும், தன் உறவினர் நண்பராலும், பகை
 வராலும், கள்வராலும், பிற உயிர்களாலும் துன்பம் வராமற்
 பாதுகாக்கவேண்டும். இங்கே சுயநலப் பேய் துரியோதனன் தலை
 மையிலே தலைவிரித் தாடுகின்றது. பலதலைகளுள்ள இந்தச் சுய
 நலப் பேய்க்குப் பயந்து தருமம் தனக்குப் புகலிடம் தேடுகின்றது.
 தருமத்துக்குத் தஞ்சமாகக் கிடைத்த தனஞ்சயன் சுயநலப் புலி
 களாகிய உறவினர் மீது இரக்கங்கொண்டு, தன்னைச் சரணடைந்த
 தருமத்தைக் கைவிடும் நிலையில் நிற்கின்றான். இதனால், இரண்டு
 தீமைகள் விளையும். ஒன்று கடமை தவறுதல்; மற்றது அரசரிமை

பறிபோதல். கடமை ஓர் உத்தரவாதமாகக் கிடைத்தது. பொதுமக்கள் பற்றிய ஒருவரது உத்தரவாதம் அவர்தம் உறவினர் நண்பர் முதலியோர் பொருட்டுக் கைவிடத் தக்கதன்று.

இரக்கம் சிலபோது நீதிக்கு அணியாக அமைந்தாலும், அளவிறந்த இரக்கம் நீதிக்கு இடையூறு செய்து, கடமை தவறுதற்கும் வழியாகின்றது. பதவியிழப்புக்குங் காரணமாகின்றது. “மென்கண்ணன் ஆளான் அரசு” என்பது பழமொழி.

அருச்சுனன்—

கண்ணுபோர் செய்யக் கருதியே யீங்குநிற்கும்
கண்ணுன சுற்றத்தைக் கண்டெனக்குப்—புண்ணுகிச்
சோரு முறுப்புத் துடிக்குமுடல் வாயுலரும்
வாருஞ் சிலிர்க்குமுரோ மம்.

28—29

காண்டவம் கைந்நமுவும் காய்ந்தென் னுடம்பொரியும்
காண்டிகா கால்கள் கழலுமே—நீண்டிங்கு
நிற்க முடியவில்லை நிலலா தொருநிலையிற்
சுற்றும் மனமுஞ் சுழன்று.

30

போர்செய்யவேண்டி இங்கு திரண்டு நிற்கும் என் சுற்றத்தாரைக் கண்டு என் உடலுறுப்புகள் சோர்கின்றன; வாய் உலர்கின்றது; உடல் நடுங்குகின்றது; உரோமம் சிலிர்க்கின்றது; காண்டவம் கையிலிருந்து நழுவுகின்றது; உடம்பு எரிகின்றது; நிற்க முடியவில்லை; மனமும் நிலையற்றுச் சுழல்கின்றது.

காண்டவம்—அக்கினி தேவனால் அருச்சுனனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வில். இதனால், காண்டவன் என்னும் பெயர் அருச்சுனனுக்கு உண்டாயிற்று. காண்டிகா—காண்பாய். கா அசைநிலை. இது மட்டக்களப்பு வழக்கு.

காண்டவன் போர் முனையிற் கண்ட காட்சி அவனது உடலுறுப்புகளை வருத்தி மனத்தையும் குழப்பிவிட்டது. ஒருநிலையில் நிலலாத மனம் நிச்சய புத்திக்கு எவ்வாறு வழிகாட்டும்? நிச்சய புத்தி யில்லாதவன் பல கவலைக் குள்ளாவான். கவலை யென்ப தென்ன? கவர்ப்பட்ட பல நினைவுகள். பெயர்ப் பலகையிலலாத முச்சந்தி, நாற்சந்தி, ஐஞ்சந்திகளைச் சந்தித்து அப்பாற் செல்ல முடியாமல் தடுமாறுகின்ற புதிய வழிப் போக்கன் அடைவது போன்ற நிலை. விசாரிக்கவும் துணையில்லை. புத்தியாகிய பெயர்ப் பலகையையும் காணவில்லை.

யாரைக் கொல்லப்போகின்றேன்? அருமைப் பாட்டனையா? அருங்கலை கற்பித்த ஆசிரியன்மாரையா? தாய்போன் றினிய தந்தையரையா? அன்புருவாகிய மாமன்மாரையா? சிறந்த செல்வமான அண்ணன் தம்பிகளையா? இளங்கொழுந்து போன்ற மக்களையா? குலமுதல் போன்ற பேரப் பிள்ளைகளையா? மரபுக் கிழமை பூண்டுள்ள மைத்துனன்மாரையா? இவ்வாறு பல எண்ணங்கள் மனத்தைச் சூழ்ந்து கொண்டன. மனஞ் சுழலுகின்றது. சித்தம் கலங்கிவிட்டது. புத்தியும் பலபுத்தியாய்விட்டது. ஒன்றைத் தீர்மானிக்க முடியாமல் திணறுகின்றான் பார்த்தன். பல பொய்த் தோற்றங்கள்; மனச்சார்பின் பிரதி ரூபங்கள் அவனது கண்ணுக்குத் தோன்றுகின்றன.

கண்ணு பலதீச் சகுனங்கள் காண்கின்றேன்
எண்ணு தமரில் இனசனத்தை—நண்ணுர்போல்
கொண்டு தொலைக்குங் கொடுஞ்செயலால் யாதேனும்
நன்றுவரு மென்றுணரேன் யான்.

31

கண்ணு, தீச் சகுனங்கள் பல காண்கின்றேன். போரிலே சுற்றத்தாரைக் கொல்வதால் ஒரு நன்மையையும் நான் காணவில்லை.

வேண்டேன்போர் வென்றி அரசியலும் யான்வேண்டேன்
வேண்டேன் தீருவும் விளைசுகமும்—வேண்டேனே
மாவரசால் இன்பத்தால் வாழ்வாலெம் கோவிந்தா
ஆவதென்னே சுற்றமழிந் தால்.

32

கோவிந்தா, நான் வெற்றியையும் விரும்பேன்; அரசாட்சியையும் விரும்பேன்; அரசியற் செல்வத்தையும் விரும்பேன்; அரச இன்பத்தையும் விரும்பேன். சுற்ற மழிந்த பின்பு அரசால் என்ன பயன்? அரச இன்பத்தால் என்ன பயன்? நாம் உயிர்வாழ்வதாலும் என்ன பயன்?

அம்புவியில் யார்க்காய் அரசை ஁னுபவத்தை
எம்பெருமான் யாம்வேட் டிருப்போமோ—தம்பொருளை
வாழ்க்கை தனையவரே மண்ணில் வெறுத்திங்கே
போர்க்களத்தில் நின்றிரிப் போது.

33

எம்பெருமான், அரசையும், அரச போகத்தையும் எவர் பொருட்டு நாம் விரும்புகின்றோமோ, அவர்களே உயிர்வாழ்வையும், பொருளையும் வெறுத்துவிட்டு இங்கே போர்முனையிற் கூடி நிற்கின்றார்கள்.

நமது நோக்க மொன்று, செயல் வேறொன்று போலத் தோன்றுகிறதே. வீண் முயற்சி; முரண்பட்ட செய்கை. தேரையுஞ் செலுத்திக் கொண்டு அச்சாணியையும் கழற்றுவதா? சுற்றத்தார் பொருட்டு அரசையும், திருவையும் ஆக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ள நாம், அதே நேரத்தில் அவர்களின் அழிவுக்கும் காரணமாகின்றோமே? “கண்ணிரண்டும் விற்றுச் சித்திரம் வாங்குவதா?”

தாதைமு தாதையர்கள் சற்குராவோர் நற்புதல்வர்
 மாதுலர்மா மன்மார் வளர்பேரர்—மோதுபகை
 மிக்க சமாக்களத்தே மேவினார் மைத்துனரும்
 புக்ககத்தோர் தாமும் புகுந்து.

34

தந்தையரும், பாட்டன்மாரும், குருமாரும், புதல்வர்களும், மாதுலர்களும், மாமன்மாரும், பேரர்களும், மைத்துனன்மாரும், சம்பந்திகளும் இப்போர்க் களத்தில் நிற்கின்றார்கள்.

புக்ககம்—மணந்பெந்த விடு. சம்பந்திகள்-நிருமணச் சம்பந்தம் பெற்ற குடும்பத்தவர்.

நான் ஆள நம்மவர் மாள்வார் போலும்! நன்றாயிருக்கிறது.

கொல்லுகினு மென்ணையிவர் இங்கிவரை யான்கொல்லேன்
 வல்ல மதுவை வதைத்தோனே—கொல்லேன்யான்
 மூவுலக வாட்சி முழுதுறினும்; கொல்வேனோ
 பூவுலக வாட்சிப் பொருட்டு?

35

மதுகுதனா, யான் கொல்லப்படினும், இவர்களைக் கொல்வேன். மூவுலக ஆட்சியும் ஒருங்கே வருமெனினும் இவர்களைக் கொல்வேன். பூமியின் பொருட்டுக் கொல்வேனோ?

கொன்னே சுயோதனர்தம் கூட்டத்தைக் கொல்வதால்
 என்னே மகிழ்ச்சி எமையடையும்—நன்னேயம்
 சற்றுமீலா விப்பா தகர்தம்மைக் கொன்றக்கால்
 பற்றுநமை யேகொலைப்பா வம்.

36

துரியோதன கூட்டத்தாரைக் கொல்வதால் நமக்கு என்ன மகிழ்ச்சி ஏற்படப் போகின்றது? இந்தக் கொடும்பாவினைக் கொன்றால் நம்மைப் பாவமே வந்து பற்றும்.

கொடும்பாவிகள் : வீடுமுதலியவற்றுக்கு நெருப்பு வைத்தவன், நஞ்சூட்டியவன், வெறுங்கையனை ஆயுதத்தாற் கொன்றவன், பிறர் பொருளை வஞ்சித்துத் தனதாக்கியவன், பிறர்பூமியைச் சூழ்ச்சி செய்து கவர்ந்தவன், பிறர் மனைவியை அபகரித்தவன். இவர்கள் அறுவர். இவைபோன்ற பிற தீத்தொழில்களைச் செய்தவர்களையும் கொடும்பாவிகளின் வரிசையிலே சேர்த்தல் தரும். பயிரழிவு செய்தவன், நெற்போருக்கு நெருப்புவைத்தவன், கன்னியைக் கலக்கிக் கைவிட்டவன், தன்னை முன்னவனாகக்கொண்டு செய்யாத நற் செயல்களைச் சிதைத்தவன் முதலியோரும் கொடும்பாவிகளோடு ஒத்தவரே.

துரியோதன கூட்டத்தார் இங்கே கொடும்பாவிகளெனக் கூறப்பட்டுள்ளனர். இவர்கள் பிறப்பினால் பஞ்சபாண்டவருக்கு அண்ணன் தம்பிகளாயிருந்தும், செய்கையால் உடன்பிறந்தே கொல்லும் வியாதிபோல் மாறிவிட்டார்கள். அரக்கு மாளிகைக்கு நெருப்புவைத்துப் பாண்டவரைக் கொல்ல முயன்றனர்; வீமனுக்கு நஞ்சூட்டினர்; பாண்டவரின் நாடு நகரம், பொருள் பண்டம் என்பவற்றை வஞ்சகச் சூதால் அபகரித்தனர்; திரௌபதியைத் துகிலுரிந்து மாணபங்கஞ்செய்து தமக்கு உரிமை மகளாக்கத் துணிந்தனர். இவர்கள் கொடும்பாவிகளாதற் குரிய எல்லாத் தீத்தொழில்களிலும் நன்கு பழகியவர்களெனினும், இவர்களைக் கொல்வதால் நன்மைவராது; பாவமே சூழும்; கொலைத்தொழில் தீயது; அதைச் செய்வதால் நன்மைப் பயன் எவ்வாறு உண்டாகுமெனப் பார்த்தன் எண்ணுகின்றான். இது சரியா?

உலகத்தில் மரண தண்டனைக் குரிய ஒரு குற்றத்தைச் செய்தவனை ஒரு சாதாரண மனிதன் கொல்வது அல்லது கொல்விப்பது நீதியற்ற செயலாகிப் பாவமாகின்றது. ஆயினும், ஓரசன் அல்லது அரசனின் அதிகாரம் பெற்ற நீதிபதி என்போர் கூறும் ஆணைவழி நின்று கொல்வதோ, கொல்விப்பதோ நீதியுள்ள செயலாகிப் புண்ணியமாகின்றது. இங்கே தனது அரச தருமமாகிய கடமையை நிறைவேற்றுதல் அருச்சுனனுக்குப் புண்ணியமாய் அமைந்திருக்க அவனோ அதைப் பாவமென்று பிழையாகக் கருதுகின்றான். சாதாரண மனித தருமத்துக்கும், அரச தருமத்துக்கு முள்ள வேறுபாட்டைக் காணமுடியாமல் அவன் மனக் குழப்பத்துக்கு ஆளாகி நிற்கின்றான். நமது வாழ்க்கையில் இந்த மனக்குழப்பம் நேரிடா வண்ணம் நாம் திடபுத்தி பெறவேண்டும்.

சுற்றமா மிந்தச் சுயோதனகூட்டத்தாரைச்
 சற்றும்யாம் கொல்கை தகவன்று—மற்றியாம்
 சூழ்கிளையைக் கொன்று சுகபோகம் பெற்றிங்கு
 வாழ்வதெவன் சொல்மாத வா.

37

சுற்றத்தா ராகிய திருதராட்டிரர் பிள்ளைகளைக் கொல்வது
 நமக்குத் தகாது. சுற்றத்தாரைக் கொன்றபின் நாம் இன்புற்றி
 ருப்பது எவ்வாறு?

பேராசை யாற்புத்தி பேதுற்று நிற்குமிவர்
 தேரார்; குலநாசஞ் செய்வதால்—தீராத
 தீது விளைவதுவும் நண்பர்க்குச் செய்சதியால்
 ஏதம் விளைவதுவு மிங்கு.

38

அவாவின் மிகுதியால் புத்தி பேதம் அடைந்துள்ள இவர்கள்,
 குலத்தை அழிப்பதால் விளையுந் தீங்கையும், நண்பர்களுக்குச்
 சதிசெய்வதி லுள்ள பாதகத்தையும் தேரார்.

குலநாசம்-குலநலன்கள் கலப்புற்றுத் தன்மை குன்றுதல். இது
 ஒரு குலத்தி லுள்ள நல்லோர் பலர் இறப்பதால் எய்துவது. இறப்பு
 யுத்தத்தால் நேர்வது. யுத்தம் பேராசையின் பிள்ளை. சதி இதை
 வளர்க்கும் செவிலித்தாய். பேராசை யுடையவன் நண்பருக்கும்
 சதிசெய்து விடுகின்றான். தன்னை ஆக்கியவரையும் அழிக்க வழி
 தேடுகின்றான்.

செய்யகுல நாசத்தாற் சேரும் பெருங்கேடென்
 றைய மறவுணர்ந்த யாமிவர்போல்—ஐயநமக்
 கொவ்வாத இத்தீங் குருநெறிகா ணுதிருத்தல்
 எவ்வா றியலும் இயம்பு.

39

ஐயனே, குலநாசத்தா லெய்துங் கேடுகளைத் தெளிவாக அறிந்
 துள்ள நாம், அவற்றை அறிந்து கொள்ளாத இத்துரியோதன கூட்
 டத்தாரைப் போல இந்தப் பாவத்தில் நின்றும் விலக வழிகாணு
 திருத்தல் எவ்வாறு முடியும்?

நமக்குப் பேராசை யில்லை; புத்திபேதமு மில்லை. இவர்களோ
 பேராசையால் அறிவு மழுங்கிவிட்டார்கள். குற்றங்கள் குற்றங்க
 ளாகவே நமக்குத் தோன்றுகின்றன. பேராசைக் காரருக்கோ குற்

றங்கள் குணங்கள்போல மாறித் தோன்றுகின்றன. இதனால், இவர்கள் சுற்ற மித்திரருக்கும் இலேசாகத் துரோகம் செய்துவிடுகின்றார்கள். நம்பிக்கைத் துரோகம் போன்ற பாவங்கள் செய்வது பேராசைபிடித்தவர்களுக்கு இலேசும் இனிமையுமாயிருக்கும். சுய நலத்தில் ஊறிய நெஞ்சம் இவர்களைப் பேரழிவுக்கு அழைத்துச் செல்லும். அறியாமை காரணமாக இவர்கள் செல்லும் அழிவுப் பாதையில் நம்மால் எவ்வாறு செல்லமுடியும்? குலநாசத்தால் வருங்கேடுகள் வெட்டவெளிச்சமாக நமக்குத் தோன்றுகின்றனவே.

அன்றியும், ஒருவன் தன் பேருக்குத் தகுதியாக நடந்துகொள்ள வேண்டும். என்னைத் தனஞ்சயன் என்பர். செல்வச் செருக்கை வென்றவன் என்னும் பொருளுள்ள பெயரைச் சூட்டிக்கொண்டு பேராசை பிடித்தவன் செய்யும் செயலை நான் செய்தல் தகுமா? பேராசையாற் குலநாசம்; குலநாசத்தாற் குல தருமக்கேடு; இதனாற் பாவப் பெருக்கம்; பாவப்பெருக்கம் மாதரின் ஒழுக்கக் கேட்டுக்குக் காரணமாம். மாதரின் ஒழுக்கக் கேட்டாற் குலக்கலப்பு உண்டாகும். மேலும், உறவினர், நண்பர்களுக்குள்ளே பகை தோன்றும். இத்தனைக்கும் மூலகாரணமான பேராசையின் வேறொரு வடிவமே யுத்தம். இது நமது தகுதிக்கு அடுக்காது.

குலநாச முற்றாற் குலவரம்பாம் பண்டைக்
குலதருமம் பூவுலகிற் குன்றும்—குலதருமம்
குன்றி னாதர்மம் குலமுழுதும் பற்றியே
நின்றிடுமென் றென்றும் நிலைத்து.

40

குலநாசத்தாற் குல தருமங்கள் அழிகின்றன. குல தரு மக் கேட்டால் குலம் முழுவதையும் பாவம் பற்றுகின்றது.

குலமென்பது பரம்பரைக் குணவளர்ச்சியாற் பிறந்ததோர் ஆக்கப் பொருள். குணவளர்ச்சியின் அளவுக்கேற்ப அது வேறு பட்டிருக்கும். நுண்பொருளாகிய குணம் குலத் தோற்றத்துக்குக் காரணமாய் முன்னரே அமைந்து கிடந்ததோர் தன்மையாகும். குணம் காரணம்; குலம் காரியம். நுண்பொருளாகிய குணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பிறந்த குலமும் நுண்பொருளே. குலத்தைத் தூலவடிவாகிய பொய்த் தோற்றத்திற் கண்டு மயங்காமல், சூக்கும வடிவாகிய மெய்த்தோற்றத்திற் கண்டு தெளிபவரே அறிஞர். குணம் முந்தியது, குலம் பிந்தியது. குலம் அழிந்தாலும் குணம் அழியாது. இனிய மாம்பழக் குலங்களை நாம் உண்டொழித்

தாலும், இனிமையை அழித்தொழிக்க நம்மால் முடியாது. அவ் வினிமை கோடிக்கணக்கான மாம்பழங்களைத் தோற்றுவித்தற்குக் காரணமாய் முன்னரே அமைந்துகிடந்த தல்லவா? குணவிருத்தியின் நுட்பத்தை நன்கறிந்தவர் சமூகத்தின் அமைப்பைக் கண்டறிந்தவராவார்.

கண்ணு அதர்மம் கலந்தாற் குலநடையில்
மண்ணுவா ரக்குலத்து மாதரார்—பெண்ணுவார்
நல்லொழுக்கங் கேடுற்றால் நாட்டிற் குலநலந்தான்
புல்லொழுக்கி னறகலந்து போம்.

41

கண்ணு, அதர்மஞ் சூழ்வதால் அக்குலத்து மாதர் கெடுகின்றார்கள். மாதர் கெடுவதாற் குலக் கலப்பு உண்டாகின்றது.

குணங்களுக் கேற்ற செயல்கள்; அவை குலங்களை விருத்தி செய்கின்றன. யுத்தத்தில் ஆடவர் பலர் இறப்பதனால், குணவிருத்திக் கேற்பச் செயல் புரியும் பல மக்களை ஒரு நாடு இழக்க நேரிடும். இதனால், கடமைகள் என்கின்ற குலதருமத்தைச் செய்யும் ஒழுங்கு தவறும். சிறந்த குலதருமங்களைக் குணநலம் விருத்தி யடையாதோரும் செய்யவேண்டிய நிலைமை வந்தெய்தும். அன்றியும், குணநல வளர்ச்சி வாய்ந்த ஆடவர் பலரின் மரணங் காரணமாகக், குணநல வளர்ச்சி பெற்ற மகளிர் பலர் தகுதியான ஆடவர்களை மணக்க முடியாதுபோகும். குணநலம் குறைந்த ஆடவர்களைக் குணநலம் நிறைந்த மகளிர் கலப்பதால் குலவொழுக்கம் குன்றும். இதனால், குணக் கலப்புடைய பிற்சந்ததி யொன்று தோன்றும். தரம் குறைந்த மாணவர் பலர்சேர்ந்த ஒருவகுப்புப் போன்று ஒரு குலத்தி னுள்ளேயே பல குலத்துக்குரிய குணமமைந்த மக்கள் கலந்து வாழ்கின்ற அமைதியில்லாததோர் சமூகம் நாட்டில் இடம் பெறும். இந்தச் சமூகத்தின் கையிலே கடமைகள் போய்ச் சேரும். குணநல வளர்ச்சி பெற்றுள்ள மக்கள் சிறுபான்மையினராகி விடுவர். குலக்கலப்புடைய மக்கள் பெரும்பான்மையினராவர். குலநல முடையோர் இவர்களால் ஒதுக்கப்படுவர். சமூக அமைப்புத் தலைகீழாகும். மாதரின் ஒழுக்கக்கேடு இத்தனைக்குங் காரணமாகின்றது. பாழ்பட்ட நிலத்திற் பயிர் செழிக்குமா?

குலகலப்பா லந்தக் குலக்கேட ரோடக்
குலத்தார்க்கும் தீநாகங் கூடும்—குலக்கேட்டால்
இன்னோர்தம் முன்னோர் இழந்துசிராத் தம்பூசை
அன்னோ அவலமடை வார்

42

குலக்கலப்பானது குலநாசஞ் செய்தோர்க்கும், நாச மடைந்த குலத்துக்கும் நரக வேதனையைத்தரும். இவர்களின் முன்னோர் சிராத்த மிழந்து துன்ப மடைவர்.

குலக் கலப்பினால் நாளடைவிற் குல தருமங்கள் நழுவிப்போகின்றன. கலப்படைந்த குலத்திற் பிறக்கும் பிள்ளைகள் தம் முன்னோர் கடைப்பிடித்த பரம்பரைக் கொள்கைகளைப் பயிற்சி யின்மையாலும், மதிக்குறையாலும் கைவிட்டுவிடுவார்கள். இறந்துபோன தம் முன்னோரிடத்தும் இவர்களுக்குச் சிரத்தை யில்லாது போகும். சிரத்தை யில்லாமையாற் சிராத்தமும் நடவாது. சிரத்தையோடு செய்யப்படுவ தல்லவா சிராத்தம்? சிரத்தை அன்பு. சிராத்தம் செய்யாதவன் சிரத்தை யில்லாதவன். சிரத்தை யில்லாதவனுக்கு நல்வாழ்வில்லை.

ஒவ்வொரு குடும்பத்தி லுள்ளோரும் ஆண்டு தோறும் தத்தம் முன்னோரை நினைந்து சிராத்தம் செய்தல் கடமையாகும். முன்னோரின் ஆன்ம ஈடேற்றத்துக் காகவும், அன்னோரைக் கௌரவிப்பதற்காகவும் அதைச் செய்தல் வேண்டும். பெரியார்களின் நினைவு விழாக்களும், குருபூசைகளும் சிராத்தத்துள் அடங்குவனவாம்.

குலக்கேடர் செய்யும் குலக்கலப்பா மிந்த
நலக்கே டுடைசெயலால் நாட்டில்—நிலைத்தோங்கிச்
சந்ததியாய் வந்தமைந்த சாதி குலதருமம்
அந்த முறுமே யமைப்பு.

43

குலநாசஞ் செய்வோர் புரியும் குலக்கலப்பை விளைவிக்கும் இக் கொடுஞ் செயலால், தொன்று தொட்டு வந்துள்ள சாதிதருமங்களும், குலதருமங்களும் அழிவடைகின்றன.

உலகிற் குலவொழுக்கம் ஒம்பாமே விட்டு
விலகியமா பாவியர்போய் வீழ்வார்—நிலைசேர்
நிரையமென முன்னோர் நிலமறியச் சொன்ன
உரையுமியாம் கேட்டறிந்த துண்டு.

44

குலவொழுக்கங் கெட்ட மனிதர் நிலையான நரகத்திற் கிடப்பார்களென்னுஞ் சொல்லையும் நாம் கேள்விப்பட்டிருக்கின்றோம்.

குலத்தைக் கெடுத்தோர் கொடிய தண்டனைக்குரியர். பல பரம்பரையாக வளர்ச்சி யடைந்த குலநல அமைப்பைக் கெடுப்பது பெரும்பாவ மல்லவா? இந்த அமைப்பானது தனிமனிதனில் விருத்தியாகி, அத்தகைய தனிமனிதர் பலரின் கூட்டு வாழ்க்கையால் அமைந்த சமூகத்தை உருவாக்குதற்குக் கருவியாய், அத்தகைய சமூகங்கள் பலவற்றால் இயைந்ததோர் உயர்நலம் படைத்த தேசிய இனத்தை உண்டாக்கும் உயிர்போன்று அமைந்தது. ஆதலின், குலத்தைக் கெடுப்பது தேசிய பாவமுமாகும். ஏனைய கேடுகளிலும் குலக்கேடு கொடியது. கெடுத்தவனுக்கும் நரகம்; கெட்டவனுக்கும் நரகம். இதனை நல்லோர் சொல்லக் கேள்விப்பட்டாமிருக்கிறோம். குலநாசத்துக்குக் காரணமான யுத்தத்தில் நாம் இறங்கலாமா?

நிரையம்—நரகம்.

அந்தோ அரசவீன்பத் தாராத ஆசையால்
பந்து சனமேற் பகைகொண்டு—முந்தமரீல்
கொல்லத் துணிதல் கொடும்பாவச் செய்கையே
அல்லற்கே யீதேது வாம்.

45

அந்தோ! அரச போகத்திற் பேராசை கொண்டு சுற்றத் தாரைக் கொல்ல முயல்வதால், நாம் பெரும் பாவத்தைச் செய்து துணிந்தவர்களானோம். துன்பம்! துன்பம்!

படைக்கலங்கைக் கொள்ளேன் பகையெய்திர்க் கேனிவ்
விடைக்களத்தே யானு மிருப்பேன்—படைக்கலங்கைக்
கொண்டார் பகைவரெனைக் கொல்லட்டும் இங்கெனக்கே
உண்டா மதன லுயர்வு.

46

கையில் ஆயுத மில்லாமலும், பகைவரை யெதிர்க்காமலும் நான் இங்கே யிருப்பேன். துரியோதன கூட்டத்தார் ஆயுதங்களைக் கையிற்கொண்டு என்னைக் கொல்லட்டும். அது எனக்கு நலமாகும்.

எனது மரணம் எல்லாத் தொல்லைகளுக்கும் நிவாரண மளிக்கும். ஒருவருக்கும் சிரமமில்லாத முடிவு.

சஞ்சயர்—

கொல்லுங் களத்தினைக் கூறியே கூரம்பும்
வில்லு மெறிந்து வெறுநிலத்தே—வில்விசயன்
போர்த்ததுய ரோடிருந்தான் புந்தி மிகக்கலங்கித்
தேர்த்தட்டின் கண்ணே திகைத்து.

47

செருக் களத்தில் இதனைக் கூறிவிட்டு அம்புகளையும் வில்லையும் அங்கே எறிந்துவிட்டுத் துயரில் மூழ்கிய மனத்தோடு அருச் சுனன் தேர்த்தட்டில் உட்கார்ந்து கொண்டான்.

புந்தி—மனம்.

பதின்மூன்று வருடச் சிந்தனையின் முடிபு ஒருகணத்திற் பாழாகிவிட்டதோ? ஏனிந்தக் கலக்கம்? பார்த்தன் கலங்கினூற் பாரதங் கலங்குமே. பாராய் கவுரவரைப் பார்த்தா எனக் கண்ண பிரான் பகர்ந்தனரே? பார்த்தன் கலங்குவான் என்பதைப் பரந்தாமன் முன்னரே அறிவார். இக்கலக்கத்தின் மூலமாகப் பெரிய காரியத்தைச் செய்யத் திருவுளங் கொண்டிருக்கவேண்டும் அப் பெருமான். பாரதப் போரையும் முடித்துப் பகவத்கீதையையும் பாரதத்தோர்க்கு அருளச் சித்தங்கொண்ட பகவான் பார்த்தனுக் கருளிய முதலாவது யோகம் துன்பமே. பெரியோரால் வரும் துன்பமும் இன்பத்துக்கு வாயிலாக அமைவதாம். அருளால் வருவதல்லவா அது!

முதலாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

அருளால் வரும் துயர் வாழ்வு.



இரண்டாம் அத்தியாயம்

சாங்கிய யோகம்

வலிகாமம் தெற்கு
பிரத்தச யை
பொது நூலகம்—கள்ளகம்
3323
செட்டக்கப்பெற்றது

சாங்கிய யோகம்

(மெய்யுணர்வு கூடல்)

பொருட் சுருக்கம்

கடமைதனை விட்டுக் கலங்கிநின்ற பார்த்தன்
தீடமடையக் கண்ணபிரான் தேற்றி— உடலுயிர்கள்
இத்தகைய; ஞானமீது; யோகமீது என்றுபதே
சித்தபொருள் கீதைத் தெளிவு.

பொருளடக்கம்

மெய்யுள் 1 : கண்ணபிரான் கருணைநோக்கம் 2—3: கடமை செய்கையிற்
கலங்குதல் பேடித்தனம்; கைகலப்பின்போது கலங்குவதா? சோகத்தை விடு;
எழுந்து நில் எனக் கண்ணபிரான் அருச்சுனனுக்குக் கூறுதல். 4—9: ஆசிரி
யரையும், பாட்டன்மாரையும் கொல்வது பாவம். இவர்களைக் கொல்வதால் வரும்
அரசினும் பார்க்கப் பிச்சையெடுத்தல் நன்று. வெற்றி தோல்வி யாருக்குச்
சொந்தம்? நாம் வென்றாலும் இனசனம் அழிந்த பின்பு யாருக்கு அரசியல்?
இவைகளை நினைக்க மனம் மயங்குகின்றது; புத்தி குழம்புகின்றது; கடமை
யுணர்ச்சி உண்டாகவில்லை. தேவே! நீர் என்கரு; நான் உமது மாணுக்கன்;
உம்மைச் சரணடைகின்றேன் என்று இவைகளைக் கண்ணபிரானிடம் கூறிவிட்டு
அருச்சுனன் ஒன்றும் பேசா திருத்தல்.

10—25: கண்ணபிரான் திருவருட் புன்னகை பூத்து அருச்சுனனுக்குச்
சொல்லுகின்றார்: அருச்சுன, உனது கலக்கம் அர்த்த மற்றது. இறந்தார்
பொருட்டும் இருந்தார் பொருட்டும் துக்கித்தல் அறிவன்று. ஆன்மா என்று முள்
ளது; அழிவற்றது. உடல்கள் இடையில் வந்தவை. அவை அழியும். இன்ப துள்
பத்தை அனுபவிக்கும்போது பொறுமை வேண்டும். அனுபவங்களுக்குத் தப்ப
முடியாது. ஆயினும், அவற்றில் அழுந்துதல் ஆகாது.

என்றுமுள்ள ஆன்மாவின் வல்லமை, ஆயுதம் முதலிய வற்றின் வல்லமைக்கு அப்பாற்பட்டது. பஞ்சபூதங்களின் வல்லமைகள் ஓர் எல்லைக்கு உட்பட்டவை. அவை பல பேதம். ஆன்மாவின் வல்லமை எல்லையற்றது. பேதமில்லாதது. பஞ்ச பூதங்களின் வல்லமை ஆன்மாவை ஒன்றுஞ்செய்யாது. நான் கொள்கின்றேன் என்பதும் அறிவினம்; கொல்விக்கின்றேன் என்பதும் அறிவினம்; கொல்லப்படுகின்றேன் என்பதும் அறிவினம். ஆன்மாதனக்கு உதவாத உடல்களை விட்டு நீங்குவதே இறப்பு; நல்ல உடல்களை எடுப்பதே பிறப்பு. பிறப்பும் இறப்பும் ஆன்மாவின் ஆறுதலுக்கே. அறிவுருவாகிய ஆன்மாவின் இயல்பை அறிந்தவன் கலக்கான்; பிறரையும் கலக்கான்.

26—31: பிறந்தவன் இறப்பான்; இறந்தவன் பிறப்பான்; பிறவாமலும் இருப்பான். உடல்களின் அழிவிற கலக்கமேன்? ஆன்மாவைக் காண்பதே ஞானம். கல்வி, கேள்வி, அனுபவம் என்பவற்றுல் அதைக் காணமுடியும். முற்ற முடியக்கண்டவன் ஒருவனு மில்லை. உடலின் இயல்பையும் அறிந்துகொள்; உடலின் இயல்பையும் அறிந்துகொள். எந்த உடலின் அழிவுக்கும் இரங்காதே. அழியாத உயிரை அழிக்கப்போகின்றேனே என்றும் கவலைப்படாதே. இதுதான் சாங்கிய யோகமென்னும் ஆத்தம ஞானம். இதை விளங்கிக்கொண்டால் நீ உனது புத்த தருமத்தை நிறைவேற்றப் பின்னிடமாட்டாய்.

31—38: புத்தம் அரச தருமம்; உன்கடமை. இது எல்லார்க்கும் வாய்க்காது. நீ பாக்கியவான். கடமை தவறுதல் குலதருமக் கேட்டுக்குக் காரணமாம். பழிபும் வரும்; பாவமுஞ் சேரும். வீரவானுக்கு வரும் இழிவு மரணத்திலும் கொடியது. பகைவர் பழிதாற்றுவர்; இநிலும் இன்னல் வேடுமென்று மில்லை. கடமை புரிகையில் வரும் மரணமும் இனிமையே; வெற்றியும் இனிமையே. கடமை யல்லாததில் வரும் வெற்றி துன்பமே; தோல்வி பெருந்துன்பமே. வெற்றி தோல்விகளிலும், இன்பதுன்பங்களிலும் சமநிலையில் நின்று கடமையைச் செய். மீட்சியடைவாய். பாவம் பற்றாது. இதுவே கரும யோகம். இதில் நிலைபெறு.

39—45: கருமயோகம் கரும பந்தத்தை நீக்கும். அதிற் செய்யும் முயற்சி வீணாகாது; மாறான பலனும் வராது. அச்ச மில்லை. புத்தி உறுதிபெறும். நல்லகொள்கைகள் யாவும் ஒன்றுக் கொன்று படிபொன்றவை. கொள்கைகளை மதித்தல் வேண்டும். வேதம் எல்லார்க்கும் வழிகாட்டுகிறது. கருமவழியும் அங்கே புண்டு; ஞான மார்க்கமும் உண்டு. வேதக்கொள்கைகளைத் தீர்த்துக் கூறுதல் ஆகாது. பற்றுள்ள கருமமும் தகுதிக்கு ஏற்றதே. பற்றற்ற கருமமும் தகுதிக்குத் தக்கதே. முக்குணங்களார் குலங்கள் பிறக்கின்றன. தொழில்கள் நிகழ்கின்றன. குணத்துக் கேற்ற குலம். குலத்துக் கேற்ற தொழில். இது சமூக அடிப்படை. இது மாறினால் உலகம் தலைநோம்.

46—53: சிவன்முத்தரின் நிலையையும் அறிந்து கொள். அவர்நிலை வேறு உன்னிலை வேறு. கருமம் செய். பலனிற பற்று வையாதே. கடமையில் நடு நிலையாக நிள். கரும சமத்துவமே யோகமென் றுணர். சமபுத்தியைச்சரணடை. அது தெளிவுள்ளது. பலரும் சொல்லும் யோசனைகளால் அது குழம்பாது. திடபுத்தி யோக சித்தியைத் தரும.

54—59: சிவன் முத்தர் மனங்குழம்பார். உலகவிடயம் ஒன்றினும் அழுந்தார். ஒன்றை அனுபவிப்பது வேறு; அதில் அழுந்துவது வேறு. சிவன் முத்

தரின் புத்தி ஆன்மாவில் நிலைத்திருக்கும். மெய்புணர்வால் ஐம்புலப் பொருள் களின் மனச்சுவையும் நீங்கப்பெற்ற இவர்கள் பேராசைநீர்ப் பெருநிலையை இங்கேயே பெறுகின்றார்கள்.

60-61: ஐம்பொறிகளின் இயல்பைத் தெரிந்துகொள். அவற்றைக் கட்டுப்படுத்தி வாழ்ந்தால் புத்தி உறுதியடையும். 62-63: ஆசையின் வேறொரு வடிவமே கோபம். பற்றின் பக்குவ நிலையே ஆசை.

64-72: வசப்பட்ட பொறி புலன்கள் உள்ளத்தின் அமைதிக்கும், தெளிவுக்கும் துணைசெய்யும். யோகம் கருமத்தனையை அறுக்கும். பொறிகளின் பின்னே அலைபும் மனம் புத்திக்கு உதவிசெய்யாது; அதை அலைக்கும். பொறிகளைக் கட்டுப்படுத்தி மனத்தை வசஞ்செய்தவனுடைய புத்தி ஆன்மாவில் நிலைத்திருக்கும். இவனுக்கு உலக வின்பம் இருள். பொறிபுலன்களை வசஞ்செய்யாதவனுக்கு ஆத்மீக இன்பம் இருள். யோக மென்பது சமத்துவ புத்தியை அடைதல். சமத்துவ புத்தியார் கருமயோகம் கைவரப்பெற்றவன் பின்பு ஞான மடைகின்றான். ஞானத்தால் பரமாத்மாவில் ஐக்கியப்பட்டுப் பேரின்பம் பெறுகின்றான். கரும யோகத்தை உணர்ந்தேனும் உளது கடமையைச் செய். எழுந்திரு.

சஞ்சயர்—

நீராயுங் கண்ணன் நிகழிரக்கத் தாற்சோர்ந்த
தாராள சிந்தைத் தனஞ்சயனைத்—தேராளும்
தீர்த்தன் மதுசூதன் தீராக் கருணையினூற
பார்த்தங் குரைப்பான் பரிந்து.

இரக்கம் மிஞ்சியவனாய், நீர் நிரம்பிய சோக விழிகளுடன் வருந்திய அருச்சுனை நோக்கிக் கண்ணபிரான் கூறுகின்றார்.

உள்ளக் கருத்து வள்ளலுக்குத் தெரியுமன்றோ? தனஞ்சயன் உள்ளத் திறந்து தாராளமாகப் பேசுமட்டும் கண்ணபிரான் கேட்டுக்கொண்டிருந்துவிட்டு அவன் பேச்சொழிந்த பின் தாம் பேசுகின்றார். மனம் நிறைந்த துயருள்ளவனுக்கு அவனடைந்த துயரின் வரலாறு கூற நல்ல சந்தர்ப்பங் கொடுக்க வேண்டும். பின்பு ஆறுதல் கூறலாம்.

கண்ணபிரான்—

ஆரியர்க்கா காதுகாண் அம்மை வழியடைக்கும்
பாரிற் பெரும்பழியும் பாரிக்கும்—காரியத்தே
கைகலக்குங் காலேக் கலங்குவைநீ இக்கலக்கம்
எய்தியதுன் பாலெங் கிருந்து.

அருச்சுனா, இந்தக் கைகலப்பில் இத்தகைய மனச் சோர்வை நீ எங்கிருந்து பெற்றாய்? இது மேன்மக்களுக்குத் தகாதது; வானுலக வழியைத் தடுப்பது; பழிக்கிடமானது.

ஆரியர்-மேன்மக்கள். அம்மை வழி-வானுலக வழி. பழி-பாவம்
காரணமாக உலகக் கூறும் வசைச்சொல்.

கைகலப்பின்மூன் நிகழக்கூடிய கலக்கம், கைகலக்கும் நிலைமையில் நிகழலாமா? அதுவும் பதினமூன்று ஆண்டுகளாகத் தேர்ந்து தெளிந்த கடமையை நிறைவேற்றும் இடத்தில் நிகழக் கூடியதா? கூடாதது கூடிற்று. பலவற்றை ஒரே நேரத்தில் நினைக்கும்போது பலருக்கு இம் மனக்குழப்பம் உண்டாகிவிடுகின்றது. திடபுத்தியின்மையே இதற்குக் காரணம். புத்தி உறுதிபெறும் வழியைக் கண்ணபிரான் காட்டுகின்றார்,

இங்கே அருச்சுனன் அடைந்துள்ள கலக்கம் அவனுக்கு மூன்று தீமைகளை வருவிக்கும். ஒன்று அவன் மேன்மக்களின் வரிசையிற் பெற்றுள்ள இடத்தை இழத்தல். மற்றது அவன் அமரனாகும் உரிமை பறிபோதல். இன்னொன்று உலகம் பழிதாற்றுதல். இம் மூன்று தீமைகளையும், அடையத்தகாத அருச்சுனன் அவனது இயல்புக்கு மாறாக அடையும் நிலைமைக்குள்ளாகின்றான். கலக்கம் அவனது இயல்பன்று. அது பிறசேர்க்கையால் வெளியிலிருந்து வந்தது. அது திரும்பவும் வெளியேறவேண்டியதே.

கலக்கமாகிய நோய்; நோயாளி அருச்சுனன்; கண்ணபிரான் தெய்வ மருத்துவன்; அவரது உபதேசம் மருந்து. எல்லாம் ஒரிடத்தில் இருக்கையிற் கலக்கம் என்செய்யும்?

அடையார் தமையடுவோய் ஆகாது சற்றும்
அடையாதே பேடிமை நீ ஐயா—கடையாம்
இழிந்த மனச்சோர் விதனைவிடுத்திள்ளே
எழுந்திராய் பார்த்தாநீ யிங்கு.

3

பகைவரை வாட்டுகின்றவனே, பேடித்தனத்தை அடையாதே. இது உனக்குச் சிறிதும் பெர்ருந்தாது. பார்த்தா, இழிவான மன வாட்டத்தை விடு. எழுந்துநில்.

பேடிமை-கருமத்தை எடுத்தாளுகின்ற ஆன்மகனுக்காகாத கோழைத்தனம்.

பேணுகின்ற பெண்மகளுக்கு இது ஏற்பதன்று. மனச்சோர்வு எல்லாச் சோர்வுகளுக்குக் காரணமாம்.

மனஞ்சோர்ந்தால் வாய் சோரும்; வாய் சோரக் கை சோரும்; பின்பு கருமம் சிதைவாம். மனவுறுதியே கருமத்தின் ஆணிவேர். உறுதிபெற்ற மனம் புத்தியை ஒரு நிலைப்படுத்தும். பகைவரை வாட்டுகின்றவன் இன்று தான்வாடக் காரண மென்ன? மனந் தான் காரணம்.

அருச்சுனன்—

பாட்டனையும் வித்தை பயிற்றுங் குரவனையும்
பூட்டுசரங் கொண்டு பொருவேனோ-கேட்டில்
அழுந்து பகையை அழிக்குமது சூதா
தொழுந்தகைய ரல்லரோ சொல்.

4.

மதுவென்னும் அரக்கனைக் கொன்றவரே! பகைவரை அழிப்பவரே! பாட்டனார் வீட்டுமரையும், ஆசிரிய துரோணரையும் அம்புகளைக்கொண்டு எவ்வாறு எதிர்ப்பேன்? இவர்கள் தொழுதற்கு உரிய ரல்லவா?

வயதின் மூத்த பெரியோரும், அருங்கலை பயிற்றிய ஆசிரியரும் நம்மால் வணங்கத் தக்கவர்கள். இவர்களை மென்மையான மலர் தூவி வழிபடாதிருப்பதே பாவமாயின், இவர்கள் மீது வன்மையான அம்புகளைத் தொடுத்தல் எவ்வளவு கடும்பாவம்? இவர்கள் மான முடையோர். என் மானத்திற்காக இவர்களின் தன் மானத்தை அவமதிக்கலாமா? இது சுயமரியாதையா? நான் மாண்பு கடவாத மானமுள்ளவனாயிருக்க விரும்புகின்றேன். இவர்கள் எனக்குமட்டு மன்றி உலகுக்கும் பயன் படத்தக்க இயல் புடையோர். சிற்றன்னை யின் புதல்வர்களுக்காகத் தமது அரசரிமையைத் தியாகஞ் செய்த நெந்நெறிச் செல்வரல்லவா வீட்டுமர்? தந்தையின் வாழ்வு கருதி உலக வின்பத்தை உதறித்தள்ளிய உத்தம புத்திர ரல்லவா? தந்தைக்கு இனிய மைந்தன் இவரைப் போல் வேறு யாரிருக்கின்றார்? என்னை அருமை பெருமையாக வளர்த்தவரு மாயிற்றே! இனத் துரோகம் ஒருபுறம்; குருத் துரோகம் மறுபுறம். இதிலும் பெரிய துரோகம் யாதெனில், யான் செய்யத் துணிந்த யுத்தத்தால், சிற்றந்த அறிவாளிகளையும், உபகாரிகளையும் உலகத்திலிருந்து ஒழித்துக்கட்டத் துணிந்தமையல்லவா? எனக்கு வேறுவழி யில்லையா?

பெருங்குரவர்க் கொல்வதிலும் பிச்சைபுகல் கன்றே
வரும்பொருள்வேட் டாசாணை மாய்த்தால்—இரும்புயியில்
செங்குருதி தோய்ந்த திருவின்ப போகமெலாம்
இங்குருசி கண்டேகு வேன்.

5

பெரியோராகிய ஆசிரியர்களைக் கொல்வதிலும் பார்க்கப்
பிச்சையெடுத்த துண்பது மேலாகும். பொருளை விரும்பி ஆசிரியன்
மாரைக் கொன்று துய்க்கும் இன்பங்கள் இரத்தங் கலந்தனவாம்.

ஆசிரியர்களைக் கொல்வதற்குப் பயந்து யுத்தத்தைக் கைவிட்
டால் நாங்கள் நாடற்றவர்களாகிவிடுவோம். யுத்தம் புரிந்தால்
நாடுபெறலாம். இரண்டிலும் நல்லதெது? பாவத்தாற் பெறும்
அரசபோகத்திலும், நாடற்றவர்களாய்ப் பிச்சையெற்றுண்பது
நன்றாயிருக்குமோ?

துன்பஞ் செய்தால் இன்பம் வருமா? நாம் துன்பப்பட்டாலே
இன்பம் வரும். பிறரைத் துன்பப்படுத்துவதால் வருவது துன்பமே.
இரத்தம் தோய்ந்த இன்பம் இங்கேயே நரகமாம். இதனைக்
கைவிட்டுப் பிச்சையேற்றுண்ணும் துன்பவழியால் இங்கேயே
மோட்சத்தைக் காணமுடியாதா? இவ்வாறு நிலையில்லாத பலபல
எண்ணங்களுக்கு அடிமையாகிவிட்டான் பார்த்தன். நிலையில்லாத
மனம்; நிலையில்லாத புத்தி; நிலையில்லாத எண்ணங்கள்; நிலை
யில்லாத சொற்கள். செய்கையில் நிலைபெறு எவ்வாறு உண்டாகும்?

வெல்லலாம் யாமன்றி மேவார் நமைவெல்லாம்
நல்லதேதோ இவற்றுள் நானறியேன்—வல்லமரில்
யாரையுயிர் மாய்த்தாற்பின் யாம்வாழ்வு வேண்டேமோ
போரெதிர்த்தார் ஈங்கவரே போந்து.

6

நாம் வெல்லலாம்; அல்லது நம்மை அவர்கள் வெல்லலாம்.
இவற்றுள் எது நல்லதென்று நான் அறிகின்றிலேன். எவரைக்
கொன்ற பின்பு நாம் வாழ விரும்பேமோ அவர்களே இங்கு
எதிர்த்து நிற்கின்றார்கள்.

மேவார்-பகைவர்

நமது சுற்றத்தாருக்கு அரசுரிமை வருமென்பதற்
காகப் பாட்டனையும், குருமாரையும் கொல்லாமோ என்றால்,
அதிலும் நிச்சய மற்ற நிலைதான். வெற்றி தோல்வி யாருக்குச்
சொந்தம்? நமக்கு வெற்றி நிச்சயமென்று வைத்துக் கொள்வோம்;
பாட்டனையும் கொல்வோம்; ஆசிரியரையும் கொல்வோம். அப்பால்
என்ன? நமது உயிரையும் நாமே தியாகஞ் செய்துகொள்வோம்.
எவர்கள் இறந்தபின் நாமும் உயிர்வாழ விரும்பமாட்டேமோ
அவர்களை யல்லவா நாம் கொல்லப் போகின்றோம்?

நாம் வென்றால் நமக்கு அரசு; பகைவருக்கு வீர சொர்க்கம். நாம் தோற்றால் பகைவருக்கு அரசு; நமக்கு வீர சொர்க்கம். இரண்டும் சரியே. எனினும், நாம் பெறும் அரசு பாட்டனார், குருமார், சுற்றத்தார், நண்பர் முதலியோரின் உதிரத்தில் நிறுவிய பாவச் சொத்தா யிருக்குமே? ஆதலின், நமக்கு வெற்றியும் வேண்டாம்; தோல்வியும் வேண்டாம்; யுத்தமும் வேண்டாம்; பிச்சையே நல்லது எனநினைக்கின்றான் அருச்சுனன். அப்போது அவனுள்ளத்தில் ஓர் ஒளி உதிக்கின்றது. தெய்வம் என்கின்ற சித்தம் உண்டாகின்றது.

இரக்கம் மிகுந்தென் னியல்பீழந்து தேவே
புரக்குங் கடமையிலே புத்தி—வாப்பெறேன்
சீந்தை திகைத்தேநின் சீட னெனச்சராணு
வந்தடைந்தேன் காட்டாய் வழி.

7

இரக்கத்தால் இயற்கைக் குணங்களை யிழந்து கடமை இன்ன தென்று தெரியாமற் புத்தி திகைத்தவனாகிய யான், உமக்கு மாணக்களும் உம்மைச் சராணடைந்தேன். தேவே! எனக்கு நல் வழி காட்டுக.

அறிவு, நிலைகலங்காமை, ஆராய்ச்சி, எடுத்த கருமத்தைத் தொடுத்து முடித்தலென்னும் ஆண்மைக் குணங்கள், பிறர் மீது கொண்ட அளவு கடந்த இரக்கத்தால் நெகிழ்ந்துவிட்டன. மன மெலிவுகொண்டு நிற்கின்றான் அருச்சுனன். தருமசாத்திரங்களை நன்கு கற்றவன்; யுத்த தருமம் நன்கு தெரிந்தவன். முன்பு கற்றனவுங் கேட்டனவும் கண்டனவும் மன மெலிவினால் இங்கே அவனுக்கு உதவவில்லை. இரக்கத்தால் மன மெலிவு; இன்னார் இனியாரென்னும் ஓரவாரம்; பின்பு கடமை தவறுதல்; எல்லாம் அடுக்கி வருகின்றன. பாரந் தாங்க முடியவில்லை.

இதுவரையும் தன்னையே சார்ந்துநின்ற தனஞ்சயன், இனித் தன்னு லாகாதென்று உணர்கின்றான். கண்ணபிரானைக் குருவாகக் கொண்டு தான் மாணக்கனாக அவரைச் சராணடைகின்றான். தனக்கு வழிகாட்டுமாறு பணிகின்றான். நிந்சயபுத்தி பெறவிரும்பும் எவருக்கும் இதுவே முறை. சராணுகதி யடைந்தோனுக்குப் பார மில்லை. இது நிபந்தனையற்ற சராணுகதி.

தாம் அறியாதவற்றை ஓரறிஞரிடம் சென்று அறிதற்கு அவாவு வோர், அவரை ஆசிரியராகவும், தம்மை மாணக்கராகவும் பாவிக்கவேண்டும். இந்த மனோபாவம் மனக்குறைகளை நீக்கும்;

அறிவை வளர்க்கும்; ஆசிரிய மாணுக்க பரம்பரையை நிலைநாட்டுமும். ஆசிரிய மாணுக்க பரம்பரையின்றி உண்மை யறிவு உண்டாகாது. அறியாதனவற்றை அறிந்தனபோலக் காட்டிப் போலிக் கௌரவத்தில் வாழ்வது தனக்கும் கேடு; சமூகத்துக்குங் கேடாம். நல்லாசிரியர் முன்பு தம்மை மாணுக்கராகப் பாவித்து நிற்பதில் நாணமடைதல் ஒழுக்கமும்ன்று; விழுப்பமு மன்று. வாழ் நாள் முழுவதிலும் மாணுக்கர் மனப்பான்மை யுடையோர் நிலையான காரியங்களைச் சாதித்து விடுகின்றனர்.

மாணுக்கர் வினவும் வினாவும், ஆசிரியர் விடுக்கும் விடையும் அறிவு வளர்ச்சிக்குச் சிறந்த வழியாகும். அருச்சுனன் வினவும் வினாக்களையும், கண்ணபிரான் விடுக்கும் விடைகளையும் பகவத்கீதை முழுவதிலும் பரக்கக் காணலாம். அருச்சுனன் வினாவுகின்றான்; கண்ணபிரான் விடைகூறுகின்றார். விளங்கிற்றா? என்று அவர் திருப்பிக் கேட்பதைக் காணோம். நல்லாசிரியனுக்குக் கண்ணபிரான் உதாரணம்; நன் மாணுக்கனுக்கு அருச்சுனன் உதாரணம். கண்ணபிரான் உலக குரு. எல்லா ஆசிரியரும் முன்மாதிரியாகக் கொள்ளத் தக்கவர்.

பூமேற் பகைநீங்கிப் பொங்கு திருவரசும்
வான்மே லரசுமொன்றாய் வாய்த்தாலும்—மேன்மேல்
புலனை மிகவருத்தும் பொல்லாத் துயரம்
விலகவழி காண்கிலேன் வீட்டு.

8

பகைநீங்கிச் செல்வத்திற் பொலிந்த பூவுலக வரசும், வானுலக வரசும் ஒருங்கே கிடைத்தாலும், புலன்களை வருத்துகின்ற துன்பத்தில் நின்றுந் நீங்கும் வழியை நான் காணவில்லை.

புலன்களின் இன்ப துன்ப நுகர்ச்சிக்கு மனம் நிலைக்களனாகும். மனமானது புலன்களை நுகர்வித்தல் வேண்டும். இந்நிலையில் இன்பமும் இன்பமே; துன்பமும் இன்பமே. புலன்களுக்கு அடிமைப்பட்ட மனத்துக்கு இன்பமும் துன்பமாம்; துன்பம் பெருந்துன்பமாம். அருச்சுனனின் மனம் புலன்களுக்கு அடிமைப்பட்டுக் கிடக்கிறது. இதனால் அது ஆழ்ந்த துயருக்கு உறைவிடமாகின்றது. பூவுலக இன்பமும், வானுலக இன்பமும் அவனுக்குத் துன்பமாகவே தோன்றுகின்றன.

ஒரு நாட்டில் வாழும் மக்களுள்ளே சிலருக்கு மாத்திரம் அழகிய மாட மாளிகைகளும், இனிய மனைவியரும், அறிவும் பண்பு மமைந்த மக்களும், பட்டமும் பதவிகளும், செல்வமும் சுக

மும் முதலிய எல்லா மிருந்தும்; அவர் பிறந்த நாடு அல்லது சமூகம் அடிமைத் தனையிற் கட்டுண்டு கிடந்தால், அச்சிலருக்குத்தானும் இன்பம் எவ்வாறு வரும்? பொறி, புலன், மனம் என்பன சேர்ந்த சமூகத்தில் மனம் அடிமையான பின்பு பொறிபுலன்களுக்கு இன்பமேது? மனம் விடுதலைபெற்றால் இன்பமாம். அடிமைத் தனத்துக்கும் இன்பத்துக்கும் தொடர் பில்லை.

சஞ்சயர்—

பகையைத் துயிலையடும் பார்த்தனிது கூறிப்
பகவான் திருமுகத்தைப் பார்த்தே—இகல்புலன்கள்
வென்ற விமலாபோர் செய்யே நெனவிளம்பி
ஒன்றுமவு னத்திருந்தான் ஓய்ந்து.

9

பகையையும், துயிலையும் வென்ற பார்த்தன், புலன்களை (இயல்பாகவே) வென்ற கண்ணபிரானிடம் இதனைக் கூறி, இனிப்போர் செய்யேனென்று சொல்லிவிட்டு ஒன்றும் பேசாமலிருந்தான்.

துயிலை வென்றவன் கூர்மை யுள்ளவன். புறப்பகையை வென்றும், உட்பகையை வெல்ல முடியாமையால் இக் கலக்கம் வரலாயிற்று.

போர்த்த துயர்முழுகிப் போர்ப்படையின் மத்தியிலே
பார்த்த னிருந்தநிலை பார்த்தங்கே—பார்த்திபா
எள்ளிநகைப் பான்போல் இனிய நகைபூத்து
வள்ளலுரைப் பானிந்த வாக்கு.

10

அரசே, இரண்டு சேனைகளுக்கும் இடையே துயரில் முழுகியிருந்த பார்த்தனைக் கண்ணபிரான் பார்த்து, இகழ்ந்து சிரிப்பவர் போலப் புன்னகை புரிந்து, பின்வரும் வார்த்தையைக் கூறலானார்.

பார்வை கிருபா நோக்கம். புன்னகை கருணை காரணமான முகமலர்ச்சி. இப்புன்னகை பிறர்பார்வைக்கு எள்ளல் நகை போலவும், அருச்சனனின் பார்வைக்குத் தன் துயரமாகிய மனவிருளை நீக்குதற்கு அரும்பிய அருளொளிப்புன்னகையாகவும் தோன்றிற்று. இதனால், இகழ்ந்து நகைப்பதுபோல் இனிய நகைபூத்தார் என்று கூறப்பட்டது. இதுதானே உனது வீரம்? உன்னைக் கொண்டு பெரிய காரியம் செய்விக்கவேண்டுமென நான் எண்ணியிருக்க நீ என்ன செய்ய நினைந்தாய்? எனது குறிப்பை நீ அறியவில்லை போலும் என்பது கருத்து. என்னைச் சரணடைந்த உன்னை

நான் மாணுக்களை ஏற்றுக்கொண்டேன் என்பதைக் குறிக்கும் திருவருட் பார்வையும், மனத்துயராகிய இருளை நீக்கும் அறிவொளிப் புன்னகையும், எம்பெருமானிடத்து அருச்சுனன் காரணமாகப் பிறந்தமையால் அவன் பாக்கியவான்.

அசுரத் தன்மையை அழித்து அமர வாழ்வை அருளுதற்கு இறைவனிடத்துத் தோன்றிய திருவருட் புன்னகைபோல, இறைவனது ஆண்மைச் சக்தியாகிய கண்ணபிரானிடத்தே தோன்றிய திருப்புன்னகையானது, நூற்றுவர் கூட்டத்தாரின் அசுரத் தன்மையை அழித்து அமர வாழ்வு அருளுதற்கும், ஐவர் கூட்டத்தாரின் தெய்வசபாவத்தை நன்கு பாதுகாத்து வளர்ப்பதற்கும் ஏதுவாகத் தோன்றியது.

அருச்சுனன் மவுனத்திலிருக்கிறான். அவன்மீது ஒரு திருப்பார்வை; ஒரு திருப் புன்னகை; பின்பு திருவாக்கு. இருவரும் ஒருவராதற்கு இனியென்ன வேண்டும்? கண்ணபிரான் துரியோதன கூட்டத்தாரை ஆரம்பத்திற் பார்த்த பார்வையின் தன்மை ஒன்று. இங்கே பார்த்தனைப் பார்த்த பார்வையின் தன்மை வேறொன்று.

கண்ணபிரான்—

உறுகின்றாய் துன்பம் உறத்தகார்க் காய்நீ
அறிவுரையும் சொல்கின்றாய் அப்பா—முறையன்று
இறந்தார் பொருட்டும் இருந்தார் பொருட்டும்
அறிந்தார் கலங்கார் அயர்ந்து.

11

துன்பப்படத் தகாதார் பொருட்டு நீ துன்பப்படுகின்றாய்; அறிவுரைகளையுந் சொல்கின்றாய். இறந்தவர்களைக் குறித்தேனும், இருந்தவர்களைக் குறித்தேனும் அறிஞர் துயர் கொள்ளார்.

வீட்டுமர் முதலியோரைக் கொல்லப்போகின்றேனே என்பது தான் உனது கலக்கத்துக்குக் காரணம். இவர்களின் உடலுக்காகவா உயிருக்காகவா நீ வருந்துகின்றாய்? உடலுக்காயின், உடல்கள் தாமே அழியும் இயல்புடையவை; நீ அழிக்காதிருப்பினும் அவை அழியும். உயிருக்காயின், உயிர் அழிவில்லாத பொருள்: நீ அழித்தாலும் அது அழியாது. அழியும் இயல்புடைய உடலை அழிக்கப்போகின்றேன் என்பதும் அறிவீனம். அழியாத இயல்புடைய உயிரை அழிக்கப்போகின்றேனே என்பதும் அறிவீனம். இது வீரவானுக்கு அழகன்று.

தனது குலதருமமாகிய யுத்தத்தில் சில உடல்கள் அழிவதற்காக வருந்தும் அரசன் கடமை தவறியவன் ஆகின்றான். ஆனால், அழிந்துபோகும் இயல்புடையன என்பதற்காகத் தன்னுடையோ, பிற உடலையோ அதிகாரமற்ற ஒருவன் அழித்தல் அல்லது அழிக்க முயலுதல் அல்லது அழித்தற்கு உதவுதல் தண்டனைக்குரிய குற்றமாம். அதிகாரம் பெற்ற ஒருவன் அவ்வாறு செய்வது நீதியாம். அவ்வாறு செய்யாமை பாவமாம். அதிகாரம் பெற்ற நீ; அரசியலறிவில் நிறைவுடைய நீ இதை மறந்து ஒருகாற் கலங்குகின்றாய்; மறுகால் என்னைச் சரணடைகின்றாய்; கடமையையும் செய்ய மறுக்கின்றாய். ஓய்ந்திராதே. ஆய்ந்துபார்.

இல்லா திருந்திலேன் எக்காலத் தேனும்யான்
இல்லா திருந்திலை நீ இவ்வாறே—நல்லாய் கேள்
இல்லா திருந்திலர்மற் றிவ்வேந்தர் தாமுயினீ
இல்லா திருப்பதுவு மில்.

12

நான் ஒருபோதும் இல்லாம விருந்ததில்லை. நீயும் இவ்வாறே இல்லாம விருந்ததில்லை; இந்த அரசர்களும் இல்லாம விருந்ததில்லை. இனிமேலும் நாம் இல்லாமற் போவதுவும் இல்லை.

ஆன்ம தத்துவத்தை அறிந்துகொள். இந்த உடம்பெடுக்க முன்பும் நானிருந்தேன்; நீயுமிருந்தாய்; இவர்களு மிருந்தார்கள். நாம் இதற்கு முந்தி எந்தெந்த உடம்புகளை எடுத்திருக்கக் கூடுமோ, அந்தந்த உடம்புகளை எடுப்பதற்கு முந்தியே நாமிருக்கின்றோம். இந்த உடம்புகள் அழிந்த பின்பும் நாமிருப்போம்.

ஆன்மா அழிவற்றது; உடல்களே அழிவன. ஆன்மா என்று முள்ளது; உடல்கள் இடையிலே தோன்றுவன. ஆன்மா நீளம், அகலம், கனம் முதலிய வடிவங்களில்லாத நுண்பொருள். ஆதலால், அது ஒரே பொருளன்றிப் பலவாயிருத்தல் முடியாது. உடல் நீளம், அகலம், கனம் முதலிய வடிவங்களுள்ள பருப்பொருளாதலால் அது பல பொருளாயிருக்கும் இயல்புடையது. உடல்கள் அழியும்போது உடல்களை ஆட்டுகின்ற கூத்தனும் உடனழிவதில்லை.

இறப்பென்பது கடத்தல்; நிலையுள்ள பொருளாகிய ஆன்மா, தனது கருமத்துக் கீடாகக் கிடைத்த நிலையற்ற தேகமாகிய ஒதுக்குக் குழிலைக் கடந்து செல்லுதல். கருமமென்பது காரணகாரியத் தொடர்பாக நிகழ்ந்து வருஞ் செயற்கூட்டத்தின் விளைவு.

இறப்பும், பிறப்பும், இன்பமும், துன்பமும் இச்செயற் கூட்டத்தின் விளைவாக அமைவனவே. “ மண்ணிற்பிறந்தார்க்கு வைத்த பொருள் ” போன்ற இவற்றை அனுபவித்தே தீரவேண்டும். அனுபவிக்கும் போது பொறுமை வேண்டும். அறிவு பொறுமை தரும். அறிஞரை மதித்தால் அறிவு வரும்.

வாழ முயிர்க்கு மழவிளமை போயுடலில்
வீழு முதுமைதான் மேவுதல் போல்—பாழுமுடல்
மாய்ந்தாற் பிறக்குங்காண் மற்றோ ருடம்பிதன்கண்
ஆய்ந்தான் கலங்கான் அறிவு.

13

ஆன்மாவுக்கு இவ்வுடலிற் குழந்தைப் பருவமும் இளமைப் பருவமும், மூப்புப் பருவமும், எவ்வாறு பிறக்கின்றனவோ, அவ்வாறே மற்றொரு சரீரப்பிறப்பும் தோன்றுகின்றது. அறிவாளி தேகக் காரணமாகக் கலங்க மாட்டான்.

உயிருக்கு இவ்வுடல் வாழ்விலேயே எத்தனையோ இறப்புகள். குழந்தைப் பருவம் இறக்க இளமைப் பருவம் பிறக்கின்றது; இளமைப் பருவம் இறக்க முதுமைப் பருவம் பிறக்கின்றது; முதுமைப் பருவம் இறக்க மற்றொரு புதுவுடல் பிறக்கின்றது. இந்தப் பிறப்பிறப்புகள் உடலுக்கே யன்றி உயிருக் கல்ல. வீட்டுமர் முதலியோர் ஒருடம்பிலேயே பல பிறப்பிறப்புகளுக்கு இலக்காகி, இப்போது முதுமைப் பருவமாகிய பிறப்புக்கு ஆளாகி நிற்கின்றார்கள். முதுமைப் பருவமாகிய உடம்புக்கு வரும் இறப்பு ஒரு புதுமையன்று. இறப்பிலே பழகிய உடம்புக்கு இறப்பும் ஒரு புதுமையா? இறந்த பின்பே புதுமை. ஆதலின், இவ்வுடல் வேறு; தான் வேறு; இறப்பும் இவ்வுடலுக்கே யன்றித் தனக்கன்று எனத் தெளிந்தவன் மரணத்தில் மனங்கலங்கான். ஒருடம்பிலேயே அழகான பிறப்புகள் இறந்ததற்கு வருந்தாமல், முதுமைப் பிறப்பு இறப்பதற்கு மாத்திரம் வருந்துவதேன்?

குந்தி புதல்வ குளிர்வெப்பம் இன்பதுன்பம்
தந்து நிகழுணர்ச்சி சார்நிலைகள்-ஐந்துபுலன்
தத்தம் பொருள்சாரச் சார்ந்திடைபோம் ஈங்கிவற்றிற்
சித்தம் சமநிலையே சேர்.

14

குந்தியின் புதல்வ, குளிரையும், வெப்பத்தையும், இன்பத்தையும், துன்பத்தையும் தரும் இயற்கையின் திண்டுதல்கள் தோன்றி மறையும் இயல்புடையன; என்றும் இருப்பன வல்ல. அவற்றைச் சமாதானமாக அனுபவித்துக்கொள்.

ஐம்புலன்கள் சத்தம், பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம் என்பன. ஓசை, ஊறு, ஒளி, சுவை, நாற்றம் என்பன தமிழ் வழக்கு. பஞ்சதன் மாத்திரைகள் எனவும் இவைபெயர் பெறும். சூக்கும பூதங்க ளெனவும் கூறுவர். புறத்தே காணப்படும் சகல தோற்றங்க ளுக்கும் இச்சூக்கும பூதங்கள் ஐந்துமே காரணமாம். இவற்றுள்ளே சுவை அல்லது ரசம் என்கின்ற நுண்பூதம் மனத்தைத் தாக்குதலால், குளிர் என்னுங் குணம் மனத்துக்கு அனுபவமாம். ஒளி அல்லது ரூபம் என்கின்ற சூக்கும வாயுவாகிய நுண்பூதம் மனத்தைத் தாக்குதலால், வெப்பமென்னுங் குணம் மனத்துக்கு அனுபவமாம். குளிர் என்னுங் குணம் விருப்பினைத் தரும்; வெப்பமென்னுங் குணம் வெறுப்பினைத் தரும். இந் நிலையிலே சூக்கும பூதங்களில் நின்றும் தோன்றிய பொருள்களை மனம் விரும்பும்; அல்லது வெறுக்கும். விருப்புள்ளதைப் பெறும் போதும், வெறுப்புள்ளதைப் பெறும் போதும், மனம் இன்ப மடையும்; விருப்புள்ளதைப் பெறும் போதும் வெறுப்புள்ளதைப் பெறும் போதும் துன்ப மடையும். குளிர் வெப்பமென்னும் இவற்றாலாகிய விருப்பு வெறுப்புகள் விரோத இரட்டைகளெனக் கூறப்படும். இவ்விரண்டுங் காரணமாக நிகழும் மன அனுபவங்கள் இன்ப துன்பங்களெனச் சொல்லப்படும். இவ் வின்ம துன்பங்கள் இயற்கைக் குணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோன்றியனவாம். இவை ஆன்மாவைப் பற்றுவன வல்ல. ஆன்மா இந்த அனுபவங்களுக்குச் சாட்சியாக மாத்திரமே நிற்கும். எனினும், பொறி புலன்களைத் தன் வசமாக்கிக் கொண்டு தான் அசையா நிலையில் நின்று, புத்தியை உறுதி செய்து ஆன்மாவுக்கு அரணாய் அமைதற் குரிய மனமானது இவ் விற்பதுன்பங்களுக்கு அடிமைப்பட்டுக் கிடக்குமானால் ஆன்மா விடுதலை தாமதமடையும்.

இன்ப துன்பங்கள் வரும்போது சமநிலையில் நின்று அவைகளை அனுபவித்தல் ஆன்மா விடுதலைக்கு வழியாகும். நிலையில்லாத இன்ப துன்பங்களின் பின்னே அலைந்து நிலையான ஆத்மீக இன்பத்தை இழக்கலாமா?

எவனிவற்றூற் கட்டுணை இன்பதுன்ப மெய்தின்
எவன்சமனோக் கெய்தி யிருப்பான்-அவனன்றே
சீத்தங் கலங்காத தீரன் அவனுக்கே
முத்தியுரித் தாதல் முறை.

15

இந்த விரோத இரட்டைகளாற் கட்டுண்ணாதவன், இன்ப துன்பங்களிலே சம நோக்கம் பெற்றவன். திடசித்தம் உடையவன் எவனோ, அந்தந் தீரன் விடுதலைக்கு உரியவனாகின்றான்.

தீரம்—சயத்துவ புத்தி.

எல்லா அடிமை நோய்களுக்கும் இதுவே சஞ்சீவி: கல்விப் பெருமிதம், செல்வச் செருக்கு, அதிகாரத் திமிர் முதலாக உலகத்திலே பல நோய்கள் பரம்புகின்றன. தொற்று நோயினுங் கொடிய இந்த நோய்களை நீக்கவேண்டுமாயின், மக்களிடையே சமத்துவ நோக்கம் பரவ வேண்டும். அன்பினூற் சமநோக்கம்; சமநோக்கத்தாற் சமசந்தர்ப்பம்; சமசந்தர்ப்பத்தால் ஐக்கியம்; ஐக்கியத்தால் வல்லமை; வல்லமையாற் காரிய சித்தி; பின்பு விடுதலை; விடுதலையால் இன்பம்; இங்கு மின்பம்; எங்கு மின்பம்; எல்லாருக்கு மின்பம்.

இல்ல துளதாகா தென்றுமீங் குள்ளதுதான்
இல்லதுவு மாகா தீதுவுண்மை—சொல்லுங்கால்
எண்ணீவ் விரண்டி னிடையேற் றுமைதெரிதல்
உண்மையுணர் வார்மாட்டே யுண்டு.

16

இல்லாதது உள்ளதாகாது. உள்ளது இல்லாததாகாது. இவ்விரண்டுக்கு மிடையே யுள்ள வேற்றுமையை உண்மையுணர்ந்தோர் அறிவர்.

இல்லது—பொய்ப்பொருளாயி உடல்.

உடல், சடம். உள்ளதுபோலத் தோன்றினாலும் உண்மையில் இது உள்ளதாகாது; இடையில் அழியும். உள்ளது-ஆத்மா; இது சித்து; மெய்ப்பொருள். ஆத்மா சடப்பொருள் தோன்றுவது போலக் காட்சிக்குப் புலனாகத் தோன்றி திருந்தாலும், உண்மையில் அது உள்ள பொருளே.

அன்றியும், எது ஒருவனுக்குக் கடமை யில்லையோ அதில் நன்மையில்லை. அதைச் செய்வதால் அங்கே நன்மை யுண்டாகாது. எது ஒருவனுக்குக் கடமையாக அமைந்துள்ளதோ அதிலே தீமை யில்லை. அதைச் செய்தால் அங்கே தீமை யுண்டாகாது. நீ செய்யத் தொடங்கியது யுத்தமாயினும் அது உனது கடமை. ஆதலால், அதிற் பாவமில்லை என்னும் பொருளும் இங்கே தோன்றுகின்றது.

ஆன்மாவுக்கு இல்லாததாகிய அழிவு அதற்கு உள்ளதாகாது; உடலுக்கு உள்ளதாகிய அழிவு அதற்கு இல்லாததாகாது. ஆன்மா அழியாது; உடல் அழியும். இவை மாறி நிகழமாட்டா என்பது ஒரு பொருள்.

நிறைந்துலகில் நீக்கமற நிற்கும் பொருள்
தீறந்தழித லற்ற தெனத்தேர்—இறந்தழிதல்
அற்ற வுயிரை அழித்தற் கவனியிலே
மற்றெவனே வல்ல மகன்.

17

இவ்வுலகம் முழுவதிலும் கலந்து நிற்கும் பொருள் அழிவற்ற தென் றறி. இந்த அழிவற்ற பொருளை அழித்தற்கு வல்லவன் ஒருவனுமிலன்.

எங்கும் வியாபித்து நிற்கும் உயிரைச் சில உடல்களை அழிப் பதால் அழித்துவிட முடியாது. வடிவ முடைய சடப் பொருள் களை அழிக்கும் சமர்த்தனுடைய வல்லமை, உருவமற்ற நுண் பொருளாகிய உயிரை யழிப்பதற்கு எவ்வாறு உதவும்? சடப் பொருள் மாறுபா டடைவது; அது அழியும். சித்துப்பொருளாகிய ஆன்மா மாறுபா டற்றது; அது அழியாது. வீரவான் இதற்கு மாறாக முயற்சி செய்யான்.

என்று முளதாய் அழிவிலதாய் இந்தியங்கள்
சென்றறிதற் கொண்ணுத சித்துமாய்—நின்ற
உயிரெடுத்த பல்வே றுடல்க ளழியும்
உயிரழியா தென்றே யுணர்.

18

ஆன்மா என்று முள்ளது; அழிவில்லாதது; ஐம்புலக்காட்சிக்கு அப்பாற்பட்டது. ஆன்மாவின் இந்தத் தேகங்களே அழிவுடையன.

இந்தியங்கள்—இந்திரியங்கள். செய்யுள் விகாரம்.

ஆன்மா தனிப்பொருள். சரீரம் கூட்டுப் பொருள். ஆன்மா ஒரே சுபாவ முடையது. சரீரம் பல சுபாவம் அடைவது. ஒரே சுபாவ முள்ளது அழியாது; பல சுபாவம் அடைவது அழியும்.

கொல்வே னெனமனத்தே கொள்வானும் ஆன்மாவைக்
கொல்லுண்ப தென்று குறிப்பானும்—நல்லறிவோ
ரல்லரிது கொல்வதுவுமில்லைகொல் லுண்பதுவு
மில்லையிது வேயுண்மை யாம்.

19

ஆன்மாவைக் கொல்பவனாகத் தன்னை நினைப்பவனும், ஆன்மா கொல்லப்படும் பொருளென்று நினைப்பவனும் உண்மை யுணர்ந்தோ ரல்லர். ஆன்மா கொல்வது மில்லை; கொல்லப்படு வது மில்லை.

கொல்லப்படுவது உடலே; கொல்வது பிரகிருதி குணத்திலி ருந்து பிறந்த கன்மமே; ஆன்மா வன்று. ஆன்மா சாட்சி மாத் திரமே. அவ்வாறாயின், உடலையும் உயிரையும் பிரித்து உடலின் அனுபவங்களைக் கெடுத்த உடலுக்குத் தண்டனை கிடைப்பது அவசிய மல்லவா? தனது கடமை அல்லது சுய தருமம் காரண

மாக உடலுயிர்களைப் பிரிப்பது புண்ணியமே யன்றிப் பாவமாகாது. நற் செயலுக்குப் பயன் நன்மையே. உடலுயிர்களைப் பிரிப்பது கடமை யல்லாத செயலாயின் அது தண்டனைக் குரியதாம்.

இல்லை பிறத்த லிறத்தல் பழம்பொருள்
தில்லா திருந்திடையி லெய்தலை—தொல்லைப்
பிறப்பற் றழிவற்ற பேரான்மா தேகம்
இறப்பவழி யாதுநிற்கு மே.

20

ஆன்மா பிறப்பது மில்லை; இறப்பது மில்லை; முன்பு இல்லாமலிருந்து பின்பு உண்டாவது மில்லை. இது பிறப்புக்கு அப்பாற்பட்டு அழிவின்றி நிற்கும் பழம்பொருள். தேகம் அழிய ஆன்மா அழியாது நிற்கும்.

பிறப் பிறப்புகள் உடலுக்கே. ஆன்மா பழம் பொருள். படைப்புக் காலத்துக்குக் முந்தியே உள்ளது. கருமத்துக்கு ஈடாக ஆன்மாவுக்குக் கிடைக்கும் உடல்கள், பிறப்பு, இறப்பு, மாறுபாடு முதலிய செயல்களை அடைவதால் அவை அழியும் இயல்புடையன. உடல்கள் அழிய அவற்றுள்ளே சாட்சியாய் நின்ற ஆன்மா புறப்பட்டுச் செல்கின்றது. குடத்தினுள் ளிருக்கும் ஆகாயம் அக் குடமுடையப் பெரு வெளியிற் கலத்தல்போ லுள்ளது உடலை விடுத்துச் செல்லும் உயிரின் நிலைமை. கரும சேட முண்டேற் பின்னும் உடலெடுக்கும். எடுக்கு முடல் அதன் பாவனைக்குத் தக்கதாயிருக்கும். பாவனை யென்பது வாழ்நாள் முழுவதும் தியான மாயிருந்து இறக்கும் போதும் மனத்திலிருந்த நினைவு.

ஆத லழிதலற்றே ஆன்மா அனாதியாய்
ஏதும் விகாரயில தென்றுணர்ந்த—மூதறிவோன்
எவ்வண்ணங் கொல்வா னெவனை எவனைத்தான்
எவ்வண்ணங் கொல்விப்பா னிங்கு.

21

ஆன்மா பிறப்பற்றது; இறப்பற்றது; என்று முள்ளது; மாறுபாடற்றது என்றுணர்ந்தவன் எங்ஙனம் எவனைக் கொல்வான்? எங்ஙனம் கொல்விப்பான்?

தன்னை அறியாதவன் உடலைத் தானென மயங்குகின்றான். அதை அலங்கரித்து மகிழ்கின்றான். ஒரு கணத்தில் அலங்கரித்த உடலை மறுகணத்தில் மாய்த்துக் கொள்ளவும் முற்படுகின்றான். நோக்க மறியாத செயல்கள். ஆன்மாவாகிய தனது மீட்சிக்குக் கருவியாகக் கிடைத்தது இவ்வுடல். இதைப்பாதுகாப்பதும், அலங்கரிப்பதும் என்கடன் என்று எண்ணுகின்றவன் உடலையும்

அறிந்தவன்; உயிரையும் அறிந்தவன். கொல்வதும், கொல்விப் பதுமாகிய எண்ணமும், சொல்லும், செயலும் இவனது வாழ்வில் நிகழ்வதில்லை. தீரன் இவற்றுக்கு அப்பால் நிற்கின்றான்.

கந்தைத் துணியைக் களைந்தேபுத் தாடையொரு
மைந்த னுடுக்கும் வகைபோல—இந்தவயிர்
நைந்தவுடல் நீத்தருளால் நண்ணும் புதுவுடல்கள்
முந்தவடைந் தெய்தும் முனைந்து.

22

கிழிந்துபோன துணிகளைக் களைந்துவிட்டு ஒருவன் புதிய உடைகளை உடுப்பதுபோல, நைந்துபோன உடல்களை விடுத்து ஆன்மாவும் புதிய உடல்களை எடுக்கின்றது.

கந்தைத் துணியைக் களைவதும், புதிய உடையை உடுப்பதும் மகிழ்ச்சிக்குரிய செயலல்லவா? நைந்துபோன உடல்களைக் களைந்துவிட்டு ஆன்மா புது உடல்களை எடுக்கும் மகிழ்ச்சிக் குரிய நிகழ்ச்சியில் நாம் வருந்துவதேன்? நைந்தவுடல் வினைப்போக மொழிந்தவுடல். இதற்கு வயதுக்கட்டுப்பாடில்லை. வாழுமுடல் என்று நாம் நினைப்பது மறுகணத்தில் வீழுமுடலாயும் மாறலாம். வயற்போக மொழிய வயல் வேலையாட்கள் வயலைவிட்டு வெளியேறும் காட்சியை நாம் வாழ் நாளிற் பலகாற் காண்கின்றோமே.

ஆயுதங்கள் போழ்தலிலை அங்கி சுடுதலிலை
தோயம் நனைத்தலிலை தொல்லுயிரை—ஆயுங்கால்
வாயு வுலர்த்தலிலை மைந்த சடப்பொருள்கட்
காயவன்மைக் கெல்லையுள தால்.

23

ஆன்மாவை ஆயுதங்கள் வெட்டமாட்டா. தீ எரிக்காது. நீர் எரிக்காது. காற்று உலர்த்தாது.

சடப்பொருளாகிய ஆயுதம் முதலியவற்றின் வல்லமைக்கு ஓர் எல்லையுண்டு. சித்துப் பொருளாகிய ஆன்மாவின் வல்லமையோ எல்லை யற்றது. சடப் பொருள்களின் வல்லமைகளுள் ஒன்று பெரிதென் றிருக்கையில், அதிலும் பெரிதாக மற்றொன்று தோன்றிவிடுகிறது. அது பெரிதென்றிருக்கையில் வேறொன்று பெரிதாக வெளிவந்து விடுகிறது. ஒரு வரம்புக்குட்பட்ட சடப்பொருளின் வல்லமை, ஆத்துமாவின் வரம்புக்குட் படாத வல்லமையை எவ்வாறு மேற்கொள்ள முடியும்? ஆயுதம் முதலியவற்றின் வல்லமை செயற்கை. ஆன்மாவின் வல்லமை இயற்கை. அது தேய்வதும் மாய்வதும் அற்றது. இது செய்வினைப் பொருள்.

ஆயுதத்தால் அக்கினியால் அப்புவால் வாயுவினால்
ஏயும் விகாரமுணு திவ்வுயிர்தான்—நேயகேள்
என்றுமுள தெங்குமுள தென்றுநிலை பெற்றழித
லின்றியசை வற்றபொரு ளீது.

24

ஆன்மா ஆயுதங்களால் வெட்டப்படாதது; தீயாற் கடப்படா
தது; நீரால் நனைக்கப்படாதது; காற்றால் உலர்த்தப்படாதது;
என்று முள்ளது; எங்கு முள்ளது; நிலைபெற்றது; அழிவற்றது; அசை
வற்றது.

இது செயப்பாட்டு வினைப் பொருள். வெட்டுதல் முதலிய
செயல்கள் சடப்பொருள்களுக்கு இருந்தாலும், வெட்டப்படுதல்
முதலிய தொழில்கள் ஆன்மாவுக் கில்லை. சடப்பொருள்களாகிய
ஆயுதம் முதலியன ஒவ்வோ ரிடத்தில் இருப்பன. எங்கும் வியா
பித்திருக்கும் நுண்பொருள் ஆன்மா. எங்குமுள்ள ஆன்மா ஒவ்
வோரிடத்தி லிருக்கும் ஆயுதம் முதலியவற்றூற் பாதிக்கப்படுவ
தில்லை. ஆன்மா நிலையுள்ளது; மாற்ற மற்றது. நிலைகெட்டு மாறும்
ஆயுதம் முதலியவற்றின் வல்லமைக்கும் ஆன்மாவின் வல்லமைக்
கும் எவ்வளவு தூரம்?

ஐந்து புலக்காட்சிக் கம்பாலாய் மாறிதலாய்ச்
சிந்தை கடந்துரின்ற செம்பொருளாம்—அந்தமிலாச்
சேதனை யிவ்வண்ணம் சேர்ந்து தெளிந்தாற்பின்
வேதனைகொள் ளாய்நீ மெலிந்து.

25

ஐம்புலன்களுக்கும், மனத்துக்கும் எட்டாததாய், மாறுபாடற்
றதாயுள்ள ஆன்மாவை இவ்வாறு நீ அறிந்தால், துக்க மடைதற்கு
உரியவனாகமாட்டாய்.

சேதனை—ஆன்மா.

ஐம்புலக் காட்சி ஐம்புலப் பொருள்களையே காணும்.

இவை சடம். வெட்டுதல் முதலிய தொழில்களுக்கு இலக்கா
வன சடப்பொருள்களே. ஆன்மா இவைகளுக்கு அப்பாற்பட்ட
நுண்பொருள். ஆயுதங்களின் வல்லமைக்கும் ஆன்மாவின் வல்ல
மைக்கு முள்ள வேறுபாட்டை மாறுபாடின்றி இவ்வண்ணம் உணர்ந்
தால் நீ இத்துன்ப நிலைக்கு உள்ளாகமாட்டாய்.

அன்றி யிறப்பும் பிறப்பு மடைவதுயிர்
என்றெண்ணி னும்நீ எதிர்மாறாய்க்—குன்றனைய
மல்லார் புயத்தோய்நீ மற்றிங் கிதன்பொருட்டும்
அல்லாப்ப தென்னபய னும்.

26

பிறப் பிறப்புகள் உடலுக்கன்று; உயிருக்கேயென நீ மாறுபாடாக நினைத்தாலும், அப்போதும் துக்கப்படுதற்கு உரியவனாகாய்.

உயிரழியுமாற பாவமேது? நரகமேது? புண்ணியமேது? சுவர்க்கமேது? மோட்சமேது?

பிறந்தோ னிறந்தோனும் பின்ன ரிறந்தோன்
பிறந்தோனும் ஈதுறுதிப் பேச்சே—திறம்பா
விளக்கொண்ச் செய்திக்கு வீணே விசயா
அலக்கண காதிங் கறி.

27

பிறந்தவன் இறப்பான். இறந்தவன் பிறப்பான். இது உறுதி. விலக்க முடியாத நிகழ்ச்சிக்கு நீ வருந்துதல் தகுதியன்று.

ஆன்மா பிறக்குமென நீ நினைத்தால் அது இறப்பதும் நிச்சயம். உடலழிய உயிரும் அழியுமென்பது உனது புதுச் சித்தாந்தமாக முடியும். உடலுக்காக அழுகின்றாயா? உயிருக்காக அழுகின்றாயா? அழியும் பொருள் நீ அழியாதிருப்பினும் அழியு மன்றோ? இதன் கண் கலக்கமேன்?

ஆதியிலே நுண்பொருள்க ளாகித் தடித்திடையே
போதுகையிற் காட்சிப் பொருள்போன்று—பூதவுடல்
தேய்ந்தனுவா யீற்றிலே சென்றெடுங்கும் இங்கிதன்கண்
மாய்ந்தமுவ தேளே மதி.

28

தேகங்கள் ஆதியிற் காட்சிக்குப் புலனாகாமலும், இடையிலே காட்சிக்குப் புலனாகியும், இறுதியிற் காட்சிக்குப் புலனாகாமலும் இருத்தல் இயல்பு. அவைகளைப் பற்றி ஏன் துயர்ப்படவேண்டும்?

பூதவுடல்களின் செய்தி இது; விளங்காத செய்தி. முன்னும் விளங்க வில்லை; பின்னும் விளங்க வில்லை. இடையிலே மாத்திரம் இவ்வுலகில் ஒரு நடமாடுங் காட்சி. இதை விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

பூதவுடல்கள் ஆதியிலே சூக்கும் பூதங்களில் நுண்ணிய அணுக்களாய்க் காட்சிக்குப் புலனாகாமற் கிடப்பன; பின்னர், அணுக்கூட்டங்களின் சேர்க்கையால் தடித்துக் காட்சிக்குப் புலனாவதுபோல் இங்கே திரிவன; இறுதியில் அணுக்கூட்டங்கள் தேய்ந்து தேய்ந்து கண்ணுக்குப் புலனாகாத நுண்ணிய அணுக்களாய்த் தத்தம் சூக்கும்

பூதங்களிற் சென்று ஒடுங்குவன. ஆதியும் அந்தமும் தெளிவின்றி இடைநிலை யொன்றே தெளிவாயுள்ள உடல்களின் கேட்டின்கண் மதிமயங்கிக் கலங்குவது பயனற்ற செயலாகும்.

கண்டுவியப் பாறொருவன் கண்டனைய சொல்நடையால்
விண்டுவியப் பானுயிரை வேறொருவன்—விண்டவுரை
கேட்டுவியப் பாறொருவன் கேள்வியள வாலுணர
மாட்டா னெவனுமிதன் மாண்பு.

29

இந்த ஆன்மாவை வியப்பென ஒருவன் காண்கின்றான்; வியப்பென ஒருவன் சொல்கின்றான்; வியப்பென ஒருவன் கேட்கின்றான். கேள்வியால் மட்டும் இதனை அறிந்தவன் எவனுமில்லை.

கண்டவர் விண்டிலர்; விண்டவர் கண்டிலர் என்பர் அறிஞர். எனினும், கண்டவருள்ளும் மாணாக்கர்மீது கொண்ட கருணையால் விண்டவரு முளர். மாணாக்கர் அதனைக் கேட்டுத் தியானம், பயிற்சி முதலியவற்றால் மன ஒருமைப்பாடு பெற்றுத் தம்முள்ளே தரிசனம் பெறுவர். பயிற்சியும் முயற்சியு மின்றி வெறுங் கேள்வியால் மாத்திரம் தரிசனம் பெறமுடியாது. கண்டனைய சொல்—கற்கண்டு போன்று இனியசொல்; கண்டார் போன்ற சொல்லுமாம். கண்டார் போன்ற சொல் அனுபவ மற்ற சொல். சொல் இருவகை: ஒன்று அனுபவச் சொல்; மற்றது கல்வி யறிவோடு மாத்திரம் கூடிய சொல்.

இனி, கண்டவரும் முற்ற முடியக் கண்டவரல்லர்; விண்டவரும் முற்ற முடிய விண்டவரல்லர்; கேட்டவரும் முற்ற முடியக் கேட்டவரல்லர் என்று கொள்க. முற்ற முடியக் காண்பதும், முற்ற முடியச் சொல்வதும், முற்ற முடியக் கேட்பதும் எவர்க்கும் இயலாது. கண்டவரும் அப்பரம் பொருளில் ஓர் அம்சமே கண்டார்; சொன்னவரும் ஓர் அம்சமே சொன்னார்; கேட்டவரும் ஓர் அம்சமே கேட்டார்.

“தோள்கண்டார் தோளே கண்டார்
தொடுகழற் கமல மன்ன
தாள் கண்டார் தாளே கண்டார்
தடக்கைகண் டாரும் அஃதே
வாள் கொண்ட கண்ணார் யாரே
வடிவீனை முடியக் கண்டார்? (கம்பர்)”

என்பது போல.

எல்லா உடலும் இயக்குமுயி ரீதழித
 லில்லாப் பொருளாகு மென்றுமே—நல்லாய்கேள்
 எந்தவுயிர்க் கேனும் இரங்கியே நீநொந்து
 சிந்தைகலங் கேற்க திகைத்து.

30

அருச்சுனா, எல்லா உடம்பிலு முள்ள இந்த ஆன்மா என்றும்
 அழிவில்லாதது. எந்த உயிரின் பொருட்டும் நீ வருந்தற்க.

குலதருயம் நோக்கினும்நீ உள்ளங் குலைந்தே
 அலமருதல் இங்குனக்கா காதால்—நலமார்
 தருமம் புரக்கும் சமரீற் சிறந்த
 கருமமர சர்க்கில்லை காண்.

31

அரச தருமத்தை நோக்கினாலும், நீ பின்னிடுதல் தகாது.
 அறப்போரைக் காட்டிலும் சிறந்த நன்மை அரசருக் கில்லை.

உடலுயிர்களைப் பற்றிய அறிவுகொண்டே நீ போர்த்தொழி
 லிற் புகலாம். இன்றேல், அரசனது கடமை யுணர்ச்சியைக் கொண்
 டேனும் போர் புரியலாம். குடிபுரக்குங் கடமையாகிய யுத்தத்திற்
 பின்னிடுதல் குல வேந்தர்க்குக் குற்றமாக முடியும்.

வருந்தி யழையாமே வந்ததுவாய் வாளுட்
 டருந்தாழ் திறந்த தனைத்தாய்—வருஞ்சமரம்
 பார்த்தா அரசர்க்குட் பாக்கியஞ்செய் தார்க்கன்றி
 வாய்க்காது மற்றோர்க்கு வந்து.

32

தானேவந் தெய்தியது, திறந்து கிடக்கும் பொன்னுலக வாயில்
 போன்றது தருமயுத்தம். இத்தகைய யுத்தம் மன்னர்களுள்ளே
 பாக்கியவான்களுக் கன்றி மற்றோர்க்கு வாய்க்காது.

யுத்தம் அரசர்க் குரிய கடமைகளுள்ளே சிறந்ததேனும், அது
 அறநெறி தவறாமல் வருதல் வேண்டும்; நிகழ்தல் வேண்டும்; முடி
 தல் வேண்டும். அரச பதவியைப் பெற்றுள்ள நீ வலிய வந்த தரும
 யுத்தத்தை உனது இனத்தார் சனத்தார் பொருட்டு இரங்கிக்
 கைவிட நினைக்கின்றாய். இதனால், உத்தரவாதத்தை அலட்சியஞ்
 செய்கின்றாய்; குடிகளுக்கு இன்னல்களை வருவிக்கின்றாய்; உனது பத
 வியும் பறிபோகும். கடமை தவறும். உனக்கு மீட்சியில்லை. உனது
 குடிகளுக்கும் மீட்சியில்லை. வலிய வந்த சீதேவியைக் காலா
 லுதைத்துத் தள்ளாதே. குல தருமத்தைச் சிதைக்காதே.

இன்றிவ் வறப்போ ரீதுநீகை விட்டாயேல்
குன்று முனது குலதருமம்—அன்றியுமுன்
தொல்புகழும் மாயும் தொலையாது நிற்கின்ற
வல்வினையும் பற்றுமே வந்து.

33

நீ இத்தரும் யுத்தத்தை நடத்தாமல் விடுவாயானால் உன் குல
தருமத்தை இழப்பாய்; புகழைப் போக்கடிப்பாய். உன்னைத்
தீவினை பற்றும். பரம்பரையாய் வந்த தனது குலதருமத்தைத்
தனது வாழ்நாட்காலத்தில் ஒருவன் கைவிடுதல்
தகாது. கைவிடுதல் அவனுக்கும் இழிவு; அவன் பிறந்த குலத்துக்
கும் இழிவு. பாவமுமாகும். நாம் தப்பிக்கொள்வதற்காகப் பிற்
சந்ததிக்கு இழிவு தேடலாமா?

உலகமுலக முளவரையும் நீங்காய்
பலபழியு முன்மேற்பா ரீக்கும்—நிலவுமுயர்
பூவிற்புகழ்படைத்தோன் பூணு மிகழ்ச்சிப்பின்பு
சாவிற்கொடிய பெருந் தாழ்வு.

34

உலகத்தார் என்றும் மாறாத பழியையும் உன்மேற் சுமத்துவார்
கள். பூவுலகிற் கீர்த்தியைப் பெற்ற ஒருவன் அடையும் அபகீர்த்தி
மரணத்தினும் கொடியது.

புகழ்பெற வாழாதவனுக்கு இகழ்ச்சியாலே தாக்கமில்லை.
புகழ்படைத்து வாழ்ந்தவனுக்கு வரும் இகழ்ச்சி அவனை மிகமிகத்
தாக்கும். புகழை ஆபரணமாக அணிந்த நீ இகழ்ச்சிக்கு வழிதேட
லாமா? பிறருடைய மரணத்துக்குப் பயந்த நீ உனக்கும், உனது
முன்னோருக்கும், உனது பிற் சந்ததிக்கும் மரணத்தினும் கொடிய
பழியைத் தேடிவைக்கப் போகின்றாய் போலும்.

“பரக் கழி வீதுநீ பூண்டாற்
புகழை யார் பரிக்கற் பாலார்?”

அஞ்சிநீ போர்விட்டடிபின்வைத் தாயென்றே
நெஞ்சில் நினைவார் நெடுந்தோர்—யிஞ்சுமவர்
நன்குமதிப் புற்றநீ நாடி லிதறற்பேர்
மங்கு சிறுமையடை வாய்.

35

அச்சத்தாற் போரைவிட்டு விலகியதாகச் சிறந்த தேராளி
கள் நினைப்பார்கள். அவர்களுடைய நன் மதிப்பைப் பெற்ற நீ
இதனாற் சிறுமை யடைவாய்.

நீயோ இரக்கம் மிஞ்சிப் போரை விடக்கருதுகின்றாய். நீ பயந்துவிட்டாய் யென்று அவர்கள் நினைப்பார்கள். கீழ்மை யுலகம் பழிதூற்றுவதில் விருப்பமும், விரைவும் உள்ளதல்லவா? உன்கருத்தொன்று. அவர்களுடைய தீர்ப்பு வேறென்று. இதுவரை உன்னைப் பெரிதாக மதித்தவர்களின் முன்னிலையில் நீ சிறுமை யடைவது உனக்கு அழகா? வாழ்நாள் முழுதும் நீ பாதுகாத்துவந்த மானம் இன்று பாழாகப் போகிறதே!

“உயிரினைத் துறந்தும் ஒண் பூணும்
மானமே புரப்பது அவனிமேல் எவர்க்கும்
வரிசையும் தோற்றமும் மரபும்”

என்று நீ முன்பு என் முன்னே நின்று கூறியதை மறந்துவிட்டாய் போலும்! மானம் உனது இலட்சிய மல்லவா? இன்று உனது உயிர் இலட்சியத்திலும் பெரிதாய்விட்டதோ?

பொல்லாப் பகைவரும்பீ பூண்ட திறனிகழ்ந்தே
சொல்லாப் பழிமொழிகள் சொல்லுவார்—வல்லானே
உன்னனைய வீரர்க் குலகி லிதினும்பேர்
இன்னல்பீறி துண்டோ இனி.

36

உன்னுடைய எதிரிகளும் உனது திறமையை இகழ்ந்து சொல்லத் தகாத பழிமொழிகளைச் சொல்லுவார்கள். உன்போன்ற வீரர்களுக்கு இதிலும் பெருந் துன்பம் யாதுளது?

எங்கென் றிருக்கும் பகைவர்கள் ஓரிடம் கிடைத்துவிட்டாற்போதும்; வசைமொழிகளோடு புறப்பட்டுவிடுவார்கள். வசைமொழிகளைச் சொல்வதிலும், கேட்பதிலும், தூற்றுவதிலும் விரைந்து செல்லும் கீழ்மையுலகமும் சந்தர்ப்பத்தைத் தனக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளும். போர் நிகழாதிருந்தால் நல்லது; நிகழ்ந்தாலும் அருச்சுனன் நம்மை எதிர்க்காதிருந்தால் ஆக நல்லது என்று உள்ளே பயந்துகொண்டிருக்கும் பலர், நீ போர்செய்யப் பின்னிடவதால் தங்கள் பல்லவியை மாற்றிக் கொள்வார்கள். அடடா! அருச்சுனன் தப்பிவிட்டானே. அவனை ஒருகை பார்க்க வேண்டுமென் றிருந்தேன். என்னைப்பற்றி அவனுக்குத் தெரியும்; புத்தியாக நடந்துகொண்டான் என்று தனித் தனியே வாய்வீரம் பேசிக்கொண்டு நிம்மதியாய் இருப்பார்கள். இந்த நிலைமைக்கு நீ ஆளாகப் போகின்றாயா?

வானுலகு சேர்வாய் மடிந்தால்வெல் வாயேலிம்
 மானிலமாண் டின்பத்தே வாழ்வாயீர்—மானமுளோய்
 சோர்வைவிடு நெஞ்சத் துணிவுகொண்டே யிங்கெழுந்து
 போர்புரிய நிற்பாயிப் போது.

37

கொல்லப்படினோ வானுல கெய்துவாய்; வென்றாற் பூவுல
 காவாய். போர்செய்யத் துணிந்து எழுந்து நில்.

நீ வீரவான். வீரவானுக்கு அச்சமு மில்லை; கலக்கமு மில்லை.
 மரணம் அல்லது வாழ்வு. வீரவான் தனது வாழ்நாளில் ஒருதரந்
 தான் மரணமடைகிறான். கோழையோ அடிக்கடி செத்துப்பிழைக்
 கின்றான். கலக்கம் வேண்டாம்; துணிவு கொள்; எழுந்து நில்;
 போர்புரிதற்குச் சம்மதி.

இன்பதுன்பம் பேறிழுவோ டெய்துவென்றி தோல்வியிவை
 முன்புசமன் செய்தே முயல்வாய்போர்—அன்ப
 தெருள் வண்ண மிவ்வண்ணஞ் செய்தாற்பின் பாவ
 இருள்வண்ணஞ் சாராயீர் யிங்கு.

38

இன்பதுன்பம், பேறிழவு, வெற்றிதோல்வி என்னும் இவற்றை
 முன்பு சமன்செய்; பின்பு போர்செய். இவ்வண்ணம் புரிந்தாற்
 பாவ மடையாய்.

விருப்பு வெறுப்பென்னும் விரோத இரட்டைகளைப் பற்றிய
 புத்தியானது அவற்றுக்கு அடிமைப்பட்டுப் பல புத்தியாக மாறும்.
 பல புத்தி அந்தர காலம் பலபுத்தி மன ஒருமைப் பாட்டுக்குத்
 தடையாய் நிற்கும். இதனால், மனம் அலையும். மன ஒருமைப்பாடு
 உண்டாகாத போது ஒருநிலையில் நின்று ஒன்றை விசாரிக்க முடி
 யாது. குழப்பமாம். உண்மை தோன்றாது. ஆதலால், முன்பு சம
 நிலையில் நில்; பின்பு கடமையைச் செய்.

எந்த நற்காரியத்தைச் செய்வோனுக்கும் சமநிலையே ஆதார
 மாம். சமநிலை எளிதன்று. இதற்குப் பொறுமை வேண்டும். இது
 ஒரே நாளிற் கைகூடாது. பலநாற் பழக்கத்தாற் படிப்படியாக
 கைகூடும். முன்பு பொறுமையை விடு, பொறுமையே அடங்காமையின்
 தாய். எண்ணத்திற் சமநிலை; சொல்விற் சமநிலை;
 நடையிற் சமநிலை. சமநிலைப் பழக்கத்தாற் சமபுத்தி நிலைபெறும்.
 புத்திவேறு; தந்திரம் வேறு. புத்தி நிலையுள்ளது; தந்திரம் நிலை
 யற்றது புத்தியைத் தந்திரம் கெடுக்கும். அதைப் புத்தியால்
 அடக்கு.

சாங்கிய புத்தி தனையுரைத்தேன் ஈங்கினியான்
 பாங்கியலும் யோகபுத்தி பாரிப்பேன்—ஓங்கியசீர்
 யோகவழி யாற்புத்தி யுற்றே கருமபந்தம்
 போகவழிப் பாயதன்கண் புக்கு.

39

இதுவரையும் உனக்குச் சாங்கிய வழிப்படி புத்தி சொன்னேன். இனி, யோகவழியாற் சொல்லுகின்றேன். இந்தப் புத்திகொண்டவனாகக் கருமத் தனையை அறுத்தொழிப்பாய்.

சாங்கிய புத்தி யென்பது மெய்யறிவோடு கூடிய புத்தி. மெய்ப்பொருள் இது; பொய்ப்பொருள் இவை. மெய்ப்பொருள் என்று முள்ளது; பொய்ப்பொருள் தோன்றி நிற்பனபோற் காட்டி அழிவன. பொய்ப்பொருள் வேண்டேன்; மெய்ப்பொருள் காண்பேன் எனக் கொள்ளும் புத்தி சாங்கிய புத்தியாம். இதில் ஒன்றி நின்று உண்மை காண்பதே சாங்கிய யோக மெனப்படும்.

தேக துன்பத்தைத் தனக்கு வந்ததாகப் பாவியாமை; தான் என்பது ஆன்மாவே என அறிதல்; குளிர் வெப்பம், பேறு இழவு, இன்பதுன்பம் முதலிய விரோத இரட்டைகளைச் சமமாகப் பாவித்தல்; புலன்களின் தாக்குதலாற் சலனப்படாமை; ஆன்மா நிலையுள்ளது; தேகம் நிலையற்றது; ஆயினும், தேகம் ஆன்ம விடுதலைக்குக் கருவியாகக் கிடைத்ததென்றுணர்தல். ஆன்மா கொல்லப்படாதது; ஆயுதம், தீ, நீர், காற்று முதலியவற்றாற் சேதிக்கவும் பாதிக்கவும் முடியாதது எனத் தெளிதல். கருமங்களுக் கெல்லாம் சீவாத்துமா சாட்சி மாத்திரமே; கருத்தாவன்று எனத் தேர்தல். குணஞ் செயல்களின் கூறுபாடுகளை மாறுபாடின்றி யறிதல். ஆன்மா பிறப்பது மில்லை; இறப்பதுமில்லை; பிறப்பிறப்புக்கள் உடலுக்கேயெனத் துணிதல். ஆன்மா நைந்துபோன உடல்களைக் களைதலே இறப்பு; புது உடல்களைப் பெறுதலே பிறப்பு; மரணத்தின் கண்துக்கமாகாது எனத்தேறுதல். சிந்தை கடந்து நின்ற செம்பொருளாகிய ஆன்மாவைக் கேள்வி, தியானம், பயிற்சி முதலியவற்றாற் கண்டு பேரானந்தப் பெருவாழ்வு பெறுதல் என்பனபோன்ற பல உண்மைகள் சாங்கிய புத்தியின் சார்பாக இங்கே தொகுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. சமத்துவ புத்தியில் நிலைநின்றாலன்றிச் சாங்கிய ஞானம் என்கின்ற மெய்யுணர்வு சித்திக்காது.

யோக மென்பது கூடுதல் அல்லது முன்பு பெறுதலைப் பெறுதலாம். கருமயோகம் எங்கும் பிரசித்தமானது. கருமம் புரிவோன் கருமப் பயனை இறைவனுக்கு அடியுறைசெய்து நடு நிலையின் நின்று

கருமம் புரிதல் கருமயோகமாம். கருமத்தையும் பலனையும் அர்ப்பணஞ் செய்து சமநிலையில் நின்று கருமம் புரிதல் கரும யோகத்தின் உன்னத நிலையம். கருமயோகம் சாங்கிய யோகத்துக்குப் படியாக அமைந்துள்ளது. கரும யோகத்துக்குச் சமத்துவ புத்தி உயிர் போன்றது. சாங்கிய யோகத்துக்கும் அதுவே உயிர்.

செய்முயற்சி வீணாகா சேர்கரும யோகத்தால்
வையத் தெதிர்ப்பலனும் வாராதே—ஐயமீலாச்
சேர்க்கை யிதன்கண் சிறிதேனும் வாய்க்குமேல்
காக்கும்பே ரச்சம் கடிந்து.

40

கரும யோகத்திற் செய்யும் முயற்சி வீணாதவில்லை. எதிரிடை யான பலனும் உண்டாகாது. இத் தருமத்திற் சிறிது முயன்றாலும் பெரிய பயத்தில் நின்றும் காப்பாற்றும்.

பகவானுக்கு அர்ப்பணமாகச் சமநிலையில் நின்று செய்யும் பயன் கருதாத செய்கைக்கும் பயன்ற செய்கைக்கு மிடையில் வேறுபாடு அறிதல் வேண்டும். சமநிலையென்பது நடுநிலை. இது சமநோக்கத்தால் வரும். சமநோக்கம் சமபுத்தியால் நிலைபெறும். நாம் கடமையைச் செய்யும் போது நம்முள்ளே குளிர் வெப்பம் என்னும் அடிப்படைகளிலிருந்து இன்பதுன்பங்கள் தோன்றி நம்மைத் தாக்கும். இந்தத் தாக்குதலை ஒரே நாளிற் சமாளிக்க முடியாது; படிப்படியாக வளரும் சமபுத்திப் பழக்கத்தால் வெல்லுதல் முடியும். இடையில் வந்து இடையில் முடியும் இன்பதுன்பம் போராட்டங்களில் வெல்லுதல், நிலைபெறான ஆன்மாவுக்கு நிச்சய மெனினும் சமபுத்தியை உறுதிசெய்துகொண்டு யுத்தமுனையில் முன்னேற வேண்டும். சமபுத்தியை பழக்கத்தால் உறுதிசெய்துகொண்டால் அது சிறந்த படைக்கலமாகப் பயன்தரும்.

பழகப் பழகச் சமபுத்தி வளர்ந்துகொண்டே போகும். சமபுத்தி வளரவளர விருப்பு வெறுப்புகளின் வலிமை குறையும்; அது குறைய நன்மை தீமை என்பவற்றைப் பற்றிய கமை குறையும்; சுமை குறையப் பயம் நீங்கும்; பயம் நீங்கப் பாவமறும். பாவம் தன்னல மொன்றே கருதிச் செய்யப்படுவது; பயத்துக்கு ஏதுவானது; பெறக் கருதிய தன்னல முங்கிட்டாது; துன்பமே சேரும்.

நன்மை தன்னலமும் பிறர்நலமும் வேண்டிச் செய்யப்பெறுவது; நாளைடைவில் அது பிறர்நலம் கருதும் செய்கையாகவும் சிலரது வாழ்க்கையில் மாறுதல்பெறும். நன்மை உலக நன்மை; ஆத்மீக நன்மை. நன்மையிற் படிப்படியாக முன்னேறுதல்

வேண்டும். தன்னவங் கருதிய நன்மை; பின்பு பிறர்நலங் கருதிய நன்மை; அதன் பின்பு பற்றற்ற நன்மை. ஒருவன் தான் நன்மையில் நின்று அதை விருத்தி செய்து தன்னை ஆக்கிக்கொள்ளா விடின், பிறர்க்கு நன்மை செய்யும் தகுதி அவனுக்குக் கிட்டாது; பற்றற்ற நிலையில் நின்று நன்மை செய்யும் பக்குவமும் அவனுக்கு வராது. நன்மையிற் பழகி அதில் முன்னேறி நன்மை மயமாகும் நிலைக்கு ஒருவனை இட்டுச் செல்வதால், கருமயோகம் மாறான பலனைத் தராது. ஆதலால், இதில் அச்சமில்லை.

பகையும், நொதுமலும், ஏனோதானோ என்னும் எண்ணமும் காரணமாக நன்மையைச் செய்யாதுவிடுதலும் அச்சத்தைத்தரும். சந்தர்ப்பங் கிடைத்தும் நன்மையைச் செய்யாமல் விட்டவனும் அச்சத்தை யடைகின்றான். ஏனெனில், இவை பாவமாம். சந்தர்ப்பம் இல்லாமையால் செய்யாதுவிட்ட நன்மைக்கு நற்பலனு மில்லை தீப்பலனு மில்லை. கரும யோகத்தை இடையிலே கைவிட்டாலும் ஒருவனுக்குத் தீமை வராது. அவன் கருமயோகத்தின் உச்சியில் ஏறாமல் இடையிலே நின்றதன்றித் தீமையைச் செய்யவில்லை. அவனது தியானம் கரும யோகமே; இடையில் முயற்சி நின்று போனதொழிய வேறொன்று மில்லை. செய்த நன்மையின் அளவுக்கு அவனுக்கு நற்பல னுண்டு. தீப்பலன் சாராது.

உறுதீசேர் புத்தி யுளதாம்யோ கத்தால்
உறுதியிலார் புத்தி யுரைப்பின்—பெறுமுடிபொன்
றில்லாய்ப் பலகவலைக் குள்ளாம் குருகுலத்து
நல்லாய்நீ யோகமதை நாடு.

41

குருகுலத் தோன்றலே, சமத்துவப் பழக்கத்தால் நிலைபெற்ற புத்தி யுண்டாகும். உறுதி யில்லாதோரின் புத்தி பல கவருடையது; முடிவற்றது.

ஒருமைநிலைபெற்ற சமத்துவ புத்திக்கு அசைவில்லை. ஒருமை நிலை பெறாத புத்தி உயர்வு தாழ்வு கருதும். இதற்கு நிலை யில்லை. இந்த நிலையற்ற புத்தி யுடையோர் இன்ப துன்பம் வரும்போது மனத்தைப் பறிகொடுத்து அவற்றில் அழுந்துவர். இவர்கள் அனுபவிக்கும் இன்பமும் துன்பமாம். துன்பம் துன்பத்துள் துன்பமாம். புத்தி உறுதி பெறுவதற்குக் கரும யோகமே சிறந்த வழி.

D-8.

கவலை-கவர்.

வேத வெளியுரையின் மேன்மகிழ்வோர் சில்லோர்ப்பும்
போதனைய சொற்கள் புகல்கின்றார்—ஓதும்
தமதுகொள்கை யொன்றே சரியென்பார் மற்றோர்
தமதுகொள்கை மாறென்பார் தாம்.

42

வேதங்களின் வெளியுரையில் மகிழ்வோர் சிலர், மலர்போன்ற
அலங்காரச் சொற்களைச் சொல்லுகின்றார்கள். இவர்கள் தமது
கொள்கையே சரியென்பர்; மற்றவை பிழையென்பர்.

வெளியுரை-வெள்விகளால் வரும் பயன்களைப் பற்றிய சொற்கள்.

வேள்வியாலே சுவர்க்கம் முதலிய பதவிகள் கிடைக்கும்:
மனைவிமக்கள், நண்பர், சுற்றம் முதலியோரை அடையலாம்.
காண்பூமி, பணம் பண்டம் முதலியன வந்துசேரும் என்பன
போன்ற கவர்ச்சியுள்ள சொற்கள். இவற்றைப் பெறும் மக்கள்
எவ்வாறு வாழவேண்டும் என்னும் வழியை இவர்கள் காட்டுவ
தில்லை. மக்கள் புரியுங் கருமங்களின் பலன்களைக் காணியிற் பூத்து
மாலையில் வாடிவிடுகின்ற கனிதராத மலர்களின் அற்ப பலனுக்கு
ஓப்பாக்கிச் சொல்கின்றார்கள். மக்களின் புத்தியை இவர்கள்
அதற்குமேற் கவர்வ தில்லை. மலர்களால் வரும் இன்பத்தினும்
பார்க்கக் கனிகளால் வரும் இன்பம் நிலையானது என்னும் எண்
ணத்தை அவர்களுக்கு உண்டாக்குவதில்லை. நாம் மலர்போன்ற
அலங்காரச் சொற்களை விடுத்துக் கனிபோன்ற சொற்களால்
மக்களை வாழ்வித்தல் வேண்டும்.

துறக்கமே மேலென்பார் தோன்றி மறையும்
பிறப்பும் பதவியுமே பேணிச்—சிறப்பில்லா
இன்பம் விழைவார் இவைகிரியை யாலெய்தும்
என்பாறி வீன ரிவர்.

43

இவர்கள் சுவர்க்கத்தையே மேலென்பர். சிற்றின்ப நுகர்ச்சிக்
காகவும், உயர்பதவிக்காகவும் மாத்திரமே கிரியைகளை உயர்த்திப்
பேசுகின்றார்கள். இவர்கள் அறிவீனர். வேதத்தின் உட்பொருளை
அறியாதோர்.

ஒரு நூலைக் கற்போர் அதன் வெளிப் பொருள், உட்பொருள்
குறிப்புப் பொருள், தொனிப் பொருள் என்பவற்றை நன்கு
அறிந்துகொள்ளுதல் வேண்டும். பொருட்பாகுபாடறியாது வரி
வரியாகப் பக்கம் பக்கமாக நூல்களைப் படித்தலால் அறிவு

வராது. ஒரு நூலில் ஓரிடத்தில் ஒரு நோக்கம் பற்றிக் கூறிய தோர் கருத்தை அந்நூல் முழுவதுக்கு முரிய முடிந்த பொருளாகக் கொள்ளுதல் ஒருவருக்கு அறிவாகாது. இந்தக் கொள்கை பிறரையும் பிழைபடுத்தும். நூலிற் கூறியுள்ள உண்மைப் பொருளைக் கண்டறிதலே அறிவாகும். காவிய சாத்திரங்களைக் கற்றும் அவற்றின் உண்மைப் பொருளைக் கண்டறியாதவன் ஐயத்துக்கும் அவலத்துக்கும் ஆளாகின்றான்.

“அணிகொள் ஆயிரம் காவியம் கற்பினும்
ஆழந்திருக்கும் கவியுளம் காண்கிலார்.”

(பாரதியார்)

பூமிதனிற் செல்வத்திற் போகத்திற் பற்றுடைய
காமியிவர் நெஞ்சங் கலங்கலால்—நேமத்தில்
இத்தகையோ ருள்ளத் திசைந்தாங் கொருநிலைசேர்
புத்திவரா தென்றே புகல்.

44

உலகத்திலே செல்வத்திலும் இன்பத்திலும் பற்றுக்கொண்ட இவர்களுக்கு உள்ளத்தில் நிச்சய புத்தி உதியாது.

நேமம்-நியமம்.

ஆத்மீக தரிசன மார்க்கத்திலே அனுசரிக்கின்ற கடமைகள், தியான சமாதிப் பழக்கங்கள்.

முக்குணச்சார் புற்றபொருள் வேதம் மொழிவனகாண்
அக்குணச்சார் பற்றே யகல்வாய்நீ—தொக்க
இருமையிகந் துள்ளநிலைத் தீட்டலொடு காத்தற்
கருமமகன் றுள்ளாட்டங் காண்,

45

வேதத்துட் கரும கர்ண்டங்கள் முக்குணச் சார்புள்ள பொருள் களைப் பற்றிக் கூறுகின்றன. நீ மூன்று குணங்களையும் கடந்தவனாகுக. விரோத இரட்டைகளைக் கடந்து நிலைபெற்ற மனமுள்ளவனாகவும், ஆன்மாவே நான் என்னும் புத்தியில் நாட்டங் கொண்டவனாகவும் அமைந்திருக்க.

அறிவு வளர்ச்சி யடையாதவர்கள் பொருட்டு முக்குணச் சார்புள்ள பொருள்கள் வேதத்துட் கூறப்படுகின்றன. அவரவர்குணத்துக் கேற்ற செயலும், அனுபவமு மின்றிக் குறை நிரம்பாது. சம புத்தியில் நாட்டமில்லாத மனமுள்ளவனுக்கு அந்நிலையிற் சம புத்தியைப் போதித்தால் அது அவனுக்குக் கவர்ச்சி யளிக்காது.

பசியுள்ளவனுக்கு வேதம் போதிப்பதா? முன்பு பசியைத் தீர்க்க வேண்டும்; பின்பு வேதம் போதிக்க வேண்டும். குணப் பொருள்களிலே கவர்ச்சியுள்ளவர்களுக்கு அக் குணப் பொருள்களைப் பற்றி விரித்துப் பேசுவது மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கும். அம்மகிழ்ச்சியிலிருந்து படிப்படியாகப் பெருமகிழ்ச்சிக்கு வழிகாட்டவேண்டும்.

குணப்பொருட் பற்றுள்ளவர்களுக்கு அக்குணப் பொருள்களில் உவப்புக் காட்டுவதுபோன்ற முறையை அனுசரித்து படிப்படியாக அப்பொருள்களில் வெறுப்படையச்செய்து பின் சம புத்தியிற் பழக்குதல் சிறந்த முறையாம். நமது முன்னோர் கண்ட முறையும் இதுவே. இந்த வழியினையே வேதம் வகுத்துக் கூறத் தொடங்கிக் குணப் பொருள்களைச் சிறப்பித்துக் கூறலாயிற்று. இந்தக் குணப் பொருட் சார்பான கொள்கைகளைக் குணப்பொருட் பற்றுடையோருக்காக, சமயக் கொள்கையிலே பாலர்களா யுள்ளவர்களுக்காகக் கூறியிருக்க அவற்றை வேதங்களின் முடிந்த பொருளாகக் கொண்டு, பயன் கருதிய செயல்களே உயர்ந்தவையென மயங்குதல் அறிவன்று. புராணங்களின் போக்கிலும் அறிஞர் நிதானமாக நடந்துகொள்ளுதல் மிகமிக அவசியம். சாதாரண மக்கள்மீது கொண்ட கருணையால் அருளப்பட்ட புராணங்களை அந்நிலையில் வைத்து நோக்கி அமைதல் அறிஞர் கடனாகும்.

முக்குணங்கள் சாத்துவிகம், இராசதம், தாமதம் என்பன. இவை பிரகிருதியின் குணங்கள். இம்மூன்றும் புலன போகங்களுக்குக் காரணமாய் முன்னரே அமைந்து கிடந்தன. இவற்றுள்ளே ஒவ்வொரு குணம் ஒவ்வொருடம்பைப் பெரும்பாலும் பற்றி நிற்கும். இடையிடையே மற்றைக் குணங்களும் தலைகாட்டும். இக்குணக் கலப்பு நிலை நீங்கிச் சுத்த சாத்துவிக நிலையில் நீ நிலை பெறு. இந்நிலை பழக்கத்தாற் கைகூடும்.

சுத்த சாத்துவிகம், இன்பத்துக்குக் காரணமாம். கடலைக் கடப்பதற்குத் தெப்பங் கிடைத்தாற் போன்றது சாத்துவிககுணம். தெப்பத்தில் ஏறிய அளவிலேயே தானடைய விரும்பிய இடத்தை அடைந்தலொத்த மகிழ்ச்சி ஒருவனுக்கு உண்டாகிவிடுகிறது. ஒரு பகுதி மகிழ்ச்சியை அவன் அனுபவிக்கின்றான். கடலைக் கடந்து தான் சேரவேண்டிய இடத்தைச் சேர்ந்தபோதுதான் பூரண மகிழ்ச்சி. சாத்துவிக குணத்தைப் பெற்ற அளவிலே உண்மையைக் கண்டாலொத்ததோர் ஆனந்தம். அக்குணத்தின் உதவிகொண்டு உண்மையைக் கண்டபோதுதான் பேரானந்தம். இதுதான் உள் நாட்டம். அமைதி நிலை. இந்நிலை யடைந்தவன் விரோத இரட்டைகளை வென்றவன்; அலையாத மனத்தினன். விரும்பியதைப் பெறும்

போது இன்பமும், பெற்றதை இழக்கும்போதும், விரும்பியதைப் பெறும்போதும் துன்பமும் அடைவதில்லை.

பாந்துபுது நீர்வெள்ளம் பாயிடஞ்சேர் கூவல்
அருந்துபய நீதல்பொரு ளாமோ—பொருந்தியே
அன்னதுபோ லாகும் அணைந்தோர்க் கருமறைகள்
சொன்னபொருள் சாருந் தொடர்பு.

46

எங்கும் நீர்ப் பரந்து பெருகு மிடத்திலுள்ள சிறுகிணறு நீருண் ணற்கு எவ்வாறு பயன்படும்? வேதங்களிற் கூறிய கரும பலன் களும் சீவன்முத்தர்களுக்கு இவ்வாறே.

அணைந்தோர்-சீவன்முத்தர்.

மனிதர்க்குப் பயன்படுமாறு தோண்டிய குளம், குட்டை, கூவல் முதலிய நீர் நிலைகள் அவர்களுக்குப் பருகுதல், குளித்தல், முழுகுதல் முதலிய தேவைகளுக்கு அவசிய மில்லாமற்போகுங் காலமும் உண்டு. எங்கும் பெருவெள்ளம் பாய்ந்து வருகிறது. குளம் முதலிய நீர் நிலைகள் வெள்ளத்துள் மறைந்துவிடுகின்றன. இந்தப் புது நீருள் குளமென்னும் பெயரு மில்லை; குட்டையு மில்லை; கூவலு மில்லை. இக் காலத்திலும், குளம், குட்டை முதலிய வற்றிலே தான் குடிக்க வேண்டும்; குளிக்கவேண்டும்; முழுக வேண்டும் என்று கட்டளையிடுவாரும் உளரோ? சமத்துவ புத்தி பெற்ற மகான்களை முக்குணச் சார்பான வேதவிதிகள் கட்டுப் படுத்த மாட்டா. வெள்ளம் வந்ததும் குளம் முதலியவற்றின் பயன் முடிந்துபோயிற்று. கருமகாண்டக் கட்டுப்பாடும் முன்பு போல் இனியும் இவர்களுக்குப் பிரமாண மாகாது.

கருமம் புரியவதி காரமுனக் குண்டு
கருமப் பயனிலிலை கண்டாய்—ஒருபொழுதும்
செய்யேல் பயன்கருதிச் செய்கையித னைச்செயலைச்
செய்யாதும் விட்டிடேல் தீர்ந்து.

47

செயல் புரியத்தான் உனக்கு அதிகார முண்டு; அதன் பலனில் இல்லை. பயன்கருதிக் கருமஞ் செய்யாதே. இதனால், கருமத்தைச் செய்யாமலு மிராதே.

எவனுக்கு எது கடமையோ அதைச் செய்ய அவனுக்கு அதிகார முண்டு. ஆனால், அதிகாரம் அக்கடமையிலு மில்லை; அதன் பலனிலு மில்லை. நீ கடமையைச் செய். அது உனக்கு

நல்லது; பலனை விரும்பாதே. பலனை விரும்பினால் அப்பலனால் நீ தாக்கப்படுவாய். உனக்குக் கடமையிலும் பலனிலும் அதிகாரமில்லை என்பதற்காகக் கடமையைக் கைவிட்டுவிடாதே. விருப்பு வெறுப்பு பின்றி எனக்கு அர்ப்பணமாக நீ கடமையைச் செய்து கொண்டு மனம் அலையாமல் சும்மா இரு. உனக்குப் பலனில் அதிகாரமில்லை யெனினும், பலனிருக்கும். அதில் அமிழ்ந்த மாட்டாய்.

நின்றினிய யோகத்து நீத்துமனப் பற்றற்றவே
வென்றியினும் தோல்வியினும் ஒன்றுபோல்—நின்றநீ
செய்கசெயல் செய்யும் செயற்கண் நடுநிலையே
ஐயமில்லையே யோக மறி.

48

யோகத்தில் நிலைபெற்றுப் பற்றைக் களைந்து, வெற்றி தோல்வி களைச் சமமாகக் கொண்டு தொழில்களைச் செய்க. சமநிலையே யோகமெனப்படும்.

சமநிலை-மனச் சமாதானம்.

கருமம் புரிகையில் வெற்றி தோல்வி வரும்போது இன்பத்தில் ஆழாமலும், துன்பத்தில் வீழாமலும் இரண்டையும் ஒரே தன்மையாகப் பாவிக்கும் மனநிலை. இன்பத்தில் ஆழ்தல் தலைதெரியாது இறுமாந்திருத்தல். துன்பத்தில் வீழ்தல் கரைகாணும் புத்தியின்றிக் கலங்கிக் கிடத்தல். கடமையில் நடுநிலை யுடையவன் யோகியெனத் தக்கான்.

சமபுத்தி சார்செயலில் தாழ்வதிக மாமே
சமபுத்தி சாராச் செயல்கள்—அமைவுற்றே
புத்தி சாணம் பொருந்து கருமபலப்
பற்றுடையோர் லோபிகளப் பா.

49

சமபுத்தியுடன் செய்யும், பலன்கருதாத செயல்களிலும் பார்க்க, உயர்வு தாழ்வு கருதும் புத்தியுடன் செய்யும் செயல்கள் அதிகம் தாழ்வுடையன. சம புத்தியைச் சரணடை. பயன் கருதிக் கருமம் புரிவோர் உலோபிகள்.

சமபுத்தியோடு கருமம் புரிவோர் இன்ப துன்ப அனுபவம் உடையவரேனும் அவற்றில் அழுந்துவதில்லை. பல கவர்ப்பட்ட புத்தி யுடையவர்களே அவற்றில் அழுந்துவர். இவர்கள், இவர் உயர்ந்தவர்; அவர் தாழ்ந்தவர். இது சிறந்தது; அது குறைந்தது. இது இன்பம்; அது துன்பம் எனப் பல பேத ரூபங்களைச் சுயநலம்

நிறைந்த தமது மனத்தாற் படைத்துக்கொண்டு தொழில் புரிவதால் தாம் படைத்துக் கொண்ட படைப்புகளாலேயே தாக்கப்பட்டு ஈடழிந்துபோகின்றனர். இன்பதுன்ப அனுபவங்களைப் பொறுமையுடன் அனுபவிக்கும் ஆற்றல் இவர்களுக்கில்லை. இவர்கள் தம்மாலாகாத தொழில்களைத் தமக்காகப் பிறரைக்கொண்டு செய்வித்து அதனால் தமக்குக்கிடைத்த பலனை அனுபவித்துக்கொண்டே அத்தொழில்களையும், தொழில் செய்தோரையும் கீழாக மதிப்பர். தமக்கொரு வெற்றி கிடைத்தபோது அது குறித்த செருக்கு; தமது கொள்கையை ஆதரிப்போர்க்கு ஒருமதிப்பு; மறுத்தோர்க்கு அவமதிப்பு; தமக்கொரு தோல்வி வந்தபோது மனமடிவு. இத்தனைக்குங் காரணம் கடமையின் நுட்ப முணராமையும், சமநோக்கம் இல்லாமையுமே. நீசமநோக்கம் பெறு. சம புத்தியைச் சரணடை. என்னைக் குருவாகச் சரணடைந்தமைக்கு யான் காட்டும் வழி இதுவே.

கருமபலப் பற்றுடையோர் உத்தேசப் பெறுபேறுகளில் அலையும் மனமுள்ளவர்கள். இவர் உற்றவிடத்து உதவார்; வேண்டியவற்றுக்குச் செலவு செய்யார். பொருளிருந்தும் வேண்டியவற்றுக்குச் செலவு செய்யாதவர் தமது பொருளீட்டும் திறமையை அவமதிக்கின்றார். வேண்டியவிடத்தில் வேண்டிய கடமையைச் செய்யாதவன் பயனற்றவன். அவன்பெற்ற திறமை வீண். இந்த உலோபிகள் ஏழைகளிலும் தாழ்ந்த ஏழைகள். ஏழைகள் அனுபவிக்கக் கிடையாதவர்கள். உலோபிகள் கிடைத்தும் அனுபவியாதவர்கள்.

கரும பலப்பற்று ஓரளவிற் கட்டுப்படாது; மதுக்குடிபோல அளவில் நிற்பதில்லை-மதுக்குடி ஆளைக் குடித்திடுமே. கரும பலப்பற்றும் அலையலையாய் வந்து அமிழ்த்திவிடும். கூட்டாக முன்னேறும் மனித சமுதாயத்தில் மற்றவர்களின் நல்வினை தீவினைகளோடும், இன்பதுன்பங்களோடும் தனது வாழ்வும் இணைந்துள்ள தென்பதைக் கருமபலப் பற்றுடைய உலோபி உணர்வதில்லை. நிலையற்ற பொருளால் வரும் சிறிய இன்பத்தையே அனுபவிக்க முடியாத உலோபி பேரின்பத்தை அனுபவிக்கும் தகுதியை எவ்வாறு பெறுவான்?

பூண்டோன் சமபுத்தி புல்லா திருவினையும்

ஈண்டே விடுகின்றான் இவ்வாழ்வில்—ஆண்டகாய்

ஓங்குபுத்தி யோகம் உறமுயல்வாய் செய்கைகளுள்

ஈங்குசமர்த் துள்ள தீது.

சமபுத்தி யுடையோன் இங்கேயே நற்செய்கை தீச் செய்கை ஆகிய இரண்டினும் நின்று விடுபடுகின்றான். ஆதலின், நீ இச் சமத்துவ புத்தியோகத்தில் முயற்சிசெய். கருமங்களுள்ளே சமத்துவ யோகம் சாமர்த்திய முடையது.

சமத்துவ புத்தி யுடையவன் தனது அறிவாற்றல்களை இறைவனுக்கு அடியுறைசெய்கின்றான். நன்மை தீமையற்ற விருட்சத்தின் கனியை இவன் புசித்துக்கொண்டிருப்பதால், நல்வினைப்பயனோ தீவினைப் பயனோ இவனை ஒன்றுஞ் செய்வதில்லை. நீயும் சமத்துவ யோகத்தில் முயல்க. செயல் முயற்சிகளுள்ளே சமத்துவ புத்தியுடன் செய்யுஞ் செயல் சமர்த்துள்ளது. கருமம் புரிந்து கொண்டே கருமத் தனையிற் கட்டுண்ணாதிருப்பவன் சமர்த்தனல்லவா? இந்தச் சாமர்த்தியத்தில் நீ குறைந்தவனல்லே. அதை விரும்பு. இலேசா யிருக்கும்.

புத்தியோ கத்திற் புகுமறிஞர் தம்வாழ்வீற
சித்தம் வினைப்பயனைச் சோராமே—பெத்தப்
பிறப்பிறப்பா லெய்தும் பெருந்துன்பம் நீங்கிச்
சிறப்பினிது சேர்வார் தெளி.

51

சமத்துவ புத்தியுடைய பேரறிஞர்கள், செய்கையில் வினையும் பயனைத் துறந்து, பிறவித்தனை நீங்கி ஆனந்த மடைகின்றார்கள்.

ஒருவனுக்கு யோக மடிக்கிறதென்றால், அது அவன் வாழ்க்கையிலே நற்பேறுகள் பல பெற்றதைக் குறிக்கும். சமத்துவ புத்தியை ஒருவன் பெறுதலாகிய யோகம் யோகங்களுள்ளே பெரியது. அது எல்லா யோகங்களையும் தரும். மற்றைய யோகங்களால் ஒருவன் மோகமடையாமலும் காக்கும். சமபுத்தி யுடையோரை வினைப்பயன்கள் தாக்க மாட்டா. தாங்க முடியாத பாரத்தை ஒருவன் தானே தாங்கமுயன்றால் அது அவனைத் தாக்கும். அவனும் முறிவான்; சுமையும் தொலையாது. வலிய துணையைப் பெற்றவனுக்குச் சுமை இலேசாகும். எடுத்துச் சுமப்பவனை சுசுவரனைப் பெற்றவன் வினைகளாலும் வினைப்பயன்களாலும் தாக்கமடையான். துன்ப மில்லை. வினையும் தொலையும். பயனும் பற்றாது. பிறப்பு மில்லை; இறப்பு மில்லை எந்நாளும் இன்பமே.

புத்தியோகம்-சமத்துவ புத்திப் பேறு. பெத்தப் பிறப்பு-நல்வினை தீவினைகளாற் கட்டுண்ட பிறப்பு. சிறப்பு-மோட்சம்.

காரறிவாம் மோகம் கடக்குமேல் நின்றபுத்தி
 சீரறிவாம் வேதாந்தம் தேர்கையிலே—நேருறமுன்
 கேட்டதிலும் பின்புநீ கேட்பதிலும் பார்த்தாகேள்
 வாட்ட மடையாய் மனம்.

52

உனது புத்தி மோகக் குழப்பத்தை கடந்து செல்லுமாயின்,
 அப்போது, நீ முன்பு கேட்டதிலும், பின்பு கேட்பதிலும் உனக்கு
 வேதனை யேற்படாது.

காரறிவாம் மோகம்—இருண்ட அறிவாகிய மனக்குழப்பம்.

இது ஐயம், திரிபு, அறியாமை என்பன கலந்து கிடக்கும் இரு
 ளருவம். இது பொருளுவை மாறுபடக் காட்டும். இதனால்,
 முன்பு கேட்ட அறிவுரைகளிலும் குழப்பமே; பின்பு கேட்கும் அறி
 வுரைகளிலும் குழப்பமே. குழப்பம் துன்பத்துக்குக் காரணமாம்.
 புத்தியானது இக்குழப்பத்திற் சிக்குண்ணாமல் அதைத்தாண்டி நிற
 குமானால் கேட்டதும் இன்பமாம். கேட்கின்றதும் இன்பமாம்;
 கேட்பதும் இன்பமாம்.

பல்கேள்வி யாற்கலக்கப் பாடெய்தா துன்புத்தி
 சொல்லுறுதி கொண்டு துளக்கின்றி — நல்லுயிரைச்
 சார்ந்தே யதன்கண் தரிக்குமேற் பார்த்தாரீ
 சேர்ந்தாய்காண் யோகத் தெளிவு.

53

நீ பலவற்றைக் கேட்கும்போது உனது புத்தி கலக்க மடையா
 மல் அசைவற்று ஆன்மாவில் நிலைத்து நிற்குமேல் அப்போது நீ
 யோகத்தை அடைவாய்.

ஒரே நேரத்தில் ஒருபொருளைப் பற்றிப் பலர் வெவ்வேறு வித
 மாகச் சொல்லும் வாயவங்காரச் சொற்களாற் புத்தி குழம்புதல்
 கூடாது ஒரு பொருளின் தன்மையைப் பற்றிப் பலரும் பல்வேறு
 தன்மையாகத் திரித்துக் காட்டினாலும் புத்தியானது அங்கே
 கலங்குதல் தகாது. இவற்றில் உண்மையைக் காண்பதே புத்தி
 யின் திறனாகும். விரோத இசட்டைகளைப் பற்றிய மனமுடையோர்
 இவற்றாற் கலங்குவர். சாத்திரக் கருத்துகளிலே ஒற்றுமை காணு
 மிடங்களிலும் அவ்வொற்றுமையைக் காணாமல் வேற்றுமை பாராட்
 டுவர். சமபுத்தி யுடையோர் அங்கே ஒற்றுமை கண்டு மனச்சாந்தி
 யடைவர். சமபுத்தி பண்ணுதல் இருவகை. புறத்தே தோன்று
 கின்ற பொருள்களிலும், தொழில்களிலும் சமபுத்தி பண்ணுதல்

ஒன்று; மற்றது உள்ளே தோன்றுகின்ற விருப்பு வெறுப்புகளிலே சமபுத்தி பண்ணுதல். சமபுத்தி தியானத்தால் நிலைபெறும். தியானத்தின் முடிபு சமத்துவ பூரணமாம்.

அருச்சுனன்—

ஒன்று மறிவி னுறுதியற்றான் மாவிலே
நின்று சமாதீ நிலைபெற்று—நன்றமைந்தோன்
எவ்வாறு ரைக்கும் இருக்கும் செயல்புரியும்
அவ்வாறு ரைகேச வா.

54

கேசவா, உறுதிகொண்ட அறிவுடன் சமாதியில் நிலைநிற்போன் எவ்வாறு உரையாடுவான்? எவ்வாறு இருப்பான்? எவ்வாறு செயல்புரிவான்? அவனது இயல்பென்ன?

கண்ணபிரான்—

தோன்றுமவா வெல்லாம் துறந்து மனத்தொருவன்
சான்ற மகிழ்ச்சி தன்னிற் தானடையின்—ஆன்றமைந்த
அன்றோனான் மாவிலறிவு நிலைபெற்ற
தன்னேரில் சீவன்முத்தன்.

55

ஒருவன் தன் மனத்தி லெழும் விருப்பங்கள் அனைத்தையும் துறந்து, தன்னிலே தான் உள்மகிழ்ச்சி பெறுவானாகில், அப்போது அவன் திடபுத்தி யுள்ளவனென்று சொல்லப்படுவான்.

சீவன் முத்தர் இவ்வுலகத்தில் இந்தச் சரீரத்தில் இருந்துகொண்டேயே பேரின்ப அனுபவம் பெற்றோர். அனைந்தோர் எனவும் இவர் வழங்கப்பெறுவர். இவர்கள் ஆசைகளை வசஞ்செய்து வாழ்வோர். உத்தேச விளைவுகள் பலன்கள் காரணமான நினைவுகளும் ஆசைகளும் இவர்களின் உள்ளத்தே உதிப்பதில்லை. இவர்கள் இயல்பாகவே அடங்கி இயல்பாகவே மன நிறைவு கொண்டிருப்பர்.

துன்பம் வருங்கால் துளங்கான் மனநிலையும்
இன்பங்களிலாவல் இல்லோனாய்த்—தன்பால்வீண்
அச்சம் சினந்தவிரந்த அம்முனிவாய்ந் தானென்ப
நிச்சயமெய்ஞ் ஞான நிலை.

56

துன்பம் வரும்போது கலங்காத மனமுடையவன்; இன்பத்தில் ஆசை எழாதவன்; பயமும் கோபமும் இல்லாதவன்; இவன் நிலைத்த ஞானியென்று சொல்லப்படுகிறான்.

துன்பம் தன்னுடலையும், தனக்கு அருமையானோர் உடலையும் பற்றி வருவன; பொருள் முதலியன பற்றி வருவன. இன்பங்கள் முன்பு இனிமையாயிருந்து பின்பு கசப்பாக மாறும் புலனுகர்ச்சிகள். சீவன் முத்தர் இவற்றில் அலையார்; அழுந்தார். இதனால், இவர்களுக்கு அச்சமு மில்லை. கோபமு மில்லை. அச்சம் அறியாமையின் பிள்ளை; கோபம் ஆசையின் பிள்ளை.

ஆவல்—அலைதல்.

நன்றுதீ துற்றடைந்த ஞான்றவற்றி னுள்ளேதான்
ஒன்றினும் வீழ்ச்சி யுறாதாய்த்—துன்றும்
விருப்புவெறுப் பற்றிருக்கும் மேலோ னறிவு
தரித்திருக்கு மாண்மாவீற் சார்ந்து.

57

நல்லதும் தீயதும் வரும்போது அவற்றில் எதனிலும் அழுந்தாமல், விருப்பும் வெறுப்பும் அற்றிருப்பவனுடைய அறிவு நிலை கொண்டது.

நன்மை வரும்போது உள்ளமும் உடலும் பூரித்தலும், தீமை வரும்போது நனிவும் மெலிவும் அடைதலும் சமபுத்தியில் நிலைத்திருப்போருக்கு உண்டாவதில்லை. புறத்தே தோன்றும் பெருள்களிலே சமநோக்கம் படைத்தோர் அகத்தே தோன்றும் விருப்பு வெறுப்புகளால் அலைக்கப்படுவரல்லர். அலையாத மனமுள்ள சீவன் முத்தரின் அறிவு ஆன்மாவில் நிலைத்துள்ளது. அவர்கள் புரியுந் தொழில்கள் அவர்களைப் பந்திப்ப தில்லை.

ஐந்துள் ளடக்குமோர் ஆமை யெனப்புறத்தே
சீந்தும் வீடயத்திற் செல்புலன்கள்—ஐந்தும்
இசையாமை யப்பொருளின் ஈர்த்தடர்ப்பான் கட்டே
அசையாமை கொண்ட அறிவு.

58

ஆமை தனது அவயவங்களை இழுத்துக்கொள்ளுதல் போல, ஒருவன் ஐம்புலன்களையும் இந்திரிய விடயங்களில் நின்றும் மீட்க வல்லவனாயின், அவ்விடத்தே நிலையான அறிவு உளதாகும்.

ஆமையானது தன்னை எதிர்நோக்கிய துன்பத்தை யறிந்து தனது மென்மையான உறுப்புகளை வன்மையான ஓட்டினுள்ளே ஒடுக்கிக் கொள்கின்றது. இதுபோல, ஆன்ம முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் புறப்பொருள்களிலே சமநோக்க முடையவர்களாயிருப்பதால், தமது ஐம்புலன்களும் அப்புறப்பொருள்களில் அழுந்தா

வண்ணம் புலன்களைக் கட்டுப்படுத்தி வாழ்வார். புலன்களைக் கட்டுப்படுத்தி வாழ்கின்றவரே சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என்னும் ஐந்தின் கூறுபாடுகளையும் மாறுபாடின்றிக் கண்டவர். இவர்கள் உலகத்தில் தங்கியிருப்பாரல்லர். உலகம் இவர்களிலே தங்கியுள்ளது. உலகத்திலுள்ள எல்லாம் இவர்களுடையவை. இவர்களின் எண்ணத்துக்கு அவைகள் அடங்கியுள்ளன. ஈசுவரனைச் சார்ந்துள்ள இவர்களுக்கு உலகம் ஏவல் செய்யும். புலனுகர்ச்சியிலே கட்டுப்பாடுடையோர் இவ்வுலக இன்பமும் மறுவுலக இன்பமும் அடைகின்றார்கள். புலனுகர்ச்சியிற் கட்டுப்பாடில்லாதவன் உடல்நோயும், ஆன்மநோயு மடைகின்றான். இவ்வுலக இன்பமும் மறு உலக இன்பமும் அனுபவிக்கும் தகுதி இவனுக்கு உண்டாகாது.

உண்ணு முணவை ஒழித்தாலும் உண்டசுவை

எண்ணுமுளத் துள்ளே யிருக்குமே—நண்ணியுயர்

மெய்யுணர்வால் தெய்வ வீழ்ப்பொருள்காண் பானுக்கே

கையகலும் அச்சுவையுங் காண்.

59

உணவை யொழித்தவனுக்கு, அப்பொருளிலிருந்து புலன்கள் நீங்கினாலும் உண்ட சுவை நினைப்பிலிருக்கும். பரம் பொருளைக் கண்டபின் அச்சுவையும் ஒழிவடைகின்றது.

உணவு ஐம்புலன்களுக்கு முரிய அனுபவப் பொருள்கள். காட்சிப் பொருள்கள் கண்ணுக்கு உணவாம். கேள்விப் பொருள்கள் செவிக்கு உணவாம். உண்ணும் பொருள் வாய்க்கு உணவாம். மணக்கும் பொருள் மூக்குக்கு உணவாம். தொட்டறியும்பொருள் உடம்புக்கு உணவாம். ஒருவன் ஒன்றைக் கண்ணற் காணுதலாகிய அனுபவத்தை விட்டிருக்கலாம். அக்காட்சியின் முன்னுபவச் சுவை அவனது நினைவிலிருக்கும். கேளாதிருக்கலாம்; அதன் சுவை மனத்திற் கிடக்கும். உண்ணாதிருக்கலாம்; உண்ட சுவை மனநினைவுக்கு வரும். மணக்காதிருக்கலாம்; அதன் சுவை மனத்திலே தோன்றும். தொடாதிருக்கலாம்; முன்பு தொட்ட சுவை மனத்துக்குப் புலனாகும்.

பொருள்களுக்கும் புலன்களுக்கும் நேரான அனுபவத் தொடர்பு ஏற்படாதபோதும் அப்பொருள்களின் முன்னுபவச் சுவை மனத்திற் கிடப்பதால், உறுதியுள்ள மனம் அச்சுவையையும் அகற்றுதற்கு அறிவுக்குத் துணை செய்யும்; உறுதிபெறாத மனம் அச்சுவை நினைவிற் கிளர்ச்சிகொண்டு, முன்பு விட்ட அனுபவங்களுக்குத் திரும்பவும்

சென்று புலன்களுக்கு அடிமையாதல் கூடும். ஆதலின் மனத்திற் கிடக்கும் சுவையும் ஒழியவேண்டும். பரம் பொருளை மெய்யுணர் வாற் காண்பவனுக்கே சுவையொழியும். வெளியனுபவங்களை விடு தல் முதற்படி; சுவையை ஒழித்தல் அடுத்தபடி. பரம் பொருளை நினைப்பற நினைந்தால் மனத்திலே சுவைகிடப்பதற்கு இடங்கிடையாது. அது வெளியேறிவிடும்.

மெய், கண், மூக்கு, செவி என்பவற்றின் அனுபவச் சுவைகளை ஒழித்தாலும், வாய்க்குரிய உணவுச் சுவையை விடுதல் எளிதன்று. உணவு உடலுக்கு அவசியம். ஆயினும் உணவுச் சுவைக்கு மனிதன் அடிமைப்படலாகாது. நாவைத் திருப்தி செய்தற்காக உடல் நலத்தை கெடுத்தல் தக்கதன்று. இதனால் இவ்வுலக சுகமுமில்லை; ஆத்மீக இன்பமுங்கிட்டாது.

நல்லறிவும் நற்றவமும் நன்முயற்சியும்வாய்ந்த
வல்லோன் மனமும் மயக்கியே—பொல்லாப்
பொறியைந்துந் தாம்போன போக்கில்வலிந் தீர்த்தே
நெறியீகந்து செல்லும் நிலை.

60

நல்லறிவும், நல்ல தவமுயற்சியும் வாய்ந்த மேலோனுடைய மனத்தையும், வரம்புகடந்து செல்கின்ற இந்திரியங்கள் தாம்போன போக்கில் வாரிச்செல்கின்றன.

உணவை வெறுத்தலால் மாத்திரம் மனம் விடுதலை பெறாது. மனமானது ஐம்பொறிகளையும் அடக்கித் தன்னுணையில் நிறுத்துதல் வேண்டும். இது பழக்கத்தாற் கைகூடும். இந்தப் பழக்கத்தாற் பொறிகளை வசஞ்செய்த மனம் விடுதலை யடையும். ஐம்பொறிகளின் தொழில் நிகழ்ச்சிக்கு மனம் நிலைக்களமாதலால், பொறிகள் நன்மாணுக்கர் போலவும், மனம் நல்லாசிரியர் போலவும் தொடர்பு கொண்டு தொழில் புரியும் முறை ஏற்படவேண்டும். இதனால், மனமானது புத்திக்கு நண்பனாகும். புத்தியானது ஆன்ம விடுதலைக்கு வழிசெய்யும். இம்முறை மாறிப்பொறிகளுக்கு ஏவல் செய்யும் புத்திக்குப் பகையாம். இதனை புத்தி குழம்பும்; புத்திக் குழப்பம் அடிமைத்தனத்துக்குக் காரணமாகும்; அடிமைத்தனம் துன்பத்துக்கு உறைவிடமாம்.

பொறியை மனத்தைமுறை போமா றடக்கி
நெறியே யெனைப்பாமர் நேர்ந்து—வெறிகொள்புலன்
வென்று வசங்கண்ட மேலோ னறிவுயிரில்
ஒன்று முறுதீ யுடைத்து.

61

பொறிகளையும் மனத்தையும் நெறி முறையே செல்லுமாறு அடக்கி, என்னையே உயர்பொருளாக நினைத்து, புலன்களை வசப்படுத்தியவனது அறிவு ஆன்மாவில் நிலைபெற்றிருக்கும்.

பொறி புலன் மனம் யாவும் மெய்யுணர்ச்சிக்குக் கருவியாய் அமைந்துள்ளன. இவற்றைப் புத்தியால் அடக்கி ஆளுதல் வேண்டும். இதுவே ஆட்சி; சுயாட்சி; உண்மையான சுயாட்சி. இந்த ஆட்சியை நடத்துபவனே ஆண்மகன். சுயாட்சிபெற்ற புத்தி சுதந்திர புத்தி. சுதந்திர புத்திக்குப் பொறி புலன் மனம் எல்லாம் ஏவல் செய்யும். புத்தி இவற்றுக்கு எசுமான்.

இது தனிமனித சுதந்திரம். தனிமனிதன் ஒவ்வொருவனும் தன்னுள்ளே சுதந்திரம் பெற்றால் சமூகம் சுதந்திர மடையும்; பின்பு சாதி சுதந்திர மடையும். சுதந்திர சமூகத்துடன் நாடும் சமமாய் நிற்போம். சுதந்திர அனுபவம் சித்தியாகும்.

இந்த உயர் குறிக்கோளைக் கைவிட்டுப் பல்வேறு ஆசைகளால் அலையும் புத்தி சூத்திர புத்தி; பரதந்திரம். இது சுதந்திரத்துக்கு விரோதி. பரதந்திர புத்தி பிறர் காட்டும் பிழையான வழிகளிற் சென்று மாட்டிக்கொள்ளும். பொறி முதலியவற்றுக்கு ஏவல் செய்து கிடக்கும் இப்பரதந்திரம் தனக்கும் விடுதலை தேடாது. விடுதலை வழியிற் செல்வோருக்கும் குழி கிண்டும். பரதந்திர முடையோர் பிறர் ஆட்ட ஆடுகின்றவர்கள். சீழான ஆசைகளுக்காகப் பிறரை இரந்து பின்செல்கின்ற இவர்கள் உரிமைக்குப் பதிலாகப் பிச்சையைப் பெறுகின்றார்கள். சுதந்திர புத்தியில் நின்று கடமை செய்; உரிமைபெறுவாய். என்னில் நிலைபெற்ற மனம் புத்தியை உறுதிசெய்யும்.

உன்னும் விடயத்தா லுண்டாமே பற்றுள்ளம்
பின்னை விருப்பம் பிறக்குங்காண்—துன்னும்
மனவிருப்பம் சித்திபெற வாய்த்திவதேல் அஃதால்
சினமுறுதல் மாந்தர் செயல்.

62

மனிதன் பொருள்களை உற்று நினைக்கும் போது அவற்றிற் பற்றுத லுண்டாகிறது. பற்றுதலால் ஆசை பிறக்கின்றது. ஆசை கோபமாகின்றது.

பற்று—பொருளுக்கும் ஒருவனுக்கும் உளதாகும் மனப்பதிவு.

ஆசை—மனத்திலே பதிந்த பொருளும் பெறவேண்டுமென்றும் விருப்பம்.

விருப்பம் நிறைவேறுதபோது கோப முண்டாகிறது. பற்றின் பக்குவ நிலையே ஆசை. ஆசையின் வேறொரு வடிவமே கோபம்.

சினம்மயக்கஞ் செய்யும் மயக்கத்தாற் சிந்தை
நினைவுத் தடுமாற்றம் நேரும்—நினைவுத்
தடுமாற்றத் தாற்புத்தி சாகு மதனால்
கெடுமாற்ற முண்டாம்நீ கேள்.

63

சினத்தால் மயக்கம்; மயக்கத்தால் நினைவுத் தடுமாற்றம்; நினைவுத் தடுமாற்றத்தாற் புத்தி நாசம்; புத்தி நாசத்தால் அழிவு.

மயக்கம்—மனக் குழப்பம். நினைவுத் தடுமாற்றம்—முன்பு கற்றனவும், கேட்டனவும், கண்டனவும் நினைவுக்கு வந்து உதவாமல். புத்தி நாசம்—செய்வது இன்னது; தவிர வது இன்னது என்னும் பகுத்தறிவு கெடுதல். கெடுமாற்றம்—உறுதிப் பொருளை அடைதற்குரிய தகுதியை இழத்தல்.

பலகாலம் முயன்று பெற்ற தகுதி கோபத்தால் அழிந்துபோ கின்றது.

மனத்திற் கிடந்த சுவை அல்லது வாசனை தியானத்தால் உறுதி பெறாத புத்தியைக் குழப்பும். இதனால் அம்மன வாசனை மீண்டும் பொருள்களை நுகர்தற்குக் காரணமாய்ப் பற்றுகி ஆசையாய்க் கோபமாய் பாவமாய் மாறுகின்றது.

வேட்கை வெறுப்பற்று மேலாந் தனதுசுய
ஆட்சி வயப்பட்ட ஐம்புலனால்—காட்சிமுதல்
சாரும் பொருள்நுகர்ந்தே தன்னடக்கம் பெற்றுளோன்
சேருமே யுள்ளத் தெளிவு.

64

விருப்பு வெறுப்பின்றித் தனக்கு வசப்பட்ட புலன்களுடன் பொருள்களை அனுபவித்துக்கொண்டு தன்னடக்கம் பெற்றவன் உள்ளத் தெளிவை அடைகின்றான்.

புலன்கள் மனத்துக்கும், மனம் புத்திக்கும் வசப்பட்டால் புத்தி ஆன்மாவில் உறுதிபெறும். உறுதிபெற்ற புத்தி ஆன்மாவின் அரணாகும். இந்நிலையை அடைந்தோர் அனுபவிக்கும் அனுபவங்கள் அவர்களைக் கட்டுப்படுத்துவதில்லை. தன்னடக்கம் பெற்றுள்ள இவர்கள் புண்ணியம் பாவம், இன்பம் துன்பம், வாழ்வு தாழ்வு, சீவன் மரணம் முதலியவற்றைத் தமக்கு அடிமையாக்கிக் கொண்டு தாம் அவற்றை ஆண்டு நடத்துவர். தன்னடக்க மென்பது உட்கருவிகளும், புறக்கருவிகளும், புறப்பொருள்களும் தன்னை அடக்கவிடா

மற் தான் அவற்றை அடக்குதல். தன்னடக்கம் பெற்றோர்க்கு எல்லாப் பொருள்களும் அவர்களுள் உடைமையே. அவர்கள் இறைவனின் உடைமை. எது எவனது உடைமையோ அது அவன்சொற்கேட்டு நடக்கும். அவன் எல்லா உடைமைகளோடும் என்னைச் சரணடைகின்றான். உள்ளத் தெளிவுள்ள அவன் சாந்தியில் நிலை பெறுகின்றான்.

சாந்தி—சமாதானம், ஆறுதல்.

சாந்திநிலை பெற்றோர்க்குச் சார்துன்ப மெல்லாம்போய்
மாய்ந்தழிந்து கெட்டு மறையுமே—சாந்தி
நிலைப்பட்டார் சிந்தை நிலைதடுமா றூர்காண்
தலைப்பட்டார் புத்திநிலை சார்ந்து.

65

சாந்திநிலையில் மனிதனுக்கு எல்லாத் துன்பங்களும் அழிகின்றன. சித்தம் சாந்தி பெற்றபின் புத்தி விரைவிலே நிலைப்படுகின்றது. தடுமாற்ற மடைவதில்லை.

சாந்தி மனத் தெளிவு. மனத் தெளிவால் துன்பம் போம். புத்தி தடுமாற்ற மின்றி நிலைபெறும்.

புரியோக மில்லாற்குப் புத்தியிலை இல்லை
பரமான்ம பாவனையும் பார்த்தா—வருமனிய
சாந்தியிலை சாந்தி தனையடையாற் கின்பககம்
வாய்ந்தநிலை கிட்டுமோ வந்து.

66

யோக மில்லாதவனுக்குப் புத்தியில்லை. புத்தியில்லாதவனுக்குத் தியான மில்லை. தியான மில்லாதவனுக்கு மனத்தெளிவில்லை. மனத்தெளிவில்லாதவனுக்கு இன்பமேது?

யோகம் ஒருமை மனம். விரோத இரட்டைகளிலே சமமாக நிற்கும் பழக்கத்தால் மனம் ஒருநிலை பெறும். இதனால், புத்தி உறுதியடையும். புத்தி உறுதிபெற்றால் தியானம் கைகூடும். தியானத்தால் மனச்சாந்தி யுண்டாகும். பின்பு இன்பநிலை சித்திக்கும்.

மனம் பலகவரப்பட்டால் புத்தியும் பலபுத்தியாகும். பலபுத்தி யுள்ளவன் ஒருநிலையில் நின்று ஒன்றைத் தியானிக்க முடியாதவனாவான். தியானப் பெரருள்கள் பலவகை. ஒருவருக்குக் கணிதம் தியானமாகலாம்; இன்னொருவருக்கு விஞ்ஞானம் தியானமாகலாம்; மற்றொருவருக்கு ஓவியம் தியானமாகலாம். வேறொருவருக்குக் காவியம் தியானமாகலாம். எப்பொருள் எவனுக்குத்

தியானமோ அந்தத் தியானத்தில் அவன் நிலை பெறாவிடில் அது சித்தியாகாது. அவனுக்கு ஆறுதலும் இன்பமும் உண்டாகமாட்டா. பரம்பொருளைத் தியானிப்பவரும் உறுதியான புத்தியுடன் அப் பொருளைச் சார்ந்து நின்றால் அதன் ஒளிக்குள்ளாவார். யோகம் இம்மைக்குந் துணை; மறுமைக்குந் துணை.

அலைகின்ற ஐம்பொறிப்பின் ஆங்குவழிப் பட்டு
நிலையின்றி யோடுமேல் நெஞ்சம்—அலைகடற்கண்
வங்கத்தை யோதி வளியலைத்தல் போலறிவை
இங்கெற்றி யீர்க்கு மெறிந்து

67

அலைகின்ற ஐம்பொறிகளுக்கும் அனுகூலமாய் மனமானது அவற்றின் பின்னே இழுபட்டு ஓடுமானால், கடலிலே எதிர்காற்றுத் தோணியை மோதுவதுபோல அம் மனம் அறிவை மோதுகின்றது.

உலக வாழ்வில் நமக்குக் குறிப்பிட்ட கடமைகள் உள்ளன. அக் கடமைகள் சில விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டவை. அவ்வவ் விதி முறைகளை நன்கு தெரிந்துகொண்டு அவனுக்கு அடக்கமாக அதை அதைச் செய்தல் வேண்டும். விதிமுறை தவறினால் நமது கடமையே நமக்குத் துன்பமாம்.

பொறி, புலன், மனம், புத்தி முதலியவைகளுக்கும் குறிப் பிட்ட கடமைகள் உள்ளன. பொறிபுலன்களுக்கு மனம் மேலதி காரி; மனத்துக்குப் புத்தி மேலதிகாரி. இவை ஒவ்வொன்றும் தனது மேலதிகாரிக்குக் கட்டுப்படுவதே தலையாய கடமையாகும். இது தவற எல்லாம் தலைகீழாம். மனமானது தனது கடமையைக் கைவிட்டுப் பொறிபுலன்களின் பின்னே அலையுமானால், புத்தி உறுதிபெறாது. தனது மேலதிகாரியாகிய ஆன்மாவின் பொருட்டுத் தான் செய்ய வேண்டிய கடமையிலே புத்தி தவறுத லடை கின்றது. கடமையின் அமைப்பும் சீர்குலைந்து விடுகிறது.

கடலிலே தோணி சென்றுகொண்டிருக்கிறது. காற்றும் சகாய மாக வீசுகின்றது. தோணி விரைந்து கரைசேர்கின்றது. இவ்வாறே பொறிபுலன்களை அடக்கியானும் மனம் புத்திக்குச் சகாயமாகும் போது புத்தி ஆன்மாவைக் கரைசேர்க்கும். காற்று எதிர்காற்றாய் மோதியடிக்கும் போது கடலிலே தோணியானது அங்கு மிங்கும் அலைகின்றது. கரைசேர்வதில்லை. பொறிகளின் பின்னே அலையும் மனமும் புத்தியை அலைத்துச் சிதறடிக்கும். தோணிக்குச் சகாய மாகவேண்டிய காற்று எதிர்காற்றாகித் தோணியை அலைத்தல்

போலப் புத்திக்குச் சகாயமாகவேண்டியமனம் அதற்குப் பகை போன்று நின்று அதை அலைக்கின்றது. மனம் ஒரு நிலைபெற்றால், புத்தி ஆன்மாவில் நிலைபெறும்.

எனைத்துப் பொருட்கண்ணும் யாண்டு மொருவன்
அனைத்துப் புலனு மடக்கின்—பணைத்தோளாய்
அன்றோ னறிவேன்றும் ஆன்மாவைச் சார்ந்ததனில்
மன்னி நிலைபெறுதல் வாய்ப்பு.

68

எவனுடைய எல்லா இந்திரியங்களும் பொருள்களில் நின்றும் ஒடுக்கப்பட்டனவோ அவனுடைய அறிவு நிலைபெற்றது.

ஒடுக்கப்படுதல் மனத்துக்கு அடங்கித் தொழில்புரிதல்; ஆசிரியரின் ஆணைவழி நிற்கும் மாணக்கர்போல.

எல்லா உயிர்க்கு மிரவில் மனமடங்கும்
வல்லான் பகற்போதில் வாழ்கின்றான்—தொல்லுலகில்
மற்றை யுயிர்க்கு வருபகற்போ தெங்குமிருள்
முற்றுமீர வாகும் முனிக்கு.

69

எல்லா உயிர்களுக்கும் இரவு, மனமடங்கிய முனிவனுக்குப் பகலாகும். எல்லா உயிர்களுக்கும் பகல், முனிவனுக்கு இரவாம்.

உலக விஷயங்களிற் சிக்குண்டு அலையும் மனமுடைய மக்களுக்கு ஆன்மார்த்த விஷயங்கள் இருள்; விளங்குவ தில்லை. மனமடங்கி ஆன்மாவில் அறிவு நிலைபெற்ற முனிவனுக்கு உலக விஷயங்கள் இருள்; விளங்குவ தில்லை. கரும பலனிற் பற்றுள்ளவர்கள் அப்பற்றினால் அலைக்கப்படுதலால், மாறான பலன் கிடைக்கும் போது வருந்துகின்றார்கள்; எதிர்பார்த்த பலன் கிடைக்கும்போதும் அந்த அனுபவத்திற் சிக்குண்டு அமிழ்ந்தி விடுகின்றார்கள். கரும பலனிற் பற்றற்றவர்கள் தாம் அடையும் அனுபவங்களை இலேசாகத் தாங்குகின்றார்கள். இன்ப துன்பங்களில் அலைவ தில்லை. கரும யோகிகளுக்கு எது பகலோ அதுவே உனக்கும் பகலாகட்டும். கரும சமத்துவம் பெறுக. இரவைப் பகலாக்கும் ஞான சூரியன் அதுவே. வாழ்விற்கமநிலை யுடையவன் இரவையும் பகலாக்கிக் கொள்கின்றான். சமநிலை தவறுகின்றவன் பகலையும் இரவாக்கிக் கொள்கின்றான். சமநிலையாற் புத்தி பிரகாசம் பெற்றவன், எல்லாப் பொருள்களிலும் பரம்பொருளின் வல்லமையைத் தரிசிக்கின்றான். சமநிலையற்றவனுக்குத் தான் வாழ்கின்ற இவ்வுலகமும் இருளே; மறுஉலகமும் இருளே.

வெள்ளந் தொகைமடுத்து வீழ்ந்தாலும் ஆன்றகடற்
பள்ளங் கரைகடந்து பாயாதே—உள்ளம்போய்ச்
சார்ந்தாலு மாசைமனச் சாந்தமுறும் யோசிபுலன்
ஆழ்ந்தவிகா ரீக்கில்லை அஃது.

70

நீர்த் தொகுதிகள் தன்னுள் வந்து விழுந்தாலும், கடல் கரை
கடந்து பாய்வ தில்லை. விருப்பங்கள் தன்னுள்ளே புகுந்தாலும்,
சீவன் முத்தன் கலக்க மின்றி அமைதியில் நிற்கின்றான். உலக
இன்பங்களைப் பற்றுகின்றவனுக்கு அமைதியில்லை.

கடல் தன்னிலேதான் நிறைவுள்ளது; ஆற்றுநீர் முதலியன
வந்து விழுதலால் நிறைவுறும் அவசியம் அதற்கில்லை; நீர் அதிகம்
வந்து விழுதலால் அது நிலைகுலைவது மில்லை; கரை கடந்து பாய்வது
மில்லை. சீவன் முத்தர்களும் தம்மிலே தாமே நிறைவுள்ளவர்கள்;
ஐம்புல ஆசைகளால் நிறைவுறும் அவசியம் அவர்களுக்கில்லை;
அவ்வாசைகள் மனத்திலே தோன்றினாலும் அவர்கள்
கலங்குவ தில்லை; தம்நிலை குலைவது மில்லை. ஆன்ம இன்பத்தில்
நிலைத்துள்ள அவர்கள் பொறி, புலன், மனம் என்பவற்றைத் தம்
வசமாக்கியவர்கள். உட்பகைவர்களை ஒடுக்கி வாழ்கின்ற அன்
னார்க்கு நித்திய சமாதான முண்டு.

புலன்களுக்கு அடிமைப்பட்டு அலையும் மனமுடையோர்
நிறைவு பெறாதவர்கள். இவர்கள் கணந்தோறும் ஆசைகளால்
இழுபட்டுக் கலக்க மடைகின்றார்கள். நிலை குலைந்து தளர்கின்றா
ர்கள். இவர்களுக்கு ஆறுத லில்லை, ஆறுதலில்லாதவர்களுக்கு இன்ப
மேது? இவர்கள் அனுபவங்களிற் சமநோக்கம் பெறவேண்டும்.
சமநோக்கம் படிப்படியான பழக்கத்தால் விருத்தியாகும். சம
புத்தியால் இது நிலைபெறும்.

ஆசை யனுபவங்கள் ஐந்து மகன்றேயல்
வாசை களிலகப்பற் றற்றேறைய்—மாசுறுத்தும்
யானென தென்னு மீரண்டறுத்து வாழ்கின்றோன்
தானடையும் சாந்திதனக் குள்.

71

ஆசைகளையும் அனுபவங்களையும் துறந்து, யான் எனது என்
னும் அகப்பற்றையும் புறப்பற்றையும் களைந்து வாழ்கின்றவன்
தன்னுள்ளே சாந்தி யடைகின்றான்.

புலன்களைப் பற்றிய சிந்தனை யற்றால் ஆசை தணியும். ஆசை தணிந்தால் எனது என்கின்ற புறப்பற்று நீங்கும். பின்னர், ஆன்மாயோகப் பயிற்சியில் நின்று இயற்கைத் தத்துவங்களைக் கடக்கும். அப்பால் தன்னுள்ளே தன்னைத் தரிசிக்கும். இதுவே சாந்தி அல்லது துக்க நிவிர்த்தி யென்பது. யான் எனது என்னும் அபிமானமே கரும பந்தத்துக்குக் காரணமாம்.

மெய்கண்ட தெய்வ விழுச்சீர் நிலையீது

கைகண்டோன் பின்மோகங் காணானே—பொய்யுடல்போம்

போது மீதில்நிலைத்தோன் போக்குவர வில்லாத

சோதியுட்புக் கெய்தும் சுகம்.

72

இதுவே பிரமத்துடன் ஒன்றுபட்ட நிலை. இதையடைந்தோன் பின் மயங்குவ தில்லை. இறுதிக் காலத்திலேனும் இதில் நிலைகொள்வோன் பிரமத்துட் கலந்து போக்குவர வில்லாத முத்திநிலையை அடைகின்றான்.

பயன் கருதாத கரும யோகத்தாற் பெற்ற ஆன்ம நிறைவாகிய இது பிரமத்துடன் ஒன்றுபட்ட நிலையாகும். இந் நிலையடைந்தோர் பின்பு மயங்குவ தில்லை. இந்த உடல் வாழ்விலேயே இவர்கள் இன்பத்தைக் கண்டவர்கள். வாழ்நாள் முழுவதிலும் இக்கரும யோகத்தை அனுசரிக்கும் பேறுபெறாமல், இறுதிக் காலத்திலேனும் இதில் நிலைத்து நிற்கப்பெற்றோர் தாமும் பேரானந்தப் பெருவாழ்வுக் குள்ளாவர். சீவிய காலம் முழுவதிலும் கரும சமத்துவ யோகத்தைக் கடைப்பிடித்தோரின் சிறப்பை அல்லது அவர்பெறும் சிறப்பை எம்மாற் சொல்ல முடியுமா?

இவ்வத்தியாயத்தில் முதல் முப்பத்தெட்டுச் செய்யுள்களில் ஆன்மா, சரீரம் என்பவற்றைப் பற்றி ஆராய்ந்து ஆன்மா அழிவில்லாதது; சரீரம் அழிவுள்ளது என முடிபு செய்யப்பட்டுள்ளது. இது சாங்கியயோக மெனப்பெறும். ஏனைய செய்யுள்களிலே சமத்துவ புத்தி யோகமாகிய கருமயோகம் விளக்கப்பட்டுள்ளது. இது சாங்கிய யோகத்தை முன்னிட்டு அனுசரிப்பது. இவ்வத்தியாயம் பகவத்கீதையின் சாரமாக அமைந்துள்ளது.

இரண்டாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

சமத்துவ புத்தி வாழ்க.

மூன்றாம் அத்தியாயம்

கரும யோகம்





கரும யோகம் (செயல் நுட்பம்)

பொருட் கருக்கம்

ஞானங் கருமமென நாடுமீரண் டும்முத்திக்
கான சமநிலைக ளாகுமே—ஞானம்
அடையுந் தகுதியிலார்க் காங்கரும யோக
நடைநின்று மீட்சிபெறல் நன்று.

பொருளடக்கம்

செய்புள் 1-2: கருமமோ? ஞானமோ? எது சிறந்தது? 3-4: சாங்கியர்க்கு ஞானம் சிறந்தது; கரும யோகிகளுக்குக் கருமம் சிறந்தது. தகுதி யறிந்து கொள்க. கருமத்தைத் தொடங்கிச் செய்தல் வேண்டும். ஒரே யடியாகப் பற்றற்ற கருமம் புரியும் நிலையை அடைய முடியாது. கருமத்தைக்கை விட்ட வனுக்கு ஞான மில்லை. 5-6: கருமஞ் செய்யாமற் கணமேனும் இருக்க முடியாது. புறக் கருமங்களை விட்டவன்போற் காட்டிக் கொண்டு மனத்தால் அவற்றைச் சிந்தித்துக் கொண்டிருப்பவன் போலித்துறவி. 7-8: கருமஞ் செய்வோருள் கரும யோகி சிறந்தவன். தொழில் செய்யாதிருந்தால் உடல்நிலையே கெட்டுவிடும்.

9-13: வேள்வியும் மக்கள் வாழ்வும். வேள்வி ஒரு செய்ந்நன்றி. மக்களின் நாளாந்த சமையற் பாகமும் வேள்வியாகும். சுகாரார்ப்பணமாக அதைச் செய்யவேண்டும். நன்றி மறந்த உணவு நஞ்சுக்குச் சரி. 14-19: கருமம் காரண காரியத் தொடர்புடையது. அது ஒரு கழல் வட்டம். கரும சக்கரம்படி நடவாதவன் துன்ப மடைவான். சிவன் முத்தருக்குக் கரும சக்கரம் கட்டாய மில்லை.

20-21: ஞானிகளும் பிறர் நலம் கருதி முன்மாதிரியாகக் கருமஞ் செய்தல் நலம். சனகர் முதலியோர் இதற்கு உதாரணம். உயர்ந்தோர் செய்வது பிரமாண மாகின்றது. இதனால், தமக்கு அவசியமில்லாமல் பிறர்க்கு அவசியமுள்ள சில நல்ல தொழில்களையும் நல்லோர் செய்யவேண்டியிருக்கிறது.

22-29: இறைவனே தொழில் செய்துகொண்டிருக்கையில் மனிதன் தொழில் செய்வது எவ்வளவு அவசியம். இறைவன் தொழில் செய்யாவிடில் உலகமே நடைபெறாது. அறிவு குறைந்தோர் செய்யும் செயலை நல்லோர் குழப்பதல் ஆகாது. படிப்படியாக அவர்களை மேல் நிலைக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். தொழில்கள் இயற்கையின் குணங்களால் நிகழ்கின்றன. தரத்துக்குத் தக்கபடி அவை நிகழும். நான் செய்கிறேன் என்று எண்ணுகின்றவன் மூடன். உண்மையுணர்ந்தோர் தொழிலால் மயங்கார்.

30-32: ஈசாரார்ப்பணமாகக் கருமம் புரி. பொருளமையை விடு. சம தோக்கம் பெறு. சம புத்தியைப் பொருந்து. சம புத்தியில் நின்று கருமம் புரிவோர் கன்மத்தனையை அறும்பர். கீன்தயிற் கூறப்பெறும் சமபுத்தி கூரிய விவேகத்தையும் சரிய அறிவையும் தரும். பிறணிப் பயனையும் அருளும். கீதையை நம்பு. அதில் அன்புவை. துக்கம் நீங்கிச் சுக மடைவாய்.

33-34: கருமம் புரியாதிருக்க ஞானியராலும் முடியாது. ஐந்தும் தொழில்புரியாது அடக்குதல் ஆகுங்காரிய மன்று. ஐந்தையும் கட்டுப்படுத்து. நீ அவற்றின் வழியே செல்லாமல் அவற்றை உள்வழிப்படுத்து. 35: உனது கடமையையே நீசெய். மற்றொருடைய கடமை உயர்ந்ததா பிரும்பதாஃ எண்ணி அதைச் செய்ய விரும்பாதே. குறைந்ததாயினும் உனது கடமையே உனக்கு நல்லது. நீ அரசன். கரும யோகமே உனக்குரித்து. இந்தபுத்தத்தால் நீ மீட்டு யடைவாய்.

36-43: ஆசையும் கோபமும் ஒன்றே. ஆசையின் வேறொரு வடிவமே கோபம். ஆசையின் வெவ்வேறு நிலைகள். ஆசை அறிவை மறைக்கும்; ஆன்மாவை மயக்கும். ஐந்தையும் வசஞ்செய்து ஆசையைக் கொன்றுவிடு. பொறிகளில் மனம் உயர்ந்தது; மனத்திலும் புத்தி உயர்ந்தது; புத்தியிலும் ஆன்மா உயர்ந்தது. இந்த உண்மையை உணர்ந்து புத்தியை ஆன்மாவிலே நிலைபெற நிறுத்து. ஆன்மாவில் நிலைத்த புத்தி உறுதியடையும். திடபுத்தியால் ஆசையை வென்றுவிடலாம்.

அருச்சுனன்—

செயலதனிற் புத்தி சிறப்புடைய தென்கை
உயர்வுதரு நின்கருத்தென் றோதில்—செயிர்சேரும்
அச்ச முயிர்த்துன்ப மாயிச் செயலிலெனை
அச்சதா ஏனாக்கு வாய்.

|

அச்சதா, கருமத்தைக் காட்டிலும் ஞானமே சிறந்த தென்பது உமது கருத்தாயின், இந்தக் கொடிய யுத்தமாகிய கருமத்தில் ஏன் என்னை ஏவுகின்றீர்?

இரண்டாம் அத்தியாயத்தில் விரித்துக் கூறப்பட்டுள்ள ஞானம், கருமம் என்னும் இரண்டிலும் ஞானமே உயர்த்ததென எண்ணுகின்றான் அருச்சுனன். முத்திக்கு ஞானமும் கருமமும் சாதனமா

யிருப்பினும், நேர்சாதனமாகிய ஞானத்தை விடுத்துக் கருமத்தில் நான் ஏன் புகவேண்டும்? என்னும் விசாரம் அவனுக்கு உண்டாகின்றது.

மயக்கமொழி யாலென் மதிகலக்கு வான்போல்
தியக்கமுறச் செய்கின்றாய் தீர்த்தா—பயக்குநலம்
நன்றுடைய தேதெனக்கு ஞானமோ யோகமோ
ஒன்றையுரை செய்வா யுவந்து.

2

குழப்பமான பேச்சினால் என் புத்தியை மயக்குபவர்போற் காணப்படுகின்றீர். எனக்கு நன்மை தருவது எது? ஞானமோ? யோகமோ? ஒன்றைத் தெரிந்து சொல்வீராக.

யோகம்-நடுநிலையில் நின்று கருமம் புரிதல்.

ஞானம் சிறந்ததென்று கூறிய நீர், அதிலும் குறைந்த கருமத்தைச் செய்யுமாறு எனக்குக் கட்டளை யிருக்கின்றீர். சிறந்ததைச் செய்யாமல் நான் ஏன் குறைந்ததைச் செய்யவேண்டும்? என்மனம் குழம்புகின்றது. இந்த யுத்த களத்தில் நானடைந்திருக்கும் துன்பம் நீங்கி இன்பம் பெறுதற்கு ஏற்ற வழி யெது? கருமமா? அல்லது ஞானமா? இரண்டையும் சொல்லிக் குழப்பாமல், ஒன்றைத் தெரிந்து சொல்வீராக. இரத்தக் களரிக்கு ஏதுவான யுத்த கருமத்தில் எனக்கு மனஞ்செல்லவில்லை. ஞானத்தின்மீது தான் செல்கின்றது.

தீர்த்தன்-பரிசுத்தன்.

கண்ணபிரான்—

பாவயிலாப் பார்த்தாகேள் பண்டைநாள் யானிந்தப்
பூவினிரு யோகம் புகன்றேனால்—யாவையெனில்
சாங்கியர்க்கு ஞானநெறி சார்கரும யோகியர்க்குப்
பாங்கமைபற் றற்றசெயற் பண்பு.

3

பாவமற்றவனே, ஆதியில் இவ்வுலகிலே இருவகையான யோகம் என்ஞற் கூறப்பட்டது. ஒன்று சாங்கியர்க்கு ஞானத்தால் எய்துவது; மற்றது கரும யோகிகளுக்குப் பற்றற்ற கருமத்தால் எய்துவது.

சாங்கியர் முற்பிறப்பிலே கருமயோகத்தில் நிலைபெற்றமையால் கருவிலே ஞானத் திருவுடையராய் இப்பிறப்பில் வந்துதித்தமேலோர். “தவமும் தவமுடையார்க் காகும்” என்பது இத்தகை

யோரைப் பற்றியதே. இவர்கள் நேரே ஞான சித்திபெறும் பக்குவம் உடையவர்களாயினும் கருமத்தைக் கைவிடுவதில்லை. தமது நிலைக்கேற்ற பற்றற்ற செயலையும் செய்து கொண்டே ஞான ஒளிக்குள் வாழ்கின்றார்கள். கரும யோகிகள் பலநிற பற்றின்றி ஈசுரார்ப்பணமாகக் கருமம் புரிந்து கொண்டே கருமத் தளையிற் சிக்குண்ணாமல் மீட்சியடைகின்றார்கள். கருமயோகத்தால் மனப் புனிதமும், மெய்யுணர்வும், விடுதலையும் கைகூடுகின்றன.

செய்தற் குரியசெயல் செய்யத் தொடங்காதோன்
செய்கையிற்பற் றற்றநிலை சேரானே—செய்யும்
கருமமது கைவிட்டோன் காணுன்பற் றற்ற
கருமப் பயனுங் கதி.

4

செய்யவேண்டிய கருமங்களைச் செய்யத் தொடங்காதவன் பற்றற்ற செயலை அடைவதில்லை. தனக்குரிய கருமத்தைக் கைவிட்டவன் பற்றற்ற செயலால் வரும்யோக சித்தியை அல்லது ஞான சித்தியை அடைவதுமில்லை.

முதலில் ஒருவன் தனக்குரிய கடமைகளைச் செய்யத் தொடங்குதல் வேண்டும். தொடக்கம் பயன் கருதியதாயிருப்பினும் குற்றமில்லை. செயல் நல்வதாயிருப்பின் பழகப் பழக அதில் முன்னேற்ற முண்டாகும். தொழிலைச் செய்பவன் பழக்க மிகுதியால் அத்தொழிலை இலேசாகச் செய்யும் நிலைமையை அடைவான். பின்பு அவன் அத்தொழில்மயமாகி விடுகின்றான். தொழில் மயமானவன் அத்தொழிலோடு ஒன்றுபட்டு நிற்பதால் அது அவனில் நிலைத்து விடுகின்றது. தொழிலில் நிலைபெற்றவன் அத்தொழிலைப் பற்றிச் சிந்திப்பதில்லை. தொழில் வேறு; தான் வேறு என்கின்ற பேத நிலையினை அவன் கடக்கின்றான். தொழில் தொடர்பாக நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. தொழில் செய்வோன் அத்தொழிலை நினைப்பற நினைந்துகொண்டிருப்பதால், நான் ஒன்றைச் செய்கின்றேன் என்னும் எண்ணம் அவனது உள்ளத்தில் உதிப்பதில்லை. பலன் பெறுகின்றேன் என்னும் எண்ணமும் அங்கே தோன்றுவதில்லை. பலநிற பற்றுதலும் உண்டாவதில்லை. பற்றற்ற கருமத்தின் பெறுபேறுகிய யோக சித்தியையும், அதன் வாயிலாக ஞான சித்தியையும் அடைகின்றான்.

கடமையைக் கைவிடுதல் குற்றங்களுள்ளே பெருங் குற்றமாகும். கடமையை விட்டவன் யோகியு மாகான்; ஞானியு மாகான். ஒரு கணமேனும் செயல் புரியாதிருக்க எவராலும் முடியாது. இதற்கு மாறாகக் கருமத்தைக் கைவிட நினைப்பவன்

அதைக் கைவிடவும் மாட்டாமல், ஒழுங்காகச் செய்யவும் மாட்டாமல் இரண்டுங்கெட்டவ னாகின்றான்.

கருமத்தைச் செய்யத் தொடங்காதவனுக்குக் கருமத்திற் பழக்க முண்டாகாது. கருமப் பழக்க மில்லாதவனுக்குக் கரும பலனிற்பற்றற்ற நிலை வாய்க்காது. நான் கருமத்துக்குக் கருத்தாவல்லேன் என்னும் உண்மை யறிவுங் கைகூடாது. கரும சித்தியாகிய விடுதலை அல்லது மூத்தியும் அவனுக்கில்லை. கருமம் செய்யாதிருக்க விரும்புதல் பயனற்ற செயலாகும்.

விடமுடியாத கருமத்தை விட நினைப்பதினும் பார்க்கத் தான் செய்தற் குரிய கருமங்களைத் தொடங்கி நடத்தி அதன்வாயிலாகக் குறை நிரம்பப்பெற்றுத் துக்க நிவாரணம் பெறுதலே ஒருவனுக்குக் கடமையாகும்.

என்றுங் கணமேனும் யாரெனினும் யாதேனும்
ஒன்றுஞ் செயாதிருத்தல் ஒண்ணுதே—ஒன்றாய்
தன்னியல்பு தான்மறந்தோன் சார்முக் குணவசத்தால்
துன்னுகின்றான் செய்யுந் தொழில்.

5

எவனும் ஒரு கணப்பொழுதேனும் செய்கையின்றி யிருப்பதில்லை. இயற்கையில் விளையுங் குணங்களால் மனிதன் தன்னை மறந்து தொழில் புரிகின்றான்.

கருமம் கருமத்தால் வந்தது. இது நாளடைவில் விருத்தியடையும் குணவியல்புகளுக்கேற்ப நிகழ்கின்றது. தன்னை மறந்தவன் சுதந்திரமற்றவனாய்க் குணங்களால் ஏவப்பட்டுத் தொழிலிலே சிக்குண்டு தான் செய்யாத தொழில்களைத் தான்செய்கின்றேன் என்று மாறுபாடாக நினைக்கின்றான். இவனுடைய தொழில்கள் உத்தேச நினைவுகளில் நின்றுத் தோன்றி நிகழ்வன. தொழில் செய்யவேண்டியது நியதி. இந்த நியதியை மாற்ற முடியாது. சமபுத்தியில் நிலைத்து ஈசுரார்ப்பணமாகத் தொழில் புரிவோர் தொழில் நிகழ்ச்சிகளாற் பாதிக்கப் படுவது மில்லை; வாதிக்கப் படுவது மில்லை. உத்தேச நினைவுகளைக் கடந்த செயல்கள் அவற்றைச் செய்கின்றவர்களைப் பந்தப்படுத்தமாட்டா. குணவசப்பட்டவனின் கருமம் குணப்பொருள்களைப் பற்றும். குணத்தை வசஞ்செய்தோரின் செயல்கள் ஈசுவரனைப் பற்றும்.

ஐந்தும் புறத்தே யடக்கியகத் தைம்பொருளும்
சீந்தைசெயும் மூட சீகாமணியை—மைந்தகேள்
போலித் துறவியீவன் பொய்நடையோ னென்றறிஞர்
ஞாலத் துரைப்பார் நகைத்து.

6

கருமேந்திரியங்களை வெளியே அடக்கிக் கொண்டு, இந்திரியங்கள் நாடும் பொருள்களை மனத்தால் நினைத்துக் கொண்டிருக்கும் பெருமூடனை, இவன் போலித் துறவி; பொய்யொழுக்கமுடையோ எனன்று அறிஞர் இகழ்ந்துரைப்பர்.

உரையாடாமலும், கொடுக்கல் வாங்கல் செய்யாமலும், இடம்பெயர்ந்து செல்லாமலும், பிற புறத் தொழில்களைச் செய்யாமலும் இருந்துகொண்டு, உள்ளத்திலே ஐம்புலப் பொருள்களின் முன்னைய அனுபவச் சுவைகளையும் அப்பொருள்களையும் சிந்தனை செய்துகொண்டிருப்பவன் பெரு மூடன். தொழில் செய்துகொண்டிருப்பவர்கள் அத்தொழிலிலே மனம் ஈடுபட்டிருப்பதால் தீய நினைவுகளுக்கு அங்கே இடமில்லை. ஒரு தொழிலும் செய்யாமலிருப்பதால் இந்தப் போலித்துறவியின் மனம் பல பொருள்களையும் சிந்தனை செய்து அவற்றின் பின்னே அலையும் நிலைமைக்கு உள்ளாகி விடுகின்றது. வெளிப் பார்வையில் ஆன்ம தியானம் செய்பவன் போல் தோன்றுகின்ற இவனது சிந்தனை யெல்லாம் உலக சிந்தனையே.

ஆசை அனுபவங்களிலே சமநோக்கம் பெற்றுத் தன்வசமான பொறிபுலன்களால் இறைவனுக்கு அடியுறையாகத் தொழில்களைச் செய்துகொண்டு சமாதானமாக வாழமுடியாத இந்தப் போலித்துறவி, பற்றுள்ள கருமங்களையேனும் வெளி வெளியாகச் செய்துகொண்டிருந்தால் அது அவனுக்கு நன்மைதரும். அவன் இவ்வுலக இன்பமாவது அடைவான். போலித்துறவியாய்ப் பொய்யொழுக்கத்திற் பொழுது போக்கும் மனிதனுக்கு இவ்வுலக இன்பமும் இல்லை; மறு உலக இன்பமும் இல்லை. தானும் ஒழுக்கங் கெட்டுத் தன்னை வழிபடுவோரின் ஒழுக்கத்தையும் கெடுக்கின்ற இப்பாவிக்கு விமோசன மேது?

எந்த நிலையிலிருப்போரும் தமது சுயதருமமாகிய கடமையைச் செய்ய விரும்புதல் வேண்டும். தொழிலிற் சமநோக்கம் அவசியம். தன் தொழிலிலும் சம நோக்கம் பெற வேண்டும்; பிறர் தொழிலிலும் சம நோக்கம் பெற வேண்டும். தானும் வாழ வேண்டும்; மற்றவனையும் வாழ வைக்கவேண்டும். சமத்துவபுத்தியில் வளர்ச்சி யடைந்து கடமையால் மீட்சிகாணுதல் எல்லார்க்கும் ஏற்றது. எல்லார்க்கும் நல்லது.

ஒன்று மனத்தால் ஒடுக்கியே ஐம்பொறியும்
சென்றுபலன் மேல்விருப்பம் சேராமல்—நின்று
செயல்புரியும் யோசி சிறந்தோரும் பார்மேல்
செயல்புரிவோர் தம்முள்ளெனச் செப்பு.

எவன் ஐம்பொறிகளையும் மனத்தாற் கட்டுப்படுத்திக்கொண்டு பற்றின்றிக் கருமேந்திரியங்களாற் கரும யோகத்தைப் பயிலுகின்றானே அவன் கருமம் புரிவோருள் மேலான்வன்.

பலனிற் பற்றுவைத்துக் கருமம் புரிவோரிலும் பற்றின்றிக் கருமம் புரியும் கரும யோகிகள் உயர்ந்தோராவர். போலித்துறவி ஒரு தனிப்பட்ட பேர்வழி. பற்றுவைத்துக் கருமம் புரிவோரின் வரிசையிலும் இவனுக்கு இடமில்லை. பற்றின்றிக் கருமம் புரிவோரின் வரிசையிலே சேர்தற்கும் இவனுக்குத் தகுதியில்லை. பற்றுவைத்துக் கருமம் புரிவோரிலும் போலித்துறவி தாழ்வுடையவன் என்று சொன்னாலும், உலகிலே கருமம் புரியும் மக்களுக்கு அது இழுக்காக முடியும். நீ கரும யோகியாய்விடு. அதுவே உனக்குத் தக்கது.

செய்க செயக்கடவ செய்கை செய லின்மையினும்
செய்கை புரிதல் சிறப்பன்றே—வையமிசை
ஆற்றுந் தொழிலற் றமர்ந்தா லுடலியக்கிப்
போற்றுந் தொழிலுமின்றாய் போம்.

8

விதிக்கப்பட்ட தொழில்களை நீ செய்க. தொழில் செய்யா திருப்பதைக் காட்டிலும் தொழில் செய்தல் சிறந்த தன்றே? தொழிலின்றி யிருப்பதால் உடம்பைக் கொண்டு செலுத்துதல் கூட உனக்கு இயலாமற் போகும்.

ஒரு கருமமுஞ் செய்யாமற் சோம்பிக் கிடப்பவனைத் திருத்து தல் கடினம் தீய தொழிலாயினும் ஒன்றைச் செய்துகொண்டிருப்பவனைத் திருத்தலாம்; கருமம் புரியும் வல்லமை யொன்று அவனுள்ளே இருப்பதால், பிழையான வழியிலே சென்றுகொண்டிருக்கும் ஆற்றலை நல்ல வழிக்குத் திருப்பினால் நல்ல காரியங்களைச் செய்வித்தல் முடியும். கருமம் செய்யாதிருப்பவன் தனது ஆன்மவிடுதலைக்குக் கருவியா யமைந்துள்ள உடலைப் பாதுகாப்பதற்கும் இயலாதவ னாகின்றான். ஆதலின் சோம்பியிருக்க விரும்பாதே. கருமஞ் செய்ய விரும்பு. அதை நல்லதாகச் செய். அது உனது கடமையாய் அமைந்துள்ளதோ என்பதையும் பார்த்துக் கொள்.

வேள்வீப் பொருட்டன்றி வேறு பொருட்டொருவன்
ஆள்வினைகள் பந்தத்தை ஆக்தமே—கேள்விசயா
பற்று விடுத்தும் பகவானுக் கர்ப்பணமாய்
உற்றதொழில் செய்கை உயர்வு.

9

அருச்சுனா, வேள்வியின் பொருட்டுச் செய்யப்படுவதைவிட மற்றைய தொழில்கள் பந்த முடையன. பற்றைக்களைந்து தொழில் செய்துகொண்டிரு.

வேள்வி விருப்பத்தோடு செய்யப்பெறுவது. பலன்மீது செல்லாது பகவான்மீது செல்லும் விருப்பம். வேள்-விருப்பம். வேள்வி ஒன்றுதான்; அதிற் சொரியும் அவிப்பாகங்களே வெவ்வேறுவகை வேள்வி மீது செல்லும் விருப்பம் விடுதலைக்கு வழியானது. பலன்மீது செல்லும் விருப்பம் விடுதலை வழியை அடைப்பது. உனது கடமையை வேள்வியென் றெண்ணிச் செய்; விடுதலை யடைவாய்.

வேதன் மனிதரைமுன் வேள்வி யொடுபடைத்தே
ஓதினதுண் டன்னோர்க் குலகத்தே—கோதகல
மல்குவீர் வேள்வியால் மாவேள்வி யிங்குமக்கோர்
செல்வ நிறைகாம தேனு.

10

முன்பு பிரம தேவன் வேள்வி யுடனே மனிதரைப் படைத்து நீங்கள் இவ்வேள்வியால் வளர்ச்சி யடைவீர்கள்; இது உங்களுக்கு ஒரு காமதேனுவாகும்.

பிரமனது படைப்பு உப சிருட்டியெனக் கூறப்படும். கட்டுண்டு கிடந்த ஆன்மாவுக்கு அதன் மீட்சிக்காக உடல்களைக் கொடுத்த போது வேள்விகளும் உடன் படைக்கப் பெற்றன. வி ரு ம் பி ய பேறுகளைக் கொடுப்பதால் வேள்வி காமதேனுவாக உருவகஞ் செய்யப்பட்டுள்ளது.

செய்வேள்வி யால்நீவீர் தேவர்களைச் சிந்திப்பின்
செவ்வேயத் தேவர்களும் சிந்திப்பார்—இவ்வாறு
ஒருவ ரொருவர்மனத் துள்ளமர்ந்தாற் பின்னர்
வருவபெரு நன்மைசுக வாழ்வு.

11

இந்த வேள்வியால் நீங்கள் தேவர்களைச் சிந்தித்தால், தேவர்களும் உங்களைச் சிந்திப்பார். ஒருவரை யொருவர் சிந்திப்பதால் பெரும் நன்மை வரும்.

வேள்வி, தவம், கொடை முதலிய நற்பணிகளால் மனிதருக்கும் தேவருக்கும் அன்பின் தொடர்பு உண்டாகிறது. தேவர்களைச் சிந்திப்பது போல மனமாசற்ற முனிவர்களையும், இறந்து போன முன்னோரையும் சிந்திப்பதும் வேள்விக்குச் சமானமே. மக்களை மக்கள் போற்றி வாழ்தலும் வேள்வி போன்றதே. மிரு

கம், பறவை, தாவரம் முதலிய அஃறிணைப் பொருள்களைப் பாதுகாப்பதும் வேள்விக்கு நிகரானதே. எல்லா உயிர்களிடத்தும் அன்பு செய்தல் வேள்விபோன்ற நற்செயலே யாதலால் அதனால் நன்மை கிடைக்கின்றது.

பகர்வேள்வி தன்னில்நீர் பாவித்த தேவர்
நுகர் போக மீவர் நுமக்கே—நுகர்போகம்
அன்னவருக் கர்ப்பணஞ்செய் யாம லனுபவிப்போன்
கன்னமிடு கள்வனெனக் காண்.

12

வேள்வியிற் பாவனை செய்யப்பட்ட தேவர் உங்களுக்கு விரும்பிய யோகங்களைத் தருவர். அவர்கள் அளித்த போகங்களை நன்றி செலுத்தாமல் உண்போன் கள்வனாவான்.

தேவர்களுக்கும், மனிதர்களுக்கும், மிருகம் பறவை தாவரம் முதலியவைகளுக்கும் நாம் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். செய்ந் நன்றி மூலம் உலகத்தில் நன்மை விருத்தி உண்டாகின்றது. செய்ந் நன்றி யில்தாதவன் உலோபிக்கு ஒப்பானவன். உலோபியும் கள்வனும் வேறல்லர். உலோபத்தின் வேறொரு வடிவமே களவு. நன்றி செலுத்துதல் நாகரிகப் பண்பின் அளவு கோல். உலோபம் அநாகரிகத்தின் சின்னம். திருவை அவமதிப்பது மாகும். செய்ந் நன்றி மறந்தவன் கருமத் தளையிற் சிக்குண்டு மீளாத துன்பத்துக்கு ஆளாவான்.

“எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு”

திருக்குறள்

இறைவனே தேவர் முதலியோரின் உயிருக்கு உயிர். மிருகம் பறவை முதலியவற்றின் உயிருக்கும் உயிர் அவனே. எந்த உயிரை நேசிப்பவனும் இறைவனையே நேசிக்கின்றான். எல்லா நன்றிகளும் இறைவனையே சாருகின்றன. உடல்களின் தன்மைக்கேற்ப உயிர் விளக்கம் பெற்றிருக்கும். வடிவத்தை நோக்காமல் உள்ளிருக்கும் உயிரின் வளர்ச்சியை நோக்க வேண்டும். இந்த நோக்கம் பெற்றவன் மனிதனாகின்றான்.

வேள்வியி மிச்சில் விரும்பியுணும் மேலோர்கள்
பாவமெலாம் நீங்கிப் பயன்பெறுவார்—கேள்விசயா
தாம்புசித்தற் கென்றே சமைக்கும் பாவியர்கள்
தாம்புசிப்பார் பாவமே தான்.

13

வேள்வியின் மிச்சத்தை யுண்ணும் நல்லோர் பாவத்தி னின்றும் விடுதலை யடைகின்றார்கள். தமக்கென்றே சமைக்கின்ற அந்தப் பாவிக்கள் பாவத்தையே புசிக்கின்றார்கள்.

அவி-அளிப்பாகம், நிவேதனஞ்செய்யும் உணவு.

மிச்சில்-தெய்வம் தனது திருப்பார்வையால் அமுதுசெய்த நிவேதனப்பொருள்.

இது பிரசாதம் எனப்பெறும். பிரசாதம் தெய்வத்திருப் பார்வையாற் புனிதம் பெற்ற பொருள். அன்புடன் படைக்கப் பெற்ற திரவியங்கள் அவற்றின் ஒவ்வோர் அணுவும் தெய்வத் திருப்பரிசம் பெற்றுள்ளதால் பிரசாதமாயின. தெய்வீக நிகழ்ச்சி களிலே பிரசாதம் பெறுவோர் இந்த உணர்ச்சியுடன் அதைப் பெறுதல் வேண்டும். பிரசாதம் புனித முடைய பொருளாதலால் அதை உண்போன் புனித மடைகின்றான். தென்புலத்தார், தெய்வம், விருந்து, சுற்றம், தான் என்கின்ற ஐந்து வகையினருள் முதல் நால்வர் பொருட்டு நாம் அளிக்கும் உணவும், நாம் உண்ணும் உணவும் வேள்வி யுண்வுக்கு ஒப்பானதே.

ஆலயங்களிலும், வணக்கத் தலங்களிலும் பாகம்பண்ணும் திருவமுது போலவே நமது இல்லங்களில் நடைபெறுகின்ற சமையற் பாகமும் வேள்விக்கு நிகராக வேண்டும். நாமே புசித்தற் கென்று சமையாமல் ஈசுரார்ப்பணமாகச் சமையல் செய்தால் நாளாந்த சமையற் பாகத்தையும் வேள்வியாகச் செய்துவிடலாம். நமது சமையல் ஈசுரார்ப்பணமாகும் போது நமது பாகசாலையாக சாலையாகிவிடுகின்றது. நாம் உண்ணும் உணவு யாகத்திற்படைக்கும் அவிபுணவாகி விடுகின்றது. நமது உணவிலே இறைவனது திருப்பார்வை படுதலால் அது புனிதம் பெற்றுவிடுகின்றது. இறைவனது திருப்பரிசம் நமது ஒவ்வோர் அணுவிலும் தங்கியிருப்பதால் நமது அகத்தைப் புனிதமாக வைத்திருத்தல் போலவே உடலையும் புனிதமாக வைத்திருத்தல் மிகவும் அவசியமாகும்.

ஏழைகள், செல்வர்கள் எல்லாரும் தாமுண்ணும் உணவு எது வாயினும் சரி அதை உள்ளன்புடன் ஈசுரார்ப்பணமாக்கி உண்டு வேள்வியில் நிலைநிற்பார்களாக. அன்பினும் பார்க்கச் சிறந்த நிவேதனம் உலகத்தி லில்லை. அன்பு கலந்த உணவு எதுவாயினும் அது புனிதம் பெற்று இறைவனுக்கு உகந்ததாகின்றது.

வேள்வி, பூசை, திருவிழா முதலியவைகள் பக்தி விசுவாசத்துடன் செய்ய வேண்டியவை. ஆடம்பரமும் வேடிக்கையும் பக்தி

விசுவாச மில்லாதபோது பயன்தரமாட்டா. செல்வச் செருக்கும், முன்னீடு முகனையும், உயர்வு தாழ்வு கருதுதலுமின்றி இவைகளைச் செய்தல் ஆன்ம ஈடேற்றத்தைத் தரும்.

உண்டி முதல உயிர்சே ருடல்களுண்ணும்
உண்டி மழைமுதற்றே ஒண்மழைதான்—மண்டுதழல்
வேள்வி முதற்றேயவ் வேள்வியுயர் மேன்மக்கள்
ஆள்வினையா மம்முதற்றே யாம்.

14

உயிரோடு கூடிய உடல்கள் உணவால் உண்டாகின்றன. உணவு மழையால் உண்டாகின்றது. மழை வேள்வியாற் பிறக்கின்றது. வேள்வி கருமத்தில் நின்றும் தோன்றுகின்றது.

வேதமதிற் செய்கை பிறக்குமே வேதங்கள்
ஒதுபிர மத்தி லுதிக்குமே—ஆதலால்
எங்கும் பயில்வேதம் எப்போதும் வேள்வியிலே
தங்கினிலை பெற்றுள்ள தால்.

15

கருமம் வேதத்தினு லுண்டாகிறது. வேதம் பரப்பிரமத்தில் நின்றும் உண்டாகிறது. ஆதலால், வேதம் எப்போதும் வேள்வியில் நிலைபெற்றுள்ளது.

வேள்வியே எல்லாம் பிறப்பதற்குக் காரணமாய் அமைந்துள்ளது. வேள்வியால் மழை; மழையால் உணவு; உணவால் உடல்கள்; உடல்களாற் கருமம்; கருமத்தால் வேள்வி; கருமம் வேதத்தால்; வேதம் பரப்பிரமத்தால் தோன்றுகின்றன. இந்தக் காரண காரியத் தொடர்பாக நிகழும் நிகழ்ச்சிகள் கரும சக்கரமென்பபடும். மனித வாழ்வில் வேள்வியாகிய கருமமே தொடக்கம்; முடிவும் வேள்வியாகிய கருமமே. வேதமும் வேள்வியும் பிரிப்பில்லாதன வேதம் வேள்வியிலே தோன்றி வேள்வியிலே நிலை பெற்றுள்ளது. இந்தக் கரும சக்கரநெறியை யுணர்ந்து வேத வேள்விகளில் நிலைத்து நின்று வேள்வி மூலம் நன்றி செலுத்துதல் மக்கள் கடமையாம்.

தனஞ்சயா இக்கரும சக்கரத்தின் மீது
மனஞ்செலா தோன்வாழ்நாள் வீணும்—நினைந்துபுல
இன்பவினை யாட்டுக் சிவனடிமை யாய்ப்பாவத்
துன்பவினை வேகாண்பான் சோர்ந்து.

16

அருச்சுன, இக்கரும சக்கரத்தைப் பின்பற்ற விரும்பாதவனின் வாழ்நாள் வீண்நாளாம். ஐம்புல வினையாட்டுகளுக்கு இவன் அடிமைப்பட்டுப்பாவத் துன்ப விளைவுகளுக்கு உள்ளாவான்.

கரும சக்கரத்தின் காரண காரியத் தொடர்பினை நன்கு விளங்காதவன் கருமத் தனையிற் கட்டுண்டு துன்ப மடைவான். ஒருவனது கடமை அல்லது சுவதருமம் இக்கரும சக்கரத்தில் அடங்கியுள்ளது. கரும சக்கரத்தை உணர்ந்தவன் நன்றியுடைய செயல்களைச் செய்து ஆன்ம விடுதலை மார்க்கத்திற் செல்கின்றான். இதை உணராதவனோ நன்றி மறந்த செயல்களைச் செய்து ஐம்புல இன்பவினையாட்டுகளிலே அழுந்தி மனிதப்பிறவியைப் பாழாக்குகின்றான்.

தன்னிலே பேரன்பு தானுடையான் ஆன்மாவாம்
தன்னிலே தானிறைவு தானுடையான்-தன்னிலே
தானுவகை கொண்டிருப்பான் சார்கரும சக்கரத்தால்
ஆனதொன்று மில்லை யவற்கு.

17

தன்னிலே தான் அன்புறுவான்; தன்னிலே தான் திருப்தியடைவான்; தன்னிலே தான் மகிழ்ந்திருப்பான். அவனுக்குக் கரும சக்கரம் வேண்டியதில்லை.

வேள்வி ஒருவனுக்குக் கட்டாயம்; பரமாத்துமாவிலே அன்பு பூண்டு, பரமாத்துமாவிலே மனத்திருப்தியுற்றுப் பரமாத்துமாவிலே ஆனந்த மடைந்து வாழும் நிலையை அடையுமட்டும் அது கட்டாயம் கரும சக்கர நெறிநின்று சீவன் முத்தர்களாய் விட்டபின்பு அது கட்டாய மில்லை. தானும் அவளும், தானே அவள்; அவளே தான் என்னும் அபேத நிலையையடைந்து வாழும் நிலைபெற்றுள்ள கணவன் மனைவியர்கள் ஒருவருக் கொருவர் நன்றி பாராட்டுதல் அவசியமில்லை. இருவரும் ஒருவரான பின்பு யார் யாருக்கு நன்றி பாராட்டுவது? பரம் பொருளோடு ஒன்று பட்டு அதன் மயமாகி விட்டபின்பு கருமத்தா லென்ன பலன்?

செயலிற் பயனோர் சிறிதுமில்லை யன்றிச்
செயலற் றிருக்கையினும் சேரும்-பயனிலையால்
பூதங்க ளைந்தாற் பொருந்தி யடைபயனும்
ஏதொன்று மில்லை யிவற்கு.

18

இவனுக்குச் செய்கையில் யாதொரு பயனுமில்லை; செயலின்றி யிருப்பதினும் பயனில்லை. தனது நன்மைக்காக எப்பொருளையேனுஞ் சார்ந்து இவன் அடைதற்கு நின்ற பயனும் ஒன்று மில்லை.

செயல்—கரும சக்கரத்துட் பட்ட கடமைகள்.

ஒன்றைச் செய்வதால் நற்பயனையோ தீப்பயனையோ இவன் அடைவதில்லை. ஒன்றைச் செய்யாமையால் நற்பயனையோ தீப்பயனையோ அடைவது மில்லை. இப்பயன்களை இவனோடு ஒன்றானவன் எடுத்துச் சமக்கின்றான். பாரமேற்றிவந்த கப்பல் துறை முகத்திலே பொருள்களை இறக்கிவிட்டபின்பு அதற்குப் பாரமேது? சீவன் முத்தர்கள் செய்யும் பாவம்போன்ற செயல்களும் புண்ணியமாம். கரும சக்கரத்தின்படி நடந்து சமத்துவ புத்தியால் ஞானம் பெற்றவர்களுக்கு, சீவ போதத்தில் ஒருமாத்திரை கெட்டவர்களுக்கு, அதாவது சீவ போதம் சிவ போதமாக மாறியவர்களுக்குக் கரும சக்கரம், விடிந்த பின்பு விளக்குப் போலாகி விடுகின்றது. நன்மை தீமையற்ற இடத்தில் வாழ்கின்ற இவர்கள் ஒன்றைச் செய்தாலும் அதனால் தாக்கமடைவதில்லை; செய்யா திருந்தாலும் தாக்க மடைவதில்லை. எங்கும் நிறைந்த பரமத்து மாவைச் சார்ந்த சீவன் முத்தர்களுக்கு ஒரு குறையு மில்லை. அண்ட சராசரங்களை அண்ட வேண்டிய அவசியமு மில்லை. அல்லலு மில்லை; தொல்லை யு மில்லை; அவலமு மில்லை; கவலையு மில்லை; ஆனந்தமே. ஆனந்த மென்பது ஒருவன் கூட்டாக அனுபவித்த இன்பத்தைத் தனியே யிருந்து நினைந்து நினைந்து அதனோடு ஒன்றாகி மெய்மறந்து நிற்கும் நிலை.

ஆதலால் நீ செய்தற் காய செயலினையெப்
போதும்பற் றின்றிப் புரிந்திகு—ஈதறிந்து
செய்து கடைப்பிடிக்கும் சீரியோ னச்செயலால்
எய்துமே முத்தி யினிது.

19

ஆதலால், நீ செய்தற்குரிய செயலை எப்போதும் பற்றின்றிச் செய்க. பற்றில்லாமற் செயல்புரிவோன் பரம் பொருளை அடைகின்றான்.

செய்தற் குரிய செயலைச் செய். உரிமையில்லாத செயலைச் செய்ய விரும்பாதே. கடமையைக் செய்யாமல் விடுதலும், கடமை யல்லாததைச் செய்தலும் பாவமாகும். கடமையைச் செய்யும்போதும் கடமை யல்லாததைச் செய்யாமல் விடும்

போதும் சமநோக்கம் அவசியம். விருப்பு வெறுப்புகள் ஒருதலைச் சார்பானவை. ஓரவார மனப்பான்மையாற் கடமை தவறும். ஏனெனில், கடமையில் நடுநிலை நின்றலே யோகமெனப்படும்.

நீ அரசன். உனது கடமைகளுள் யுத்தமும் ஒன்றாகும். உனது கடமையை நீ செய். பலனை விரும்பாதே. பலனை விரும்புதல் பந்தமாம். கடமையைப் பலன் கருதாமல் ஈசுரார்ப்பணமாகச் செய்வதால் மன ஒருமைப்பாடு உண்டாகும். இதனால், ஆன்ம தரிசனமும் கைகூடும். ஆன்மதரிசனம் பெறும்வரையும் கடமையாகிய கருமமே செய்யத் தக்கது. நடுநிலையில் நின்று கடமை புரிந்த பலர் உயர்கதி பெற்றிருக்கின்றார்கள். அவர்களையும் உதாரணமாகக் கொண்டு கடமையிற் கருத்தைச் செலுத்து.

அரச முனிசனக னுதியர்பற் றில்லாக்
கருமநெறி யால்நூனங் கண்டார்—தெரியுங்கால்
மக்கள் பயனடைமுன் மாதிரியாக் கொண்டேனும்
தக்க தொழில் புரிகை சால்பு.

20

சனகர் முதலியோர் கருமத்தின் மூலமாகவே ஞானசித்தி பெற்றார்கள். உலக நன்மையைக் கருதியும் நீ தொழில் புரிதல் தகும்.

சனகர் முதலிய அரசர்கள் பற்றில்லாத மனத்துடன் நடுநிலையில் நின்று ஈசுரார்ப்பணமாக அரசுகருமத்தைச் செய்தமையால் ஆன்ம தரிசனம் பெற்றார்கள். கரும யோகத்தால் ஞானசித்தி பெற்றபின்பும் சனகர் ஆட்சி புரிந்து கொண்டிருந்தார். ஒரு முன் மாதிரியான அரசாங்கத்தை நடத்தி மக்களுக்கு கருமயோகத்திற்கவர்ச்சி யூட்டிக்கொண்டே ஞான யோகத்தையும் அனுசரித்து வாழ்ந்தார். சுகப்பிரம முனிவர் போன்ற தீவிர பக்குவ முடையவர்களுக்கு ஞானோபதேசம் செய்யும் அதிதீவிர பக்குவம் பெற்றிருந்த சனகரே அரச தருமத்தைக் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்திருந்தாரென்றால், உன்போன்றவர்களுக்கு அரச தருமம் எவ்வளவு அவசியம்? நீயும் அரசனாயிருந்து கொண்டே சமபுத்தியில் நிலை பெறு. மக்கள் உன்னை முன்மாதிரியாகக் கொள்வார்கள். அதற்கேற்ப நீ கரும யோகியாயிருந்து மக்களுக்குக் கருமத்திற் கவர்ச்சி யூட்டுதலே உனக்குத் தக்கது. கருமசக்கரத்தைக் கடைப்பிடி. கரும சித்தியும், ஞான சித்தியும் பெற்று உயர்நல மடைவாய்.

எதனை யெதனை யியற்று முயர்ந்தோன்
அதனை யதனை அறிந்தே-நிதமும்பின்
பற்று முலகமவன் பண்ணும் விதிமுறையே
கற்றுலகம் நிற்குமதன் கண்.

21

எதனை யெதனை உயர்ந்தோன் செய்கின்றானோ அதனை யதனை உலகத்தோர் பின்பற்றுகிறார்கள். அவன் எதை விதிக்கின்றானோ அவ்விதியையே உலகம் அனுசரிக்கின்றது.

அறிவாற்றல் ஒழுக்கம் முதலியவற்றிற் சிறந்த மேலோர் எதைச் செய்கின்றார்களோ, அவற்றிற் குறைவுடைய மக்களும் அதையே நல்லதென்று நம்பிச் செய்கின்றார்கள். உயர்ந்தோர் சொல் உலகுக்கு விதியாகவும் அமைந்துவிடுகிறது.

நீ மாநிலங் காக்கும் மன்னன். உனது குடிகளுக்கு நீயே வழிகாட்டி. நீ முன்மாதிரியாக நடந்துகொள். கடமையைச் செய்வதே நீ காட்டும் முன்மாதிரியாகும். உனது கடமையை நீ செய்தால் மற்றவர்களும் அவரவர் கடமையைச் செய்வார்கள். நீ கடமையைக் கைவிட்டால் உன்னை நம்பியிருப்பவர்களும் தங்கள் கடமையைக் கைவிட்டு விடுவார்கள். கடமை தவறுதல் பழியும் பாவமுமாகும். கடமை செய்யப் பின்னிற்பவன் தானும் கெட்டுத் தனது குலத்தையும் கெடுக்கின்றான்.

மண்ணுலகிற் பாதலத்தில் வானுலகில் மற்றெனக் காய்ப்
பண்ணுசெய லொன்றுமில்லை பார்த்தாகேள்-எண்ணி
அடையா தினியடைதற் காவதிலே னேனும்
தொடர்புடையே னைந்து தொழில்

22

பார்த்தா, மூன்றுலகத்திலும் செய்ய வேண்டிய செயல் யாதும் எனக்கில்லை. மூன்பு பெறாததாய் இனிமேற் பெறவேண்டியதாயுள்ள பொருளொன்றும் எனக்கில்லை. எனினும், நான் தொழில் செய்துகொண்டிருக்கின்றேன்.

எனது நன்மைக்காகச் செய்ய வேண்டிய செயல் யாதொன்றும் எனக்கில்லை. மூன்றுலகத்திலுமில்லை. அப்பாலு மில்லை. உலக நன்மைக்காகப் படைத்தல் முதலிய ஐந்து தொழில்களையும் இடைவிடாமற் செய்துகொண்டிருக்கிறேன். நான் தொழில் செய்தலால் உலகமெல்லாம் தொழில் செய்கின்றது. ஏனெனில், நான் உலகங்களுக்கு முன்மாதிரி. நீயும் உனது குடிகளுக்கு முன்மாதிரி. தொழில் அவசிய மில்லாத நானே தொழில் செய்துகொண்டிருக்கையில், தொழில் செய்யக் கடமைப்பட்டுள்ள நீ உனது கடமையைச் செய்யவேண்டியது எவ்வளவு அவசியம்?

ஐந்தொழில்களும் எனக் கொரு வினையாட்டே. நான் அவைகளைப் பற்றின்றிச் செய்கின்றேன். ஆதலால், அவைகள் என்னைப் பற்றுவதில்லை. ஆசைகளுக்கு அடிமைப்பட்டுக் கிடக்கும் மக்கள்

செய்கின்ற தொழில்கள் சுயநலத்தின் வடிவானவை; பராதீனமானவை; மலையைச் சுமப்பதுபோற் பாரமானவை. சித்தம் சமநிலையில் நின்று புத்தி ஆன்மாவில் உறுதி பெற்ற யோகிகள் செய்யுந் தொழில்கள் என்னிற் சார்ந்துள்ளன. இதனால், கிடைச்சியைச் சுமப்பது போல் அவர்களுக்கு இலேசாயிருக்கும். இவர்கள் செய்யுந் தொழில் உலகுக்கு முன்மாதிரியாக அமையும். நீயும் முன்மாதிரியாகத் தொழில் செய்து கொண்டிரு.

ஐந்தொழிலுஞ் சோர்வின்றி யாற்றா தீயானிருப்பின்

இந்த உலகத்தில் எங்குமே-சந்ததமென்

வாழ்வுபற்றி மாந்தர் மனமயர்ந்து செய்கருமத்

தாழ்வுபட்டு வீண்போவார் தாம்.

23

நான் எப்போதும் சோர்வின்றி ஐந்தொழில்களையும் செய்யா திருந்தால் உலகத்தில் எங்கும் மனிதர்கள் என்னைப் பின்பற்றித் தாங்களும் கருமம் புரியாமலே இருந்து விடுவார்கள்.

பிறருக்கு முன்மாதிரியாய் அமையவேண்டிய ஒருவர், அவர் பிழையான வழியில் நடக்கத்தக்கதாகத் தாம் நடத்தல் ஆகாது. நான் உலகுக்கெல்லாம் முதல்வன். எல்லா உலகும் என்னால் இயங்குகின்றன. நான் இயங்காவிடில் உலகம் இயங்காது. இதனால் ஐந்தொழில்களையும் உலகம் நடைபெறுதற்காக நான் செய்து கொண்டிருக்கிறேன். எனது தொழில்களால் உயிர்த்தொகைகள் வாழ்க்கை நடத்துகின்றன. இல்லறமும் துறவறமும் நிகழ்கின்றன. மக்கள் முதலிய உயிர்களின் வினைநிகழ்ச்சியால் குறைகள் நிறைகின்றன. விடுதலை யின்பம் கைகூடுகின்றது. எல்லாவற்றுக்கும் இறைவனாகிய யானே தொழில்செய்து கொண்டிருக்கையில், உன்போன்ற மனிதருக்குத் தொழில் எவ்வளவு அவசியம்? கட்டற்ற பொருளாகிய யானே கருமம் புரிவதானால், கருமக் கட்டிலே சிக்குண்டு கிடக்கும் மனிதன் விடுதலை பெறுவதற்குத் தொழில் புரிய வேண்டியது கட்டாயமல்லவா?

கருமம் புரியாதவன் கடமையில் நின்றும் வழுவியவன். இவனுக்குக் குறை நிரம்பாது. உயர்கதி பெறான். தன்னை முன்மாதிரியாகக் கொண்டவர்களின் கடமைகளையும் இவன் குழப்புகின்றான். அவர்களின் மீட்சி வாயிலும் இவனால் அடைக்கப்படுகின்றது.

செய்யுந் தொழிலைந்தும் செய்யாமல் யானேய்ந்தால்
வையந் தொழிலிழந்து மாய்ந்தழியும்—ஐய
குலைத்தே குணஞ்செயலின் கோப்பினையும் பாரா
அலைத்தேனு மாவே னறி.

24

நான் தொழில் செய்யாதிருந்தால் உலகமுந் தொழில் செய்
யாது கெட்டழியும். குணம் செயலென்று என்னால் வகுக்கப்
பெற்ற கட்டுக் கோப்பினையுந் குலைத்து மக்களைத் துன்பத்தில்
வீழ்த்தியவனு மாவேன்.

உலகத்திலே குணத்துக் கேற்ற குலமும், குலத்துக்கேற்ற செய்
லும் அமைந்துள்ளன. என்கே உயர் குணமுள்ளதோ அங்கே உயர்
குல முள்ளது. என்கே இழிகுண முள்ளதோ அங்கே இழிகுலம்
உள்ளது. உயர் குலம் உயர்தொழிலைச் செய்யும் இயல்பு வாய்ந்
தது. இழிகுலம் இழிதொழிலைச் செய்யும் தன்மை யுடையது.
இந்த இயல்புக்கு மாறாக நடந்தால் குணத்துக் கேற்ற செயல்
என்கின்ற கட்டுக்கோப்புத் தலைகீழாய்க் குலைந்துவிடும். சமூக
அமைப்புச் சீர்க்கடடையும். கரும நியதியும் மாறுபடும்.

“ மணத்தளவே யாகும் மலர்மாட்சி மாந்தர்
குணத்தளவே யாகும் குலம் ”

என்கின்ற குலப்பிறப்பு மறைந்து குலங்கள் குழம்பிப்போகும்.
இதனால் உலகம் துன்ப மடையும். நான் குணம் செயல்களுக்கு
அப்பாற்பட்டவன். அந்நிலையில் நின்று உலகுக்கு உபகாரமாகத்
தொழில் செய்கின்றேன். நீ பரம்பரையாக விருத்திபெற்று வந்த
அரசதருமத்துக்கேற்ற குணவமைதியுடையவன். உனது குணத்
துக்கேற்ற செயலே உனக்குரியது. ஆதலின், இந்தச் சூழ்நிலையில்
ஞான யோகம் உன்னால் அனுசரிக்கத் தக்கதன்று. கரும யோகமே
உனக்கு நல்லது. அதையே கடைப்பிடி. குணத்துக்குப் பொருந்
தாத செயலைச் செய்ய விரும்பாதே. செய்தால் அச்செயலும்
இடையிற் கெடும் நீயும் துன்புறுவாய். உலகமும் துன்புறும்.

சிற்றறிவோர் பற்றுள்ளஞ் சேர்ந்தே செயுஞ்செயல்கள்
மற்றிங்கு செய்யும் வகையேபோல்—கற்றறிந்தோர்
பற்றின்றிப் பாரோர் பயன்பெறற்காய்ப் பாரதா
உற்றதொழில் செய்கை யுரித்து.

25

பாரதா, அறிவில்லாதோர் செய்கையிற் பற்றுடையோராய்
எப்படித் தொழில்செய்கின்றார்களோ, அப்படியே அறிவுடையோன்
பற்றின்றி உலகை நல்வழிப் படுத்துதற்காகத் தொழில் செய்ய
வேண்டும்.

உலகத்திலே ஒவ்வொருவரும் தத்தம் குணவிருத்தியாற்பெற்ற அறிவுவிளக்கத்துக் கேற்ற தொழில்களையே செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால் வாழ்க்கையில் அவர்களுக்கு ஒருவித ஆறுதல்கிடைக்கின்றது. தகுதிக்கு ஏற்காத தொழில்களைச் செய்வோர் அத்தொழில்களை இடையிற் கைவிடவேண்டியவரும், கவலையும் சேரும். ஆறுதலுமில்லை. பலனில் விருப்பமுடையோர் பலன்கருதிக் கருமம் புரிகின்றார்கள். பலனிற் பற்றில்லாதவர்கள் ஈசுரார்ப்பணமாகக் கருமம் செய்கின்றார்கள். இருவரும் செய்வது செய்தற்குரிய நல்ல செயல்களையே. பற்றுடையோர் கருமத்தின் ஆரம்பப்படியில் நிற்கின்றார்கள். பற்றுற்றோர் கருமத்தின் பலபடிகளைத் தாண்டி மேலே சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். கற்றுணர்ந்த ஞானிகளுக்குக் கரும சக்கரம் கட்டாயமில்லை. எனினும் கருமம் அவசியம். ஆரம்பப்படியில் நிற்பவனைக் கருமசக்கரநெறியிற் செலுத்து தற்காக அக்கருமங்களைச் செய்துவரவேண்டும். இதனால், கருமத்தின் ஆரம்பப்படியில் நிற்பவன் கருமத்திற் கவர்ச்சிகொள்வான். ஒருகாலத்தில் அவன் மேற்படிகளில் ஏறிப் பற்றுற்ற கருமம் புரியும் நிலையை அடைவான்.

செய்தொழிலிற் பற்றுடையோர் சிந்தைகலங் காவண்ணம்
மெய்தெளிந்தோன் யோகநிலை மேவியே-செய்க்தொழில்
செய்யவ் வினையாற் செயற்கவர்ச்சி செய்தனூர்
உய்யவழி காண்க உயர்ந்து.

26

அறிவுடையோன் தொழிலிற் பற்றுத லுடைய அஞ்ஞானிகளுக்குப் புத்திபேதம் விளைவிக்கக் கூடாது. அறிவாளி சமத்துவ புத்தியுடன் கூடிநின்று எல்லாத் தொழில்களையுஞ் செய்து பிறருக்கும் அத்தொழிலிற் கவர்ச்சி யூட்டவேண்டும்.

பற்றுற்ற கருமத்தினும் பற்றுடைய கருமம் தாழ்வுடைய தென்று கூறித் தகுதியில்லாதவர்களைப் பற்றுற்ற கருமத்தை அந்நிலையில் உடனே அனுசரிக்குமாறு கட்டாயப்படுத்துதல் அறிவாளிகளுக்குத் தக்கதன்று. அது அவனது புத்தியைக் குழப்புவதாகும். ஆரம்ப வாய்பாடுகளை அறியாதவனுக்கு அந்நிலையில் ஆசிரியர் பெருங் கணக்குகளைக் கற்பிப்பாரோ? கரும யோகத்தை நாடி நிற்கின்ற ஒருவருக்கு அந்நிலையில் கரும யோகம் குறைந்தது; ஞான யோகமே சிறந்தது என்று ஞானிகள் வற்புறுத்துவாரோ? பற்றுள்ள கருமம் புரிவோரை அந்நிலையில் வைத்துப் படிப்படியாகப் பற்றுற்ற கருமத்துக்கு வழி நடத்தவேண்டும். பற்றுற்ற கருமம் புரிவோரை அந்நிலையில் வைத்து அப்பால் ஞானநிலைக்கு இட்டுச் செல்ல வேண்டும்.

அறிஞர் இம் முறை மாறித் தமது தீவிர முறையை எல்லார்க்கும் முறையாகக் கொண்டு போதிப்பாராயின் மாணுக்கருக்குப் புத்தி பேதம் உண்டாகும். இரண்டுங் கெட்ட நிலைக்கு அவர்கள் ஆளாகிக் கெடுவர். ஆசிரியர்களையும் பாவம் பற்றும்.

இயற்கை யீயல்பாய் எழுமுக் குணத்தின்
வயத்தால் நிகழ்வசெயல் மண்மேல்.-மயற்கையினால்
நான்செய்தேன் இங்கிதற்கு நாயகம்நான் என்றென்றே
தான்கருதும் மூடாத்மா தான்.

27

எங்கும் தொழில்கள் இயற்கையின் குணங்களாற் செய்யப்படுகின்றன. அகங்காரத்தால் மயங்கியவன் நான்செய்தேன். நான்கருத்தா என்று நினைக்கின்றான்.

இயற்கையிலே கலந்து கிடக்கும் தன்மை மூன்று குணங்களாக இறைவனால் வகுக்கப் பெற்றுள்ளன. அவை தாமதம், இராசதம், சாத்துவிகம் என்பன. இவற்றுள்ளே இராசத குணமானது கருமேந்திரியங்களில் நின்று அவற்றைத் தொழிற்படுத்தும். தாமத குணத்தால் மூடப்பட்டுக்கிடக்கும் ஆத்துமா நான் செய்தேனென்று நினைக்கின்றது. இந்த நினைவுக்குக் காரணம் தானல்லாத அகங்காரத்தைத் தான் எனக் கொண்ட மயக்க வுணர்வே. அகங்காரம் ஆன்மாவின் குணமன்று. அது சூக்கும சரீரத்தின் ஓர் அம்சமாகும். பிரகிருதி குணங்களின் தொழிலைத் தன் தொழிலென்று மயங்கிய மயக்கத்தால் அத்தொழில் நிகழ்ச்சிகள் காரணமாக மனத்தில் நிகழும் இன்பதுன்பங்களையும் தன்னுடையவையென்று விபரீதமாக நினைத்து ஆன்மா அவற்றில் அழுந்திவிடுகின்றது. பிரகிருதி குணங்களின் தொழில் நிகழ்ச்சிக்குச் சாட்சிமாத்திரமாக நிற்கும் ஆன்மாதன்னைக் கருத்தாவென்று நினைப்பது எவ்வளவு அறியாமை? ஒரு வழக்கிலே சாட்சியாக நிற்கும் ஒருவன் கூட்டில் நின்று தானே அக்குற்றத்தைச் செய்தேனென்று சொல்லலாமா?

குணஞ்செயலென் றிவ்விரண்டின் கூறுபாட் டுண்மை
உணர்ந்தா னுயர்தோளா யோதும்—குணங்கள்
இயங்குங் குணப்பொருளி லென்றே தெளிந்து
மயங்கான் தொழிற்கண் மனம்.

28

குணம், செய்கை என்பவற்றின் பாகுபாடுகளின் உண்மையை யறிந்தவன், குணங்கள் குணப்பொருள்களில் இயங்குகின்றன என்று தெளிந்து பற்றற்றிருப்பான்.

குணங்களின் கூறுபாடுகளுக்கேற்பச் செயல்களும் மாறுபடுகின்றன. குணக்கூறுபாடுகளுள்ளே எது எப்போது ஒருவனிடத்திலே தலைகாட்டுமோ அப்போது அவன் செய்யுஞ் செயல்கள் அக்குணக்கூறுபாட்டின் இயல்புள்ளனவாகவே யிருக்கும். இந்த உண்மையினை வேறுபாடின்றி அறிகின்றவனே தெளிந்த புத்தியுடையவன். இவன் குணங்கள் தனக்கடிமை; தான் அவற்றுக்கு அடிமையல்லன்; தான் அக்குணங்களு மல்லன்; குணச்சார்பு உடையவனு மல்லன். கருமங்கள் குணச்சார்புடையன. தான் அவற்றைச் செய்கின்றவன் மல்லன்; சாட்சிமாத்திரமே; குணகருமங்கள் வேறு; தான்வேறு என எண்ணுகின்றான். இந்த எண்ணமுள்ளவனைக் குணங்களும் பற்றுவதில்லை; குணப்பொருள்களும் பற்றுவதில்லை; குணத்தொழில்களும் பற்றுவதில்லை. அவற்றால் வரும் இன்ப துன்பங்களும் பற்றுவதில்லை.

இயற்கை யியல்பாகு யிம்முக் குணத்தின்
மயக்கமுறு மந்தமதி மாக்கள்—இயக்குகுணச்
செய்கையிலே பற்றுள்ளஞ் சேர்வர் அவர்மதியை
மெய்தெளிந்தோன் தான்கலக்கான் வேறு.

29

இயற்கையின் குணங்களால் மயங்கியவர்கள் குணங்களிலும், தொழில்களிலும் பற்றடைகின்றனர். சிற்றறிவுடைய அந்த மந்தர்களைப் பேரறிவுடையோன் கலக்குதல் கூடாது.

குண கருமங்களைத் தன்னுடையவை யென்று மயங்கியவன் மந்தமதி படைத்தவன். மந்தமதி ஆமை வேகம்போன்ற புத்தி. இவனுடைய மந்தமதி தீவிரமதியாக மாறிய பின்புதான் பற்றில்லாத கருமத்தில் இவனுக்கு மனஞ்செல்லும். 26-ம் செய்யுள் உரையைப் பார்க்க.

உள்ளுணர்வா லெற்கே யுரித்தாக்கி யெச்செயலும்
தள்ளியகப் புற்றதனைச் சாராமே—கொள்ளும்
புறப்பற்று நீத்தறவே போக்கிமனக் காய்ச்சல்
அறப்பெற்று நீசெய் யமர்.

30

எல்லாச் செயல்களையும் உள்ளறிவினால் எனக்கே அர்ப்பணமாக்கி, ஆசையில்லாதவனாய், யானென்னும் அகப் பற்றும், என தென்னும் புறப்பற்றும் நீங்கி, மனக்கொதிப்புத் தீர்த்து போர் செய்யக் கடவாய்.

உள்ளுணர்வு பரமாத்துமாவில் நிலைத்த அறிவு. சீவாத்துமா பரமாத்துமாவின் உடல். பிரகிருதி குணங்களால் நிகழுஞ் செயல்கள் பரமாத்துமாவின் எல்லையற்ற வல்லமையால் நிகழ்கின்றன. அச்செயல்களுக்கு மனிதன் அதிகாரி யல்லன். பரமாத்துமாவே அதிகாரி. அதிகாரமுள்ள பரம்பொருளுக்கே செயல்களை அர்ப்பணஞ் செய்தல் வேண்டும். சமபுத்தியில் நின்று ஈசுரார்ப்பணமாகத் தொழில் செய்யும் நிலைமை படிப்படியாகக் கைகூடும்போது அகப்பற்று மாண்புபோகிறது. அகப்பற்று நீங்கப் புறப்பற்றும் அறுகிறது. புறப்பற்று ஒழிந்தபின்பு மனக்கொதிப்பு ஏது?

உலகிலே உரிமை ஒருபுறம்; பொருமை மறுபுறம். பொருமை உரிமையை மறுக்கிறது. இதனால் ஒருவனது உரிமையை மற்றவன் அபகரிக்க முனைகின்றான். இதனால் சிக்கல்கள் தோன்றிவிடுகின்றன. பொருமை; பொருமையாற் பகைமை; பகைமையால் யுத்தம். உட்போராட்டமும் பொருமையே; வெளிப்போராட்டமும் பொருமையே; ஆத்மீக உரிமைப் போராட்டம்; தனியுரிமைப் போராட்டம்; சமூக உரிமைப் போராட்டம்; வகுப்புரிமைப் போராட்டம்; நாட்டுரிமைப் போராட்டம்; எல்லாப் போராட்டங்களுக்கும் பொருமையே காரணம்.

சமத்துவ புத்தியில் நிலைநின்று பொருமை முதற்போராட்டம் ஈராகவுள்ள எல்லாவற்றையும் ஈசுரனுக்கு அர்ப்பணஞ் செய்துவிட்டால் சமாதான வாழ்வு வாய்க்கப்பெறும். அர்ப்பணஞ் செய்தற்கு வல்லமைவேண்டும். சமபுத்திப்பழக்கத்தால் வல்லமை கைகூடும். அவ்வல்லமையையும் ஈசுரனுக்கு அர்ப்பணஞ்செய்து வாழ வேண்டும்.

போர்செய்தல் அரசனது கடமை. அது நடுநிலையில் நின்று செய்யப்படும். நடுநிலை தவறாதபோர் மீட்சிக்குக் காரணமாம். பொருமையால் நிகழும் போர் பாவத்துக்குக் காரணமாம். எல்லாச் செயல்களையும் எனக்கு அர்ப்பணஞ்செய்; பலனைவிரும்பாதே. யான் செய்கின்றேன் என்றும் எண்ணாதே; எனது செயல் என்றும் கருதாதே. பொருமையின்றிப் போர்செய்வாய் என்று பகவான் உறுதியாகப் பார்த்தனுக்கு உபதேசிக்கின்றார்.

விரூப்பொருளா மென்னால் விளம்புசம புத்தி
அழுக்கா றிலாதென்றும் அன்பீற—பழுத்தமைந்த
சீந்தை யுடன்பயிலும் சீரியோர் செய்கரும
பந்தமறுத் துய்திகாண் பார்.

எனது இந்தச் சமத்துவ புத்தி யோகத்தைப் பொருமையில்தவர்களாய் அன்புடன் என்றும் பயில்கின்றவர்கள் கரும பந்தத்தி லிருந்து விடுதலை யடைகின்றார்கள்.

சமத்துவ புத்தியில் நிலைத்து நின்று ஈசுரார்ப்பணமாகச் செய்யும் கரும யோகமானது சாதி சமயம் மொழி முதலியவற்றைக் கடந்தது. உலகப்பொது நிதி. எல்லாரும் கைக் கொள்ளத் தக்கது. மனநிறைவு தருவது. பொருமை நீங்கி மனத்திலே அன்பு கனிந்தால் இதை அனுபவிக்கலாம். பக்தியும் விசுவாசமும் சமத்துவ புத்தியை உறுதி செய்யும். இவ்விரண்டுக்கும் இணையான பொருள் கள் எந்த உலகத்திலுமில்லை. எல்லாச் சமயவாதிகளுக்கும் இவ்விரண்டுமே உயிர். பக்தி விசுவாசத்துடன் பயில்கின்ற கரும யோகத்தாற் பந்தம் நீங்கி இன்பம் கைகூடும்.

அழுக்காறு கொண்டே யனுசரியா தீந்த
ஒழுக்காருங் கீதையுப தேசம்—பழிப்போர்தாம்
ஞானத் தீருமாய்ந்து நல்ல மதிபாழாய்
ஈனப் பிறப்பாவார் இங்கு.

32

என்னுடைய இந்தச் சமபுத்திக் கொள்கையைப் பொருமையிலுலே பழித்துக் கைக்கொள்ளாமல் விடுவோர், ஞானம் மழுங்கி, விவேகம் குன்றி இந்தப் பிறவியை வீணாக்கியவராவார்.

உலகம் பலவிதம். கொள்கைகளும் பல பேதம். காலதேச இயல்புகளுக்கேற்ற வெவ்வேறு தனித் தன்மை வாய்ந்த கொள்கைகளும், கால தேச இயல்புகளைக் கடந்த பொதுத் தன்மை வாய்ந்த கொள்கைகளும் உலகத்திலுள்ளன. எல்லாக் கொள்கைகளையும் எல்லாரும் கைக்கொள்ள வேண்டுமென்னும் நியதியில்லை. ஒரு கொள்கையையே எல்லாரும் கைக்கொள்ளவேண்டு மென்னும் கட்டுப்பாடு மில்லை. ஆயினும், பொதுவாக எல்லார்க்கும் நன்மைதரும் உயர்ந்த கொள்கைகளை எல்லாரும் அனுசரித்தால் உலகம் முழுவதிலும் ஒருபுதிய மறுமலர்ச்சியுண்டாகும். காலதேச இயல்புகளுக்கு உட்பட்ட கொள்கைகளை அவ்வக்கால தேச இயல்புகளுக்கு உட்பட்டவர்களே அனுசரிக்க வேண்டும்.

தமது மனநிலைக்கும் சூழ்நிலைக்கும் பொருத்தமான ஒரு கொள்கையில் நம்பிக்கை யுடையவர் அக்கொள்கையினும் சிறந்ததோர் கொள்கையை அனுசரிப்பவர்கள்மீது பொருமை கொள்ளல் ஆகாது. தமது கொள்கையை அனுசரிக்க விரும்பாத காரணத்தால் அவர்கொண்ட உயர்ந்த கொள்கையைப் பழித்தலும் தகாது.

ஒருவர் கொள்ளுகின்ற பொருமையும், தூற்றுகின்ற பழியும் அவர் தமது கொள்கையை அனுசரிப்பதால் அடையும் அற்ப பலனையும் கெடுத்துவிடும்.

சமத்துவ புத்தியோகம் விசாலமானதோர் கொள்கையில் நிறுவப்பட்டுள்ளது. சாதி மதம் மொழி முதலிய தடைச் சுவர்களை உடைத்தெறிந்து எல்லார்க்கும் சமசந்தர்ப்பம் அளிக்கின்ற இக் கொள்கையின்மீது பொருமைகொண்டு பழி தூற்றுவோர் அறிவொளியிழந்து இயற்கை விவேகமும் கெடுவர். பெறுதற்கரிய உயர்ந்த மனிதப் பிறனியைப் பெற்றும் இழிந்த பிறவிக்கு ஒப்பாவார். மனிதனாகப் பிறந்தவன் தனது உள்ளத்தே தோன்றுகின்ற உயர்வு தாழ்வுகளைச் சமப்படுத்தி வெளியிலே பல்வேறு வடிவிலும், குணத்திலும் வெளிப்படுகின்ற உயர்வு தாழ்வுகளிலும் சமபுத்தி பண்ணுவானால் அவன் உண்மையிலேயே மனிதனாகின்றான்.

மெய்ஞ்ஞானி தானுந்தன் மெய்யி னியற்கைபோல்
செய்வான்பற் றில்லாச் செயல்கண்டாய்—மெய்சேர்ந்த
பல்லுயிரும் சாரியற்கைப் பண்பினவேல் ஐந்தடக்கல்
இல்லை பயன்படுமா றிங்கு.

33

உடல்வேறு; உயிர்வேறு என்றுணர்ந்த ஞானியுங் கூடத் தனது சரீர இயல்புக் கேற்றவாறு பற்றில்லாமற் கருமம் புரிகின்றான். தோன்றிய உயிர்க் கெல்லாம் இயற்கையைப் பற்றி ஒழுகுகின்றன. அவற்றால் தமது இயற்கையின் குணங்களை அடக்குதல் எவ்வாறு முடியும்?

சரீரங்கள் எல்லார்க்கும் வினைப்பயனாற் கிடைத்தனவாம். ஞானிகளுக்கும் அவ்வாறே. வினைப்பயன்களுக்குத் தக்க அனுபவமும் எல்லார்க்கும் உண்டு. அவற்றைத் தடுத்தல் இயலாது. அனுபவிக்கும் நிலைவேறு. வினைப்பயனால் வருகின்ற இன்ப துன்ப அனுபவங்களை இயல்பாகத் தாங்கிக் கொண்டு இயல்பாக அமைந்திருப்பர் ஞானிகள். குணங்கள் குணப்பொருள்களைச் சார்ந்தன. நான் என்னிற் சார்ந்திருக்கின்றேன் என்று எண்ணுகின்ற ஞானி தோணியை அலைகளின்மீது நுட்பமறித்து செலுத்தும் மாலுமி போல, ஆசையாகிய அலையின்மீது மனமாகிய தோணியைச் சமபுத்தி யென்னும் சுக்காண்கொண்டு செலுத்திச் சாந்தியாகிய கரையை அடைகின்றான்.

ஐந்திந் திரியங்கட் கவ்வப் புலன்களிலே
முந்துமே யாசை முனிவென்ப—மைந்த
வழிப்படலா காதொருவன் மற்றிவைசெல் போக்கில்
வழிப்பகையா மென்றே மதித்து.

34

ஓவ்வொரு இந்திரியத்தின் பொருளிலும் விருப்பு வெறுப்புகள் முற்பட்டு நிற்கின்றன. இவ்விரண்டுக்கும் ஒருவன் வசப்படல் ஆகாது. இவை இவனுக்கு வழித் தடைகளாம்.

அறிவுவிளக்கம் பெறாதவ னுடைய மனத்தில் விஷயத் தாக்குதலால் விருப்பு வெறுப்புகள் உண்டாகின்றன, விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு மனிதன் அடிமையாதல் கூடாது. படிப்படியாக அவற்றைத் தனக்கு அடிமையாக்க வேண்டும். தினசரிப் பழக்கத்தால் இது கைகூடும். பழக்கத்தால் மீட்சியும், பழக்கத்தால் வீழ்ச்சியும் உண்டாகின்றன. பழக்கம் நல்லதாய் வாய்த்தால் எல்லாம் நல்லதாம்.

தேவர்கள் அசுரர்களுக்கு அடிமைப்பட்டுத் துன்புற்றுக் கிடந்த செய்தியும், முருகக் கடவுளின் தலைமையில் எழுந்து யுத்தம் புரிந்து விடுதலைபெற்று இன்புற்ற செய்தியும் கந்த புராணத்திற் கூறப்படுகின்றன. தேவாசுர யுத்தம் ஓர் ஆத்மீகப் போராட்டமாமென்பர் அறிஞர். நமது நித்திய போராட்டம் இது. சித்துப் பொருளாகிய ஆன்மாவின் தெய்வீக இயல்புகளுக்கும், சடப்பொருளாகிய உடலின் அசுரத் தன்மைகளுக்கும் இடையே நிகழுகின்ற இந்தப் போராட்டத்தில் ஆத்மீக இயல்புகள் பிருதிவி குண இயல்புகளுக்கு அடிமையாய் விடுகின்றன. இந்த அடிமைத் தனம் நிரந்தரமான தன்று. அழிந்துபோகின்ற பிருதிவி குணங்களின் நிலையில்லாத வல்லமையானது அழிவின்றி நிலைபெற்ற ஆத்மீக சக்தியின்முன் எம்மாத்திரம்? தற்காலிகமான இந்த அடிமைத் தனத்துக்கு அறியாமையே காரணம்.

நமது வாழ்வில் நம்முள்ளே தோன்றும் விருப்பு வெறுப்புகளுக்கிடையே நிகழும் போராட்டத்தில் இவ்விரண்டையும் சமாதானம் செய்துவைக்க வேண்டிய பெருங்கடமை நமக்குள்ளது. விருப்பு வெறுப்பு என்னும் இருகட்சிகளுக்கு மிடையே நாம் ஒருகட்சியையும் சாராமல் நின்றால் சமாதானம் செய்துவைக்கும் தகுதி நமக்கு உண்டாகும். தகுதி உரிமை வழங்கும். அளவு கடந்துசெல்லும் விருப்பு வெறுப்புகளை மட்டுப்படுத்தி அனுபவிக்கப் பழகினால் அவை ஓரளவுக்குக் கட்டுப்படும். கட்டுப்பாடுள்ள அனுபவம் நம்மைக் கட்டுப்

படுத்தாது. விருப்பு வெறுப்புப் போராட்டத்தைச் சமாதானம் செய்யும் நிலைக்கு நம்மை இட்டுச்செல்லும். இந்நிலையிற் புத்தி சமநிலையடையும். புத்தி சமம்பெற்றால் விருப்பு வெறுப்புகள் சமமாகும்.

மனித வாழ்விலே சுகிக்கும் கட்டுப்பாடில்லாத அனுபவங்கள் கரைகாண முடியாதவை. இவற்றால் உடல் நலமும், மன நலமும், புத்திவிருத்தியும் கெடும். புத்திவிருத்தி கெட ஆன்ம நலமும் பாழாகும்.

எல்லாப் படைப்புகளும் இயற்கை நியதிக்கு இலக்காகியுள்ளன. இந்த நியதி தவறாது. அவசியம் வரவேண்டியது எதுவோ அது வந்தே தீரும். இதில் நாம் செய்யக்கூடியதென்ன? தெய்வ சித்தம் நமக்கு உண்டாகவேண்டும். நமது கருமங்களைத் தெய்வத்துக்கு அர்ப்பணஞ்செய்துவிட்டுக் கிடைப்பதெதுவோ அதைப் பொறுமையுடன் அனுபவிக்க வேண்டும். ஆசை அனுபவங்களின் பின்னே அலைதல் கூடாது. பொறி புலன்களை வசஞ்செய்து கொண்டு நம்மால் அனுபவிக்கப்படும் அனுபவங்களுக்கு நாம் ஒரு கரைகாணலாம். படிப்படியாக நமது புத்தி சமநிலையடையும். மெய்ப்பொருள் காண்போம்.

செவ்விதாய் மற்றோர் செயுஞ்செயலில் தன்செயல்தான்
செவ்விதாய் நன்மை சிறிதெனினும்—செவ்விதாய்
தன்தருமத் தாலெய்துஞ் சாவும் பிறர்தருமம்
பின்தருமே யச்சம் பெரிது.

35

நன்றாகச் செய்யப்படும் பிறரது தருமத்தைக் காட்டினும், குணம் சிறிதாயினும் தன்னுடைய தருமமே ஒருவனுக்குச் சிறந்ததாம். தன்னுடைய தருமத்தால் தனக்கு வரும் சாவும் நல்லதே. பிறருடைய தருமத்தை ஒருவன் செய்யப் புகுதல் அவனுக்குப் பயத்தைத் தரும்.

உலகத்தில் நிகழுந் தொழில்களுள்ளே சில நிறைவுடையன போலவும், சில குறைவுடையன போலவும் காணப்படுகின்றன. தொழில் பெரிதாயினும் சரி; சிறிதாயினும் சரி; அது நல்லதானால் நன்மை பிறக்கின்றது. நன்மையில் அளவு வேறுபட்டிருந்தாலும் அது உலகுக்கு உபகாரமாகிக் குறையை நிரப்புகின்றது. ஒரு நன்மையைச் செய்யும் போது ஒருவர் தம்நலம் கருதியே செய்யலாம்; வேறொருவர் தம்நலமும் பிறர்நலமும் கருதிச் செய்யலாம்; இன்னொருவர் பிறர்நலம் மாத்திரமே கருதிச் செய்யலாம்.

நோக்கங்கள் ஒன்றுபோல் அமையா திருந்தாலும் நல்ல செயலால் யாருக்கென்றாலும் நன்மையே கிடைக்கும். நோக்கங்களிலுள்ள உயர்வு தாழ்வுகள் படிப்படியாக மறைந்து சமநிலை யுண்டாகும்.

இனி நல்லன புரிவோரும், தமது தொழிலையும் தம்மையும் தாம் மதித்தல் போன்று, பிறர்புரியும் நல்ல தொழில்களையும், பிறரையும் சமமாக மதித்தல் வேண்டும். இவரே உலகியலை அறிந்தவராவார். உலகியலை அறியாதவர் உயிரியலை அறியார். தம்மால் இயலாததும், தமக்குக் கட்டாயம் வேண்டியதுமாகிய ஒரு தொழிலை முடித்துக் கொள்வதற்கு, வேறொருவருடைய அறிவு ஆற்றல்களைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு அத்தொழிலையும், அவரையும் குறைவாக மதித்தல் அல்லது தம்முடைய தொழிலோடு சமமாக மதியாமை ஒருவருக்கு அறிவாகமாட்டா. இவர் சமூக அமைப்பைக் குலைத்தவருமாவார்.

எல்லா நல்ல தொழில்களும் உலக நெறிக்கும், ஆன்ம நெறிக்கும் ஏற்றன வேணும். தொழில் புரிவோர் தத்தம் குணவியல்புகளுக்குப் பொருத்தமான தொழில்களையே செய்யவேண்டும். பொருத்தமாயிருத்தல் மாத்திரம் போதாது. தாம் கைவைக்கும் காரியம் தமது கடமையாக அமைந்துள்ளதோ என்பதையும் அறிந்து கொள்ளவேண்டும். நல்லதாயிருந்தாலும் தமது கடமையல்லாததைச் செய்தல் ஒருவருக்குக் குற்றமாக முடியும்.

குணங்களாற் செயல்கள் பிறக்கின்றன. செயல்களாற் குலங்கள் தோன்றுகின்றன. குணமொன்றும் செயல் வேறொன்றுமாய் இருக்க முடியாது. செயலொன்றும் குலம் வேறொன்று மாயிருந்தலும் முடியாது. குணமானது குலப்பிறப்புக்குக் காரணமாய் முன்னரே அமைந்து கிடந்ததோர் தன்மையாகும். குணம் முந்தியது; குலம் பிந்தியது. சூக்கும வடிவான குணங்களில் நின்றே குலங்கள் பிறக்கு மென்பது நியதி. இந்த நியதிக்கு மாறாகத் தூலவடிவான உடல்களைக் கொண்டு குலங்களை வகுத்தல் பொருந்தாது. உடலின் பிறப்பைக் கொண்டு குலங்களை வகுத்தல் சுய நலத்திலிருந்து தோன்றிய வழக்கமாகும். இது ஆரியர் கொள்கையு மன்று; தமிழர் கொள்கையு மன்று.

இங்கே அருச்சுனன் தனது தூலசரீரப் பிறப்புக்குக் காரணமாய் முன்னரே அமைந்து கிடந்த குணவியல்புக் கேற்ற அரச தருமத்தைக் கைக்கொள்ள விரும்பாமல் அந்தணரது குணவியல்புக் கடுத்த ஞானநிலையை அடைய விரும்புகின்றான்.

நிறைவுடைய ஞான மிருக்கக் குறைவுடைய கருமத்தை நான் ஏன் செய்யவேண்டும்? என எண்ணித் தனது கடமையைக் கைவிடத் தொடங்குதல் பழிக்கும் பாவத்துக்குங் காரணமாகுமென்பதை அவன் அறிந்திலன். தனது குணவியல்புக்கேற்ற கருமத்தை இலேசாகச் செய்யலாம் என்பதையும் அவன் நினைக்கவில்லை. இந்தத் தொழில் நுட்பத்தினை அறியும் அறிவின்றி உலகத்திலே பலர் தமது கடமையில் நின்றுத் தவறிக் கேட்டுக்கு ஆளாகின்றனர்.

கடமை செய்வது மனத்துக்கு இன்பமாம். கடமை செய்கையிலே தனக்கு வரும் மரணமும் ஒருவனுக்கு இன்பமாம். கடமையே தியானமாக இறப்பவன் மறுபிறப்பிலேனும் அதிற் சித்திபெறுவான். சிறிதாயினும் சரி; பெரிதாயினும் சரி; தத்தம் கடமையில் நின்றுத் வருவாதவர் தொழில்களிலே சமநோக்கம் பெற்றுத் தாமும் வாழ்ந்து பிறரையும் வாழ்விக்கின்றார்கள்.

அருச்சுனன்—

பாவத்தி லிச்சைப் படாதோனை யும்வலிந்து
போவிப் பதுபோற் புகுத்தியதில்—ஏவி
வினைப்படுப்ப தேது விமலா கொடிய
சினப்பகையோ காமமோ செப்பு.

36

விமலா, மனிதனுக்கு இச்சையில்லாத போதிலும் அவனை வலியக்கொண்டு புகுத்துவதுபோல் தூண்டிப் பாவஞ்செய்விப்பது யாது? ஆசையா? அல்லது கோபமா?

கண்ணபிரான்—

ஆசையே மூலம் அளவுக் கடங்காத
ஆசை யிராச தத்தா லாகுமே—ஆசையே
கோபம் பெரும்பாவம் கூட்டும் இதுவுனக்கோர்
மாபகையா மென்றே மதி.

37

அஃது ஆசையே. ஆசையும் கோபமும் வேறன்று; ஆசையின் வேறொரு வடிவமே கோபம். அது இராசதகுணத்திற் பிறப்பது. அளவுக்கடங்காதது. கொடும் பாவம் விளைவிப்பது. இதனை உனக்குச் சத்துரு வென்று அறிந்து கொள்.

ஆசை இருவகைத்து. ஒன்று நல்லாசை; மற்றது தீயாசை. இங்கே தீயாசைகளின் விளைவுகள் கூறப்படுகின்றன. நல்லாசைப்பட்டவனும் அதன்மயமாகின்றான். தீயாசைப்பட்டவனும் அதன்மயமாகின்றான். நல்லாசை மயமானவன் கணந்தோறும் நன்மையே செய்துகொண்டிருப்பான். ஆயினும், தான் நன்மை செய்கின்றேனென்ற பிரிப்புணர்ச்சி அவன் மனத்தில் எழாது. பாவமென்பது ஒன்று இருக்கிறது என்னும் மனநினைவும் அங்கே தோன்றாது. தீயாசை மயமானவனும் தன்னையும் மறந்து பாவத்தையும் மறந்து கணந்தோறும் பாவமே செய்து கொண்டிருப்பான். புண்ணியமென்பது ஒன்று உண்டு என்னும் மனநினைவும் அவனுக்கு உண்டாகாது.

நல்லாசை சமபுத்தியோடு ஈகவரணைச் சார்கின்றது. தீயஆசை பலபுத்தியோடு பாவத்தைச் சார்கின்றது. பாவத்தைச் சாரும் இயல்புடைய இத்தீயஆசை பல கிளைகளாகக்கிளைந்து அளவின்றிப் பெருகுவதால், அவற்றுள்ளே எண்ணிய பலனை அடையாமல் தடைப்படுவன பல. இதனால் ஆசை கோபமாக உருவெடுக்கின்றது. கோபம் மனக்குழப்பத்தைத் தருகின்றது; மனக்குழப்பத்தினால் நினைவு தடுமாறுகின்றது; நினைவு தடுமாறப் புத்தி கெடுகின்றது. புத்திக்கேடு ஒருவனை நாசத்துக்குள்ளாக்கும். நடு நிலையில் நின்று கருமம் புரிவோன் தனது ஆக்கப்பாதையில் இவ்வாசையை அழிவு செய்யும் பகைவனாக அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

பொங்கொள்சீர் தீயைப் புகைபோர்த் தெனப்பளிங்கை

மங்கப் புழுதி மறைத்ததெனத்—தங்கும்

கருவைக் கருப்பை கவிந்ததெனக் காமம்

மருவீப் புதைக்குமறி வை.

38

தீயைப் புகை மறைத்தது போலவும், பளிங்கைப் புழுதி மறைத்தது போலவும், சிசுவைக் கருப்பை சூழ்ந்திருப்பது போலவும், காமமானது அறிவை மறைத்திருக்கிறது.

பொருள்களை காழுறுதலாற் காமமெனப்பட்டது. காழுறுதல் விரும்புதல். தீ, பளிங்கு, கரு (சிசு) என்பன ஆசையின் வெவ்வேறு அளவினைக் குறிக்கின்றன. தீயைச் சூழ்ந்துள்ள புகை ஒரு மெல்லிய காற்று வீசவே சிறிது நேரத்துள் நீங்கிவிடத் தீயின் ஒளிவடிவம் விளங்கித் தோன்றும். இதுபோன்று சாத்துவிக குணமயக்கிலுள்ள ஆன்மாவைச் சூழ்ந்துள்ள ஆசையும் மிகச் சிறு முயற்சியால் நீங்கிவிட ஆன்மா தன்னொளியில் மிளர்கின்றது.

கண்ணாடியிற் படிந்துள்ள புழுதியை ஒரு சிறு துணியினால் அழுத்தித் துடைக்கவே சிறிது நேரத்துள் கண்ணாடி மண்டிலத்தின் சுயவொளி விளங்கித் தோன்றும். இதுபோன்று இராசத குண மயக்கிலுள்ள ஆன்மாவைச் சூழ்ந்துள்ள ஆசையும் சிறு முயற்சியால் விட்டு நீங்க ஆன்மா தன்னொளியிலே திகழ்கின்றது. கருப் பையிலுள்ளே மறைந்து கிடக்கும் சிசு பிறத்தற்குப் பத்துமாத காலமும், பெரு முயற்சியும் வேண்டும். இதுபோலவே தாமதகுண மயக்கிலுள்ள ஆன்மாவைச் சூழ்ந்துள்ள ஆசை தடித்துப்போயிருப்பதால், அவ்வாசை வீக்கம் நீங்கி ஆன்மா தன்னொளியில் விளங்கித் தோன்றுதற்கு நீண்ட காலக் கழிவும், பெரு முயற்சியும் வேண்டப்படுகின்றன.

புகையாலும், புழுதியாலும், கருப்பையாலும் சூழப்பட்டிருக்கும் நிலையிலே நெருப்பும், கண்ணாடியும், சிசுவும் ஒளியிழந்திருப்பதில்லை; ஒளி மறைந்திருக்கும். காமத்தாற் சூழப்பட்டுள்ள நிலையிலே ஆன்மாவும் தன்னொளியிழந்திருப்பதில்லை; தன்னொளி மறைந்திருக்கும்.

காமமெனும் யானைத்தீ காசீனியில் நித்தியமாய்
நாம மிகும்புகையாம் ஞானிக்கு—தோமகலும்
கோக்குந்தி மைந்தா கொடுங்காமம் ஞானத்தை
மாய்க்குங்காண் சூழ்ந்து மறைத்து.

39

குந்திமகனே, ஆசையென்கின்ற நிரப்பொண்ணுத் தீயானது ஞானிக்கு நித்திய சத்துரு. காமம் அறிவை மறைக்கின்றது.

யானைத்தீ வயிற்றில் வருவதோர் நோய். இந்நோய் கண்டவன் உண்ண உண்ணத் தீராத கடும்பசிக்குள்ளாவான். இதனால் இதற்கு யானைத்தீயென்னும் பெயர் வந்தது. ஆசையும் திருப்தி செய்ய முடியாதது. அனுபவிக்க அனுபவிக்க மேலும் மேலும் வளரும். ஆசையில் அலையும் மனமுடையோர் இது தமக்குப் பகை என்பதை அறியார். ஞானிகளோ இது தமக்குப் பகையென்பதைக் கணந்தோறும் மறவாமல் வாழ்கின்றார்கள். பொறிபுலன்களைக் கட்டுப்படுத்தி விஷய சுகங்களை அனுபவிக்கும் பழக்கமில்லாதவன் ஆசையாகிய அலைகளால் அலைக்கப்பட்டுக் கரைகாண முடியாமற் கலங்குகின்றான்.

பொறிகளோ ரைந்தைமனம் புத்தி யீவற்றைக்
குறிகொள் நிலைக்களனாக் கொண்டு—வெறியாசை
மெய்யறிவை மாய்த்துயிரை வெவ்வே றியல்பான
மையலிலாழ் வீக்கும் வளைந்து.

40

இந்திரியங்களையும், மனத்தையும், புத்தியையும் நிலைக்களனாகக் கொண்டு ஆசையானது இவற்றால் அறிவை மறைத்து உயிரைப் பலவிதமாய் மயக்குகின்றது.

ஆசையென்கின்ற பகைவன் ஐம்பொறிகளும், மனமும், புத்தியுமாகிய இவற்றைத் தன்வசமாக்கிக்கொண்டு தனக்கு ஆக்கத்தையும், ஆன்மாவுக்குக் கேட்டையும் சூழ்ந்துகொண்டிருக்கிறான். ஆசையால் மறைக்கப்பட்ட ஆன்மா, தான்வேறு; ஆசைவேறு என்று உணரமாட்டாமல் மயக்கத்தில் ஆழ்ந்துவிடுகின்றது. தனது விடுதலைக்குத் துணையான உடல், பொறி, உலகம் என்பவற்றால் தன்னை மேலும் பந்தப்படுத்திக் கொள்கின்றது.

புத்தி-இயற்கை யறிவு. மெய்யறிவு-அபரஞானம், பரஞானம்.

அபரஞானம்-மெய்ப்பொருள் ஒன்று உண்டென்னும் அறிவு.

பரஞானம்-மெய்ப்பொருளைக் கண்டறிபு மறிவு.

ஆசைப் பெருக்கம் ஆன்ம விடுதலைக்குத் தடையாயிருப்பது போல, உலகத்தில் சமயம், சமூகம், கலாசாரம், பொருளாதாரம், அரசியல் முதலியவற்றின் விடுதலைப் பாதையிலும் தடைகல்லாயிருக்கிறது. சமயத்திற் சமத்துவ மில்லை; சமூகத்திற் சமத்துவ மில்லை; கல்வியிற் சமத்துவ மில்லை; பொருளாதாரத்திற் சமத்துவ மில்லை; அரசியலிற் சமத்துவ மில்லை. என் சமயமே சமயம்; எனது சமூகமே சமூகம்; எனது கல்வியே கல்வி; எனக்கு மாத்திரமே பொருள்; எனக்கு மாத்திரமே அரசியலுரிமை என்கின்ற ஆசை வீக்கங்களால் உலகமே தலைகீழாகிறது. சமத்துவ உலகினைக் காண முடியவில்லை. கரும யோக மென்கின்ற சமத்துவ புத்தி யோக மொன்றே எல்லா உயர்வு தாழ்வுகளையும் சமன் செய்யும் சிறந்த மார்க்கமாகும். ஆசைப் பெருக்கமாகிய நோய்க்குச் சிறந்த மருந்து சமத்துவ புத்தியோகமே.

ஆதலாற் பார்த்தாமுன் ஐந்தை வசமாக்கிக்
கோதுலாம் ஆசைதனைக் கொன்றுவிடு—ஓதுமிகு
ஞான மழிக்கும்பின் நல்குமே பாவமெலாம்
ஈனமிகு மாசை யிது.

41

ஆதலால், அருச்சுனா, நீ தொடக்கத்தில் இந்திரியங்களை வசமாக்கிக்கொண்டு, விஞ்ஞானத்தையும், ஞானத்தையும் அழிப்பதும், பாவத்திற் சேர்ப்பதுமாகிய இந்த ஆசையைக் கொன்றுவிடு.

ஆசையானது ஐம்பொறிகளின்மேல் ஏறி அதிகாரம் செலுத்தும் போது, மனமும் புத்தியும் தமது மேலான அதிகாரத்தை

ஐம்பொறிகளின்மீது செலுத்தி ஆசையை ஒடுக்கவேண்டும். ஐம்பொறிகளின்மேல் ஏறுதபடி ஆசைக்குத் தடைவிதிக்கும் வல்லமை மனத்துக்கும் புத்திக்கும் உண்டு. மனம், புத்தி என்பவற்றின் அனுமதி பெற்றே ஐம்பொறிகளும் ஆசைக்கு இடம் கொடுக்கவேண்டும்.

விஞ்ஞான மென்பது பொருள்களை வெவ்வேறு விதமாகப்பகுத்து ஆராய்ந்து அறியும் அறிவு. இங்கே சடப் பொருளுக்கும் சித்துப் பொருளுக்கும் இடையேயுள்ள கூறுபாடுகளையும், வேறுபாடுகளையும், மாறுபாடின்றி அறிதலைக் குறிக்கும். இது அபரஞானம். சடப்பொருளினும் மேலானதோர் சித்துப்பொருள் உண்டென்று ஆராய்ச்சியாற் கண்ட முடிபை அனுபவத்திற் கண்டறிதல் ஞானமாம். இது பரஞானம். அனுபூதி எனவும் இது பெரியோராற் பேசப்படும். ஆசை இவ்விரு ஞானங்களையும் மறைக்குமேயன்றி அழிக்கும் வல்லமை அதற்கில்லை. மறைக்குங் கொடுமைபற்றி அழிக்குமென இங்கே கூறப்பட்டது.

உடலிற் பொறிகள் உயர்ந்த அவற்றின்
அடல்சேர் மனம்மேல் அதனில்—தீடமார்ந்த
புத்தி சிறந்துளது புத்திதனில் ஆன்மாவாம்
சித்துயர்ந்து மேலாம் தெளி.

42

உடலினும் பொறிகள் உயர்வுடையன; பொறிகளினும் மனம் உயர்வுடையது; மனத்தினும் புத்தி உயர்ந்தது; புத்தியினும் ஆன்மா உயர்ந்தது.

ஐம்பொறிகளும் தத்தம் புலன்களை நாடிச் செல்லும் போது மனமானது பொறிகளைக் கட்டுப்படுத்தவேண்டும். ஏனெனில், பொறிகளினும் மனம் உயர்ந்தது. மனமானது நிலைதவறிப் பொறிகளின் பின்னே ஓடும்போது, மனத்தைக் கட்டுப்படுத்தி நிறுத்தவேண்டியது புத்தியின் கடமையாகும். ஏனெனில், மனத்தினும் புத்தி உயர்ந்தது. புத்தியை மனத்தின் பின்னே போக விடாமல் தன்னைச் சார்ந்துநின்று உறுதிபெறச் செய்தல் ஆன்மாவின் கடனாகும். ஏனெனில், ஆன்மா புத்தியினும் உயர்ந்தது. புத்தி ஆன்மாவில் உறுதிபெற்றால் கரும சமத்துவம் கைகூடும். பொறி, புலன், மனம், புத்தி என்பன சேர்ந்த செயற்குழுவுக்கு ஆன்மாவே தலைவன். தனது விடுதலைக்குக் கருவியாகக் கிடைத்துள்ள இவைகளை அதனதன் நெறியில் நிறுத்தி அந்நெறி கடவாமல் பாதுகாத்து ஆன்மா ஆணைசெலுத்துமாலை அதுவிடுதலை பெறும்.

புத்திதனில் மேலாம் பொருளை யுணர்ந்துதிட
 புத்தியையான் மாவீற் புகரிறுத்தி — மற்புயத்தாய்
 அல்லற் படுத்தும்பே ராசையாம் வெம்பகையைக்
 கொல்லக் கடவாய் குறித்து.

43

புத்தியினும் மேலான பொருளை யுணர்ந்து, திடபுத்தியால் ஆன்மாவில் நிலை நிறுத்தி வலிய தோள்களை யுடையவனே, துன்பத்துக்குக் காரணமான ஆசையென்கின்ற பகைவனை அழிப்பாயாக.

பொறி முதலியன நிற்கும் நெறிமுறையினை அறிந்து அந் நெறியில் அவற்றைச் செலுத்தினால் புத்தி உறுதிபெறும். புத்தி உறுதிபெற்றால் ஒரு புது இன்பம் பிறக்கும். அவ்வின்பமே மேலான தென் நெண்ணி அவ்வளவில் நின்று விடுதல் கூடாது. புத்தியையும் பத்தியையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு அப்பாலும் செல்லவேண்டும். அங்கே ஆன்ம தத்துவத்தைக் கண்டு அதிலே ஒன்றுபடுதல் வேண்டும். இதுவே முடிந்த நிலை. இதுவே பேரின்பம். புத்தி தத்துவத்தைக் கண்டவன் பௌத்தன். ஆன்ம தத்துவத்தைக் கண்டவர்கள் வேதாந்தியும் சித்தாந்தியுமே. இவற்றுள் எல்லாம் அடங்கும்.

யுத்த களத்திலே பின்காட்டியோடும் படைவீரர் விட்டுச் சென்ற படைக்கலங்களைக்கொண்டு எதிரிகள் அவர்களையே தாக்குதல் போல, ஆன்மாவின் சக்தியாற் சக்திபெற்ற புத்தி, மனம், இந்திரியம் என்பவற்றின் சக்தியைக் கவர்ந்துகொண்டு, ஆசையானது தானும் சக்தியுடையதுபோலக் காட்டி அவற்றை அலைக்கின்றது. புத்தியும் மனமும் ஆன்மாவின் வசமாகும்போது ஆசை சக்தியற்று ஒடுங்கிவிடும். சமபுத்தியில் நிலைபெறு. முன்பு உட்பகைவர்களை வென்று விட்டால் பின்பு புறப்பகைவர்களாகிய துரியோதன கூட்டத்தாரை வெல்லுதல் உனக்கு இலகுவாயிருக்கும். துக்க முண்டாகாது.

மூன்றாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

சமத்துவ புத்தி வாழ்க.

நான்காம் அத்தியாயம்

ஞான யோகம்

ஞான யோகம்

(பற்றற்ற செயலின் பெறுபேறு)

பொருட் சுருக்கம்

கருமப் பகுப்புமவை காசீனியில் யார்க்கும்
 வருமப் பரிசும் மயல்தீர்—கருமத்தால்
 மெய்யுணர்வு வாய்த்து வினைநீரூய்ப் போவதுவும்
 ஐயமறக் காண்ப தறிவு.

பொருட்க்கம்

செய்புள் 1-3: சமத்துவ புத்தியோகம் மிகப் பழையது. ஆதிபிலே இது எள்ளால் உபதேசிக்கப்பெற்றுப் பரம்பரையாய் நிலைநின்ற தருமம். பிற்காலத்திற் கேட்டோருடைய மதிக் குறைவால் இதன் மாண்பு மறைந்துவிட்டது எனப்பகவான் கூறுகின்றார். 4-11: இன்று பிறந்துள்ள நீர் அந்நாளில் இவ்வ உபதேசத்திது எவ்வாறு என அருச்சுனன் வினாவுகின்றான். இதற்குக் கண்ணாபிரான் கூறும் விடைபிலே தமது அவதாரத்துக்கும் ஏனையோரின் பிறப்புக்கு முள்ள வேறுபாடுகளும், தமது அவதாரத்தின் நோக்கமும், தன்மையும், பயனும் முதலியவைகள் வெளிப்பட்டுத் தோன்றுகின்றன. பகவான் கூறுகின்றார் தருமத்தைக் காக்கவும், அதர்மத்தை அழிக்கவும் காலம் வரும்போது நான் அவனியில் அவதாரிக்கின்றேன். எங்கும் எல்லாருக்கு செய்கின்ற எல்லா வழிபாடுகளையும் ஏற்று அவர்களைச் சமபுத்தி யோகத்தில் நிலைபெறச் செய்கின்றவனும் யானே. எனது அவதாரம் சாதி மத பேதமற்றது; காலம், தேசம், மொழி முதலிய வேறுபாடுகளைக் கடந்தது.

12-14: பற்றுள்ள கருமம் தேவதைகளைப் பற்றியது. தேவதைகளும் என் மூலமாகவே இயங்குகின்றார்கள். குணங்களுக்குத் தக்கபடியே சாதிகள் வகுக்கப்பெற்றன. நான் குணகுசெயல்களுக்கு அப்பாற்பட்டவன். என்னைச் சார்ந்து நின்று கருமம் புரிகின்றவன் கருமத்தாற் பத்தமடையான்.

15-23: முத்தி பெறுதற்கும் கருமமே வழி. உன் முன்னேரும் கருமத்தை யே அனுசரித்தார்கள். நீயும் அன்னேரைப் பின்பற்று. கருமத்தின் இயல்புகளை நன்றாக அறிந்துகொள். அது யோக சித்திக்குக் காரணமாகும். யோக சித்தி பெற்றவன் ஆசையும், உத்தேச நினைவுகளும் அற்றவன். அவன் செய்யும் செயல்கள் ஞானத் தீயால் எரிபுண்ணும். ஈசராப்பனாமாகத் தொழில் செய்வோன் கரும பந்தம் அடையான். யோகமார்க்கத்தில் இடைமிலே பெறும் சித்திகளில் மனம்வைத்தல் ஆகாது. அவற்றில் மனம்வைப்பவன் இலக்குத் தவறி இடைமில் நின்றுவிடுவான். பலளிற் பற்றற்றவன் வேள்வியென நினைந்து கருமங்களைச் செய்கின்றான். இதனால், அவனுக்கு விடுதலை புண்டி.

24-33: வேத வேள்விகள் பல வகை. அகவேள்வி, புறவேள்வியென அவை இரண்டுள் அடங்கும். வேள்வி மீட்கி தரும். வேள்வி பில்லாதவனுக்கு ஓடு உலகத்திலும் சுகமில்லை.

34-39: பணிவு, ஆராய்ச்சி, பணிசெய்தல் என்பவற்றால் ஞானமடையும் பக்குவம் கிடும். காலம் வரும்போது அது உள்ளத்தில் உதிக்கும். ஞானத்தீ எல்லா விளைகடையும் நீறாகும். அதிலும் புனித மளிப்பது வேறு ஏதுவுமேயில்லை. பிரமத்தை மேலாகக் கருதியவன்; இந்திரியங்களை வசஞ்செய்தவன் ஞானத்தாற் சாந்தியடைகிறான்.

40: நம்பிக்கையே கதி. நம்பிக்கை பின்மே அழிவுக்கு வழி. யோகத்தாற் கருமமறு. ஞானத்தால் ஐயம் நீங்கும். ஆன்மாவில் நிலிபெறு. கருமம் பற்றாது. ஐயமாகிய பகைவனை ஞானமாகிய வாளால் வெட்டிவிட்டு யோகத்தில் நிலிநிலி.

கண்ணபிரான்—

என்றுமுள யோக மிதையாதித் தற்கியான்
அன்றுபதே சிக்க அவனுரைத்தான்—நின்றசீர்
ஆதி மனுவுக் கவனிக்கு வாகுணர்
ஓதினன் நன்றிதனை யோர்ந்து.

இந்த அழிவற்ற யோகத்தை நான் முன்னர் விவசுவான் என்னும் சூரிய தேவனுக்கு உபதேசித்தேன். விவசுவான் மனுவுக்குச் சொன்னான். மனு இக்குவாகு மன்னனுக்குக் கூறினான்.

யோகம் சமத்துவ புத்தி யோகம். இது கால தேச சாதி சமய பேதங்கடந்து நின்ற முதுபழம் பொருள். புதுமைக்குள் புதுமை. எல்லார்க்கும் ஏற்றது. ஆதலால், அழிவின்றி என்று முள்ளது. ஆதித்தன் விவசுவான் என்னும் சூரிய தேவன். மனு ஆதிமனு. இவன் விவசுவானுக்கு மகன். இதனால் வைவச்சுத மனு எனவும் வழங்கப்படுவான். இப்பொழுது வழங்கும் மனு தருமத்துக்கு இவனே கருத்தா. வைவச்சுத மனுவின் மைந்தன் இக்குவாகு. இவன் அயோத்தியை ஆண்ட ஓர் அரசன். இச் சமத்துவ புத்தி

யோகம் அரசு பரம்பரையினராலும், ஏனைய பரம்பரையினராலும் அனுசரிக்கப்பட்டு வந்தது. இதில் அருச்சுனனுக்குக் கவர்ச்சியூட்டுதற்காக அரசு பரம்பரையினர்க்கு இதனோடுள்ள தொடர்பு இங்கே கூறப்பட்டுள்ளது.

பரம்பரையாக உபதேச முறைப்படி வருகின்ற நல்லறிவு, வளர்ச்சி யுடையதாயும், பண்பு நிரம்பியதாயு மிருக்கும். கல்வியறிவுடன் அனுபவ ஞானமும் வாய்ந்த நல்லாசிரியரின் நல்விணக்கம் கைகூடப்பெற்ற நன் மாணாக்கன் எனினில் அறிவுவிளக்கம் பெறுகின்றான். அருச்சுனன் நன் மாணாக்கன்; பரம்பரை வளர்ச்சியும் அவனுக்கு உண்டு. கண்ணபிரானை நல்லாசிரியராகப் பெற்ற பாக்கிய சாலியுமாகின்றான். இஃது ஓர் அரும் பெரும் பேராக அமைந்துள்ளது.

பரம்பரையாய் வந்துளவிப் பாங்கான யோக
வரம்பரசு மாமுனிவோர் வாழ்வில்—விரும்பியே
நன்கு பயின்றனர்பின் நாளடைவில் நானிலத்தே
மங்கி மறைந்ததிதன் மாண்பு.

2

இவ்வாறு பரம்பரையாக வந்த இதனை இராச இருடிகள் உணர்ந்திருந்தனர். இவ்வுலகில் இந்த யோகம் நாளடைவில் மறைந்து போயிற்று.

அரசு முனிவர் அரசு குலத்திற் பிறந்து ஆத்தம தரிசனம் பெற்றோர். சனகர், வீடுமர் முதலிய அரசர்கள் கரும யோகத்தில் நிலைநின்றோர். சனகர் ஞான யோகியா யிருந்துகொண்டே கரும யோகத்திலும் மிகப் பிரசித்தி பெற்றவர். சமத்துவ யோகத்தின் வடிவமான இராம பிரானின் திருத் தேவியாம் சீதா பிராட்டியைத் தமக்குப் புதல்வியாகப் பெற்ற பெரும்பேறுடையவர்.

3: 20-ம் செய்யுள் பார்க்க.

இராமபிரான் அரசு குலத்தில் அவதரித்துப் பேரரசராக விளங்கிக் கரும யோகத்தை உலகில் நிலைநாட்டிய சிறப்பினை இராமாயணத்திற் பல இடங்களிற் கண்டு அனுபவித்தல் கூடும். இக் காட்சிகள் மனச் சாந்தியடைதற்கு வழியாயுள்ளன. இராமாயணங் கற்போர் இக் காட்சிகளில் மனத்தைச் செலுத்துவாராயின் மன எரிவு நீங்கி இலட்சியப் பயன்பெற்று வாழ்வார்.

இராம பிரானுடைய வாழ்க்கையில் எத்தனை சேர்தனைகள்! அரசியலை ஏற்று நடத்துமாறு இராம பிரானுக்குக் கட்டளை யிடுகின்

ரூன் தசரதன். இது தந்தை வாக்கன்று; அரசனது ஆணை. இது சமத்துவ புத்தியின் ஆரம்ப பரீட்சை. இராம பிரான் செய்த தென்ன?

“தாதை யப்பரி சுரைசெயத்
தாமரைக் கண்ணன்
காத லுற்றிலன் இகழ்ந்திவன்
கடனெனக் கருதா.”

அரசாட்சி செய்தல் தனது குலதருமமாகிய கடமை யென்றுணர்ந்த இராமபிரான் அதை விரும்பவு மில்லை; வெறுக்கவுமில்லை. சமத்துவ புத்தியில் நின்று தனது சம்மதத்தை அரசனுக்குத் தெரிவிக்கின்றான். உலகில் இன்பம் வரும் போது அதில் அழுந்தி விடாமல் மனச் சமாதானத்துடன் அதை அனுபவிக்கவேண்டும் என்பதற்கு இங்கே இராமபிரான் உதாரணமாகின்றான். அரசு பதவியானது நறுமலர் பரப்பிய பஞ்சணை மெத்தைக்கு நிகரென்றே நெரிஞ்சிமுள்பரப்பிய படுக்கைக்குச் சரியென்றே இராமபிரான் கற்பனை பண்ணவில்லை. ஆரம்ப பரீட்சை சித்தி.

அடுத்த கணத்தில் இராமபிரானுக்கு நடந்ததென்ன? கைகேயி விரைந்து வருகின்றாள். வந்தவள் இராமபிரானை நோக்கி “இராமா, பரதன் நாடாள, நீ கானகஞ் சென்று பதினான்கு வருடம் தவ விரதங்களிலே காலங் கழித்து மீண்டும் அயோத்திக்குவரவேண்டுமெனச் சக்கரவர்த்தி என் மூலமாக உனக்கு ஆணையிடுகின்றார்” என்று இந்த எதிர்பாராத செய்தியைக் கூறுகின்றாள்.

“ஆழிதழ் உலக மெல்லாம்
பரதனே யாள நீபோய்த்
தாழிருஞ் சடைகள் தாங்கித்
தாங்கரும் தவம்மேற் கொண்டு
பூழ்வெங் காணம் நண்ணிப்
புண்ணியத் துறைக ளாடி
ஏழிரண் டாண்டின் வாவென்
றியம்பின னரச னென்றாள்.” (இராமா.)

எவரும் திடுக்கிடுஞ் செய்தி. முடி சூட்டு விழாவுக்குரிய ஏற்பாடுகள் நடந்துகொண்டிருக்கையில் கைகேயி இதனைச் சொல்லுகின்றாள். சமபுத்திப் பரீட்சையின் இடைக்காலத் தேர்வு. இந்தக் கடுஞ் சொற்கள் இராமபிரானின் செவிகளில் நுழைந்தும் அவனது

மனத்தில் ஒருவித தாக்கமும் உண்டாகவில்லை. இரவும் பகலும் ஒரேபடித்தாய் அலர்ந்து விளங்கும் செந்தாமரை மலரொன்று இவ்வுலகில் இருக்குமானால் அம்மலரை உவமை சொல்லத்தக்க அவனது முகமலர்ச்சியில் ஒரு சிறு வாட்டமேனும் உண்டாகவில்லை. இதனால், அவனது முகத்தாமரை மலர் அப்போதலர்ந்த செந்தாமரையையும் வென்றுவிட்டது. பகல்வரும்போது மலர்ந்து இரவுவரும்போது குவிசின்ற செந்தாமரையின் புது மலர்ச்சி இன்ப துன்பங்களிலே சமபுத்தி பண்ணுகின்ற இராமபிரானின் திருமுகத்தாமரையின் மலர்ச்சிக்குத் தோற்றுவிட்டமை ஒரு வியப்பாமோ? சமபுத்திப் பரீட்சையின் இடைக்காலத் தேர்விலும் இராமபிரான் சித்தி. நாடாள்வதை இன்பமாகக் கருதாமையால் காடாள்வது துன்பமாகத் தோன்ற வில்லை.

இராம ராவண யுத்தத்தின் கடைசிக் கட்டம். யுத்த முனையில் இராமன் முன்னே இராவணன் வெறுங்கையனாக எதிர்ப்படுகின்றான். சாதாரண பகைவன்ல்லன் இராவணன். முவுலகும் புகழ்படைத்த வீரன். இராம பிரானின் மனைவியைக் கவர்ந்து சிறைவைத்தவன். சமபுத்தி யோகத்தின் உச்சியில் நிலைநின்ற இராம பிரான், தன்முன்னே தோன்றிய இராவணனைப் பார்த்து "இன்றுபோய் நாளைவா" எனக் கூறி விடுத்தான். சமத்துவ புத்தியின் இறுதிப் பரீட்சையிலும் இராம பிரான் சித்தி.

இராம பிரானின் இந்தக் கருணையானது வீரத்தனத்தின் மணி முடி. யுத்த தருமத்தின் உயிர்நாடி. அரசர்களுக்கு ஓர் அணிகலன். எதிரிகளைத் தண்டிக்கும் நிலையில் ஒரு சமநோக்கம் உண்டாதல் வேண்டும் என்னும் உண்மையினை இது உணர்த்தி நிற்கின்றது. இராமாயணம் வாழ்க. சமத்துவ புத்தி வாழ்க.

சமத்துவ புத்தி யோகத்தில் நிலைபெற்று வாழ்ந்த இத்தகைய வேந்தர்களை நினைக்கும் போது அருச்சுனனுக்குக் கரும யோகத்தில் ஒரு கவர்ச்சியுண்டாகும். தானும் தனது கடமையைச் சம நோக்குடன் செய்ய வேண்டு மென்னும் விருப்பம் பிறக்கும். சமத்துவ புத்தியோகத்தில் நம்பிக்கையும், சிரத்தையும் நிலைபெறும் என்பது பகவானின் கருத்தாகும்.

போராசை யூட்டப் புதிதொன்று சொல்கிலேன்
பாராயிதுதான் பழைமைத்தே—தேராய்நீ
என்னேயன் என்னன்பன் என்னு மியைபிறை
சொன்னே னுயர்ந்தமறைச் சொல்.

அந்தப் பழைய யோகத்தையே இன்று நான் உனக்குச் சொன்னேன்; நீ என் தோழனும், பக்தனும் என்பது கருதி. இது மிகவும் உயர்ந்த இரகசியம்.

அந்தணர் திலகர்களும், அரச முனிவர்களும், ஏனைய புத்தி மான்களும், பரம்பரையாகக் கடைப்பிடித்துவந்த இந்தச் சமத்துவ புத்தி யோகம் மிகப் பழையது. நெடுங் காலத்துக்கு முந்தியே கேட்டோரது மதிக்குறைவால் இதன் மாண்பு மறைந்து இன்று புதியது போலத் தோன்றுகின்றது. புதியது என்னும் எண்ணம் குறைவு கற்பிக்கின்றது. இது நிறைவுள்ளது: உறுதியுடையது; உயர்ந்த இரகசியம். இதை நம்பிக்கை யுடையவர்களுக்குச் சொல்வதே தகுதி. நீ எனது தோழன்; பக்தன். என்மீது உனக்கு நம்பிக்கை. உன்மீது எனக்கு நம்பிக்கை. ஆதலால், இதை உனக்குச் சொன்னேன்.

அருச்சுனன்—

சூரியனின் தோற்றமிகத் தொன்மைத்து நின்றிறப்போ
பாரீனிலிந் நான்நிகழ்ந்த பான்மைத்தே—ஆரியநீ
அன்றோற் சியோகம் அறிவுறுத்தா யென்பதீது
என்றோ அறிவதெவன் யான்.

4

விவசுவான் என்னும் சூரியனின் பிறப்பு முந்தியது; உமது பிறப்புப் பிந்தியது. நீர் ஆதியில் இதை அவனுக்குச் சொன்னீர் என்பதை நான் அறிந்து கொள்வது எப்படி?

கண்ணபிரான்—

பண்டலகி லேயானும் பார்த்தாநீ தானுமிங்கு
கண்டு கழிந்த கனபிறவி—உண்டுகாண்
போன பிறப்பும் புகுந்தனவு மெல்லாயிந்
கியானறிவேன் நீயறியாய் ஈது.

5

அருச்சுனனா, எனக்கு எத்தனையோ பிறவிகள் சென்று விட்டன. உனக்கும் அப்படியே. அவைகளை யெல்லாம் நானறிவேன். நீ யறியாய்.

என்னுடைய அறிவு எதனாலும் எப்போதாவது மறைக்கப்படுவதில்லை. இதனால், நான் எடுத்த பிறவிகளை யெல்லாம் நானறிவேன். ஆதியில் சூரிய தேவனுக்குச் சம புத்தி உபதேசித்ததையும் அறிவேன். அன்றியும் உன் பிறப்புகளையும், அப்பிறப்புகளில்

நீ அனுபவித்தவைகளையும் அறிவேன். உன்னுடைய அறிவு மறைக்கப்பட்டிருப்பதனால் நீ அவற்றை அறிகின்றாயில்லை. சமத்துவ புத்தியால் மனம் புனித மடைந்து அறிவு விளக்கம் பெற்றால் நீயும் அறிவாய். நான் இயல்பாகவே பரிசுத்த முடையவன் என்பதை நீ அறிந்துகொள்.

இல்லேன் பிறப்பும் இறப்பு மெனினும் யான்
எல்லா உயிர்க்கும் இறையெனினும்—நல்லாய்கேள்
என்னியற்கை யென்வசஞ்செய் தென்மாயை யாலிங்கே
மன்னுயிர்க்காய்த் தோன்றுகின்றேன் வந்து. 6

பிறப்பற்றே னெனினும், அழிவற்றே னெனினும், உயிர்களுக்கெல்லாம் இறைவ னெனினும், யான் எனது பிரகிருதியில் நிலை பெற்று, என்மாயையினால் தோன்றுகின்றேன்.

என்னுடைய பிறப்புகள் ஏனையோரின் பிறப்புகளைப் போல வினைக்கீடாகக் கிடைப்பன வல்ல. சீவாத்துமா மீது கொண்ட இயல்பான கருணையால், எனக்கு அடிமைப்பட்ட பிரகிருதியில் ஏறி எனது மாயாசக்தியால் என்னை நானே தோற்றுவித்துக் கொள்கின்றேன். எனது இயற்கை சீவவடிவானது. எனது மாயை திவ்வியமானது. இயற்கை எனக்கு அடிமை. அதன் குணங்கள் என்னைப் பற்றுவதில்லை. எனது பிறப்பின் வடிவங்கள் எனது மாயா சக்தியால் தோன்றுவதால் அவ்வடிவங்கள் எனது தெய்வீக இயல்பைச் சிறிதும் பற்றுவதில்லை. பிரகிருதிக்கு அடிமைப்பட்ட பிறவிகளையே பிரகிருதி குணங்கள் பற்றும்.

அறந்தலைகீழாகி அவனியிசைத்தீய
மறந்தலைமே லாகி வருங்கால்—பிறந்தான்போல்
ஏற்ற வடிவெடுத்தே என் குறிப்பிற் பாரதா
தோற்றுக்கின்றேன் ஞன்பு சுரந்து. 7

பாரதா, எப்போ தெப்போது தருமம் தலைகீழாகி அதர்மம் எழுச்சி பெறுமோ, அப்போதப்போது நான் என்னைப் பிறப்பித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

மக்களின் விடுதலைக்கும் நல்வாழ்வுக்கு மேற்ப நியமிக்கப்பட்ட எல்லாக் கருமங்களும் அறமெனப்படும். ஏற்றவடிவம் எங்கெங்கே எவ்வெப்போது என்னென்ன வடிவம் அவசியமோ

அவ்வவ்வடிவம் இவ்வடிவங்கள் காலம், தேசம், சாதி, சமயம், மொழி முதலியவற்றுக்கு ஏற்ப வேறுபட்டிருக்கும். எங்கும் நானே அவதரிக்கின்றேன். பரம்பொருள் ஒன்றே.

நல்லோர் தமையருளால் நன்று புரத்தற்கும்
அல்லோரைத் தண்டித் தழித்தற்கும்—பல்லறமும்
நன்குநிலை நாட்டுதற்கும் நாடியுகந் தோறும் யான்
இங்குபிறக் கின்றேன் இசைந்து.

8

நல்லோரைக் காக்கவும், தீயோரை அழிக்கவும் அறத்தை நிலை நிறுத்தவும், நான் யுகந்தோறும் பிறக்கின்றேன்.

நல்லோரைக் காத்தல் மூலமாக உலகில் நன்மையை நிலைபெறச் செய்கின்றேன். அந்நல்லோரையும் உயர்கதி சேர்க்கின்றேன். தீயோரை அழித்தல் வாயிலாக உலகிலே நன்மையைத் தீமை நலியாதபடி காத்து அது வளர வழிசெய்கின்றேன். நல்லோரைத் தீயோரில் நின்று பாதுகாப்பதால் உலகில் நன்மை விருத்தியாகும். நல்லோரின்றி நன்மை வளராது. தீயோர் இருப்பின் நன்மை இருந்த அளவிலும் குறையும். நல்லோரின் நன்மையைக் காத்தும் தீயோரின் தீமையை அழித்தும் இருவரையும் தகுதிக் கேற்பச் சமத்துவபுத்தி யோகத்திற் செலுத்தி வாழ்விப்பதே எனது நோக்கமாகும். எனது அவதாரத்தால் ஒரு ஆத்துமாவும் வீணாதல் இல்லை. தீயோரும் நன்மை யடைகின்றனர்.

சீரியவென் தெய்வப் பிறப்பும் தீருச்செயலும்
நேரியவாக் கண்ட நிலையுடையோன்—பாரினிலே
தன்னுடலம் விட்டுமறு சன்ம மடையாமல்
என்னுடனென் ருவான் இனிது.

9

என்னுடைய தெய்வத் தன்மைகொண்ட பிறப்பையும், செயலையும், இவ்வாறு உள்ளபடி உணர்வோன் உடலைத் துறந்த பின்னர் மறுபிறப்பு எடுப்பதில்லை. அவன் என்னை அடைகின்றான்.

பிறப்புக்குஞ் செயலுக்கும் அப்பாற்பட்டவனென என்னைத் தெரிந்துகொண்டவன் விடுதலை யடைகின்றான். எனது பிறப்பு பிரகிருதி சம்பந்த மற்றது. நல்லோர்கள் என்பிறப்பை யறிந்து என்னையே நாடியடைகின்றார்கள். என்னை நாடுகிறவர்களுக்கு குறுக்கே நிற்கும் பாவங்களை நீக்கி அவர்களை நானேகாக்கிறேன் என்னும் இரகசியத்தை அறிந்தவனுக்கு எனது ஐக்கியமே யொழியக் கரும வசமான மறுபிறப்பில்லை.

ஆசையம் கோபம் அகன்றுபலர் என்மயமாய்
ஈசனெனத் தஞ்சம் எணையடைந்து—தேசமிகு
தன்னிகரில் ஞானத் தவத்தாற் புனிதமுற்றே
என்னியல்பு பெற்றார்கா ணிங்கு.

10

ஆசையையும், அச்சத்தையும், சினத்தையும் துறந்தோராய், என்னைச் சரணடைந்து என்மயமாய், ஞானமாகிய தவத்தால் புனிதம்பெற்று என்னியல் பெய்தினோர் பலருளர்.

சமத்துவ புத்தியுள்ள பலர் என்னையே தியானித்துக்கொண்டிருந்து என்மயமாகி, எனது பிறப்பு, செயல் என்பவைகளின் உண்மையியல்பை யுணர்ந்து என்னியல்பை அடைந்திருக்கிறார்கள். நீயும் சமபுத்தியைப் பெறு. என்மயமாகு. என்னைச் சரண்புகு. என்பிறப்பையும் செயலையும் உள்ளபடி உணர். என்னியல்பு அடைவாய். முதலில் ஆசை, பயம், கோபம் என்பவற்றை விடு. அவை சமத்துவ புத்திக்குத் தடை. மூன்றையும் விட்டால் என்னைப் போல் பற்றற்ற கருமம் புரியும் வழிக்கு வருவாய்.

யார்யார் எனையெங்கெங் கெவ்வாறு வேண்டுவரோ
சேர்வேன் அவர்க்கருளைச் செய்தங்கே—ஓர்வாய்நீ
என்னெறிநிற் பாரேயிங் கெல்லோரும் ஆங்கவரை
நன்னெறியிற் சேர்ப்போனும் யான்.

11

யாவர் என்னை எங்ஙனம் வேண்டுகின்றார்களோ, அவர்களை நான் அங்ஙனமே சாருகின்றேன். பார்த்தா, மனிதர்கள் எங்கும் என்வழியையே பின்பற்றுகிறார்கள். அவர்களுக்குப் பலன் கொடுப்பவனும் யானே.

தேச கால இயல்புகளுக்கும், அறிவு நிலைக்குந் தக்கதாக மனிதரின் வழிபாடுகள் வேறுபட்டிருப்பது இயற்கையே. அவையெல்லாம் ஒன்றுபோல் இராமையால், யான் அவற்றுட் சிலவற்றை விரும்பிச் சிலவற்றை வெறுப்பதில்லை. யாவற்றையும் உவந்தேற்று வழிபடுவோரை படிமுறையாகச் சமபுத்தியடையச் செய்கின்றேன். யார் மூலம் என்னை வழிபடுகின்றார்களோ, எவை மூலம் என்னை வழிபடுகின்றார்களோ, அவர்களை இயக்கி நின்றும், அவைகளிற் பிரசன்னமாகி நின்றும் பலனளிப்பவன் நானே. வழிபாடுகளில் ஏற்றத்தாழ்வு காணாமல் வழிபடுவோரின் அன்பினையே நோக்குகின்றேன். இதனால், எல்லாரும் என்னை விரும்புகின்றார்கள்.

என்னை வழிபடுவோர் இன்ப மெய்துவர்; வழிபடாதோர் இன்பமெய்தார். வழிபடுவோர் துன்பமடையார். வழிபடாதோரும் துன்பமடையார். வழிபாட்டுக்குப் பலன் இன்பம். வழிபடாமையுக்குப் பலனில்லை. சூரியனின் ஒளியைக் காண்பவன் இன்பமடைகிறான். சூரியன் உதித்தும் கண்ணை மூடிக்கொண்டிருப்பவனுக்கு இன்பமில்லை. சூரியன் அவனுக்குத் துன்பம் செய்வதுமில்லை.

கரும் பலன்விரும்பிக் காசினியில் மாந்தர்
பரவிரிப்பார் தேவதைகள் பக்கம்—கரும்பலன்
பூவுலகின் கண்ணே புரிவோர்க்குக் கைகூடல்
ஆவதனால் மிக்கவிரை வாய்.

12

தொழில்களில் வெற்றியை விரும்புவோர் இல்லுலகிலே தேவதைகளை வழிபடுகின்றார்கள். மனித உலகத்தில் கரும் பலன் மிக்கவிரைவாய்க் கைகூடுகின்றது.

தன்னை யறிதலாகிய மெய்யுணர்ச்சி பேரின்பத்தைத் தருவது. இதை யடைதற்குப் பெரு முயற்சி வேண்டும். நெடுங்காலமுஞ் செல்லும். சடப்பொருள் சம்பந்தமான சிற்றின்பமோ இலேசாகக் கைகூடுகின்றது. இது வருவதும் இலேசு; போவதும் இலேசு. அறிவிற குறைந்தோர் சிறு முயற்சியால் வரும் சிற்றின்பத்தையே விரும்புகிறார்கள். (பலன் சிறிதாயினும் விரைவிலே கிடைப்பதால் அதில் ஒருகவர்ச்சி. பலன் பெரிதாயும், நிலையுள்ளதாயும் இருந்தாலும் பெரு முயற்சியும், நீண்ட காலக்கழிவும் கருதிப்பொறுமையிழப்போர் அதைவிரும்பியதில்லை) உலகில் இந்த ஏற்றத்தாழ்வு ஏற்பட்டுள்ளதால் கரும்பலனும் பலபடிகளாக அமைந்திருத்தல் நியதியே. சமத்துவ புத்தியில் நம்பிக்கையும், பரமாத்நுமாவிற்பத்தியும் உடையோர் படிப்படியாக உலக இன்பத்திலிருந்து கரைசேர்கிறார்கள்.

குணம்போற் செயல்வகுத்துக் கொண்டிங் நியதிக்
கிணங்கநாற் பால்வகுத்தே னிங்கு—உணர்ந்திதினைச்
செய்தே னெனினும்யான் சேரேன் செயற்பற்றும்
எய்தேன் விகாரமுமென் றெண்ணு.

13

குணத்துக்கும் செய்கைக்கும் தக்கபடி நான்கு வருணங்களைச் சமைத்தேன். செய்கையற்றவனும், அழிவற்றவனுமாகிய யானே அதைச் செய்தவனென்றுணர்வாய்.

குணவேறுபாட்டினால் மக்களுடைய நடையும் செயலும் வேறுபடுகின்றன. நற்சார்பும், நற்குணமும், நன்னடையும் வாய்ந்தால் நற்குலமாம். தீச்சார்பும், தீக்குணமும், தீச்செயலும் சேர்ந்தால் தீக்குலமாம். நற்குலத்துக்கு நற்செயல் உரித்து. தீக்குலத்துக்குத் தீச்செயல் உரித்து. எல்லா மக்களும் திருந்தும் படி களாகவே குலங்கள் ஆதியில் வகுக்கப்பட்டன.

நற்குணமும் நல்லொழுக்கமும் இல்லாதவன் எங்கு பிறந்தாலும் உயர்குலத்தவனாகான். நற்குணமும் நல்லொழுக்கமும் உடையவன் எங்கு பிறந்தாலும் இழிகுலத்தவனாகான்.

“ஒழுக்க முடைமை குடிமை; இழுக்கம்
இழிந்த பிறப்பாய் விடும்”

(திருக்குறள்)

நற்குணமும் நல்லொழுக்கமும் உடையவனை அவனது தந்தை தாயாரின் இழிந்த குணமும், இழிந்த நடையுங் காரணமாக இழிகுலத்தவனாகக் கருதல் குற்றமாகும். இழிந்த குணமும், இழிந்த நடையுமுள்ள ஒருவனை அவனது தாய் தந்தையாரின் உயர்ந்த குணமும் உயர்ந்த நடையுங் காரணமாக உயர் குலத்தவனாகக் கொள்வதும் குற்றமாகும். புனிப்புள்ள மாமரத்தின் கன்று இனிப்புள்ள மாமரத்தின் கிளையோடு சேர்ந்து ஒன்றி உயர்குலமாகி விடுகின்றது. இனிப்புள்ள மாமரத்தின் கன்றும் புனிப்புள்ள மாமரத்தின் கிளையோடு சேர்ந்து ஒன்றிவிட்டால் இழிகுலமாகிவிடுகின்றது.

குணம் முந்தியது; குலம் பிந்தியது. குலம் அழிந்தாலும் குணம் அழியாது. குணமானது குலத் தோற்றத்துக்குக் காரணமாய் முந்தியே அமைந்துகிடந்ததோர் சாதித் தன்மை. இனிய மாம்பழமொன்றை உண்டு அழித்துவிடலாம். மாம்பழம் அழிய அதன் இனிமையும் அழிவதில்லை. மாம்பழம் ஒருகுலம் இனிமை மாம்பழக்குலம் உண்டாதற்குக் காரணமாக முந்தியே அமைந்து கிடந்த சாதித் தன்மை. ஒரு மாம்பழக்குலம் அழிய இன்னும் கோடிகோடி மாம்பழக் குலங்களை உண்டாக்கிக்கொண்டு இனிமைத் தன்மையானது இயற்கையில் நிலைபெற்று நிற்கின்றது. 3: 24 உரைச் செய்யுளைப் பார்க்க. எல்லாரும் படிப்படியாக அந்தணராகியே மீட்சியடைகின்றார்கள்.

கருமமெனைப் பற்றாது கண்டாய் புரியும்
கருமபலன் மீது கவர்ச்சி—தருவிருப்பும்
இல்லையெனக் கிவ்வா ரெனையறிவான் எய்தானே
தொல்லைதரு கன்மத் தொடக்கு.

என்னைக் கருமங்கள் ஒட்டுவதில்லை. எனக்குக் கரும பலனில் விருப்பமில்லை. இவ்வாறு என்னை அறிவோன் கருமங்களாற் கட்டப்படமாட்டான்.

பலனில் விருப்ப மில்லாத யான் தொழில் செய்வதால் தொழிலாவது தொழிற் பயனாவது என்னைக் கட்டுப்படுத்துவதில்லை. உலகிலேதோன்றுகின்ற ஏற்றத் தாழ்வுகளுக்கு நான் பொறுப்பாளியல்லேன். ஏற்றத் தாழ்வுகள் அவரவர் வினைக்குத் தக்கதாக மக்கள் ஈட்டிய சொத்தாகும். இவைகளை நான் கொடுத்ததாகத் கருதி என்னை ஓரவார முள்ளவனென்று பிழையாகத் தீர்மானித்தல் தகாது. கரும பலனிற் பற்றுவையாமலும், நான் செய்கின்றேனென்னும் அகம்பாவமில்லாமலும் கருமம் புரிகின்றவன் இன்ப துன்பங்களாற் கட்டுண்ணான். கருமம் அவனைப் பூரணமடையச் செய்கின்றது.

முத்தி விரும்பியநின் முன்னோருந் தூயசம
புத்தி யுடன்கருமம் பூண்டார்கள்—இத்தரையில்
முன்னோர் புரிந்த முறையேபற் றற்றதொழில்
இன்னேநீ செய்தல் இனிது.

15

முத்தியில் விருப்பங் கொண்ட உனது முன்னோரும் இதை யுணர்ந்து கருமமே செய்தார்கள். ஆதலால், முன்பு முன்னோர் புரிந்த வண்ணம் நீயும் கருமத்தையே செய்.

சனகன் முதலிய அரசர்களும் கரும யோகத்தின் மூலமாகவே ஆன்ம விடுதலை பெற்றார்கள். சனகர் ஞானியாதலால் உலக நன்மைக்காகவே அவர் கருமம் புரிந்து கொண்டிருந்தார். நீ அவர் நிலையிலில்லை. உனது ஆன்ம விடுதலைக்கும், குடிகளின் நலனுக்கும் உனக்குக் கருமமே சிறந்தது. பற்றின்றி அதைச் செய்.

செய்செயலும் செய்யாமற் செய்செயலு மாயிவற்றில்
ஐயமுறு கின்ற ரறிவோரும்—மையலறச்
செய்ய தொழில்நுட்பம் தேற்றுவேன் இங்கிதனால்
உய்யவழி யுண்டா முனக்கு.

16

எது கருமம்? எது அகர்மம்? என்னும் விஷயத்தில் அறிவாளிகளும் மயங்குகின்றனர். ஆதலால், உனக்குக் கரும இயல்பை உணர்த்துகின்றேன். இதை அறிவதனால் நீ தீங்கில் நின்று விடுபடுவாய்.

செல் செயல்—பலன் விரும்பிச் செய்யும் நற்செயல்.

செல்லாமற் செய்செயல்—பற்றற்ற செய்யாமற் செய் கருமம், அகர்மம்.

இவ் விரண்டி லொன்றும் ஆன்மாவின் செயலன்று. ஆன்ம விடுதலைக்காகும் செயல். கருமம் நல்லதாய் இருத்தல் வேண்டும். அதன் தொடக்கமும் நல்லதாய் இருத்தல் வேண்டும். அதாவது, போட்டி, பொருமை முதலியவற்றுக்கு உட்படாதிருத்தல். நல்ல காரியமெனினும், செய்பவனுக்கு அது கடமையாகவும் அமைந்திருத்தல் வேண்டும். தொடக்கத்திற் பலன்மீது விருப்ப மிருந்தாலும், பின்பு படிப்படியாக அது பற்றற்ற கருமமாகி நிறைவுறும். பற்றற்ற கருமம் ஈசுரார்ப்பணமாகச் செய்யப்படுவதால் அதைச் செய்பவன், செய்தும் செய்யாதவனாகின்றான். இதற்கு வேறுவகையாகவும் பொருள்கொள்ளலாம்.

செய்செயல்—போறி, மனம், உடல் என்பவற்றுற் செய்யுந் செயல்.

செய்யாமற் செய்செயல்—ஒன்றைச் செய்யாமலிருந்தும் செய்ததற்கு

ஓப்பாதல். செய்செயல்—பலனை ஈசுரனுக்கு அர்ப்பணமாக்கி ஒருவன்

செய்கின்ற செயல். செய்யாமற் செய்செயல்—செயலையும், பயனையும்

ஈசுரார்ப்பணமாக்க செயல்.

இத் தொழில் நுட்பங்களை அறிவதால் ஆன்ம விடுதலை கிட்டு கின்றது.

செயலி னியல்பும் தெரிந்திடவே வேண்டும்

செயலாகாச் செய்கை யியல்பும்—செயலினது

இன்மை யியல்பும் இனிதுணர்தல் வேண்டுமே

கன்ம இயல்கடினம் காண்.

17

விதிக்கப்பட்ட கருமங்களின் இயல்பும் தெரியவேண்டும். விலக்கப்பட்ட கருமங்களின் இயல்பும் தெரியவேண்டும். கருமம் இன்மையின் இயல்பும் தெரியவேண்டும். கருமத்தின் போக்கு உணர்தற்கு எளிதன்று.

செயல்—விதிக்கப்பட்ட கருமம். செயலாகாச் செய்கை—விலக்கப்பட்ட கருமம்.

இது விகர்மம் எனவும் பெயர் பெறும். செயலினது இன்மை—செய்யாமற்

செய்யும் கருமம்; அகங்கார மமகாரமற்றுச் செய்யும் கருமம். இது அகர்மம்,

நிஷ்காம கருமம் எனவும் வழங்கும்.

செயலிற் செயலின்மை தேர்வா னாதன்மேற்

செயலின்மை தன்னிற் செயலை—மயலின்றிக்

காண்பா னவனறிவுக் கண்ணுடையோன் செய்தொழிற்கண்

பூண்பான்காண் யோகப் பொலிவு.

18

செய்கையிற் செயலின்மையையும், செயலின்மையிற் செய்கையையும் எவன் காண்கின்றானோ அவனே மனிதரில் அறிவுடையோன். அவன் எத்தொழில் செய்கையிலும் யோகத்திருப்பான்.

தனக்கு விதிக்கப்பட்ட ஒரு தொழிலைச் செய்பவன் நடுநிலையில் நின்று அதை ஈகரார்ப்பணமாகச் செய்தால் அத்தொழில் அவனைப் பற்றுவதில்லை. அத்தொழிலின் விளைவுகளும் அவனைத் தாக்குவதில்லை. இன்பதுன்பங்களில் அவன் அழுந்துவது மில்லை. கருமம் புரிந்து கொண்டும் கருமத்துக்குக் கருத்தா வல்லாத நிலையிலிருப்பவன் சமர்த்தன். அவன் செயலிற் செயலின்மையைக் கண்டவனாகின்றான். இது கரும யோகத்தின் ஒரு நுட்பம்.

ஒருவன், தனக்கு வேறொருவன் ஒரு தீங்கு செய்தபோது தான் அவனுக்குப் பதிலுக்குப் பதில் தீட்டாமல் பொறுக்கின்றான்; அவனை மன்னித்தும் விடுகின்றான். இவ்வளவும் போதாது. அதை மறக்கவும் வேண்டும். அதை மறவாமல் மனத்தில் வைத்துக்கொண்டு தனது நண்பர்களைக் கண்டபோது தனது பொறுமையைப் பெரிதாகப் பேசிப் பெருமை பாராட்டுவானால், பதிலுக்குப் பதில் தீட்டாமலிருந்தும் தீட்டியவனுக்கு ஒப்பாகின்றான். இங்கே செயலின்மையிற் செயலிருப்பதைக் காண்க. இதுவும் கரும யோகத்தின் மற்றொரு நுட்பம்.

“பொறுத்தல் இறப்பினை யென்றும்; அதனை

மறத்தல் அதனினும் நன்று”

(திருக்குறள்)

ஒருவன் ஒரு தீச் செயலைச் செய்து அகப்பட்டுக் கொண்டு துன்பப்படுகின்றான். பலர் அவனைச் சூழ்ந்து நிற்கிறார்கள். சிலர் அனுதாபப்படுகின்றார்கள். சிலர் அவனைக் கண்டிக்கிறார்கள். சிலர் நகையாடுகின்றார்கள். இந்நிலையில் ஒருவர் அங்கே வந்து நாம் மாதிரி இப்படியான செயல்களைச் செய்வதுமில்லை. அகப்பட்டுக் கொண்டு விழிப்பதுமில்லை என்று பெருமிதம் பேசுகிறார். இவர் தீச்செயலைச் செய்யாதிருந்தும் அதைக் குறித்துச் செருக்குக் கொள்வதால் தீச்செயலைச் செய்தவருக்கு ஒப்பாகின்றார். இதுவும் கருமத்தின் இன்னொரு நுட்பமாகும்.

வழிப்போக்க னொருவன் தனியே போய்க்கொண்டிருக்கிறான். தனிவழி. கள்வர்களில் அங்கே வருகிறார்கள். அவன் வைத்திருந்த பொருளைப் பறித்துக் கொண்டு அவனைப்படுகாயப்படுத்தி வழியிலே போட்டுவிட்டு ஓடுகிறார்கள். அவன் ஆதரவற்றுக் கிடக்கிறான்.

அவ்வழியாக ஒரு தனவந்தர் தமது வாகனத்தில் வருகின்றார். வந்தவர் அந்தப் பரிதாபக்காட்சியைப் பார்த்து விட்டு வாகனத்தை விரைவாகச் செலுத்திக்கொண்டு போகின்றார். இவரும் கள்வரோடு சேர்ந்து வழிப்போக்களைத் துன்புறுத்தியதற்கு நிகரான செயலைச் செய்தவராகின்றார். இங்கும் செயலின்மையிற் செயலைக் காண்கின்றோம். இதுவும் கருமத்தின் மற்றொரு நுட்பமாகும்.

ஒருவன் ஒரு நற்செயலையோ தீச்செயலையோ செய்கின்றான். இன்னொருவன் அதிற் பங்கு கொள்ளவு மில்லை. ஆதரவளிக்கவு மில்லை. அச் செயல் நிகழ்கையில் அங்கே இருக்கவு மில்லை. ஆயினும், அச் செயலைச் செய்ததற்கு அவனை உருவாக்கிய பங்கு மறை முகமாக அவனைச் சாருகின்றது. அச் செயலை இவன் செய்யா திருந்தும், செய்தவனாகின்றான். கூட்டான உத்தரவாதங்காரண மாக இங்கும் செயலின்மையிற் செய்கை பிறப்பதைக் காண்க. இதுவும் கருமத்தின் பிறிதொரு நுட்பமாகும். கன்ம இயல் கடினம்.

தொடங்கும்போ தாசைத் தொடர்புஞ்சங் கற்பத்
தொடர்புந் தவிர்ந்தே தொழில்கள்—தொடங்குவோன்
செய்தொழிலை மெய்ஞ்ஞானத் தீயெரிக்கும் அன்னோனை
மெய்யறிவோ னென்றுரைப்பார் மேல்.

19

தொடங்கும்போது ஆசையும், ஆசைக்குக் காரணமான மனநினைவுகளும் நீங்கிநின்று ஒருவன் செய்யுந் தொழில்கள் ஞானத்தீயால் எரிக்கப்படும். இத்தகைய தொழில் செய்வோனை அறிவாளிகள் பண்டித னென்று கூறுவார்கள்.

சங்கற்பம் உத்தேச மனநினைவுகள். கருமமுடிவில் இந் நினைவுகள் கரும முடிவில் அடையும் பலன்களின் மீது செல்லும் ஆசையைப் பற்றி நிற்பன. பண்டிதன் நல்லறிவாளன். கல்வியும், பணிவும், சமநோக்கமும் பெற்றவன்.

பண்ணுங் கருமப் பயனிற் பற் றற்றுநிதம்
எண்ணும் மனநிறைவிங் செய்தியே—நண்ணுபிற
சார்வற்று நிற்குமவன் தான்செயல்கள் செய்கையினும்
தீர்வுற்றோ னாவான் செயல்

20

கருமப் பலனிலே பற்றுக் களைந்தவனாய், எப்போதும் மனநிறைவு உடையவனாய், எதனினும் சார்பற்று நிற்போன், செய்கை செய்துகொண்டிருக்கையிலும் செயலற்றவ னாவான்.

பற்றுவிடுத் துள்ளத்தைப் பஞ்சப் பொறிகள்தமை
உற்றுயிராற் கட்டி ஒடுக்கியே—சற்றுநதன்
பேற்றில் மமதை பெருன் கரும மாத்திரமே
ஆற்றுமவன் பந்தமடை யான்.

21

ஆசையற்றவனும், உள்ளத்தையும், உடலையும் ஆன்மாவாற்
கட்டுப்படுத்தி, தான் பெற்ற பேறுகளைத் தனதென் றெண்ணாமல்
கருமங்களை மாத்திரம் செய்கின்றவன் பந்த மடையான்.

உலக இன்பங்களிலும், சுவர்க்கலோக இன்பங்களிலும் மனஞ்
செல்லாதோன், துன்பங்களில் வெறுப்புக் கொள்ளாதோன், மனத்
தையும், பொறி புலன்களையும் ஆன்மாவில் நன்கு தாபித்தோன்,
தான்பெறும் தானம் முதலியவைகளைத் தனதென்று செருக்குக்
கொள்ளாதோன் ஆகிய ஞானி, தனது ஆன்ம விடுதலைக்காகவும்,
பிறர்நன்மைக்காகவுமே தொழில் செய்து கொண்டிருக்கின்றான்.
இத்தகைய மேலோன் தொழில்களாற் பந்தமடைவதில்லை.

பேறு அட்டமா சித்திகளையும் குறிக்கும். அவை அணிமா,
மகிமா, கரிமா, லகிமா, பிராப்தி, பிராகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்
துவம் என்பன. அணிமா - ஒருயோகி அணுப்போன்ற நுண்ணிய
வடிவினை எடுத்தல்; மகிமா - மிகப்பெரிய வடிவங் கொள்ளுதல்.
கரிமா - சிறிய வடிவங் கொண்டாலும் பிறரால் தூக்கமுடியாமற்
பாரமாயிருத்தல். லகிமா - மலைபோற் பெரிய வடிவமெடுத்தாலும்
தூக்குதற்கு இலகுவாயிருத்தல். பிராப்தி ஒரே நேரத்திற்பலவிடங்
களிலே பலருக்குக் காட்சிகொடுத்தல். பிராகாமியம் - கூடுவிட்டுக்
கூடுபாய்தல். ஈசத்துவம் - தெய்வத் தன்மை பெறுதல். வசித்துவம் -
பிறரைத்தன்வசமாக்குதல். யோக மார்க்கத்திற் பயிற்சிமிகுதியால்
மனோசக்தி விருத்தியாகி இப்பேறுகள் இடைவழியிற் கிடைக்கும்.
யோகி இவற்றில் மமதை கொண்டால், அப்பாற் சென்று சம
புத்தியும் ஞானசித்தியும் அடையாமல் இடைவழியிலேயே நின்று
வினையாடிக்கொண்டிருக்கும் நிலை ஏற்படும்.

எய்து மீலாபத்தில் எய்திநிறைவுள்ளழுக்கா
றெய்தாணய்த் தோல்விவென்றி எய்திடனும்—மையலுருள்
சிந்தை சமபுத்தி செய்வோன் செயல்செயினும்
பந்தமடை யாளதன்கண் பட்டு.

22

தானாக வந்தெய்தும் இலாபத்திற் சந்தோஷம் அடைவோனாகி,
விருப்பு வெறுப்பென்னும் விரோத இரட்டைகளைக் கடந்து,
பொருமை யற்றவனும், வெற்றியினும் தோல்வியினும் சமநிலை
பெற்றோன் தொழில் செய்தாலும் அதனாற் கட்டுப்படுவதில்லை.

பற்றுகன்று தன்தேக பந்தம் விடுத்துளந்தான்
 உற்றுறுதி ஞான ஒளிகண்ட—முத்தனவன்
 வேள்வியென யாண்டும் வினைசெயலால் அத்தகையோன்
 ஆள்வினைதா னேயழியும் அற்று.

23

பற்றுத லற்றான்; விடுதலை கொண்டான்; ஞானத்தில் நிலைக்
 கப் பெற்றான்; வேள்வியெனக் கருதி வினை செய்வான்; அவனு
 டைய கருமமெல்லாம் தானே நழுவிப்போகிறது.

அகந்தை மமதையின்றிச் செய்யுங் கருமங்கள் வேள்விக்கு
 நிகர். அவற்றைச் செய்கின்றவன் அபிமானமற்ற ஐம் பொறி முத
 லியவற்றால் செய்கின்றான். அபிமானம் என தென்னும் செருக்கு.
 ஆன்மாவில் நிலைபெற்ற பொறி மனம் புத்தி என்பவற்றால்
 தொழில் செய்கின்றவன் தொழில்களை ஆளுகின்றான். அவை
 அவனை ஆளுவ தில்லை. அவன் செய்யும் கருமம் அவனைப் பற்றுது
 தானே நழுவுகின்றது.

பிரம அவியைப் பிரமமாம் தீயில்
 பிரமத்துக் கர்ப்பணமாப் பெய்து—பிரமத்தால்
 சீர்வேள்வி யாம்பிரமச் செய்கை நிலைநின்றான்
 சார்வான் பிரமத்தைத் தான்.

24

பிரமத்துக்கு அர்ப்பணமாகப் பிரம அவியைப் பிரமத்தீயில்,
 பிரமத்தால் ஓமம் பண்ணுவோன் சமாதான மெய்தினோன்; அவன்
 பிரமத்தை யடைவான்.

ஈசுவரன் எங்குமிருக்கின்றான் என்னும் உண்மை இச் செய்யு
 ளாற் கூறப்படுகின்றது. கருமங்களை வேள்வியென நினைந்து செய்
 வோன் வேள்வியின் மயமாகின்றான். அவன் வேள்வியிலும்,
 வேள்விசம்பந்தமான பொருள்களிலுமிருந்து தன்னை வேறுபிரித்
 தறிய முடியாத அபேத நிலையில் நிற்கின்றான். அவனுக்கு ஒன்
 றைவிட வேறென்றும் நினைவிராது. அவ்வொன்றையுமே மறப்
 பின்றித் தொடர்பாக நினைந்து கொண்டிருப்பதால் அதற்கு இன
 மான வேறு பொருள்களின் மனவாசனையும் அங்கே தோன்றுவ
 தில்லை. இதனால் இவனுக்கு எல்லாம் பிரமமே. வேள்வியும் பிர
 மம்; வேள்வி யுணவும் பிரமம்; வேள்விக் கருமமும் பிரமம்; வேள்
 வித் தீயும் பிரமமே. பிரம்மயமானவன் எல்லா வற்றிலும் பிர
 மத்தையே காண்கின்றான். அவன் சாந்தி பெற்றவன். இறைவ
 னது சக்தியின் வடிவமே எல்லாம்.

இந்திரனுள் ளிட்ட இமையோரை வேள்விதனிற்
 சிந்தித்து வேட்பர் சிலயோகர்—வந்தித்து
 இறைவன்தீ யாகவுயிர் இன்னவியாக் கொண்டே
 நிறையுயிரால் வேட்பர்சிலர் நோந்து

25

சில யோகிகள் தேவர்களுக்குச் செய்யப்படும் வேள்விகளையே பரிவுடன் செய்கின்றனர். வேறு சிலர் பிரமமாகிய அக்கினியில் ஆன்மா வாகிய அவியை ஆன்மாவால் ஆகுதி பண்ணி வேட்கின்றார்கள்.

யோகர் கருமம் புரிவோர். சிலர் பயன் கருதி வேள்வி செய்வர். இவர்கள் இந்திராதி தேவர்களைக் கருதிச் சில நோக்கங்களுடன் அதைச் செய்வர். இது கரும ஆரம்பத்தில் அறிவுக்குத் தக்கதாக நிகழ்வது. ஆகுதிபண்ணுதல் அர்ப்பணஞ் செய்தல். சிலர் செய்கையையும் பலனையும் ஈசுரனுக்கு அர்ப்பணமாக்கி வேள்வி செய்கின்றார்கள்.

அடக்க மெனுந்தீயில் ஐம்பொறியைச் சில்லோர்
 ஒடுக்கியுடும் வேள்வி யுவப்பர்—ஒடுக்கிப்
 பொறிகளெனுந் தீயிற் புலன்சொரிந்து சில்லோர்
 நெறிகடவார் வேட்பர் நிலைத்து.

26

சிலர் புலனடக்கம் என்கின்ற அக்கினியிலே பொறிகளை அவியாக ஒப்புக்கொடுக்கிறார்கள். சிலர் பொறிகளை வேள்வித் தீயாகக் கொண்டு புலன்களாகிய அவியுணவைப் பெய்து வேட்கின்றார்கள்.

புலனடக்கம் அக்கினியாகவும், ஐம்பொறிகளும் வேள்வியுணவாகவும் உருவகஞ் செய்யப்பட்டுள்ளன. தன்வசமான பொறிகள் வேள்வித்தீயாகவும், கட்டுப்படுத்திய அனுபவங்கள் வேள்வியுணவாகவும் வேறொரு முறையாக உருவகஞ் செய்யப்பட்டுள்ளன.

ஞானத்தால் மூண்டூயிரில் நன்றொடுங்கு நல்யோக
 மோனப் பயிற்சி யெனும் முத்தீயில்—தானடங்கும்
 ஐவாய்ச் செயலும் அமைந்தபிரா ணன்கதீயும்
 பெய்வார் சிலர்வேள்விப் பேறு.

27

சிலர் ஞானத்தால் மூண்டெரியும் ஆன்மவிடம் ஒடுங்கும் யோக முயற்சியாகிய அக்கினியில் எல்லா இந்திரியத் தொழில்களையும், பிராணனின் தொழில்களையும் அவியாக ஒப்புக்கொடுக்கின்றனர்.

முத்தி-தாரண, தியானம் சமாதி.

இம்மூன்றும் மனவடக்கத்தின் மூன்று நிலைகளாதலால், இவைகள் முத்திகளாக உருவகஞ் செய்யப்பட்டுள்ளன. இந்திரியச் செயல்களும், பிராணவாயுவின் செயல்களும் வேள்வி யுணவாக உருவகஞ் செய்யப்பட்டுள்ளன.

விரத முனிவோருள் வேறுசிலர் ஈயுந்
தீரவியத்தால் வேட்பர் சிலர்தாம்—புரிதவத்தால்
வேட்பர்சிலர் யோகத்தால் வேட்பர்சிலர் கல்வியால்
வேட்பர்சிலர் ஞானத்தால் மேல்

28

விரதங்களை யுடைய முனிவர்களில் வேறுசிலர் பொருளீதலாகிய வேள்வியைச் செய்கின்றார்கள். சிலர் தவமாகிய வேள்வியைச் செய்கின்றார்கள். சிலர் யோகமாகிய வேள்வியைச் செய்கின்றார்கள். சிலர் கல்வியாகிய வேள்வியைச் செய்கின்றார்கள். சிலர் ஞானமாகிய வேள்வியைச் செய்கின்றார்கள்.

விரதம் நியமந் தவரூத அடக்கம். அடக்கமே யோகம். அடக்கமுடையோரின் நிலைகள் வெவ்வேறு விதமாக அமைந்திருக்கும். நிலைமைகளுக்கேற்ப வேள்விகளும் வேறுபட்டிருக்கும். சிலர் புண்ணிய வசத்தால் ஈட்டிய பொருளைக் கொண்டு, அற்றோர்க்கும், அலந்தோர்க்கும், முன்னோர், தெய்வம், விருந்து, சுற்றம் முதலியோர்க்கும் ஈதலாகிய அறவேள்வியைச் செய்கின்றார்கள். ஈகையாகிய வேள்வியால் இவர்கள் ஈடேற்றம் கிடைக்கின்றது. ஈகையே கன்னன் கண்ட வேள்வி. ஈகையாற் கிடைத்த புண்ணியத்தையும் வேள்வி யுணவாக அர்ப்பணஞ் செய்த சமத்துவ புத்திமான் கன்னன் என்பது உலகப்பிரசித்தம்.

தவமாகிய வேள்வி தனக்கு வரும் துன்பத்தைப் பொறுத்தலும் பிறருக்குத் துன்பஞ் செய்யாமையும் ஆகிய ஒழுக்கத்திலிருந்து பிறக்கின்றது. சமத்துவ புத்தியால் இது வளர்ந்து நிறைவுறுகின்றது. கல்வியால் தரமும் உண்மைகண்டு பிறருக்கும் உண்மைகாட்டிச் சமத்துவ புத்தியில் நிற்பதும் வேள்வியே. பிறரை வெருட்டுதற்குக் கல்வியைக் கருவியாகக் கொள்கின்றவன் கல்வியால் வேள்வியை யடைவ தில்லை. கல்வியால் அவனுக்கு மீட்சியு மில்லை. பலன்கருதாத கருமமே சிலருக்கு வேள்வியாகின்றது. சிலர் ஆன்ம விசாரமே வேள்வியாகக் கொண்டு மெய் யுணர்வையே ஈசுரார்ப்பணஞ் செய்கின்றார்கள். வேள்விகளுக்கெல்லாம் விரதமே ஆதாரம்.

விரதம்-நியமம்.

இயங்கும் பிராணன் அபானன் இவற்றின்
இயங்கு நடைதடுப்பர் ஏனோர்—இயங்கும்
அபானனிற் பிராணனையும் ப்ராணனில்மற் றந்த
அபானனையும் பெய்வர்சிலர் ஆய்ந்து.

29

சிலர் பிராண வாயுவின் கதியையும் அபானவாயுவின் கதியையும் தடுத்துப்- பிராணாயாமத்தையே மேலாகக் கொள்வர். சிலர் அபானனிற் பிராணனையும், பிராணனில் அபானனையும் ஆகுதி பண்ணுகிறார்கள்.

பிராணாயாமம் பிராணனைத் தடுத்தல். பிராணன் மேல்மூச்சு என்றும் அபானன் கீழ் மூச்சு என்றும் தமிழில் வழங்கும். இங்கே மூன்று பயிற்சிகள் நிகழும். சுவாசத்தை மூக்கினால் வெளியே விடுதலாகிய ரேசகம் - உள்ளே இழுத்தலாகிய பூரகம் - உள்ளே நிறுத்துதலாகிய கும்பகம்.

பூரகம்-பூரித்தல், நிறைத்தல். கும்பகம்-நிறுத்தல். கும்பம்-கம்-கும்பகம்.
கும்பத்தில் நிறைத்த நீரை அதனுள்ளே நிறுத்திவைத்தல் போன்றது.
கம்-நீர்.

இம் மூன்று சாதனைகளும் குருமூலமாக அறிந்து பயிலத்தக்கன.

அளவா முணவுடையோர் ஆங்குசீலர் தம்முள்
உளவாம் பிராண உயிர்ப்பை—அளவாக
மற்றதிலே பெய்வீவர் மாண்புணர்ந்து வேள்வியால்
அற்றொழிந்தார் பாவ மறி.

30

வேறு சிலர் உணவை அளவாக ஒழுங்குபடுத்திக் கொண்டு பிராண வாயுக்களைப் பிராண வாயுக்களில் ஆகுதி பண்ணுகின்றார்கள். இவரெல்லாம் வேள்வியை யுணர்ந்து வேள்வியாற் பாவம் நீங்கியவராவர்.

அளவு உணவின் தன்மையில் அளவு; உண்ணும் அளவு; கால அளவு, கிளர்ச்சிக்குரிய உணவுகள் உண்பதும், வயிற்றுத் தீயின் அளவறியாது உண்பதும், நேரம் தவறி உண்பதும், இவ்வுலக வாழ்வையும், ஆத்மீக வாழ்வையும் கெடுக்கும்.

எல்லா வேள்விகளும் நம்பிக்கையிலும் அன்பிலும் நிலை பெற்றால் வேள்விப் பயன்கள் சித்திக்கும். வேள்விகள் பலவகையாயிருப்பதால் பலன்களும் பலவகைப்படும்.

நன்றினிய வேள்விமீச்சில் நல்லமுத முண்போர்தாம்
என்று முளபிரமத் தெய்துவார்—ஒன்றுகேள்
வேள்வியிலார்க் கிவ்வுலகே யில்லையால் வீட்டுலகம்
ஆள்விதியு முண்டோ அவர்க்கு.

31

வேள்வியில் மிஞ்சிய அமுதை யுண்போர் என்று முள்ள பிரமத்தை அடைகின்றார்கள். வேள்வி யில்லாதோருக்கு இவ்வுலகமே யில்லை. வீட்டுலகம் எவ்வாறு கிடைக்கும்?

வேள்வியில் நிவேதனஞ்செய்த உணவுகள் தெய்வத்திருப்பார்வையாற் புனிதம் பெறுகின்றன. திருப்பார்வையால் புனிதம் பெற்ற உணவுகள் மிஞ்சிய அமுது எனக் கூறப்பட்டது. வேள்வி மனப்பான்மை யுடைய மக்கள் தெய்வத் திருப்பார்வையால் அமுதுசெய்யப்பட்ட உணவுகளை யே உண்கின்றார்கள். எங்கு எதைச் சமைத்தாலும் வேள்வி மனப்பான்மை யுடைய மக்கள் திருவமுதையே சமைக்கின்றார்கள். ஈசுரார்ப்பணமாகச் சமைக்கப்படும் உணவு அன்பு கலந்தது. நன்றி வடிவானது. அதை யுண்போர் புண்ணியத்தையே உண்கின்றார்கள். நன்றி கலவாத உணவை உண்பவன் பாவத்தையே புகிக்கின்றான்.

இவ்வுலகத்திலே கிடைக்கின்ற மனிதப் பிறவியின் மூலமே நற்கருமங்களைச் செய்யும் வாய்ப்புக் கிடைக்கின்றது. அரிதரிது; மானிடராதல் அரிதல்லவா? மனிதப் பிறவி கிடைத்தும் முற்கூறிய வேள்விகளுள்ளே தன்னியல்புக் கேற்றதோர் நெறியைக் கைக் கொள்ளாவிடின், வேறெந்த உலகத்தில் வேறெந்த உடலில் இந்தவாய்ப்புக் கிடைக்கப்போகின்றது? வேள்வியில்லாதவன் இல்லாதவனே; இவ்வுலகமும் அவனுக்கில்லை. இந்திரன் முதலிய இறையவர் பதவிகளும் இல்லை. இவனுக்கு மோட்சமேது?

வேதப் பார்ப்பின்கண் வேறுபல வேள்வியிவ்வா
ரோதப்பெற்றுள்ளஅவை ஒவ்வொன்றும்—தீதற்ற
செய்கை தனிற்பிறக்கும் தேர்வாய்தேர்ந் தாற்பின்னை
உய்கை யுனக்கீதன லுண்டு.

32

வேதத்தின் வாயிலாக இவ்வாறு பல வேள்விகள் விரிந்துள்ளன. அவையெல்லாவற்றையும் கருமத்தில் உதித்தவையென்றறி. இவ்வாறுணர்ந்தால் விடுதலை யடைவாய்.

வேள்விகள் புண்ணிய கருமங்கள். புண்ணியவான்களுக்கே இவைகளைச் செய்யும் பேறு கிடைக்கும். இவ்வேள்விகளி லொன்றைக் குணவொழுக்கங்களுக்கேற்பத் தெரிந்து அன்புடனும், நம்பிக்கையுடனும் அனுசரித்தால் துக்க நிவிர்த்தி யுண்டாகும்.

செய்ய பொருட்கொடையாற் செய்வேள்வி தன்னிலுயர்
மெய்ஞ்ஞான வேள்வி மிகநன்றே—செய்யும்
கருமமெலாம் ஞானத்தின் கண்ணே முடியும்
பொருண்மையகாண் பற்றற்ற போது.

33

ஒருவன் தனக்குரிய நற்கருமங்களைப் பக்தி விசுவாசத்துடன் செய்வதால் மனம் புனித மடைகின்றது. மனம் புனிதமடைய உரை தெளியும். உரைதெளியப் பொருள் விளங்கும். இதனால் சடப்பொருள், சித்துப்பொருள் என்பவற்றை வெவ்வேறு பிரித்தறியும் விஞ்ஞான முண்டாகும். விஞ்ஞானத்தால் மெய்ஞ்ஞானம் சித்தியாகும். ஒருவன் நாள்தோறும் செய்யும் தனது கடமையை வேள்வியாகப் பாவனை பண்ணிச் செய்தால் அக்கடமையே அவனுக்கு மீட்சிவாயிலாகும். கடமையை நடுநிலையில் நின்று செய்தால் மனநிறைவு பிறக்கும். மனநிறைவால் எல்லாம் நிறைவாம்.

பணிவால் வினாவிறாற் பார்த்தாபே ரன்புப்
பணியால் உயர்ஞான பாகம்—துணிவாய்நீ
உண்மையுணர்ந் தோர்செல்வி நோக்கி யுனக்கிதனைத்
திண்மை யுறவுரைப்பார் தேர்ந்து.

34

பணிவாலும், கேள்வியாலும், சேவையாலும் ஞானத்தை யுணர்க. மெய்ப்பொருள் கண்ட ஞானிகள் உனக்கு ஞானத்தை உபதேசிப்பார்கள்.

பணிவும். வினாவும், அன்பும் வாய்ந்து பணிபுரிதலாகிய கரும யோகத்திற் சித்திபெற்றால், உனக்கு ஞானமடையும் பக்குவ காலம் வரும். அது வரும்போது ஞானிகள் உனக்கு, ஞானத்தை உபதேசிப்பார்கள். இப்போது உனக்குரியது கரும யோகமே. அதையே செய்.

பாண்டவா ஞானப் பயன்பெற்றால் அப்பால்நீ
பூண்ட மயக்கம் பொருந்தாய்காண்—மீண்டிதனால்
எவ்வுயிரும் நின்னகத்தே எஞ்சாமற் காண்பாய்பின்
அவ்வுயிர்கள் என்னகங்காண் பாய்.

35

பாண்டவா, இந்த ஞானத்தை யறிந்து மறுபடியும் இவ்வாறு மோகத்தை யடையமாட்டாய். இதனால், எல்லா உயிர்களையும் என்னிடத்தே காண்பாய்; என்னிடத்தும் காண்பாய்.

எல்லா உயிர்களின் இன்பதுன்பங்களையும் உனக்குவந்ததாகப் பாவிப்பாய். எல்லா உயிர்களும் என்னிலிருந்து தோன்றிப் பின்னர் என்னில் ஓடுங்குவதையும் உணர்வாய்.

வையமீசைப் பாவியருள் மாபாவீ யாயினும்நீ
துய்யதீரு மெய்ஞ்ஞானத் தோணியால்—மையல்மிகு
பல்பாவ மென்னும் பாவை தனைக்கடந்தே
செல்வாய்வீ டென்னுஞ் சிறப்பு.

36

எல்லாப் பாவிகளிலும் நீ பெரும்பாவியா யிருந்தாலும் ஞானமாகிய தெப்பத்தாலே பாவமாகிய கடலைக் கடந்துவிடுவாய்.

ஞானமாகிய தெப்பத்திலேறியவன் ஆகாமியக்கடலையும், அதிலிருந்து தோன்றும் சஞ்சிதக் கடலையும் கடப்பான். பிராரப்தம் அனுபவிக்கத் தொலையும்.

முறுகக் கொளுத்துண்டு மூண்டதீ யிட்ட
விறகைப் பொடித்து விடல்போல்—திறமுற்றே
ஏறுமெய்ஞ் ஞானத்தீ எல்லா வினைகளையும்
நீறுமே கண்டாய் ரிசம்,

37

கொழுந்துவிட்டு எரிகின்ற தீ விறகைச் சாம்பலாக்கி விடுதல் போல ஞானத்தீ எல்லாக் கருமங்களையும் சாம்பலாக்கிவிடும்.

எல்லாப் புதுக் கருமங்களும் ஞானத்தால் நீறாகும்; விளக்கின் முன் இருள்போல.

ஞான மெனப்புனிதம் நல்குஞ் சிறந்தபொருள்
மாநிலமீ தில்லையே மற்றேதும்—ஞானமதைச்
செய்கரும யோகம் தெளிதகவோன் தன்னுளே
எய்துகின்றான் தானே யினிது.

38

இவ்வுலகத்திலே ஞானத்தைப்போல் புனிதமாக்கும் பொருள் வேறென்றில்லை. கரும யோகத்திற் சித்தியடைந்து தகுதிபெற்றவன் அதைத்தன்னிடத்தில் தானாகவே பெறுகின்றான்.

கரும யோக முதிர்ச்சி இயல்பாகவே ஞானத்துக்கு வழி செய்யும்.

பிரமம் பரமாகப் பேணித்தன் னைந்திந்
 திரியம் வசஞ்செய் இனியோன்—திருஞானம்
 சார்வான் அதன்பின்பு தாழாமல் அந்நிலையே
 சேர்வான் பரசாந்தத் தேக.

39

பிரமத்தை மேலாகக் கருத்திற்கொண்டு இந்திரியங்களை நன்
 கடக்கிய அன்பன் ஞானத்தை அடைகின்றான். ஞானம் பெற்ற
 வுடனே சாந்தியாகிய பரம பதத்தைச் சேர்கின்றான்.

இருள் விடிந்ததும் சூரியப் பிரகாசத்தால் பொருள்களைக் கண்டு
 மகிழ்தல்போல, ஞானப் பிரகாசத்தால் மெய்ப்பொருளைக் கண்டு
 சாந்தியில் நிலைபெறுகின்றது ஆன்மா.

அறிவின்றி அன்பிலஞாய் ஐயப்பா டுற்றோன்
 இறுதி யடைகின்றான் இங்கே—அறிவாய்நீ
 இல்லையவற் கிவ்வுலகும் இல்லையால் வேறுலகும்
 இல்லையவற் கின்பமுமற் றேது.

40

ஞான மில்லாதவன், அன்பில்லாதவன், சந்தேகமுள்ளவன் நாச
 மடைகின்றான். சந்தேக முள்ளவனுக்கு இவ்வுலகமு மில்லை. வேறு
 லகமு மில்லை. இன்பமுமில்லை.

நம்பிக்கையே கதி; நம்பிக்கையினமே நாசம். மனித நம்பிக்கை;
 அதிலிருந்து தெய்வ நம்பிக்கை. இரண்டு மில்லாதவனுக்கு நன்மை
 யில்லை. நன்மையில்லாதவன் இங்கும் சுகமடையான்; அங்குஞ் சுக
 மடையான். நம்ப நட; நம்பி நடவாதே என்று சொல்லுகின்ற
 ஏமாற்று வித்தைக்காரனுக்கும் இதுவே கதி. அவனை அடுத்த
 கணத்தில் ஒருவரும் நம்பார். மற்றவரை நம்பாதவன், மற்றவர்
 தன்னை நம்பவேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கலாமா? இது நடக்குங்
 காரியமா? நீ மற்றவனை நம்பு; அவன் உன்னை நம்புவான். இரு
 வரும் ஒருவரை யொருவர் நம்புவதால் இருவருக்கும் நன்மையுண்டு.
 கரும் யோகத்தில் நம்பிக்கை யில்லாதவனுக்கு எந்த உலகிலும்
 நன்மையில்லை.

செய்கரும் யோகத்தாற் செய்கை துறந்தறவே
 ஐயவிருள் நீக்கி அறிவொளியால்—மெய்யாய
 தன்னி லுறுதிபெற்றோன் தன்னைத் தனஞ்சயா
 கன்மங்கள் கட்டுதலில் காண்.

41

தனஞ்சயா, யோகத்தாற் கருமத்தை யொழித்தவனும், ஞானத்தால் ஐயத்தை யறுத்தவனும், ஆன்மாவில் நிலைபெற்றவனுமாகிய மேலோனைக் கருமங்கள் கட்டுப்படுத்தமாட்டா.

நான் செய்கின்றேன் என்னும் அகப்பற்றும், எனது கருமம் என்னும் புறப்பற்றும் அறவே நீங்கி, இறைவன் செயலாகக் கருமம் புரிகின்ற உத்தமனை இன்பதுன்பங்கள் தாக்குவதில்லை. ஞானத்தால் ஐயமறுத்தவனையும் கருமங்கள் கட்டுவதில்லை.

“ஐயத்தில் நீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தில்
வானம் நணிய துடைத்து.” (திருக்குறள்)

பொய்யறிவி லேதோன்றிப் புந்தி தனிலுறையும்
ஐயமதை ஞான அடல்வாளால்—கொய்தெறிந்து
சீராரும் யோகநிலை சேர்வாய் எழுந்திராய்
நேராய்நிற பாய்பார்த்தா நீ.

42

பார்த்தா, அஞ்ஞானத்தி விருந்து பிறந்ததும், உள்ளத்தில் உறைவதுமாகிய சந்தேகத்தை ஞானமென்னும் வாளால் வெட்டியெறி. யோகத்தில் நிலைபெறு. எழுந்திரு.

பொய்யறிவும், சந்தேகமும் நிலையில்லாதவை. அவை அழியும் இயல்புடையன: அறிவு நிலையுள்ளது. ஒளிவடிவானது. பொய்யறிவும், ஐயமும் இருள்வடிவானவை. ஒளிவடிவான அறிவைக் கொண்டு அவை இருந்தவிடமுஞ் சென்றவிடமுந் தெரியாமல் தொலைத்துவிடு. கருமம், ஞானம் என்பவற்றைப்பற்றி யான்கூறிய அறிவுரைகளால் நீ தெளிவடைந்து சமநிலையில் நின்று உனது கடமையாகிய யுத்தத்தைச் செய்தற்கு எழுந்து நிற்பாய். இது பகவான் கூறும் நிச்சய உரையாகும். ஒன்றை யுரைசெய்வாய் என்னும் பிரார்த்தனையின் பெறுபேராகும்.

நான்காம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

சமத்துவ யுத்தி வாழ்க.

ஐந்தாம் அத்தியாயம்
கரும சந்நியாச யோகம்

கரும சந்நியாச யோகம் (செயல்களை அர்ப்பணஞ் செய்யும் நிலை)

பொருட் சுருக்கம்

பற்றற்ற செய்கையாற் பந்தம்போம் செய்செயல்கள் பற்றுங் குணவியல்பின் பான்மையவே—மற்றுயிர்தான் சாட்சியாய் நிற்குமெனச் சார்ந்துணரும் ஞானத்தால் மீட்சியா மென்றே விளம்பு.

பொருளடக்கம்

செய்புள் 1-13: கருமத்தை விடுதலா? செய்தலா? எது நல்லது? கருமஞ் செய்தலே நல்லது. விருப்பு வெறுப்பற்றவன் துறவி. கருமப் பலனை இறைவனுக்கு அர்ப்பணஞ் செய்கின்ற யோகியும், கருமத்தையே இறைவனுக்கு அர்ப்பணஞ் செய்கின்ற ஞானியும் சமனென்றறி. இருவரின் நிலையும் பற்றற்ற நிலைதான். இரண்டையும் ஒன்றுபோல் அறிபவன் சாந்தியடைகின்றான். யோக மின்றி ஞானமில்லை. யோகி எவ்வுயிரிலும் தன்னைக் கண்டவன். தன் னில் எவ்வுயிரையும் கண்டவன். இவனுக்குச் செயலாற் பந்தமில்லை. தான் என் கின்ற அபிமானமற்ற பொறி முதலியவற்றூற் கருமம் புரிகின்ற யோகி தியானத்தாற் சாந்தியடைகின்றான். தியான மின்றி யோகமில்லை. தியானத்தால் இவ்வுடலிலேயே முத்தியின்பத்தைக் காண்கின்றான் யோகி.

14-15: கருமமும், கருத்தாவும், பயனும் பிரகிருதி சம்பந்தம். பரமத்துமா இவற்றுள் ஒன்றையும் ஏற்பதில்லை.

16-26: அறிவொளி கண்டவன் உள்ளே தெளிவடைகின்றான். இவனுக்கு இவ்வுடலிலேயே மறுபிறப்பு. வேறு உடல் எடுப்பதில்லை. ஞானிகள் சமநோக்க முள்ளவர்கள். பிரமமும் சமமான பொருள். சமபுத்தி யுள்ளவன் பிரமத்தைச் சார்கின்றான். இன்பதுன்பங்கள் இடையில் வந்து இடையில் அழிவன. ஆன்மா என்று முள்ளது. அறிவொளி இன்பதுன்பத்தில் அலைவதில்லை. மனத்துடிப் பைப் பெறுக்கின்றவன் யோகி. அவன் இன்பமடைகின்றான். ஆன்மக்களிடம் காண்பவன் சீவன் முத்தன். இவன் இம்மையிலேயே மறுமை பின் பத்தைக் கண்டவன்.

27-29: தியானத்தின் இயல்பு. தியானத்தில் நிலைத்தவன் சதாமுத்தன். இவன் தன்னையறிந்து இன்பமடைகிறான்.

அருச்சுனன்—

கண்ணு கருமத் துறப்பும் கலப்பு மென
என்னே புகழ்வாய் இவையிரண்டும்—இன்னேநீ
ஒன்றிவற்றுள் மிக்க உயர்வுடைய தேதெனவே
நன்றுரைப்பாய் தேவே நயந்து.

1

கருமத்தைக் கைவிடுதலையும் புகழ்கின்றீர். கருமத்தையும் புகழ்கின்றீர். இங்கே நானடைந் திருக்கும் மயக்கம் நீங்குதற்கு ஏற்றுது யாது? ஞானமா? கருமமா? ஒன்றை உறுதிப்படுத்தி உரைப்பீராக.

கரும சந்நியாசம் என்பது யான் செய்கின்றவனல்லன் என்னும் புத்தியுடன் கருமஞ் செய்தல். கரும யோகம் என்பது பலனிற் பற்றின்றிக் கருமம் புரிதல். என்செயலாவது யாதொன்று மில்லை என்பது கரும சந்நியாசம். எனக்குப் பலனில் அதிகார மில்லை; கருமம் புரியமாத்திரமே அதிகாரம் என்பது கருமயோகம். கருமத்துறப்பு ஞானம். கருமக்கலப்பு கரும யோகம்.

கண்ணபிரான்—

கன்மத் துறப்புங் கலப்பு மெனுவிரண்டும்
நன்மைப் பயனினிது நல்குமே—சொன்னேன்
கருமத் துறப்பதனைக் காட்டினுங்கை கூடும்
கருமயோ கஞ்சிறப்பாம் காண்.

2

கருமத்தைக் கைவிடுதலும், கருமத்தைக் கைக்கொள்ளாதலு மாகிய இரண்டும் உயர்ந்த நன்மையைத் தருவனவாகும். எனினும், கருமத்தைக் கைவிடுதலினும், கருமத்தைக் கைக்கொள்ளு தலே சிறந்தது.

கருமஞ் செய்யாதிருத்தல் எவர்க்கும் இயலாது.

ஒன்றும் விருப்புவெறுப் புள்ளத் தடையாதோன்
என்றும் துறவி யெனத்தக்கான்—நன்றிவனும்
மாபுயத்தாய் மன்ற மயங்கிருமை நீத்தெளிதிற்
சார்பறுப்பான் செய்கைத் தனை.

3

விருப்பு வெறுப்பு இல்லாதோன் என்றும் துறவியென்று அறியத் தக்கவன். பெருந்தோளாய், இவன் விரோத இரட்டைகளில் நின்று விடுபட்டவன். கருமத் தளையில் நின்று விரைந்து விடுபடுகின்றான்.

கடமைகளை விருப்பு வெறுப்பு இல்லாமற் செய்கின்றவனது மனப்பான்மை துறவுமனப்பான்மைக்கு நிகரானது. கரும யோகி துறவியை ஒருவாறு ஒத்திருக்கின்றான்.

சாங்கியத்தை யோகத்தைத் தம்முளே வேறென்பர்
பாங்கறியாப் பாலகர்கள் பண்டிதரோ—ஆங்கறியார்
ஒன்றிவற்றுள் நின்றே உறுதியற்றேன் எய்துமே
நன்றிரண்டு மொன்றும் நலன்.

4

அறிவிற் குறைந்தோர் சாங்கியமும் யோகமும் வெவ்வேறென்பர். பண்டிதர் அவ்வாறு கூறார். இவற்றுள் ஒன்றைச் செவ்வையாகப் பின்பற்றுகின்றவன் இரண்டின் பலனையும் பெறுகின்றான்.

சாங்கிய மென்பது ஆன்மாவைப் பற்றிய புத்தி; ஞானயோகம். இது முன்னேத் தொடர்பாக இயல்பாக வந்து அமைவது. யோகம் கரும சமத்துவ புத்தி; கருமயோகம். பலவித அப்பியாசங்களால் முயன்று பெறுவது. இரண்டும் சமபுத்தியில் நிலைநின்று அடையும் பேறுகளே. இவற்றுள் வேறுபாடில்லை. வழிகள் இரண்டு; அடையும் நிலை ஒன்றே. சாங்கியர் நேரே ஞானம் அடைகின்றார். யோகர் கருமத்தின் மூலமாக ஞானம் பெறுகின்றார். சமய அறிவிற் பாலர்களா யுள்ளோர் இவ்விரண்டையும் வெவ்வேறென்பர். பண்டிதரோ அவ்வாறு கூறார். பண்டிதரென்போர் அறிவும், பணிவும், அனுபவமும், ஆசாரமும், சமநோக்கு முள்ள நன்மக்கள். இவ் விருவழிகளுள்ளும் ஞானத்தை அனுசரிக்கும் தகுதி பெற்றோர்க்கு அதுவே மார்க்கம். கருமத்தை அனுசரிக்கும் தகுதி யுடையோர்க்கு அதுவே மார்க்கம். மார்க்கம் மாறுதல் ஆகாது. அது இரண்டுங் கெட்ட நிலை. கருமத்தை அனுசரிக்க வேண்டியவன் ஞானத்தை தனது தகுதிக்கு மாறாகக் கைக்கொள்ள முயன்றால், அவன் ஞானத்துக்குப் படியாயமைந்துள்ள கரும சமத்துவ நிலையையும் பெறாமல், ஞானத்தையும் அனுசரிக்கமாட்டாமல் இரண்டும் இழந்தவனாவான்.

திருவுடைய ஞானியர்போய்ச் சேர்கதிக் கே நன்று
புரிகரும யோகியரும் போவார்—தெரிவாய்நீ
சாங்கியத்தை யோகத்தைத் தம்முளொன்றாய்க் காண்பானேல்
ஆங்கவனே காட்சியுடையான்.

5

ஞான யோகிகள் சேரும் நிலையையே கருமயோகிகளும் சேர்கின்றார்கள். சாங்கியத்தையும், யோகத்தையும் எவன் ஒன்றாகக் காண்கின்றானோ அவனே அறிவுடையோன்.

ஞானயோகம் நேரே முத்திக்கு வழியாகும். கருமயோகத்தால் ஞானமும், ஞானத்தால் முத்தியும் கைகூடுகின்றது. இரண்டையும் இவ்வாறு காண்போர் உண்மைக் காட்சியுடையோர். கரும யோகமே உனது தகுதிக்குத் தக்கது.

பெருந்தோளாய் யோகநெறி பேணுதோன் ஞானம்
பொருந்தலரி தாய பொருள்காண்—வருந்தி
முயல்கரும யோக முனிவிரைவிற சார்வான்
உயர்பிரம ஞான ஒளி.

6

பெருந்தோளாய், யோக மில்லாதவன் சந்நியாசத்தைப் பெறுதல் அரிது. யோகத்தைப் பொருந்தின முனிவன் விரைவில் பிரமத்தை அடைகின்றான்.

கரும யோகமின்றி ஞானயோகம் சித்தியாது. அதிதீவிர பக்குவ முடையோராய் நேரே ஞானசித்தி பெற்றோரும், முன்னைப் பிறப்பிலடைந்த கருமயோக சித்தியாலேயே அதனை இயல்பாக இப்பிறப்பிற் பெறுகின்றார்கள். யோகப் பயிற்சியால் மன ஒடுக்க முண்டாம். மன ஒடுக்கம் பெற்றவன் உள்ளொளியைக் காண்கின்றான்.

ஒளியைக் கண்டவனுக்கு அச்சமு மில்லை; அவலமு மில்லை. இருளில் இருப்பவன் தனக்குப் பயந்து ஓடுகிற பிராணிகளுக்கும் தான் பயப்படுகின்றான். எங்கும் ஒரேயிருட்டு. வழியில் மரங்கள் உதிர்த்திவிட்ட உலர்ந்த சருகுகள் கிடக்கின்றன. அங்கே விளக்கின்றி ஒருவன் வழிநடந்து செல்கின்றான். அவனுக்கு முன் அங்கே சென்றுகொண்டிருந்த நாயொன்று பயந்து ஓடுகிறது. நாய் ஓடுகின்ற சரசரப்புச்சத்தம் கேட்டு அவனும் பயந்துவிட்டான். எதிரே ஒரு மோட்டார்வாகனம் வர அதன் வெளிச்சத்தில் தனக்குப் பயந்து ஓடுகின்ற நாய்க்குத் தான் பயந்துவிட்டதை அறிந்து பயம் நீங்கினான் அவன். உலகத்தில் மக்களடைகின்ற பல பயங்கள் இப்படிப்பட்ட பயமே.

ஒளியிலிருப்பவன் தெளிவும் இன்பமும் அடைகின்றான். ஆன்மீகவாழ்க்கையிலே இருளில் இருப்பவன் கருமயோகமாகிய மின்சாரப் பொத்தானை அழுத்துவதால் ஞானமாகிய பேரொளிக்கு உள்ளாகிச் சாந்தியடைகின்றான்.

ஒன்றியே யோகத் துளந்தாயோன் தன்னுடலை
 வென்றிந் திரியங்கள் மேற்கொண்டோன்—நன்றே
 உயிரெலாந் தானு யுணர்வோன் செயல்கள்
 செயினுமதி லொட்டுதலில் சேர்ந்து.

7

யோகத்திலே பொருந்திப் புனித முற்றேன்; உடற்பற்றை
 விட்டவன்; இந்திரியங்களை அடக்கினவன்; எவ்வுயிரிலும் தன்னையே
 கண்டவன்; செயல்களைச் செய்த போதிலும் அவற்றாற் பந்த
 மடைவதில்லை.

யோகப் பயிற்சியாற் சித்த சுத்தி பெற்றவன்; தேகாபிமா
 னம். அற்றவன்; பொறி புலன்களை நெறிகடவாமல் நிலைநிறுத்தி
 யவன்; எல்லா உயிர்களையும் தன்னின் வேராகக் காணுதவன்;
 தன்னை எல்லா உயிர்களிலும் வேராகக் காணுதவன்; ஒன்றாற்
 தன்மை கண்டவன்; அவன் மேலோன். கருமங்களாலும், கரும
 பலன்களாலும் அவன் வாதிக்கப்படுவதில்லை.

எல்லா உயிர்களையும் தன்னிற் காண்பது, அவற்றின் இன்ப
 துன்பங்களைத் தனக்கு வந்ததாகப் பாவிப்பது, தன்னை எல்லா
 உயிர்களிலும் காண்பது, பரமாத்துமாவின் பிள்ளைகளே எல்லா
 உயிர்களும் என்கின்ற ஒருமை யுணர்ச்சி பெறுதல்.

கண்டுகேட் றுற்றுயிர்த்தல் கண்திறத்தல் முடலுண
 வுண்டல் நடத்தல் உரையாடல்—கண்துயிலல்
 வாங்கல் விடுதல் வளியியக்கல் போன்றவற்றுள்
 ஈங்கெதனைச் செய்தாலு மென்.

8

உண்மை யுணர்கரும யோகியா னென்றுமீதிற்
 பண்ணுகிலே னென்றுபுத்தி பண்ணுவான்—நண்ணும்
 பொறியுலங்கள் தத்தம் பொருளிற் பொருந்தி
 உறுவதொழி லென்றிருப்பான் ஓய்ந்து

9

யோக மார்க்கத்தால் உண்மை யுணர்ந்த சீவன் முத்தன்,
 ஒன்றைக் கண்டாலும், கேட்டாலும், தொட்டாலும், மணந்தா
 லும், கண்ணை விழித்தாலும், மூடினாலும், உண்டாலும், நடந்தா
 லும், உரைத்தாலும், நித்திரை செய்தாலும், ஒன்றைப் பெற்றா
 லும், வெளியே விட்டாலும், சுவாசித்தாலும், தான் இவற்றுள்
 ஒன்றையும் செய்யவில்லை யென்றும், இந்திரியங்கள் இந்திரிய
 விடயங்களிற் செல்கின்றன வென்றும் நிச்சயித்திருக்கின்றான்.

இறைவனடிக்கார்ப்பணஞ்செய்தெல்லாச் செயலும்
உறுபயனீற பற்றை யொழித்தே—பெறுதொழில்கள்
செய்வான் செயலொட்டான் தேந்தா மரைநீர்போல்
உய்வான் பவவினையாம் ஊறு.

10

செயல்களை யெல்லாம் ஈசரார்ப்பண மாக்கிப் பற்றுதலை
யொழித்துத் தொழில் செய்கின்றவன், தாமரையிலே நீராற் பற்
றப்படாமையோலப் பாவத்தாற் பற்றப்படமாட்டான்.

பற்றுவிடுத் துள்ளம் பரிசுத்த மாம்பொருட்டுச்
சற்றுமடீ மானமீலாத் தம்முடலால்—புத்தியால்
அற்ற மனமதனால் ஐம்பொறியாற் செய்வர்செயல்
மற்றீதுகாண் யோகர்செயல் மாண்பு.

11

பற்றுதலை விட்டு, உள்ளம் பரிசுத்தமடை தற்காகத் தானென்
னும் அபிமான மற்ற தம்முடலாலும், மனத்தாலும், புத்தியா
லும், ஐம்பொறிகளாலும் யோகிகள் கருமஞ் செய்வர்.

தேகம், மனம், புத்தி, பொறிகள் என்பவற்றின்மீது தானென்
னும் பாவனை நீங்குதற்கு ஆசையைக் கட்டுப் படுத்த வேண்டும்.
சம நோக்கும், நடுநிலையும் உடையவன் படிப்படியாக ஆசைகளி
லிருந்து விடுபடுகின்றான்.

பயில்கரும யோகி பயன்துறந்தே றிட்டை
பயில்நிலையிற் சாந்தி பலிக்கும்—மயல்சேர்
கருமப் பயன்விரும்புங் காமியவாப் பட்டே
கருமத்தாற் கட்டுண்பான் காண்.

12

கரும யோகி கருமத்தின் பலனைவிட்டு ஆன்மதியானத்தில்
நிலைபெற்றோன். அவன் சாந்தி யடைகின்றான். யோகத்தைப் பற்
றாதவன் ஆசைக்கு அடிமையாகிப் பலவிற்பற்றுக்கொண்டு கருமத்
தாற் பந்தமடைகின்றான்.

கருமத்தின் நுட்பமறியாதவன் தனது விடுதலைக் குரிய கருமத்
தாற் தானே கட்டுண்கிறான். இந்த மாறுபட்ட நிலைக்கு ஆசையே
காரணமாகும். இடையிலே தோன்றி இடையிலே மறைந்து
போகின்ற ஆசையிற் சிக்குண்டு நிலையான ஆன்ம சுகத்தை இழப்
பது எவ்வளவு அறிவீனம்? ஆசையைப் படிப்படியாகக் கட்டுப்ப
டுத்தி வாழ்வதற்குப் பழகவேண்டும்.

தன்வயமா னேன்மனத்தே தான்துறந்தெச் செய்கையுமோர்
கன்மம் புரிதல் புரிவித்தல்—இன்மையனாய்
ஒன்பது வாயி லுடற்கோட்டைக் குள்ளிருந்தே
இன்பநிலை சேர்கின்றான் இங்கு.

13

தனது இந்திரியங்களை வசஞ்செய்தவன், எல்லாக் கருமங்களை யும் மனத்தால் துறந்து, எதனையும் செய்வதும், செய்விப்பது மின்றி, ஒன்பது வாயில் உடற் கோட்டையுள் இன்புற்றிருக்கின்றான்.

சீவன் முத்தர்கள் புறக் கருமங்களைச் செய்வதிலும், செய்விப்பதிலும் பற்றுக் கொள்வதில்லை, தாங்கள் இயற்றுதற் கருத்தாவாகவோ ஏவுதற் கருத்தாவாகவோ இருப்பதாகவும் மனத்தில் நினைப்பதில்லை. பொறிகள் தத்தம் தொழில்களைச் செய்தாலும், புலன்கள் தத்தம் கவைகளை நுகர்ந்தாலும், பரமாத்துமாவில் மனம் பதிந்த சீவன் முத்தர்களை அத்தொழில்களும், அனுபவங்களும் பற்றுவதில்லை. எந்தக்கணமும் பொருள்களை நோக்கிப் புறப்பட்டுச் செல்லுதற்கு வழிதிறந்து கிடக்கும் ஒன்பது வாயிலுள்ள உடலானது செறித்து அடைக்கப்பட்ட பாதுகாப்பு அரணாக அமைந்து விட்டதால், மற்றவர்கள் துன்பத்துக்கு இடமாக்கிக்கொண்டு கிடக்கின்ற உடம்பானது சீவன் முத்தனுக்கு இன்ப சுகத்துக்கு இடமாகின்றது.

செய்கையுடன் செய்கை செயுந்தலைமை செய்கையால்
எய்தும் பயனென்னும் இம்முன்றும்—மெய்யிறைவன்
ஒன்றேனும் இங்குலகோர்க் குண்டாக்கி யீந்தருள்
லின்றே இயற்கையியல் பீது.

14

செய்கின்ற கருமங்களுக்கு நானே கருத்தா வென்னும் கருமத்தலைமையையும், கருமங்களையும், கருமபலனிற் பற்றுதலையும் இறைவன் உலகத்தார்க்குப் படைத்துக் கொடுக்கவில்லை. இயற்கை இயக்குவிகின்றது.

உலகத்தார் தேக மெடுத்த பிறவிகள். நான் கருத்தா என்கின்ற எண்ணம் அகங்காரத்தின் வடிவம். எனது கருமம் என்கின்ற எண்ணம் மமகாரத்தின் வடிவம். இவ்விரண்டுங்காரணமாகப் பிறக்கின்றது. பலனும் என்னுடையதேயென்கின்ற பற்று. இம்முன்றும் இயற்கையின் குணச்சார்பாக உண்டாகின்றன. உடம்புகள் வினைக்கு ஈடாகக் கிடைப்பன. இவற்றின் கருமங்கள் பிரகிருதி சம்பந்தத்தால் நிகழ்கின்றன. இந்திரியங்களும் இந்திரியங்

களின் தொழில்களும் பிரகிருதி சம்பந்தமே. தேசங்கள் பிரகிருதி வடிவானவை யெனின் இந்திரியம் முதலிய இந்திரியங்களும் பிரகிருதி சம்பந்த மெனின், இவற்றின் தொழில்களும் பிரகிருதி குண சம்பந்த மெனின், கருமங்களைச் சீவாத்து மாவின் கருமங்கள் எனக் கூறுவது எவ்வாறு? சீவாத்துமா கருத்தாவு மன்று; கருமம் சீவாத் மாவின் கருமமு மன்று. பலனிலும் அதற்கு அதிகார மில்லை.

யான், எனது என்னும் செருக்கின்றிப் பலனிற் பற்றுவையாமல் இறைவனுக்கு அர்ப்பணமாகச் செய்யுஞ் செயல்களே ஒருவாறு ஈசன்செயலாகும். சீவபோதம் சிவபோதமாக மாறியவர்கள்; பசு கரணங்கள் பதி கரணங்களாக வசப்பட்ட. சீவன்முத்தர்கள் செய்யும் செயல்களை இறைவன் எடுத்துச் சுமக்கின்றான். பாரம் அவனுக்கு; இவர்களுக்கில்லை. பிரகிருதி குண மயக்கால் நிகழுஞ் செயல்களை ஈசன் வகுத்தான் என்பது அறியாமை. இவற்றை நன்றாக அறிந்து செய்கைத் தலைமை, செயல், பயன் என்னும் மூன்றையும் பக்தி விசுவாசத்துடன் இறைவனுக்கு ஒப்புவித்து நிற்போர் பிரகிருதி மயக்கத்தில் நின்று விடுதலை யடைவார்.

தீதும் நலமுமெனச் செய்யுமுல கோர்செயலுள்
ஏதும் பாமாத்மா ஏற்பதிலை—போதும்
அறியாமை சூழ்ந்திங் கறிவுமறைந் தான்மா
உறுமால் மயக்க உணர்வு.

15

கடவுள் ஒருவருடைய பாவத்தையும் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. புண்ணியத்தையும் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. அறியாமையினால் அறிவு மறைக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் உயிர்கள் மயக்க வுணர்வை யடைகின்றன.

கருமங்கள் இறைவனாற் கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஆதலால், எந்தக்கருமத்தையும் இறைவன் ஏற்றுக்கொள்வது மில்லை. வினையால் வினைவருகிறது; வினையால் வினைபோகிறது. ஆன்மாவை அறியாமை சூழ்ந்திருப்பதால் இந்த உண்மையை அது அறிந்து கொள்வதில்லை. கடவுள் ஏன் எனக்கு இந்தத் தீமையைத் தந்தார் என்னும் குறையீடு மேலுந் தீமைக்குக் காரணமாகும்.

அறிவா லறியாமை ஆய்ந்தறுத்தார்க் கன்றோர்
அறிவு விளங்கி யவீரந்தே—நிறைவாகிச்
செம்பரிதி போலத் திகழ்ந்தினிது காட்டுமே
செம்பொருளா மின்பத் தெளிவு.

16

ஆத் தும ஞானத்தால் அறியாமை நீங்கப்பெற்றவர்களுக்கு ஞானமானது சூரியனைப்போலப் பரம்பொருளை விளங்கச் செய்கின்றது.

தன்னிலேதானே ஒளியுள்ள சூரியன், கிரகணத்தால் மறைக்கப்பட்டிருக்கும் நிலையில் அதன் சுயவொளி புறத்தே வெளிப்பட்டுத் தோன்றுவதில்லை. சூரியன் மறைபட்டிருக்கின்றதே யன்றி அது ஒளியின்றி யிருப்பதில்லை. கிரகணம் நீங்கச் சூரியப்பிரகாசம் இயல்பாகவே விளங்கித் தோன்றுகிறது. ஆன்மா அறிவுள்ள பொருள், அறியாமை அதைச் சூழ்ந்திருக்கும் நிலையில் அதன் அறிவு விளங்கித் தோன்றுவ தில்லை. ஆயினும் அதன் அறிவொளி அதனகத்தேயே அமைந்துள்ளது. அறியாமையாகிய இருள் நீங்க ஆன்ம ஒளி தன்னிலேதானே விளங்கித்தோன்றும். அறிவொளியாற் பரமாத் தும தரிசனம்பெற்ற ஆன்மா சாத்தியடைகிறது.

நன்று பிரமத்தில் நாட்டியே புத்திசீத்தம்
ஒன்றியதி லன்போ ந்ருதியுற்று—நின்றதையே
சார்கதியாக் கொண்டறீவாற் பாவந் தணையறுத்தோர்
சேர்கதிதான் மீண்டுவராத் தேசு.

17

பிரமத்தைப் பற்றிய புத்தி யுடையவர்கள்; அதிலே சித்தத்தை வைத்து அன்பு பெற்றவர்கள்; அதிலே உறுதியுற்றவர்கள்; அதையே மேலான கதியாக் கொண்டவர்கள்; ஞானத்தாற் பாவம் நீங்கினவர்கள்; இனிப் பிறவாத நிலையை யடைகின்றார்கள்.

கல்வி பணிவினிது காணந்த ணன்மாட்டும்
நல்லாவில் யானைதனில் நாயிடத்தும்—புல்வாய்நாய்ப்
புன்புலா லுண்ணும் புலையனிடத்துஞ் சமநோக்
கன்புளார் பண்டிதரா ஞர்.

18

ஆத்தும ஞானிகள் கல்லியும் பணிவுமுடைய அந்தணனிடத்தும், பசுவினிடத்தும், யானையினிடத்தும், நாயினிடத்தும், நாயை யுண்ணும் புலையனிடத்தும் சமநோக்கம் பெற்றவராவார்.

பண்டிதர்-ஆத்தும ஞானிகள். பண்டா-நல்லறிவு.

உண்மைக் காட்சி யுடையோர், மற்றவர்கள் விரும்பும் பொருள் களிடத்தும், வெறுக்கும் பொருள்களிடத்தும், வேறுபாடு காண்ப தில்லை. இவற்றின் அறிவு விளக்கத்தின் அளவுக் கேற்ப இறைவனின் திருப்பரிசம் அங்கு தங்கியிருப்பதைக்கொண்டு ஒருமைப்

பாடு காண்கின்றார்கள். புறவடிவை நோக்காமல் வடிவங்களை இயக்குகின்ற உள்ளொளியை நோக்கிச் சம நிலையில் நிற்கின்ற இவர்களை வெளித்தோற்றத்தின் வேறுபாடுகள் கவர்வதில்லை.

சித்தம் சமநிலையிற் சேர்ந்தோர்கள் இங்கேயே
பெத்தப் பிறப்பறுக்கும் பேறுற்றார்—இத்தகையோர்
சுத்த பரப்பிரமம் தூயசம மாதலால்
நித்தமதில் வாழ்வார் நிலைத்து.

19

மனத்தைச் சமநிலையில் நிறுத்தியவர்கள் இங்கேயே பிறப்பை வெல்லுகின்றார்கள். பிரமம் சமமானதும் புனிதமுள்ளதுமாய் இருத்தலால் அவர்கள் பிரமத்தில் நிலைபெறுகின்றார்கள்.

சமநிலையில் நிற்கும் மனமுடையோர் உடலெடுத்த உயிர்கள் யாவும் ஒரே யிடத்தில் நின்றும் வெளிவந்தன; ஈற்றில் அவையெல்லாம் சமநிலையடைய நின்றன; ஆதலின், அவற்றின் மீது சமநோக்கம் வைக்கவேண்டுமென்னும் புத்தியுடன் வாழ்கின்றார்கள். பரப்பிரமம் எல்லா வேறுபாடுகளும் கடந்த சமநிலையில் ஏகமாய் நிற்பதால் அவர்கள் பிரமத்தில் நிலைக்கின்றார்கள்.

வேண்டும் பொருள்பெறுங்கால் மேவான் மனமகிழ்ச்சி
வேண்டாத தெய்தின் விழுமமுருன்—ஈண்டியே
நின்றுபிர மத்தில் நிலைபெற்ற புத்தியுடன்
ஒன்றிமயல் நீங்குமுர வோன்.

20

பிரமத்தில் நின்று அதிலே நிலைகொண்ட புத்திபெற்று, மோகமற்றவனாகிய ஞானி, விரும்பியதைப் பெறும்போது மனமகிழ்ச்சியடையான். விரும்பாததைப் பெறும்போதும் மனத்துன்பமடையான்.

ஒன்றை வேண்டுவதும், வேண்டாமையும் இவர்களுக்கு இல்லை. பிராரத்த வசத்தால் ஒருகால் உண்டானாலும் கிடைத்ததில் மகிழ்ச்சியும், கிடையாததில் துக்கமும் அடையமாட்டார்கள். சமநிலையில் உறுதிபெற்றவனை ஆகாமியம் அடையாது. பிராரத்த கண்மங்களை அவன் சமநிலையில் நின்று அனுபவித்துத் தொலைப்பான்.

சென்றைம் புலப்பொருளிற் சேராக் காரணமுளோன்
ஒன்றியான் மாவில் உவகையுறும்—நன்றுயிரிப்
நின்றுபிர மத்தில் நிலைத்த காரணமுளோற்
கென்றுமழி யாவின்ப மே.

21

வெளி விடயங்களிற் பற்றில்லாத அந்தக்கரண முள்ளவன் ஆத்தம சாந்தி யடைகின்றான். ஆத்தம சாந்தி யடைந்தவன் அழிவில்லாத ஆனந்தம் அனுபவிக்கின்றான்.

அந்தக்கரணம் மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம். மனம் நினைப்பது. புத்தி ஆராய்வது. சித்தம் முடிவுசெய்வது. சித்தம் முடிவு செய்ததை நிறைவேற்றுவது அகங்காரம். அகங்கார மின்றிக் கருமம் நடவாது.

தோயும் புறப்பொருட்கண் தோன்றின்பம் துன்பமாம்

ஆயுங்கால் ஆதியந்த மாமவைகள்—மாயுமே

குந்தி குமாரமகிழ் கொள்ளா னறிவுடையோன்

வந்தீயையும் போதவைதான் மற்று.

22

குந்திமகனே, புறப்பொருள்களின் சேர்க்கையால் வரும் இன்பங்கள் பின்பு துன்பமாம். அவை இடையிலே தோன்றி இடையிலே அழிவன. அறிவுடையோன் அவற்றிற் களிப்படையான்.

புறப்பொருள்களால் வரும் இன்பங்கள் நிலையில்லாதன. ஒன்று ஒரு புலனுக்கே இன்பமாம். சிலபொருள்கள் கண்ணுக்கு இனியன; சில, காதுக்கு இனியன; சல நாவுக் கினியன; சில மூக்குக்கு இனியன; சில உடலுக்கு இனியன. எல்லாப் புலன்களும் ஒன்று சேர்ந்து ஒரே நேரத்தில் ஒரே பொருளோடு சேர்ந்து அனுபவிக்கின்ற இவ்வுலக இன்பமும் ஒன்று உண்டெனினும் இவ்வின்பங்களெல்லாம் அனுபவிக்கும்போது அளவிற் குறைந்தாலும் துன்பம்; அளவில் மிகுந்தாலும் துன்பமாம்.

எனினும், இவ்வனுபவங்களிலே பிராரத்த வசத்தால் அனுபவிக்கவேண்டியவற்றில் நின்றும் ஒரு வன் தப்பமுடியாது. இது நியமம். இவ்வனுபவங்கள் இடையிலே தோன்றி இடையிலே அழிவன. இவை வரும்போது இவற்றில் அழுந்திவிடுதல் ஆகாது. மனச்சமாதானமாக இவற்றை அனுபவித்துக்கொண்டு புதுக்கருமமாகிய ஆகாமியத்திற் புகாவண்ணம் சமநிலையில் நிற்கப் பழகுதல் வேண்டும். பழகப் பழக மனநிறைவு உண்டாகும். மனநிறைவு உடையோர் இவ்வின்பங்களின் பின்னே அழையமாட்டார்.

உடற்பொறைபோ முன்னிவ்வுலகத் தவாவால்

அடற்சினத்தா லாகும் அகத்தின்—துடிப்பை

எவன்பொறுத்தல் வல்லான் அவன்யோகி கண்டாய்

அவனின்பப் பேறடைகின் றுன்.

23

இவ் வுலகத்திலே எவன் தன்னுடல் நீங்குதற்கு முன்னே ஆசையாலும், கோபத்தாலும் உண்டாகின்ற மனத்துடிப்பைப் பொறுக்கும் வல்லமை உடையவனோ அவனே யோகி. அவன் முத்தியின்பம் அடைகின்றான்.

மனத்துடிப்பு இரண்டு வகை. ஒன்று ஆசை காரணமாக நிகழும் துடிப்பு. மற்றது கோபத் துடிப்பு. ஆசைத் துடிப்பு மனக் குளிர்ச்சியி லிருந்து பிறக்கும். கோபத்துடிப்பு மனவெப்பத்திலிருந்து பிறக்கும். விரும்பியதைப் பெறாமையாலும், விரும்பாததைப் பெறுவதாலும் இது நிகழ்கின்றது. இவ்விரண்டையும் விவேகத்தால் அடக்கி மன அமைதி பெற்றோர் நிலையான இன்பங் காண்கின்றார்கள்.

தன்னுட் சுகப்பேறு தான்பெற்றே ஆன்மாவாம்
தன்னுட் களியாட்டந் தான்கொண்டே—தன்னுள்ளே
தான்விளங்கல் காணயோகி தான்சீவன் முத்தனாய்த்
தான்பிரம முத்திசாரந் தான்.

24

உட்குகம் பெற்றவனாய், ஆன்ம தியானமாகிய களியாட்டத்தில் நிலையுற்றவனாய், தன்னுள்ளே ஞான தீபத்தைக் கண்டயோகி சீவன் முத்தன். அவன் பரமுத்தி சார்கின்றான்.

உட்குகம் சமத்துவ புத்தியாற் பெற்ற மன நிறைவு. உட்குகளியாட்டம் ஆன்மதியான மாகிய களியாட்டில் ஈடுபட்டிருத்தல். தன்னுள்ளே தான் விளங்கல் உள்ளொளிக்கு உள்ளாதல்.

தீவினைதீர்ந் தையம் தெளிந்தைம் பொறிபுலன்கள்
யாவு மினிதடங்கி எவ்வுயிர்க்கும்—பூவில்
இதம்புரியு மாமுனிவோர் இன்பமார் மோட்ச
பதம்புகுவார் ஈது பயன்.

25

தீவினைகள் தீர்த்து, ஐயம் தெளிந்து, இந்திரியங்கள் அடங்கி, எவ்வுயிருக்கும் இலிமையே செய்கின்ற முனிவர்கள் மோட்ச மடைகின்றார்கள்.

தீவினைதீர்த்தல் புண்ணிய மயமாதல். ஐயந் தெளிதல் விரோத இரட்டைகளில் நின்றுந் நீங்கி நிச்சய புத்திபெறுதல். சந்தேகம் சர்வ நாசத்துக்குக் காரணம் நம்பிக்கையே நற்கதி புண்ணிய மயமாகி, ஐயமறுத்து, ஐந்தும் வசங்களடோர் ஆத்மிக விஷயங்களிலேயே சிந்தனைகொண்டிருப்பார். சீவகாருண்ணிய முடைய இவர்

கள் எல்லா உயிர்களும் இன்புற்று வாழ்வதையே விரும்புவர். பிற உயிர்களுக்கு வரும் இன்ப துன்பங்களைத் தமக்கு வந்தனவாகப் பாவிக்கும் இம்முனிவர்கள் மனச்சாந்தியால் ஆனந்தம் அடைகின்றார்கள்.

வேட்கை வெகுளி விடுத்துக் கரணங்கள்
ஆட்கொண்டு தம்மை யடக்கியே—காட்சியிலே
தம்மைத்தம் முள்ளே தரிசிப்போர்க் கிம்மையினும்
அம்மையினும் முத்தியுள தாம்.

26

ஆசையிலும் கோபத்தில் நின்று விடுபட்டு, அந்தக்கரணங்களை யடக்கித் தாமு மடங்கி, ஆன்ம தரிசனம் பெற்ற முனிவருக்கு இவ்வுலகிலும் மேலுலகிலும் முத்திநிலை கிட்டுகின்றது.

உடலோடு இவ்வுலகில் வாழ்க்கையிலும் இவர்கள் முத்தர்களே; உடலை விட்டபின்பும் முத்தர்களே. இவ்வுலகை மோட்சமாக மாற்றுவதே மனித வாழ்வின் உண்மை இலட்சியம். மனத்தைப் பணிகொண்டால் அதைக் கரணலாம்.

“நாகம் புகினும்

எள்ளேன் திருவரு ளாலே

இருக்கப் பெறினீறெவா”

(திருவாசகம்)

தத்தம் புலன்மனத்தே சாராமல் தன்புருவ
மத்தியிலே நோக்கமதை வைத்தொன்றாய்—புத்தியுடன்
ஓடும் பிராணன் அபானன் ஒருநிலையே
கூடும் படிசமமாக் கொண்டு.

27

பொறியை மனமதனைப் புத்தியினைக் கட்டி
நெறியுயர்ந்த மோட்சமென நோந்தே—வெறியாசை
சீற்றம் பயமின்றிச் சேர்வோன் தியானத்தே
சாற்றும் சதாமுத்த னும்.

28

புறப் பொருள்களை மனந் திண்டாதபடி செய்து; புருவ மத்தியிலே நோக்கத்தை வைத்து, நாசியினுள்ளே சஞ்சரிக்கும் பிராணன், அபானன் என்றும் காற்றுக்களைச் சமன் செய்து, இந்திரியம், மனம், புத்தி என்பவற்றை அடக்கி, ஆசை, கோபம், பயம் ஆகியவற்றை நீக்கி, மோட்சத்தையே மேலான குறிக்கோளாகக் கொண்டு தியானத்தில் அமர்வோன் நித்திய முத்தனாகின்றான்.

புருவ மத்தியில் நோக்கத்தை வைத்தல்: கண்ணாகிய பொறிக் குப் புலனாயமைந்துள்ளது பார்வை. இது சட்ச அல்லது ஒளியென்கிற சூக்கும் உணர்வுச்சக்தியால் நிகழ்வது. கண் இரண்டேயாயினும் சட்ச என்கின்ற சக்தி ஒன்றே. இது இருகண்ணுக்கும் பொதுவாக அமைந்துள்ளது. இருகண்களிலும் சென்று சென்று தூலப் பொருள்களைத் தனித்தனியே காண்பதற்கு உதவுவது. கண்ணுக் குரிய இந்த நுண்ணுணர்வுச் சக்தியானது இரண்டிடத்தும் மாறிமாறிச் செல்லாதபடி அதனைப் புருவமத்தியில் நிறுத்துதல். விழிப்புக் காலத்தில் ஆன்ம முயற்சி நெற்றியைத் தானமாகக் கொண்டு நிகழ்வதால் புருவமத்தியில் நோக்கத்தைவைத்தல் தியான யோகத்துக்கு அவசியம் வேண்டப்படுகின்றது. அடுத்த அத்தியாயத்தில் இது விரித்துக் கூறப்படும்.

வேள்வி தவம்புாக்கும் மேலோன் உலகமெலாம்
ஆள்வினைசெய் மாதேவன் ஆருயிர்கள்—யாவுக்கும்
அன்பனா மென்னை யறிந்தோ னவன்முத்தி
இன்பமடை கின்றான் இனிது.

29

வேள்விக்கும் தவத்துக்கும் புரவலனும், உலகங்களுக்கெல்லாம் இறைவனும், எல்லா உயிர்களுக்கும் அன்பனுமாகிய என்னைத் தியானத்தால் அறிந்தவன் பேரின்ப மடைகின்றான்.

ஐந்தாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

சமத்துவ புத்தி வாழ்க.

ஆறும் அத்தியாயம்

தியான யோகம்

தீயான யோகம் (ஒருமை நிலைகூடல்)

பொருட் சுருக்கம்

ஐந்து புலனும் அவற்றின் நிலைக்களனும்
சிந்தையும்போய் ஆசைவழிச் சேராமே—புந்தீயால்
கட்டியான் மாவிற் கலந்தான் இனிதுண்பான்
கட்டில்பே ரின்பக் கனி.

பொருளடக்கம்

செய்புள் 1-9: பற்றின்றிக் கருமம் புரிவோன் துறவியை நிகர்த்தவன்; அவன் யோகியாகின்றான். துறவும் யோகமும் ஒன்றே. யோகத்துக் கருமம் ஏனியாகும். ஞானத்துக்குக் கருமயோகம் ஏனி. பலன் கருதும் சிந்தனையை விடவன் யோகசித்தி பெற்றவன். மனமே ஒருவனுக்கு தன்பன். மனமே பகைவனுமாம். மனத்தை நன்பனுக்கியவன் காந்தியடைவான். பகைவனுக் கியவன் துன்பமடைவான். ஓடும் இருதிதி (பொன், மணி)யும் ஒப்பநோக்கும வன் யோகி; அவன் பிரமத்துள் ஒன்றுகின்றான். எங்கும் சமபுத்தி பண்ணு வோன் யோகத்தில் உயர்ந்தோன்.

10-15: ஆசனமும் தீயானமும். 16-19: அளவான உணவும் ஒழுக்கான நடையுமுள்ளவன் தீயானத்தில் நிலைபெறுகின்றான். தீயானத்தால் ஆன்மாவில் நிலைத்தவன் யோகசித்தி யடைகின்றான். அடங்கிய மனத்தின் இயல்பு. 20-23: யோகசித்தி பெற்றவனின் இயல்பு. தீயானம், யோகம் என்பவற்றின் முறை. 24-25: மன ஒடுக்கமும் யோகமும். 27-32: மன ஒடுக்கம் யோகத்தின் உயிர் மனத்தை ஒடுக்கி உள்முடிவாக்கி நிறுத்தியவன் பேரின்பம் பெறுகின்றான். யோகி எவ்வயிரிலும் தன்னைபும், தன்னை எவ்வயிரையும் காண்கின்றான். இறைவ னில் நிலைத்தவன் எத்தொழில் செய்துகொண்டிருந்தாலும் இறைவனைவிட்டுப் பிரிந்திருப்பதில்லை.

33-36: சமபுத்தி மன அடக்கத்தால் உண்டாகும். மனவடக்கம் தீயானம் வளரக்கூடியம் என்பவற்றற்ற கைகூடும். 37-44: யோகப்பயிற்சியை இடையில் விட்டவனும் செய்த நன்மைக்குத் தக்க நற்பலனை அடைவான். அளனுக்கு உயர் பிறவி கிடைக்கும்; அடுத்த பிறவியில் யோகசித்தி யடைவான். 45-46: யோகி தவஞ்செய்வோரினும் உயர்ந்தவன்; கல்விமான்களிலும் உயர்ந்தவன்; கருமத் தெய்வோரினும் உயர்ந்தவன். 47: பக்திக்கு இவர்கள் எல்லரினும் உயர்ந்தவன்.

கண்ணபிரான்—

சேர்பயனிற் பற்றின்றிச் செய்வனசெய் வோன்துறவி
பார்புகழும் யோகியுமாம் பார்த்தாகேள்—நேர்வேள்வி
விட்டான் துறவியலன் மேலோர் விதித்த செயல்
விட்டானும் யோகியலன் வேறு.

1

கரும பலத்தை விரும்பாமல் செய்யவேண்டிய கருமத்தைச் செய்கின்றவன் துறவி யாவான்; யோகியுமாவான். வேள்வியை விட்டவனும் துறவி யல்லன்; கருமம் புரியாதவனும் யோகியல்லன்.

துறவியும் யோகியும் பற்றற்ற நிலையிலுள்ளோராதலால், யோகியைத் துறவிக்கு ஒப்பானவனென்று கூறுதல் ஒருவாறு பொருந்தும். தனது கடமையாகிய வேள்வியை விட்டவன் பற்றற்ற நிலையை அடையான். பற்றற்ற நிலையை அடையாதவன் துறவியாவதில்லை. செய்யவேண்டிய கருமத்தைச் செய்யாது விட்டவனும் பற்றற்ற கருமம் புரியும் நிலையை எய்துவதில்லை. எந்தக் கருமத்தையேனும் தொடங்கிச் செய்தால்தான் அதில் முன்னேற்ற முண்டாகும். பற்றுள்ள கருமத்திலிருந்து படிப்படியாகப் பற்றற்ற கருமத்துக்குச் செல்லலாமேயன்றிப் பற்றற்ற கருமம் உடனேயே வாய்ப்பதன்று.

கருமத்தாற் கரும யோகமும், கரும யோகத்தால் ஞானயோகமும் காரண காரியமாகக் கைகூடுவதால் இந்நெறி முறையின்படி ஒழுகி ஒவ்வொருவரும் அவரவர் நிலையை அடைதல் சிறந்ததாம்.

துறவுநெறி யென்றெதனைச் சொல்வாரோ அஃதே
அறியுங்கால் யோகநெறி யாகும்—முறையே
எவன்யான்செய் கின்றே னெனுநிலைநீங் காளு
அவன்கரும யோகியா கான்.

2

எதைச் சந்நியாச மென்று கூறுகின்றார்களோ அதை யோக மென்று அறி. யான் செய்கின்றே னென்னும் நினைவினை நீங்காதவன் எவனும் கரும யோகி யாகான்.

பலன் கருதாமற் கருமம் புரிவதால் கரும யோகி துறவிக்கு ஒப்பாகின்றான். நான் செய்கின்றேன்; நான் இதற்கு நாயகம் என்னும் பற்று துறவியைப் பற்றுவதில்லை; பற்றற்ற நிலையொன்றே கருதி இருவர்க்கும் ஒப்புமை கூறப்பட்டது.

யோகபதத் தேற உகப்போர்க் குயர்கருவி
 யாகுங் கரும் மதுகண்டாய்—யோகத்
 திடம்பெற்றோர்க் குட்காணஞ் செவ்வே வசப்பட்
 டடங்கலப் பாற்கருவி யாம்.

3

யோகபதத்தில் ஏறும் விருப்ப முடையவனுக்குக் கருமம் கருவி யாகும். யோகசித்தி பெற்றோருக்கு உட்கரணவடக்கம் அதன் மேற் செல்லுதற்குக் கருவியாகும்.

பலன் கருதாத கருமத்தில் நிலைத்து நின்று யோகசித்தி பெற்றவன் ஞானத்துக்குச் செல்ல அதிகாரியாகின்றான். ஞானபதத்தில் ஏறும் முதற்படியாக அமைந்துள்ளது உட்கரணவடக்கம். உட்கரணவடக்கம்-மனத்தைப் பொறிகளின் பின்னே அலையவிடாமல் நிறுத்தல்.

புலன்வழியே சென்று புறப்பொருட்கண் சேர்தல்
 இலன்செயலி லாசை இலனாய்ப்—பலன்கருதும்
 சிந்தனைக ளெல்லாம் தியாகம் புரிவோன்கை
 வந்தவன்காண் யோகநெறி மாண்பு.

4

இந்திரியங்கள் நாடும் புறப்பொருள்களிற் பற்றுதலின்றிக் கருமங்களிலும் பற்றுக் கொள்வதின்றிப் பலன்கருதும் எல்லா நினைவுகளையும் துறந்தவன் யோகநெறி கைவந்தவ னாகின்றான்.

புலன்வழியே செல்லுதல் மனம் அனுபவங்களிலே கட்டுப்பாடின்றி அலைதல். ஆசை எனது செயல்; செய்கின்றவன் நான்; இன்ன பலன்களைப்பெற்று இவ்வாறு அனுபவிப்பேன் என்னும் மனநினைவுகள். இவைகளைத் துறந்து கருமங்களைச் செய்துகொண்டிருப்பவன் யோகசித்தி பெறுகின்றான்.

தன்மனத்தி னாலே தனையுயர்த்திக் கொள்கதனைத்
 தன்மனத்தி னாற்கெடுத்தல் தான்வேண்டா—என்னையெனின்
 தன்மனமே யாக்கந் தருநண்பாம் அஃதன்றித்
 தன்மனமே தன்பகையு மாம்.

5

தன்மனத்தினாலே தன்னை உயர்த்திக்கொள்க. தன்மனத்தினாலே தன்னைக் கெடுத்துக்கொள்ள வேண்டா. தன்மனமே தனக்கு நண்பனும். தன்மனமே தனக்குப் பகைவனுமாம்.

பொறிபுலன்களின் பின்னே அலையாமல், தான் அவற்றை அடக்கியாளுகின்ற மனம் ஆன்மாவுக்கு நண்பனும். அது துன்பத்தையும் இன்பமாக்கும். அவற்றின்பின்னே அலைகின்ற மனம் ஆன்மாவுக்குப் பகைவனும். அது இன்பத்தையும் துன்பமாக்கிவிடும். மனத்தால் மோட்சமாம். நரகமும் மனத்தாலேயாம்.

தன்மனத்தை வென்றேன் தனக்கதுநண் பாய்நின்று
நன்மை பலவினிது நல்குமே—தன்மனத்தை
வேல்லா தவனுக்கு வெம்பகைபோ லாகியது
பொல்லாத் துயர்தருமே போந்து.

6

தன்மனத்தை ஆன்மாவாகிய தன்னாலே வென்றவனுக்கு அது நண்பாகி நலன்தரும். வெல்லாதவனுக்கு அது பகைவன் போன்று பொல்லாத் துயர்தந்து நிற்கும்.

மனத்தை வெல்லுதலாவது படிப்படியாக அடங்கப் பழகி நண்பாக்கிக் கொள்ளுதல்.

தன்மனத்தை வென்றுள்ளே சாந்தி நிலைபெற்றேன்
துன்னுங் குளிர்வெப்பம் இன்பதுன்பம்—இன்னுமுயர்
மானமவ மானம் வரினும் வயங்குசம
ஞானநிலை நிற்குமே நன்கு.

7

தன்னைத்தான் வென்று மனச்சாந்தி பெற்றவனுக்கு விரோத இரட்டைகளால் தனக்கு வருகின்ற இன்பதுன்பங்களிலும் மாண அவமானங்களிலும் ஞானநிலை தவறாது நிலைபெற்று நிற்கும்.

அறிவால் அனுபவத்தால் ஆன்றமைந்த நெஞ்சின்
நிறைவால் அசையா நிலையால்—பொறிபுலன்கள்
வென்றுகல வோடு பொன்கல் வேறின்றிக் காணயோகி
ஒன்றியுறை வோன்பிரமத் துள்.

8

அறிவாலும், அனுபவத்தாலும், மனநிறைவு பெற்றவன்; அசையாத மனநிலையுள்ளவன்; பொறிபுலன்களை வென்றவன்; மண், பொன், மணி என்பவற்றைச் சமமாகக் காண்பவன் ஆகிய யோகி பிரமத்துடன் ஐக்கியமடைந்தோனும்.

அறிந்ததிலும், அனுபவித்ததிலும் மனநிறைவு அடையாமல் அலைதல் யோகிக்கு இல்லை. உலகப் பொருள்களாலும், நிகழ்ச்சிகளாலும் அவன் கலக்கமடைவது மில்லை. பொறி புலன்களை வசஞ்

செய்து மனத்தைத் தனக்கு நண்பனாக்கிய யோகி சமநிலை பெற்றவன். சமநிலை கண்டவன் சமநிலைப்பொருளாகிய பிரமத்தோடு ஒன்றுபட்டவன். இவன், மண், பொன், கல் என்பன வெவ்வேறு வடிவத்தில் தோன்றுகின்ற சடப்பொருளேயாம் என்று அவற்றில் ஒருமை காண்கின்றான்.

நண்ப ரினத்தார் நடுச்சொல்வோர் நன்றற்றும்
பண்பரய லார்வெறுப்போர் பாவியர்கள்—தன்பகைவர்
நல்லா ரெவர்மாட்டும் நன்குசடி புத்திசெய
வல்லா னுயர்ந்தோனா வான்.

9

நண்பர், உறவினர், நடுச்சொல்வோர், நன்மைபுரிவோர், அயலார், வெறுப்பு மனப்பான்மை யுடையோர், பாவிகள், பகைவர், சாதுக்கள், என்போரிடத்துச் சமபுத்தி பண்ணுகின்றவன் சிறந்தோனாகின்றான்.

நன்றற்றும் பண்பர்—பதிலுபகாரம் கருதாமல் நன்மையே செய்யும் பன்புடையோர். சாதுக்கள்—சாத்துவிட குணமுடையோர்.

இதுவரையும் யோகாப்பியாசஞ் செய்யுந் தகுதி யுடையோரின் இயல்பு கூறினார். இனி, யோகப்பயிற்சியின் இயல்பு கூறுகின்றார்.

தனித்திருந்து தன்னந் தனியிடத்தெப் போதும்
மனத்தை யுடலைவச மாக்கி—மனத்தாசை
எல்லாம்விட் டேற்ப திலந்தியா னம்முயலும்
நல்லான் தனிலுறுதி நன்குபெறல்—வல்லோனாய்த்
தூய விடத்தே துளக்கின்றி மிக்குயர்வு
தாழ்விலதாய்க் கொய்த தருப்பையுடன்—பாயகலை
மாந்தோல் துகில்விரித்த மாண்பார் இருக்கைத்தனைத்
தாந்தேர்ந் தமைத்துத் தகுதியுடன்—சார்ந்தல்
விருக்கை தனிலே யிருந்து மனத்தை
ஒருக்கிப் புலச்செயலை யுள்ளக்—கருத்தையெலாம்
ஆண்டடக்கி யன்புடனே ஆன்மசுத்தி மேல்நோக்கம்
பூண்டினிய யோகம் புகுபயிற்சி—வேண்டியே
தேகந் தலைகழுத்துச் செவ்வே யமைந்துறுதி
யாகவசை வின்றி யமைதிநிலை—சேர்கையிலே
நோக்கான் திசையெங்கும் நுண்குறிப்பு வாய்ந்தேதன்
மூக்கு நுணியை முறைப்படியே— நோக்கிமனைச்

சாந்த மடைந்துபயம் சாரா தகற்றியே
 சார்ந்து பிரம சரியநிலை—ஓய்ந்துலக
 சிந்தனைகள் போயொழியச் சிந்தனைசெய் தென்ணையே
 முந்து பரம்பொருளா முன்னிறுத்திப்—புந்தியினால்

ஒன்றா மனமதனை யொன்ற அடக்கியென்றே
 டொன்றும் புனித ஒளிவடிவில்—ஒன்றாகித்
 தேறு தலையுடைய சீரார் வீடு தலைக்கண்
 ஆறுதலை யுற்று னவன்.

10-15

தனியிடத்திலே தனித்திருந்து, உள்ளத்தையும், உடலையும் அடக்கி, ஆசைகளை விட்டு, ஒன்றையும் கைநீட்டி வாங்குதலின்றித் தியானத்தில் முயல்பவன், முதலில், தன்னை நிலைநிறுத்தும் வலிமைபெறவேண்டும். பின்பு, புனிதமான இடத்திலே மிகுந்த உயர்வோ தாழ்வோ இல்லாததாய், அசைவற்றதாய்த், தருப் பைப்புல், மான்தோல், புடைவை என்பன முறையே விரிக்கப் பெற்றதாய் ஓர் இருக்கையை அமைத்துக் கொள்க.

அதன்பின்பு, அங்கே ஏற்புடையதோர் யோகாசனத்தில் அமர்ந்து, மனத்தை ஒருமுகப்படுத்திப் புலச்செயல்களையும் மனநிலைவுகளையும் கட்டுப்படுத்திச் சித்தசுத்தி பெறும் நோக்கத்துடன் யோகப் பயிற்சியிற் புகுதல் வேண்டும். பயிற்சி தொடங்கும்போது தேகமும், தலையும், கழுத்தும் ஒரே ஒழுங்காகவும், அசைவின்றியும் நிற்கச்செய்து அமைதிநிலை சேர்கையிலே கண்கள் திக்குகளை நோக்காமல், உட்பொருளில் எண்ணம் பதியுமாறு மூக்கு நுனியை நோக்கிக்கொண்டு மனச்சாந்த மடைந்து, அச்சமின்றிப் பிரமசரிய ஒழுக்கத்தில் நிலைபெறவேண்டும். இவ்வாறு நிலைபெற்ற யோகி, எல்லா உலக சிந்தனைகளையும் ஒழித்து என்னையே சிந்தனை செய்துகொண்டு, என்னையே சிறந்த பரம்பொருளாக முன்னிறுத்தி, மனத்தையடக்கி எனது புனிதமான ஒளிவடிவில் ஒன்று படுதலாகிய முடிந்த பொருளுடைய முத்தியை அடைந்து சாந்தி காண்கின்றான்.

யோகப் பயிற்சி செய்வோன் உணவு முதலியவற்றில் நியமம் உடையவனாயிருத்தல் அவசியமாகும் என்பதை இனிக் கூறுகின்றார்.

மீதுண் மிசைவோற்கு மேதகைய யோகமீலை
 ஒதுண் வெறுத்தோற்கும் உண்டாகா—மாதுயிலில்
 வீழ்வோற்கு மில்லை விசயா மிகுவிழிப்பில்
 ஆழ்வோற்கு மில்லை அது.

16

அருச்சுனா, அதிகம் உண்பவனுக்கு யோகமில்லை. ஒன்றும் உண்ணாதவனுக்கும் இல்லை. பெருந்துயில் விரும்புவோனுக்கும் இல்லை. அறவே நித்திரை கொள்ளாமல் விழித்திருப்போனுக்கும் இல்லை.

ஒருவன் தனது வயிற்றுத் தீயின் அளவுக்கு அதிகமாக உண்பதும், நாளைத் திருப்தி செய்யும் ஆசையால் ஒன்றுக்கொன்று எதிரான உணவுகளை உண்பதும், உதவாத உணவுகளை உண்பதும், ஒழுங்கு தவறி உண்பதும் உடல் நிலையைப்பாதிக்கும். சீரணித் தற்கு வேண்டிய அளவு நாவில் நீருறுதற்கு அளவாகவே மிளகாயையும் உணவுடன் சேர்க்கவேண்டியது. உணவுகளிலே மிளகாய் அதிகம் சேர்ப்பது மிகக் கெடுதியாகும். கிளர்ச்சியை யுண்டாக்கி உடம்பின் சீவ சக்திகளை வீணாக்கும். உணவுகளை உண்பதும் உடலுக்கு நல்லதல்ல. உடல் சமநிலை யிழந்தால் நோய்காணும். இதனால் கருமம் தவறும். கருமம் தவறக் கடமை தவறும். கடமை தவறுவோனுக்குத் தியானம் கைகூடாது. தியான மில்லாதவனுக்கு யோகம் இங்குமில்லை; அங்கு மில்லை.

தியான மென்பது ஒருவன் தனது கடமையை இடைவிடாது நினைத்து அதிலே சார்ந்திருத்தலாம். தியானம் பலவகை. ஒருவனுக்குக் கணிதம் தியானமாகலாம். இன்னொருவனுக்கு இலக்கியம் தியானமாகலாம். வேறொருவனுக்கு இசை நடனக் கலைகளில் நித்திய தியானம் அமையலாம். மற்றொருவனுக்குச் சிற்பமோ ஓவியமோ தியானப் பொருளாகலாம். உயர்நல முடைய பரம்பொருள் ஒருவனுக்குத் தியான மாகலாம். இவ்வாறே.

தியானமில்லாதவனுக்கு நினைவு ஒருநிலையில் நில்லாது. நினைவு ஒருநிலையில் நில்லாவிடிற் குறிக்கோள் நிலைபெறுது. நில்லாத நினைவு உள்ளவனுக்குக் குறிக்கோள் கைகூடாது. குறிக்கோள் கைகூடுதலே யோகமாம்.

ஊணும் நடையும் ஒழுங்குடையோன் செய்வினையிற்
பேணும் நடையொழுங்கு பெற்றுள்ளோன்—பூணும்
துயிலில் விழிப்பின்கண் சொல்லொழுங்கு வாய்ந்தோன்
பயில்யோகம் துன்பகற்றும் பார்.

17

அளவான உணவும், அளவான நடையும், அளவான தொழில் முயற்சியும், அளவான நித்திரையும், அளவான விழிப்பும் உடையவனது யோகப் பயிற்சி துன்பந் துடைக்கும்.

நன்றடங்குஞ் சித்தமது நாடியே யான்மாவில்
 நின்றெப்போ தொன்றி நிலைக்குமோ—வென்றரசைப்
 பற்றகன்றே னப்போது பார்த்தாநல் யோகசித்தி
 பெற்றவனென் றேதுப் பெறும்.

18

பார்த்தா, நன்றாய் அடங்கிய சித்தமானது ஆன்மாவில் எப்
 போது நிலைத்து அசையாமல் நிற்குமோ, அப்போது, எல்லா ஆசை
 களிலும் பற்று நீங்கிய அவன் யோகசித்தி பெற்றவனென்று
 சொல்லப்படுகின்றான்.

நினைவுகளுக் கேற்பப் பலவாக விரிந்து கிளைக்கின்ற ஆசைப்
 பெருக்கங்களுக்கு அங்கீகார மளிப்பது சித்தமே. சித்தம் ஓடுங்
 கப் பெற்றால் ஆசைகளின் வீக்கம் படிப்படியே குறையும். பின்பு
 பற்றற்ற நீங்கும். பற்றற்ற சித்தசுத்தி யுண்டாம். சித்த சுத்தி
 யோக சித்தியைத் தருகின்றது.

சித்தமுமான் மாவில் நிலைத்தடங்கும் யோகிதன்
 சித்த மதற்குத் தெளிந்துணர்ந்த—புத்தியுளோர்
 காற்றிலா நல்லிடத்தே ஏற்று மொளிவிளக்கைச்
 சாற்றினார் முன்புவமை தந்து.

19

ஆன்ம யோகத்தில் நிலைபெற்ற யோகியின் அடங்கிய சித்தத்
 துக்குக் காற்றில்லாத இடத்தில் ஏற்றிவைக்கப்பெற்ற விளக்கின்
 சுடரை அறிவுடையோர் உவமை கூறினார்கள்.

காற்று வீசும் வெளியிடத்தில் ஏற்றிவைத்த எண்ணெய் விளக்
 கின் சுடர் பலபக்கமும் சாயும், ஒரே நிலையில் நில்லாது; அணைந்தும்
 விடும். காற்று வீசாத அறையினுள் வைத்த விளக்கின் சுடர்
 துளக்கின்றி நேரே நின்று விளங்கும். யோகியின் அடங்கிய சித்த
 மும் சிந்தனைகளாகிய காற்றால் அலைக்கப்படாமல் ஒரே நிலையில்
 நின்று ஆன்மாவில் உறுதிபெறும்.

யோக முயற்சியால் ஒன்றி யமைந்தடங்கும்
 ஏகசித்தம் எங்கோய்ந் திருக்குமோ—யோகியவன்
 ஆன்மாவால் ஆன்மாவை ஆங்குதரி சித்தெப்போ
 தான்மாவி லின்ப மடைவானே—ஊன்மேவும்

ஐந்து புலக்காட்சிக் கப்பாற்பட் டாதியுடன்
 அந்த மிலதாய் அளப்பரிதாய்ப்—புந்தியால்
 காண்தகுபே ரின்பமெதிற் காண்பானே கண்ணுதி
 புண்டெதிலே நின்றுபுறம் போகானே—ஈண்டியே

ஒன்றடைந்த பின்னர் உயர்ந்த ததிலும்வே
 ரொன்றிருப்ப தாக உணராறே—ஒன்றி
 எதிலே நிலைத்தபின்னர் எய்திலும்பே ரின்னல்
 அதிலே கலங்கிய ராரே—கதியாகும்
 அந்நிலைதா னென்றும் அவலம் கலக்காத
 செந்நிலையாம் யோகச் செழுநிலைகாண்—தன்னெஞ்சம்
 சற்றுந் தளரான் சலியா முயற்சியுடன்
 உற்றதுதா னெய்தற் குரித்து.

20-23

யோகப் பயிற்சியால் நன்கு அடங்கப்பெற்ற சித்தமானது எந்
 நிலையில் ஓய்வுற் றிருக்குமோ; யோகி எந்நிலையிலே ஆன்மாவால்
 ஆன்மாவைத் தரிசித்து ஆன்மாவில் இன்பமடைந் திருப்பாரே;
 இந்திரியங்களுக்கு எட்டாததும், எல்லை யற்றதும், புத்தியால் மட்
 டும் அறியக்கூடியதுமான இன்பத்தை எந்நிலையிற் காண்பாரே;
 எப்பொருளில் நிலைபெற்றபின் அதில் நின்றும் நழுவிப் புறம்போ
 காரே; எப்பொருளை அடைந்தபின் அதினும் உயர்ந்த பொருள்
 வேறொன்று இருப்பதாக உணராறே; எதிலே நிலைபெற்ற பின்பு
 பெருந் துன்பம் வந்தாலும் கலங்கிச் சோர்வடையாரே; துன்பக்
 கலப்பில்லாத அந்நிலையே யோகமென்று அறிவாயாக. இந் த
 யோகமானது மனத்தளர்ச்சியின்றி விடாமுயற்சியுடன் அடைதற்
 குரியது.

ஆன்ம தரிசனம் ஐம்புலனுக்கும் எட்டாதது. சிந்தைக்கும்
 அப்பாற்பட்டது. புத்தியும் அதை நேரே தரிசிக்கும் தன்மையு
 டைய தன்று. குறிப்பால் அதை அறியும். புத்தி தத்துவத்துக்
 கும் அப்பாற்பட்ட ஆன்மாவைப் புத்தியாற் கண்டதாகக் கூறு
 வது அதன் குறிப்பறிவையே சுட்டிக்காட்டுவதாகும். புத்தி தத்து
 வத்தை யடைந்த நிலை பெளத்தமெனப்படும். அப்பாலுஞ்
 சென்று ஆன்மதத்துவத்தைக் கண்டவர்களே வேதாந்த சித்தாந்
 தச் செல்வர்கள்.

மனக்கோளால் தோன்றும் மயல்சேர் விருப்பம்
 அனைத்து மறந்த தகற்றி—மனத்தாலே
 பல்லாசை யென்னும் பாப்பின்வாய் ஐம்பொறியும்
 செல்லாமே கட்டிச் செறித்தடைத்து—வல்லாண்மை
 வாய்ந்த திடபுத்தி வாயிலாய் மென்மெலவே
 சாந்தி நிலையினிது சார்கவே—ஓர்ந்து
 மனத்தையான் மாவினிலே வைத்து நிறுத்தி
 நினைப்பெலாம் விட்டிருக்க நேர்ந்து.

24-25

மனநினைவில் நின்றுத் தோன்றிய ஆசைகளை யெல்லாம் அறவே ஒழித்தகற்றி, ஐம்பொறிகளையும் தத்தம் விடயங்களிலே செல்லாமல் மனத்தால் அடக்கித் திடபுத்தியால் மெல்லமெல்லச் சாந்தி கூடவேண்டும்.

மனக்கோள், சங்கற்பம், உத்தேச நினைவுகள் என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள். சங்கற்பம் காரணமாகத்தோன்றும் மன ஆசைகளை முற்றாக விடவேண்டும். இந்திரியங்கள் பொருள்களோடு தொடர்பு பெறுதலால் உண்டாகும் ஆசைகளைப் படிப்படியாக நீக்கவேண்டும். மனம் ஒடுக்கம் பெறுதற்குச் சங்கற்ப நினைவுகளால் எழும் ஆசைகளும் இந்திரியங்கள் பொருள்களோடு சேர்வதால் வரும் ஆசைகளும் தடையாயுள்ளன. சுகரார்ப்பணமாகக் கருமங்களைச் செய்யும் பழக்கத்தாற் சங்கற்ப நினைவுகள் தாமே அகன்றுவிடும்.

வாடி யலையும் மனமெவ் விடயத்தே

ஒடி வெளிப்போந் துழலுமோ—நாடியே

அம்மனத்தை மீட்டங் கடக்கியே யான்மாவாம்

சின்மயத்தே நிற்கச் செயல்.

26

சஞ்சல முடையதும், நிலையற்றதுமாகிய மனம் எவ்வெவ் விடயங்களைப் பற்றி வெளியே சென்று உழலுமோ, அவ்வவ் விடயங்களில் நின்றுத் அதை மீட்டு அடக்கி ஆன்மாவின் வசமாக்கி நிறுத்தி வைத்தல் வேண்டும்.

வெளிமுகமாகச் செல்லும் மனத்தை உள்முகமாக்கி நிறுத்தப் பழகவேண்டும். மனம் இந்திரியப் பொருள்களோடு தொடர்புபடும் இடங்களி லெல்லாம் அதை மீட்டுப் படிப்படியாக உள்முகஞ் செய்யலாம். ஒரே யடியாக மனத்தை அடக்க முயன்றால் அது சீறிப்பாய்ந்து மேலும் ஓடும்.

சாந்தி நிலைத்துமனம் சாத்விகமாய் ராசதமும்

மாய்ந்துபா வங்கள் பிரமமதீற்—சார்ந்தொன்றாய்

நின்றமா யோகிதனை நேரில்பே ரின்பமது

சென்றடையும் திண்ணமிது தேர்.

27

மனமானது சாந்தியில் நிலைபெற்று, இராசதகுணம் சுத்த சாத்துவிக குணமாக மாறிப் பாவம் நீங்கிப், பிரமத்துடன் ஒன்றாகிவிட்ட யோகியை, ஒப்பற்ற பேரின்பம் சென்று சேர்கின்றது; நிச்சயம்.

ஒன்றும் மனத்தையென்றும் உள்முகஞ்செய் திவ்வண்ணம்
 நின்றுபா வம்தேய்ந்த நீர்மையுளோன்—நன்றே
 ஒளிகொள் பிரமத் துடன்சேர்பே ரின்பம்
 எளிதில் அனுபவிக்கும் இங்கு.

28

இவ்வண்ணம் எப்போதும் மனத்தை உள்முகமாக்கிப் பாவம்
 நீங்கிய யோகியானவன் பரம்பொருளுடன் சேர்தலால் அடையும்
 பேரின்பத்தை எளிதில் அனுபவிக்கின்றான்.

தங்கிமனம் யோகத்தே சார்ந்தோன் சமநோக்கம்
 எங்குமுடை யோனெவ் வுயிரிடத்தும்—இங்கொன்றாய்க்
 காண்பான் தனைத்தன்னைக் கண்டாற்பின் எவ்வயிரும்
 காண்பானென் றுயவந்தன் கண்.

29

யோக நெறியிற் சார்ந்து நிலைபெற்ற மனமுடையோன் எங்
 கும் சமநோக்கம் பெற்றவன். அவன் எல்லா உயிர்களிடத்தும்
 தன்னைக் காண்கின்றான். தன்னிடத்தே எல்லா உயிர்களையும்
 காண்கின்றான்.

உடல்களின் வேறுபாட்டைக் காணாமல் அவற்றின் உள்ளே
 யிருக்கும் உயிர்களிடத்தே ஒருமைப்பாட்டைக் காண்கின்றான்.
 எல்லா உயிர்களும் சமநிலையடைதற்குரிய சித்துப்பொருள்களே
 யென்று உணர்கின்றான். இந்த உணர்ச்சி காரணமாக எவ்வயிரை
 யும் சமமாக மதிக்கின்றான். உயிர்களெல்லாம் சமநிலையடை
 தற்கு ஏற்ற சேவையைத் தன்னலமின்றிச் செய்கின்றான். பிற
 உயிர்களுக்கு வரும் இன்ப துன்பங்களைத் தனக்கு வந்ததாகப்
 பாவிக்கின்றான்.

எங்குமெவன் காண்பானே என்னை எவற்றினையும்
 தங்குமென்பாற் காண்பானே சார்வுற்றே—அங்கவற்குக்
 காணு தொழியேன்யான் கண்டாய் எனக்கவனும்
 காணு தொழிவதிலை காண்.

30

எவன் என்னை எங்குங் காண்கின்றானே; என்னிடத்தில் எல்லா
 வற்றையும் காண்கின்றானே; அவனுக்கு நான் காணாமற்போவ
 தில்லை. அவனும் எனக்குக் காணாமற் போவதில்லை.

எல்லாப் படைப்புகளையும் எனது சக்தியின் வடிவமாகக்
 காணுகின்றவன்; எல்லா உயிர்களையும் எனது சாயலாகக் காணு

கின்றவன் என்னைக் கண்டவனாகின்றான். அவன் என்னைச் சமநோக்கமாகிய கண்ணாற் காணுகின்றான். எனது கருணைக் கண்ணால் நானும் அவனைக் கணந்தோறும் காண்கின்றேன்.

ஒன்றி யொருமைநிலை யுற்றேன் உயிர்களிடத்
தென்றுமுள வென்னை இறைஞ்சுவோன்—நன்றுகேள்
எந்நிலையில் நின்றாலும் எத்தொழிலைச் செய்தாலும்
என்னில் நிலை பெற்றா னீவன்

31

எல்லா உயிர்களிடத்தும் ஒருவனாய் என்றும் உறைகின்ற என்னை ஒருமை நிலையில் நின்று தொழுவோன் எந்நிலையில் நின்றாலும், எத்தொழில் செய்தாலும், அவன் என்னில் நிலை பெற்றே இருக்கின்றான்.

என்னில் நிலைபெற்றவன் பின்பு நிலைபெயர்தவில்லை. பிறபொருள்களைச் சார்வதுமில்லை. தியான சொருபமாகிவிட்ட அவன் எந்தச் சூழ்நிலையில் இருக்க நேர்ந்தாலும், எத்தொழிலேனும் அவனை வந்து சார்ந்தாலும் அவனுடைய தியானம் இடையீடுபடுவதில்லை. தியான சொருபமாகிவிட்டவன் தியானமற்றிருக்கும் நிலையிலும் தியானத்திலிருந்து விலகியிருப்பதில்லை.

தன்னுயிர்போல் மன்னுயிரும் பேணித் தனதேபோல்
பன்னுமவற் றின்பதுன்பம் பாவிக்கும்—தன்மையுளோன்
ஓங்கு முயர் யோகத் துச்சி நிலையடைந்த
பாங்குளமா யோகியென் பார்.

32

எல்லா உயிர்களுக்கும் வருகின்ற இன்ப துன்பங்களைத் தனக்கு வந்ததாகப் பாவிக்கின்ற யோகியைப் பரமயோகியெனச் சிறப்பித்துக் கூறுவர்.

தனக்கு வருகின்ற இன்ப துன்பங்களிலே சமபுத்தி பண்ணுவது போலப் பிறர்க்கு வரும் இன்பதுன்பங்களையும் தனக்கு வந்ததற்குச் சமமாகப் பாவிப்பவர்கள் உத்தம யோகியரெனச் சிறப்பித்துக் கூறப்படுவர்.

அருச்சுனன்—

சாற்று மொருமைநிலை சார்யோக மிங்கிதுதான்
ஏற்ற சமநோக்கால் எய்துமெனும்—மாற்றமதை
வஞ்ச மதுவை வதைத்தோய் மனங்கலந்த
சஞ்சலத்தால் தேரேன் தளர்ந்து.

33

மதுவை வதைத்தவரே, யோகமானது சமநோக்கால் வருமென்கின்ற நிலையினை, மனம் சஞ்சல முடையதாநலால் நான் உணர்கின்றே னில்லை.

கண்ணு மனந்தான் கலக்கமுடைத் தன்றியுமே
பண்ணுத துன்பமெலாம் பண்ணுமே—எண்ணுது
மோதும் பெருங்காற்றை முட்டி நிறுத்தல்போல்
ஏதுஞ்செய் யொண்ணு தீதற்கு.

34

கண்ணு, மனம் கலக்க முடையது; அடங்காதது. அதை அடக்குவது மோதுகின்ற பெருங்காற்றைத் தடுப்பதுபோல் இயலாத செய்கையாகும்.

ஐயமில் நின்சொல் அடங்கற் கரிதுமனம்
செய்ய ஒருநிலையிற் சேராது—பையவே
கூடும் தீயானத்தாற் கொள்ளும்வை ராக்கியத்தால்
ஓடும் மனத்தை ஒடுக்கு.

35

அருச்சுன, மனம் அடக்கற் கரியது; நிலையற்றது. ஐயமில்லை. எனினும், பயிற்சியாலும், வைராக்கியத்தாலும் மனத்தை அடக்க முடியும்.

பயிற்சி-பிராணாயாமம் முதலிய அபியாசங்கள்.
வைராக்கியம்-ஆசைகளில் வெறுப்பு.

அடங்கா மனத்தோன் அடையான்காண் யோகம்
அடங்கு மனத்தோன் அடைவான்—அடங்கும்
உளத்தோன் முயற்சி உபாயத்தால் யோகம்
உளத்தே யடைத லுறும்.

36

மனம் அடங்காதவனுக்கு யோகம் கைகூடாது. அடங்கியவனுக்குக் கைகூடும். மனமடங்கியவன் முயற்சியும் பயிற்சியும் துணையாக யோகத்தை அடைகின்றான்.

முயற்சி—மனவூக்கம், பயிற்சி—அபியாசம்.

அருச்சுனன்—

பயில்யோக மார்க்கத்தே பற்றுடையா னேனும்
முயல்பயிற்சி முற்ற முடியா—தயல்போகும்
நெஞ்சுடையோன் துக்க நிவாரண மெய்தாடு
எஞ்சுகதி ஏதடையும் எம்பெருமான்—தஞ்சமின்றி

அன்னுன் இரண்டுங்கெட் டானுய் உடைந்தமுகில்
அன்னுனய்ச் சென்றங் கழிவானே—என்னுவான்
உண்மை நெறிக்கண் உபாயங்கை விட்டமனத்
திண்மையிலான் யாதடையும் தேவேயென்—எண்ணஞ்சேர்

ஐயமெலாம் முற்றாய் அகற்றியே யான்கொண்ட
மையலெலாம் நீங்க வழிசெய்வாய்—மெய்யறிவுக்
கண்ணுவென் னையம் களைதற்கு யாருளர்கார்
வண்ணு வுணையலது மற்று

37-39

எம்பெருமானே, யோகமார்க்கத்தில் விசுவாச முள்ளவனே
னும் பயிற்சியை முற்ற முடியாமல் நமுனிய மனத்தை யுடையவன்
யோக சித்தியடையாதவனாய் எக்கதியை அடைகின்றான்? தேவே,
பிரமத்தை யடையும் நெறியில் மனத் திண்மை யிழந்தவன்
யோகத்தில் நிலைபெறாமல் இரண்டுங் கெட்டுச் சிதறுண்ட மேகம்
போல் அழிந்துவிடுவானே? கண்ணு, எனது இந்தச் சந்தேகத்தை
முற்றும் நீக்குதற்கு வல்லவர் நீரே. உம்மை யன்றி என் ஐயம்
களைதற்கு உரியவர் வேறொருவரும் இலரன்றோ?

ஒரு கருமத்தில் விசுவாசம் மட்டும் போதாது. விசுவாசத்
தோடு கூடிய முயற்சியும் வேண்டும். அப்போதுதான் அக்கருமம்
கைகூடும். யோக மார்க்கத்திலே பக்தி மாத்திரம் போதாது.
முயற்சியும் பயிற்சியு மின்றி அது சித்தியாகாது. மனந் தளர்ந்து
பயிற்சியை இடையிற் கைவிட்டாலும் யோகசித்தி கைகூடாது.

யோக முயற்சியை இடையிற் கைவிட்டவன் இரண்டுங் கெட்ட
வனாகானே? இரண்டுங் கெடுதல் பற்றற்ற கருமமாகிய கருமயோகத்
தையும் கைக் கொள்ள மாட்டாமல், பற்றுள்ள கருமமாகிய காமிய
கருமத்தையும் அனுசரியாமல் இடையிற் கெடுதல். பற்றுற்ற கருமத்
தால் வரும் ஞானமும் மோட்சமும் இழந்து, பலன்கருதிய கருமத்
தால் வரும் இவ்வுலக இன்பமேனும், சுவர்க்கம் முதலிய மேலுலக
இன்பமேனும் பெறும் நிலையையும் இவன் இழப்பானே? இவனது
கதி யென்ன?

கண்ணபிரான்—

இம்மையினுங் கேடவனுக் கில்லையால் பார்த்தாகேள்
அம்மையினுங் கேடங் கடையாதே—செம்மைசேர்
நன்மை புரிவானேர் நாளும் மகனே போய்த்
திண்மை யடைவதிலை தேர்வாய் நீ—உண்மையுடன்
பண்ணிடுநல் யோக பதம்வழுக்கு மன்னோன்பின்

புண்ணியர்வாழ் பூமி புருந்தங்கு—நண்ணியே
 பல்லாண்டு வாழ்ந்து பயன்சேர் திருவுடைய
 நல்லார் குடிப்பிறப்பான் நன்றவனும்—சொல்வேன்கேள்
 அன்றேல் அறிவுடைய யோகர் அநங்குடியிற்
 சென்றேனும் நற்பிறவி சேர்கிற்பான்—நன்றே
 பெரிதீவ் வுலகிற் பிறவியிது போல்வ
 தரிதரிது வாய்ப்ப தரிது.

40-42

பார்த்தா, அவனுக்கு இவ்வுலகிலும் அழிவேயில்லை. மறு உலகிலும் அழிவில்லை. மகனே, நன்மைசெய்பவன் ஒரு போதும் தீமையடைய வேமாட்டான். யோகத்திலிருந்து நழுவிவன் புண்ணியஞ்செய்தவர்களுக்குரிய உலகங்களை யடைந்து அங்கே பல்லாண்டுகள் வாழ்ந்து, செல்வத் திருவுடைய நல்லோர் குடியிலே மீண்டு பிறக்கின்றான். அல்லது அறிவாளிகளான யோகியரின் குடியிலேயாவது பிறக்கின்றான். இது போன்ற பிறவி ஒருவனுக்கு வாய்ப்பது அரிதினும் அரிதாகும்.

முன்னைப் பிறப்பில் முகிழ்புத்தி யோகத்தைப்
 பின்னைப் பிறப்பிற் பெறுகின்றான்—முன்னேதான்
 விட்டகுறை தன்னை விடாது முடித்தற்கே
 தொட்டுமுயல் கின்றான் தொடர்ந்து.

43

முற்பிறப்பில் அரும்பிய யோக புத்தியை இப்பிறப்பிற் பெறுகின்றான். முன்பு விட்ட குறையைத் தொட்டு முடிக்க முயல் கின்றான்.

கருவீற் திருவுடைமை யாற்கரும யோகம்
 மருவுற் றதிற்கவர்ச்சி வாய்ந்தே—உரைகரும
 வேத விதிக்கும் விலக்காய்மேற் சென்றன்னை
 சோதியைக்கண் டெய்தும் சுகம்.

44

கருவிலே யோகத் திருவுடமையால் அன்றோன் யோகத்தாற் கவரப்பட்டுக் கரும பலன்களையும் இயல்பாகவே கடந்து மேற் செல்லுகின்றான்.

கருவிலே யோகத்திரு வமைந்தவனுக்குக் கரும சக்கரம் கட்டாய மில்லை. பொதுவிதிகள் அவனைக் கட்டுப்படுத்தமாட்டா.

அடுத்து முயல்பயிற்சி யாற்பாவ மெல்லாம்
 விடுத்து மனந்தெளிந்த மேலோன்—படிப்படியே
 பல்பிறப்பில் யோகப் பயன்பெற்றுப் பாலுயர்ந்த
 தொல்சிறப்பிற் சேர்வான் சுகமினிது—சொல்லரிய
 மேலாந் தவத்தோரின் மேலாகும் யோகியவன்
 மேலாம்நூல் கற்றோர்க்கும் மேலாகும்—மேலாய
 வேள்வியறஞ் செய்வோர்க்கும் மேலாத லாலயோசி
 ஆவதுவே நின்கடமை யாம்.

45-46

விடாமுயற்சி யுடன் பயிற்சி செய்கின்ற யோகி பாவந் தேய்ந்து பரிசுத்தனாகிப் பல பிறவிகளிலே படிப்படியர்க யோக சித்தி பெற்று உயர்ந்த கதிக்குள்ளாகின்றான். யோகியானவன் தவஞ்செய்வோரிலும் உயர்ந்தவன்; கல்விமாண்களிலும் உயர்ந்த வன்; கருமஞ் செய்வோரிலும் உயர்ந்தவன். அருச்சுன, நீ யோகி யாகிவிடு.

அன்புடனே யென்னில் அழுந்துமுளத் தாலென்னை
அன்புடனே பூசீத் தமையாத—அன்புடனே
சேவிப்போன் யோகியருட் சீரியோ னென்றவனைப்
பாவிப்பேன் யானும் பரிந்து.

47

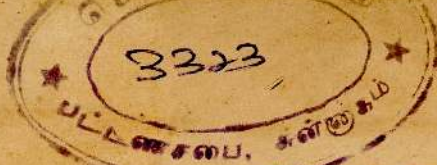
என்னில் அன்புவைத்து, என்னில் உள்ளம் பதிந்து, என்னைத் தொழுகின்றவன் எல்லா யோகிகளுள்ளும் சிறந்தவனென்பது எனது முடிவான எண்ணமாகும்.

யோகங்கள் பலவகை. யோகியரும் பலவகையினர். பலரும் பல பொருள்களைப் பெற்று யோகவாண்களாகின்றனர். பக்தியாற் பரம் பொருளை அடைந்த யோகிக்கு இணையான யோகி எங்குமே யில்லை. இது எனது முடிவான கருத்தாகுமெனக் கண்ணபிரான் கூறிப் பக்தியோகத்துக்குத் தோற்றுவாய் செய்கின்றார்.

ஆறும் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கரும யோகம் ஒருவகையால் நிறைவுறுகின்றது.

ஈமத்துவ புத்தி வாழ்க.



அரசு வெளியீடுகள்

தோணி

(வ. அ. இராசரத்தினம்)

கிழக்கு மாகாண மக்களின் சம்பிரதாயங்களையும் அபிலாசைகளையும் சித்திரிக்கும் பதினான்கு கதைகளைக்கொண்ட சிறுகதைத் தொகுதி.

விலை ரூ. 2-00

வாழையடி வாழை

(க. செபரெத்தினம்)

பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை, புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை ஆகியபெரியார்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றைச் சித்திரிக்கும் புலவர் சரிதை நூல்.

விலை ரூ. 2-00

பகவத்கீதை வெண்பா

(புலவர்மணி. ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை)

தோபதேசத்தின் கருமயோகம் என்னும் முதலாம் பகுதியை தேன்சொட்டும் வெண்பாக்களில் சித்திரிக்கும் கவிதை நூல்.

விலை ரூ. 3-50

இளமைப் பருவத்திலே!

(எம். ஏ. ரஹ்மான்)

பெரியார்களின் இளமைப் பருவத்திலே நிகழ்ந்த அபூர்வமான சம்பவங்களைச் சுவைபடக் கூறும் சிறுவர் இலக்கியம்.

விலை ரூ. 1-00

எமது அடுத்த வெளியீடுகள்

அவா.....(குறுநாவல்)

பரியாரி பரமர்.....(பேனாச் சித்திரங்கள்)

நச

2-00

2-00

சாட்டும்

3-50

1-00

வகுப்பு எண்.....

வரவுப் பதிவேண்.....

3302

பேர் இடம்

வலி தெற்கு பிரதேச சபை
 பொது நூலகம் சுன்னாகம்/ உருவில்/ சூழாலை

வகுப்பு எண் ~~2045~~ 2231 வரவுப் பதிவேண் 3323...

இந்நூலைக் கிழக்கானும் திகதியன்றோ, அதற்கு முன்
 னரோ நூலகத்திற்குத் திருப்பிக் கொடுத்துவிட வேண்
 டும். தவறின் நாள் ஒன்றுக்கு 50 சத வீதம் தண்டப்
 பணம் அறவிடப்படும்.

25 MAY 2007 2567

03 OCT 2009 2451

20311	3323
2045	
வகுப்பெண்	வரவுப்பதிவேண்
நூலாசிரியர்:	
ச. பொய்யகம்படி	

